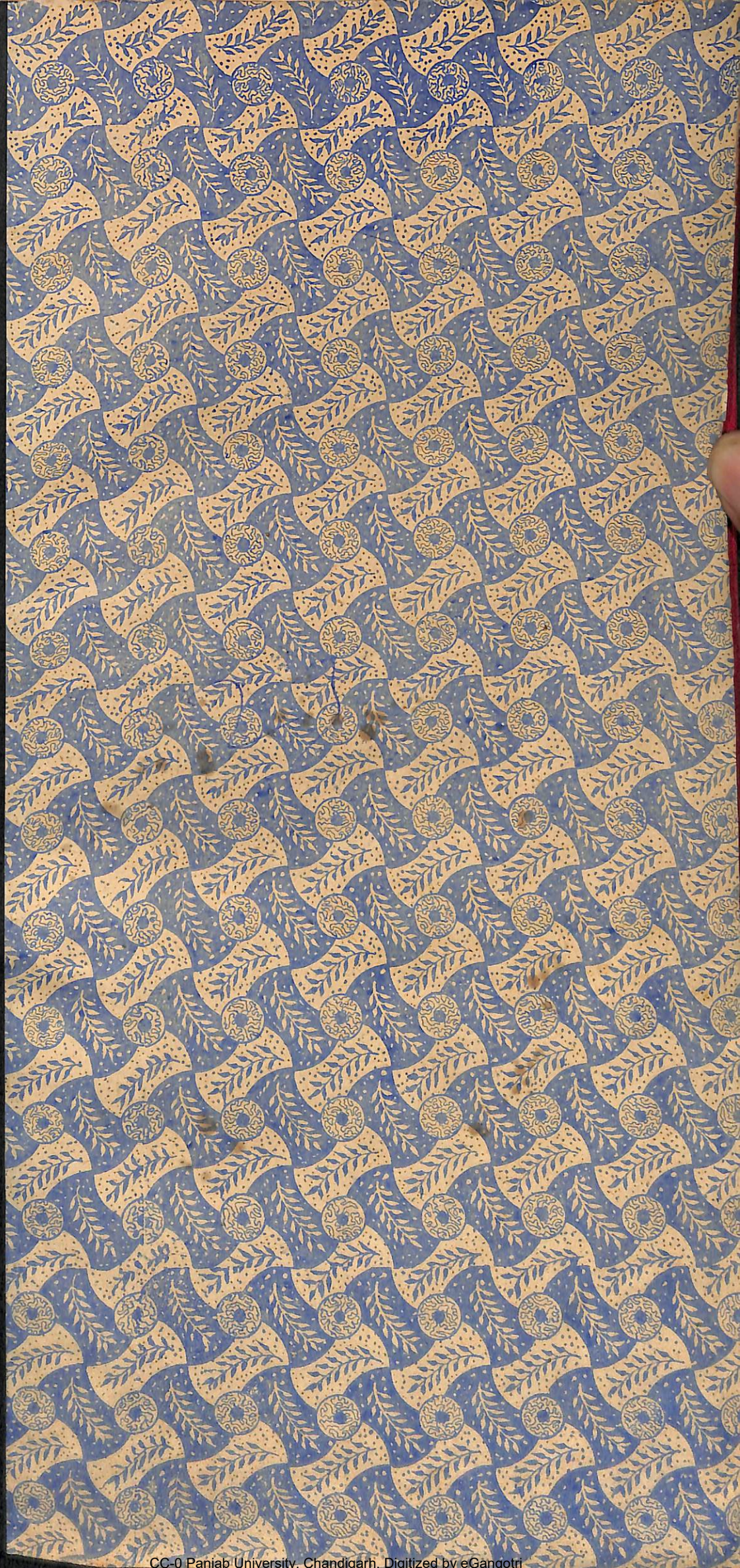

23

23

८३०

No. 23

ਵਸਿੰ
ਪੁਰਾ

1

॥ ॐ ਨਾਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿਪਸ੍ਰੀਗਦੇਸਾਨਿਨਮः ॥ ਨਸ੍ਰੀਪੁਮਾਤੁਮਾਦਜਨਮः ॥

ਮਵੈਰਗਪੁਕਰਦੇਸੁਤਸਿਖਤਭਖਾਇਖਮਤੇ॥ ਸਤਿਚਿਤਅਨੰਦਜੋਆਤਮਾਹੈਤਿਸਕਉਨਮਸਕਾਰਹੈਕੋਸ
 ਹੈਸਤਿ ਚਿਤਅਨੰਦਸਰੂਪਸੇਆਤਮਾਕਹਿਤੇਹਰਿਅਜੀਸਤੇਏਹਸੁਬਕੁਸਤੇਹੈਅਹਨਿਸਾਵਿ
 ਏਸੁਬਲੀਨਹਉਹੈਅਹਨਿਸਾਵਿਏਸੁਬਦਿਸਾਬਿਤੁਹੈਅਜੀਸਕਹਿਗਮਾਤਗਮਾਤਾਗੇਯਾਧਿਆਨ
 ਧਮਾਤਾਧੇਯਸਿਧਹੋਤੇਹੈਪਤਿਸਾਨਤਿਚਿਤਅਨੰਦਆਤਮਾਕਉਨਮਸਕਾਰਹੈਅਜੀਸਅਨੰਦਕੇਸਮੁੰ
 ਵਕਦਕੇਕਰਿਸੰਪੂਰਦਾਵਿਸੁਅਨੰਦਮਾਨਹੈਅਹਨਿਸੁਆਨੂੰਕਹਿਸਰਬਜੀਵਜੀਵਤੇਹੈਪਤਿਸਅਨੰਦਆਤ
 ਮਾਕਉਨਮਸਕਾਰਹੈਜੋਕਉਏਕਸਤੀਛਦਥਹਮਦਅਗਸਤਿਕਾਸਿਖਹੋਤਗਾਇਆਤਿਸਕੇਮਨਾਵਿਏਏਕ
 ਸੰਸੈਉਤੁਪਤਿਭੁਯਾਤਿਸਕੇਨਿਵਿਰਤਕਰਦੇਕੇਅਰਥਅਗਸਤਮੁਨਕੇਆਸੁਮਕਉਗਮਨਕਗਤਿਭੁਯਾਤਜ
 ਏਕਹਿਵਿਧਸੰਤੁਗਤਿਪੁਨਮਕਹਿਏਸਾਬਿਤੁਰੇਯਾਅਹਨਿਮੁਕੁਦਸਿਉਪੁਸਨਕਹਿਤਭੁਯਾ॥ ਸਤੀਛਦੇਵਾਚਾ
 ਮਹਿਭੁਗਵਨਸਰਬਤੁਤੰਗਸਰਬਸਾਸਤੁਕੇਰਿਮਾਤਾਏਕਸੰਸੇਮੁਕਉਹੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੈਤੁਮਨਿਵਿਰਤਕਰਹਾ
 ਜੋਮੇਛਕਾਕਾਰਦਕਰਮਹੈਅਥਵਾਗਮਾਨਹੈਅਥਵਾਦੇਨਹੈਜੋਮੇਛਕਾਸਾਧਨਹੈਸੋਕਹੋਜੀ॥ ਅਗਸਤੁ
 ਵਾਚਾਹੇਥਹਮਦਕੇਵਲਕਰਮਮੇਛਕਾਰਦਨਹੀਅਰੁਕੇਵਲਗਿਆਨਤੇਭੀਮੇਛਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਦੇਨਕਹਿਮੇਛ
 ਕ੍ਰਿਪਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈਕਰਮੋਕਰਿਅੰਤਹਿਸਧਹੋਤੇਹੈਮੇਛਨਹੀਹੋਤੀਅਹਅੰਤਹਿਕਰਾਇਸੁਧਾਬਿਨਾਕੇ
 ਕਾ ਕਰਦ

ਵੈਰਾ
ਪੁਕਰ

ਵਲਗਮਾਨਤੋਭੀਮੁਕਤਨਹੀਹੋਤੀਅਰਥਇਹੁਜੇਸਾਸਤੁਪਕਾਤੁਤਪਰਯਗਮਾਨਨਿਸਚਅੰਤਹਿਕਰਦਸੁਪਹੁ
 ਏਥਿਨਾਇਸਾਥਿਤਨਹੀਹੋਤਾਤਾਂਤੋਦੋਨੋਕਰਿਮੇਛਕੀਪਾਪਤਿਹੋਤੀਹੋਕਰਮਹੁਕਾਰਿਪ੍ਰਿਥਮਅੰਤਹਿਕਰਦਸੁਪ
 ਹੋਤੋਹੋਥਹੁਗਮਾਨਉਪਜਤਹੋਤੁਥਮੇਛਸਿਧਹੋਤੀਹੋਜੇਸੇਦੋਨੋਪਖਹੁਕਾਰਿਪੀਛੀਆਕਾਸਮਾਰਗਕਉਓ
 ਰੂਤਾਹੋਸੁਖੇਨਹੀਤੋਸੇਕਰਮਅਰਗਮਾਨਕਾਰਿਦੋਨੋਕਰਿਮੇਛਕੀਸਿਧਤਹੋਤੀਹੋਹੋਥੁਮਾਦਾਇਸੀਅਰਥਕੋਅ
 ਨਸਾਰਏਕਪੁਰਾਤਨਇਤਹਾਸੁਹੋਸਤੁਸੁਵਣਕਰਾਏਕਕਾਰਣਨਾਮਾਥੁਮਾਦੁਅਗਨਵੇਸਕਾਪੁਤੁਥਮੇਗਰਕੇ
 ਨਿਕਟਜਾਇਕਾਰਿਵੇਦਚਾਰਖਦਿਅੰਗਹੁਸਾਹਿਤਅਪੈਨਕਰਤਭੈਯਾਅਪੈਨਕਾਰਿਕਾਰਿਥਹੁਗਮਾਨਮੇਆਵਤਿਭੈਯ
 ਅਰਕਰਮੇਗਹਿਤਹੋਕਾਰਿਤੁਸਨੀਹੋਕਰਿਮੇਛਕੀਇਸਾਥਿਤਭੈਯਾਅਰਥਾਇਹੁਜੇਸੰਸੇਸੰਜਗਤਿਕਰਮਹੁਤੇਗਹਿਤਹੋਤਭੈ
 ਯਾਤੁਥਉਸੇਕੋਪਿਤਾਦੇਖਿਅਜੇਏਹੁਕਰਮਹੁਤੇਵਿਵਰਜਤਹੋਕਰਿਮੇਛਕੀਇਸਾਥਿਤਹੁਆਹੋਅੰਸੇਦੇਖਕਾਰਿਮੇਛਕੀ
 ਰਕਾਹਿਤਭੈਯਾ। **ਹੋਪੁਤਕਰਮਹੁਕੀਪਾਲਨਾਕਿਉਨਹੀਕਰਤਾਤੁਕਰਮਹੁਕੇਅਕਾਰਿਨੋਕਰਿਸਿਧਤ**
ਕਉਕੋਸੇਪਾਪਤਹੋਵੇਗਾਜਿਸੁਕਾਰਿਤੁਕਰਮਹੁਤੇਗਹਿਤਹੁਆਹੋਸੇਕਾਰਣਕਹਾਕਰੋਣਵਾਚਾ ਹੋਪਿਤਾਏਕਸੀਸੇਮੁ
 ਕਉਓਤੁਪਤਿਹੁਆਹੋਅਤਿਸਕਾਰਿਮੇਕਰਮਹੁਤੇਤੁਸਨੀਹੋਰਹਾਹੀਸੇਸੁਵਣਕਰਾਏਕਠਉੜਵਿਖੇਵੇਦਨੋਕਹਾਹੋ
 ਜਬਲਗਜੀਵਤਾਰਹੋਤਬਲਗਕਰਮਹੁਕਉਜੋਹੋਤਾਦਿਕਕਰਮਹਹਿਸੇਕਰਤਾਰਹੋਅਰੁਅਵਰਠਉੜਕਹਾਹੋ
 ਨਧਨਕਰਿਮੇਛਹੋਤੀਹੋਨਕਰਮੇਹੁਕਰਿਮੇਛਹੋਤੀਹੋਨਪੁਤਾਦਿਕਹੁਕਾਰਿਮੇਛਹੋਤੀਹੋਕੇਵਲਗਮਾਨਤੋਮੁਕਤ
 ਹੋਤੀਹੋਇਨਦੋਨੋਵਿਖੇਮੁਕਉਕਿਅਕਰਤੁਵੇਹੋ। **ਅਗਸਤੋਵਾਚਾ** ਹੋਸੁਤੀਛਟਅੰਸੇਜਬਕਾਰਣਅਪਨੇਪਿਤਾ
 ਕਉਕਹਾਤੁਥਿਤਿਸਕੇਵਚਨਸੁਾਇਕਰਿਅਗਨਵੇਸਕਾਹਿਤਭੈਯਾ। **ਅਗਨਵੇਸਉਵਾਚਾ** ਹੋਪੁਤਏਕਕਥਾਮੁੜੇਸੁਵ

ਕੁਸਿੰ
ਪੁਰਾ
੨

ਟਕਰਿਤੁ ਜੋ ਪੁਰਬੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਸਕ ਉਸੁ ਟਕਰਿ ਰਿਦੇ ਵੇਖੇ ਧਾਰਾ ਆਗੈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਹੋਵੈ ਗੀ ਸੋ ਕਹਾਇ ਕਸਰ
 ਚੀਨਾ ਅਪਛਰਾ ਬੀ ਸੋ ਕੋ ਸੀਥੀ ਜੋ ਜੋਤੀ ਕਛੁ ਅਪਛਰਾ ਹੋਇ ਤਿਨੁ ਵੇਖੇ ਉਤਮ ਬੀ ਸੋ ਦੇ ਕਕਾ ਲੋਮੀ ਮਲਾ ਪਰਬਤ
 ਕੇ ਸਿਖਰ ਪਾਰਿ ਬੋਠੀ ਬੀ ਸੋ ਹਿਮਾਲਾ ਪ੍ਰਬਤ ਕੋ ਸਾਹੋ ਕਾਮ ਨਾ ਕਰਿ ਕੋ ਸੀਤ ਪਤ ਹੋ ਜਿਨ ਕੇ ਰਿਦੇ ਐਸੇ ਦੇਵਤਾ ਅਰੁ ਕਿ
 ਨਰੋ ਕੇ ਗਣਤਹੁ ਅਪਛਰੇ ਸਾਥ ਕ੍ਰੀੜਾ ਕਰਿ ਤੇਹੋ ਬਹੁੜ ਕੋ ਸਾਹੋ ਗੰਗਾ ਜੀ ਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਲਹਿਰੀ ਦੇਤਾ ਚਲਿਆ ਆਵ
 ਤਾਹੋ ਤਿਸੇ ਕੋ ਸੀਰੀ ਗਾਜੀ ਹੋ ਪਾਪ ਹੁਕਾਨਾ ਸਕਰਤੀ ਹੋ ਅੰਸੇ ਸੋ ਸਿਖਰ ਪਰਸਰ ਚੀ ਅਪਛਰਾ ਬੋਠੀ ਬੀ ਪਤਿ
 ਸਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਕਾ ਦੂਤ ਅੰਤਰ ਪਿਤੋ ਚਲਿਆ ਆਵਤਾ ਦੇਖ ਜਾ ਜਬਾਨਿ ਕਾ ਆਯਾਤ ਬਤਿਸਕ ਉਕਹਾ ਹੋ ਸਊਭਾ ਗਏ
 ਏਤ ਦੇਵ ਗਣਹੁ ਵੇਖੇ ਸੇ ਸਦਿ ਤੂੰ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਯਾ ਹੋ ਅਰੁ ਅਥਕਹਾਂ ਚਲਾਹੋ ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੋਹੁ **ਦੇਵ ਦੂਤ ਉਦ**
ਚਾ ਹੋ ਸਭ ਦੇਤੁ ਪ੍ਰਾਣਿ ਆਹੋ ਸੋ ਸੁਵ ਟਕਰਾ ਅਰਿ ਸੁਨੇ ਮੀ ਦੇ ਕਰਾ ਜਾਰਿ ਖਥਾ ਜੁ ਪ੍ਰਮਾਪ ਦੇ ਕਉ ਗਯੇ ਕਰਿ
 ਵੈਰਾ ਗਲਤੀ ਆਸੀ ਪੁਰਣ ਵਿਖਯੋ ਕੀ ਅਰੁ ਲਾਖਾ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਗੀ ਧਮਾਦਨ ਪਰਬਾ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਤੁਪ ਕਰਵੇ
 ਨਾਗਾ ਅਰੁ ਧਰਮਾਤਮਾ ਬਾਤਿਸਕੇ ਸਾਥ ਦੇ ਕਮੇਰਾ ਪਰੇ ਜਨ ਬਾਸੋ ਕਾਰਜ ਕਰਿ ਕੈ ਅਥਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਪਾਸ ਚਲਾ
 ਜਾਤਾ ਹੋਇ ਤਿਸਕੇ ਮੇਦੂਤ ਹੋ ਸੀ ਪੁਰਣ ਬ੍ਰਿਤ ਨੇਵੇਦਨ ਕਰਵੈ ਕਰਿ ਕੋ ਮੇ ਪੁਛਤੀ ਹੋ **ਅਪਛਰੇ ਵਾਚਾ** ਹੋਰੁ ਗਵਨ
 ਹਿਕਵੈ ਬ੍ਰਿਤਾਤ ਹੋ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹਾ ਮੇ ਤੁਝ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜਾਣ ਕਰਿ ਪੁਛਤੀ ਹੋ ਅਰੁ ਜੇ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭ ਹੋ ਤਿਨ ਸਿਉ ਜੋ ਕਉ ਪ੍ਰਸਨ
 ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਉ ਉਦੇਗ ਤੇਗ ਹਿਤ ਹੋ ਕਰਿ ਉਤਰ ਕਾ ਹਿਤ ਹੋ ਤਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਕਹਾ **ਦੇਵ ਦੂਤ ਉਦਾਚਾ** ਹੋਰੁ ਦੇ ਜੋ ਸੋ ਬ੍ਰਿਤਾਤੁ ਹੋ ਸੋ ਸਦਾ
 ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇ ਤੁਝ ਕਉ ਕਾਹਿਤਾ ਹੋ ਹਿੰਦੁ ਜੋ ਗਾਜੀ ਧਮਾਦਨ ਪਰਬਤਾ ਵਿਖੇ ਤੁਪ ਕਰਵੇ ਨਾਗਾ ਜੁ ਬਡਾਤੁ ਪਕੀਆ
 ਤਥ ਦੇਵ ਤਿਅਹੁ ਕਾਰਜਾ ਜੋ ਇੰਦ੍ਰ ਹੋਇ ਤਿਸਕ ਉਕਹਾ ਅਗਮਾ ਕਰੀ ਖਲਾਇ ਕਰਿ ਕੋ ਹੋਦੂਤ ਤੂੰ ਗੀ ਧਮਾਦਨ ਪਰਬਤ ਵਿਖੇ

ਦੰ ੬
 ੦ ੨

ਵੈਰਾ ੦
 ਪ੍ਰਕ ੦
 ੨

ਜਗਤਿ ਗਾਥਿ ਬਨਕਉ ਅਰੁ ਅਪਛਰਾ ਕਉ ਅਰੁ ਅਵਰਨਾਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਸਮਗਰੀ ਕਉ ਗ੍ਰੰਥ ਰਬਜਾ ਸਿਧਕ੍ਰਿਨ ਹੋਯਾ
ਅਰੁ ਤਾਨ ਮੰਗਿਆ ਦਿਕ ਬਾਨੰਤੁ ਹੁਕਉ ਸਾਥਿ ਲੇਜਾ ਹੁਗੀਧਮਾਦਨ ਪ੍ਰਥਤ ਵਿਖੋ ਸੋਕੈ ਸਾਹੋਗੀਧਮਾਦਨ ਪ੍ਰਥਤ ਜੋਨਾਨਾ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਵਲੀਥਿ ਰਛਹੁ ਕਉ ਪ੍ਰਹਨੁ ਹੋਤਾ ਜਾਇ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਕਉ ਬਿਬਾਨ ਪਾਰਿ ਰਛਾਇ ਕਰਿ ਲੇਆਉ ਹੋਸੀ ਦੀਜਬ
ਦੇਵਾਇਦੁ ਅੰਧੇ ਸੋਕਹਾਤੁ ਬਮੇ ਬਿਬਾਨ ਸਾਹਿ ਅਰੁ ਸੁਖ ਸਮਗੀ ਸਾਹਿ ਤਤੁ ਹਾਏਆ ਜਗਹਾਂ ਜਾਥਾ ਅਰੁ ਕਹਾਮੇ ਨੇਹੇ
ਰਾਜਨ ਤੇਰੇ ਕਾਰਣ ਬਿਬਾਨ ਲੇਆਯੋਹ ਤਿਸ ਪਰਿ ਆਰੂੜ ਹੋਇ ਕਰਤੁ ਮਸ਼ਰਗ ਕਉ ਚਲਤੁ ਹਾਅ ਅਰੁ ਦਿਵਸੁ ਖਹੁ ਕਉ ਉਹਾਭੇ
ਗਾਜਬ ਅੰਧੇ ਸੋਕਹਾਮੇ ਤੁਥ ਮੇਰੇ ਵਚਨੁ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਰਾਜਾ ਬੋਲਤੁ ਭੈਯਾ **ਹੋਵੇ ਵਾਚੁ** ਹੋਵੇ ਵਾਚੁ ਤੁਥ ਮਸ਼ਰਗ ਕਾਥਿ ਤਾਂਤ
ਮੁਣ ਕਉ ਕਹਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਸੁਰਗ ਵਿਖੇ ਗੁਣਾ ਕੀਆਹੋ ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਕੀਆਹੋ ਤਿਨ ਕਉ ਸੁਣ ਕਰਿ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਪਾਰਉ ਪਾਛੈ ਜੋ ਮੇਰੀ
ਇਛਾ ਹੋਵੈ ਗੀਸੋ ਕਰਉਗਾ **ਦੇਵਦੁਤ ਦਾਚ** ਹੋਰਾਜਨ ਸੁਰਗ ਵਿਖੇ ਬਡੇ ਦਿਵੰਡੁ ਗਹੈ ਸੋ ਸੁਰਗ ਬਡੇ ਪ੍ਰੰਨ ਕਰਮ ਹੁਕਾਰਿ ਪਾਈ
ਤਹੈ ਜਉ ਬਡੇ ਉਤਮ ਪ੍ਰੰਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਉ ਉਤਮ ਸੁਰਗ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਜਬ ਮਧਮ ਪ੍ਰੰਨ ਕਰਮ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਉ ਮਧਮ ਸੁਖ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਕਾਨਿਸਦ ਪ੍ਰੰਨ ਕਰਮ ਹੁਕਾਰਿ ਕਾਨਿਸਦ ਸੁਰਗ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਇਹ ਤੋਗੁਣ ਸੁਰਗ ਕਹੈ ਸੋ ਤੁਣ ਕਉ ਕਹੇ
ਅਰੁ ਸੁਰਗ ਵਿਖੇ ਜੋ ਦੇਖਹੋ ਸੋ ਸੁਣਾਹੋ ਰਾਜਨ ਆਪ ਤਉ ਉਚੇ ਥੇਠੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਆਵਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਉਤਮ ਸੁਖ ਭੁਗਤੇ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕਉ
ਦੇਖ ਕਰਿ ਜਲ ਨਿਉਤ ਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈਂ ਜਉ ਉਤਮ ਕੀ ਉਤ ਕ੍ਰਿਸਦਤਾ ਸਹੀ ਨਹੀ ਜਾਤੀ **ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ** ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਅਪਨੇ ਸਮਾ
ਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਹੋਤੀ ਹੈਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਮਾ ਕਉ ਬੈਠਾਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਅਪਨੇ ਤੇਨੀ ਚੇਥੇ ਠਤੇ ਹੈਂ ਕਾਨਿਸਦ ਪ੍ਰੰਨ ਹੁਵਾਲੇ
ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖ ਕਰਿ ਆਪ ਕਉ ਅਰੁ ਮਾਨੁ ਉਪਜਤਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਇਨ ਤੇ ਸੇਸਟ ਹੋਂ ਅਰੁ ਦੇਕਾ ਅਵਰਭੀ ਦੇਖਹੈ ਜੋ ਜਬ ਇਸ
ਕੇ ਪ੍ਰੰਨ ਖੀਵਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਥਿ ਤਿਸੀ ਕਾਲ ਸੋਇ ਸਕਉ ਮ੍ਰਿਤ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਗੀੜਾਇ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਏਕ ਖਿਣ ਭੀ ਰਹਿਣ ਨਹੀ ਦੇਤੇ ਹੋਰ

ਵਿਸ਼ਿ
ਪੁਰਾ
੩

ਜਨਾਇ ਹੋਏ ਖਸਰਗਾ ਵਿਖੇ ਹੋਏ ਜੇਤੂ ਪੁਰਾਣਾ ਸੋਮੇ ਤੇ ਸ਼ਕਤਿ ਗੁਣ ਅਰੁ ਖਕ ਹੋਏ ਹੋਏ ਜੇਤੂ ਜਥਾ ਵਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਾਜਾ ਕੇ
ਮੇਕ ਹਾਤ ਬਥਿ ਸਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਏ ਵਦੁਤਾ ਇਸ ਸ਼ਰਗ ਕੇ ਹਮਯੋਗ ਨਹੀਂ ਅਰੁ ਹਮਕਉ ਇਛਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹਮਉਗਤ ਪਕ
ਰਹਿਗੇ ਤੁਪਕਾਰਿ ਇਸ ਸਰੀਰ ਕਉ ਭੀ ਤਿਆਗੀ ਦੇਵਾਹਿਗੇ ਜੈ ਸੋ ਸੁਪਾ ਅਪਨੀ ਤੁਰਾ ਪੁਰਾਤਨ ਜਾਣ ਕੋ ਤਿਆਗਕ
ਰਤ ਹੈ ਤੂੰ ਸੋ ਹਮਰੀ ਤਿਆਗ ਦੇਵਹਿਗੇ ਹੋਏ ਵਦੁਤਾ ਬਿਬਾਨ ਕਉ ਤੁਹਾ ਲੇਜਾ ਹੁਜਾ ਸੇਆਇਆ ਹੋਏ ਹਮਾਰੀ ਨਿਮਸਕਾਰ ਹੋਤੁ
ਅਕਉ ਹੋਏ ਵੀ ਜਥਾ ਵਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਾਜੇ ਸ਼ਕਤਿ ਕਹਾਤੁ ਬਾਬਿਬਾਨ ਅਰੁ ਅਪਛਰਾ ਆਦਿ ਕਸਰ ਕਉ ਲੇਕਾਰਿ ਮੇ ਸ਼ਰਗ
ਬਿਖੇ ਮੇ ਗੋਯਾ ਅਰੁ ਸੰਪੁਰਨ ਭ੍ਰਿਤਾਤ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਆਗੇ ਮੇਕ ਹਾਤੁ ਬਾਇੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਆ ਅਰੁ ਸੰਦਰਬਾ ਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਮੁਣ
ਕਉ ਕਹਾਤੁ ਤੁਥੈ ਯਾ **ਭ੍ਰਿਤਾਤ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਆਗੇ** ਮੇਕ ਹਾਤੁ ਬਾਇੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਆ ਅਰੁ ਸੰਦਰਬਾ ਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਮੁਣ
ਤਮਪਦ ਕੀ ਇਛਾ ਹੁਈ ਹੋਏ ਇਸ ਕਉ ਸਾਥਿ ਲੇਕਾਰਿ ਬਾਲਮੀਕ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਕੈ ਸਾ ਬਾਲਮੀਕ ਹੋਏ ਜਿਸ ਨੇ ਆਤਮਤਤ ਕਉ
ਆਤਮ ਜਾਣਿਆ ਹੋਏ ਤਿਸ ਪਾਸ ਰਾਜਾ ਕਉ ਲੇਜਾਹੁ ਅਰੁ ਬਾਲਮੀਕ ਕਉ ਮੇਰਾ ਸੰਦੇਸਾ ਦੇਹੁ ਜੇ ਹੋਮ ਹਾਰਿ ਖੀ ਸ਼ਰਬਾਲ
ਮੀਕ ਇਸ ਰਾਜਾ ਕਉ ਤਤ ਕਉ ਪਦੇ ਸ਼ਕਰ ਹੁਜੇ ਦੇਹੁ ਰਾਜਾ ਬੋਧਕਾਰੀ ਹੋਏ ਕਾਹੇ ਤੇਜੁ ਇਸ ਕਉ ਸ਼ਰਗ ਕੀ ਛਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਅਰੁ ਅ
ਵਰਭੀ ਬਾਛ ਕਛੁ ਨਹੀਂ ਤਾਤੇ ਤੁਮੇ ਇਸ ਕਉ ਤਤ ਬੋਧਕਉ ਪਦੇ ਸ਼ਕਰ ਹੁਜੇ ਤਤ ਬੋਧਕਉ ਪਾਇ ਕਾਰਿ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖ ਤੇ ਮੁਕਤ
ਹੋਵੈ ਹੋਸ਼ੁ ਦੇ ਜਥਾ ਵਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਰਾਜ ਸ਼ਕਤਿ ਕਹਾਤੁ ਬਾਬਿਬਾਨ ਅਰੁ ਅਪਛਰਾ ਆਦਿ ਕਸਰ ਕਉ ਲੇਕਾਰਿ ਮੇ ਸ਼ਰਗ
ਸੰਸਾਰ ਸਾਹਿਤੁ ਤੇ ਮੇਛ ਹੋਏ ਕੇਨ ਮਿਤੁ ਬਾਲਮੀਕ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਬਾਲਮੀਕ ਤੁਥੈ ਕਉ ਪਦੇ ਸ਼ਕਰੇਗਾਤੁ ਬਤਿਸ ਰਾਜਾ ਕਉ ਸ
ਬਲੇਕਾਰਿ ਮੇ ਬਾਲਮੀਕ ਕੇ ਆਸਮ ਆਯ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਭ੍ਰਿਤਾਤ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਆਗੇ ਮੇਕ ਹਾਤੁ ਬਾਇੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਆ ਅਰੁ ਸੰਦਰਬਾ ਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਮੁਣ
ਦੀਆ ਅਥ ਜੇ ਉਹਾ ਭ੍ਰਿਤਾਤੁ ਹੁਆ ਸੇ ਸੁਦਾਨੁ ਬਥਿ ਹਾਗੇ ਅਰੁ ਪੁਣਾ ਮਕੀ ਆਗੇ ਮੀਕਉ ਅਰੁ ਬੈਠੇ ਤਬ ਬਾਲਮੀ

ਕਰਿ
ਅਧ

ਬਧ
੦ ਵੈਗ
੦ ਪ੍ਰਕ
੩

ਕਪੁਛਾ ਹੋਰ ਜਾ ਕੁਸਲਤੋਂ ਹੈ ਕਿਉਂ **ਰਾਜੇਵਾਰਾ** ਹੋਰ ਗਵਨ ਪ੍ਰਮਤਤੰਗ ਮਾਵਿੰਦਤ ਜਾਨਨਵਾ ਲਿਅਹੁ ਵਿਖੇ ਸੇਸਟੇ ਮੇਅਥਕਿ
 ਤਾਰਥਹੁ ਮਹੀ ਤੁਮਹੇ ਦਹਸਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਅਥਮੁ ਬਕਉ ਕੁਸਲਹੁ ਮਹੀ ਅਹੁ ਕਛੁ ਪੁਛਤਾ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਤਿਸ ਕਾਉ ਤੁਕੈ
 ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮਕਤਿ ਹੋਵਉ **ਬਾਲਮੀਕੋਵਾਰਾ** ਮਹਾਂਗਮਾਇਣ ਅਖੰਡਤਤੁ ਵਕਉ ਕਾਹਿਤਾ ਹੈ ਸੇਸਵਣ ਕਾਰਿ ਅਹੁ
 ਸੁਦਣ ਕਰਕੈ ਤਿਸ ਕਾਤਾਤ ਪਰਜਾ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਪਾਰਦੇ ਕਾ ਪ੍ਰਜਤਨ ਕਰਾਤ ਬਜੀਵਨ ਮਕਤਹੋ ਕਾਰਿ ਵਿਚਰੇਗਾ ਹੋਰ ਜਨਦਸਿ
 ਸਟ ਅਹੁ ਗਮਜੀ ਕਾ ਸੰਬਾਦ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਸਭ ਕਥਾ ਮੋਛਉ ਪਾਇ ਕੀਕਹੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕਉ ਸੁਦਕਾਰਿ ਜੋ ਸੇਰਾਮਜੀ ਅਪਣੇ
 ਸੁਭਾਵ ਵਿਖੇ ਇਸ ਬਿਤਹੁ ਦੇ ਜੀਵਨ ਮਕਤਿ ਹੋ ਕਾਰਿ ਵਿਚਰੇ ਹੈ ਤੇ ਸੇਤੁੰਭੀ ਵਿਚਰਾਹਿਗਾ **ਰਾਜੇਵਾਰਾ** ਹੋਰ ਗਵਨ ਗਾ
 ਮਜੀਕਵਨ ਬਾਅਰ ਕੈ ਸਾਬਾਅਰ ਕੈ ਸੇਜੀਵਨ ਮਕਤਹੋ ਏਕਾਰਿ ਵਿਚਰਾਹੈ ਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਕਹੈ **ਬਾਲਮੀਕੋਵ**
ਾਰਾ ਹੋਰ ਜਨ ਸਾਪਕੇਵਸਤੇ ਹਾਰਿ ਜੋ ਹੈ ਬਿਸਨਤਿਨੁ ਜੇਨੁ ਛਲ ਪਾਰਕਾਰਿ ਅਵੈਤਗਮਾਨ ਕਰਿਸਪੰਨ ਕੀਕਛੁ ਕੁਅਗਮ
 ਨ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਮਨੁਖ ਕਾ ਸਰੀਰ ਪਾਰਿਅਬਾ **ਰਾਜੇਵਾਰਾ** ਹੋਰ ਗਵਨ ਰਿਦਾਨੰਦ ਸਰੁਪ ਜੋਹਹਿ ਹਾਰਿਤਿਨ ਕਉ ਸੁ
 ਪਕਾ ਕਾਣ ਕੈ ਹੁਆ ਅਕਿਨੇਦੀ ਅਸੇਕਹੈ **ਬਾਲਮੀਕੋਵਾਰਾ** ਹੋਰ ਜਨ ਦੇ ਕਕਾਲ ਸੇਸਨਿਤ ਕੁਮਾਰ ਜੋ ਹੈ ਨਿਹਕਾ
 ਮਸੇਧੁ ਪੁਰੀ ਵਿਖੇ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਅਹੁ ਤਿਲਕੀ ਕੇ ਪਤਿ ਜੋ ਹੈ ਵਿਸਨਭਗਵਾਨ ਬੈਠਿਠ ਤੇ ਉਤਰੇ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰੀ ਵਿਖੇ ਆਏ
 ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਹਿਤ ਸਰਸਭਾ ਕਉ ਠਖੜੇ ਹੁਏ ਅਹੁ ਪ੍ਰਜਨ ਕੀਆ ਅਰਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਹੁਕਛੁ ਪ੍ਰਜਨ ਨਾਕੀਆ ਤਬ
 ਤਿਨ ਕੀਉਰਾ ਦੇਖਕਾਰਿ ਵਿਸਨਭਗਵਾਨ ਬੋਲਤ ਹੁਏ ਹੇਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਤੁਝ ਕਉ ਨਿਹਕਾਮਤ ਕਾ ਅਭਮਾਨ ਹੈ ਤਤੇਤੁੰ
 ਕਾਮਕਾਰਿ ਆਤੁਰ ਹੋਵਹਿਗਾ ਅਰਸਾਮਕਾਰਤਤੇਗਾਨ ਮਹੇਵਗਾ ਜਬਾ ਵਿਸਨਭਗਵਾਨ ਅਸੇਕਹੈ ਤੁਸਨਤ ਕੁਮ
 ਬੋਲੇ ਹੋਵਿਸਨਤੁਝ ਕਉ ਸੁਬਗਤਾ ਕਾ ਅਭਮਾਨ ਹੈ ਤੇਰੀ ਸੁਬਗਤਾ ਕਉ ਕਾਲ ਨਿਵਿਰਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਹੁ ਅਗਮਾਨੀ ਹੈ

ਸੌ੧
 ਮੌ੧੧
 ਬੌ੧੨

੦੨੧੪

ਵਸਿੰ

ਪਥਾ

ਵੈਗਾਹੇਰਾਜਨਦੇਕਤੇਇਹੁਸਾਪਹੁਆਅਵਰਭੀਸੁਵਣਕਰਾਏਕਕਲਮੋਭ੍ਰਿਗਕੀਭਾਰਜਾਤੀਹੀਥੀਅਤਿਸਕੇਵਿ
ਯੋਗਕਾਰਿਭੁਤਪਾਇਮਾਨਥਾਤਿਸਕਉਦੇਖਕਾਰਿਥਿਸਨਜੀਹਸੇਥੇਤਥਾਭ੍ਰਿਗਥੁਹਮਦਨੇਸਾਪਦੀਆਪਹੇਇਸਨ
ਮੇਰੇਤਾਈਦੇਖਕਾਰਿਤੁਮਹਾਸੀਕਰੀਪੈਮੇਰੀਨਿਆਈਤੁਮਭੀਇਸਤੀਕੇਵਿਯੋਗਕਾਰਿਆਤੁਹੋਵੈਗਾਅਰੁਏਕਸੁਰ
ਮਾਥੁਹਮਦਸਾਪਦੀਆਥਾਜੇਏਕਾਲਮੋਨਰਸਿੰਘਭੁਗਵਾਨਰੀਗਕੇਤੀਰਪਰਗਏਥੇਤਹਾਂਦੇਵਸੁਮਾਕੀਇਸਤੀਗਈ
ਥੀਅਤਿਸਕਉਦੇਖਕਹਸੇਅਤਿਸਹਾਸੀਕਉਦੇਖਕਾਰਿਇਸਤੀਕ੍ਰੋਪਾਇਆਅਰੁਭੈਕਾਰਿਪ੍ਰਾਣਨਿਕਸਗਏਤਥਦੇਵਸਰਮ
ਨੇਸਾਪਦੀਆਜੇਤੁਮੁਵਕਉਇਸਤੀਕਾਵਿਯੋਗਦੀਆਹੈਤਾਂਤੇਤੁਮਭੀਇਸਤੀਕਾਵਿਯੋਗਪਾਵਹੁਗੇਹੋਗਾਜਨਸਨਤ
ਕੁਮਾਰਅਰੁਭ੍ਰਿਗਅਰੁਦੇਵਸਰਮਾਕੇਸਾਪਕਾਰਿਵਿਸਨਭੁਗਵਾਨਨੇਮਾਥੁਕਾਸੀਰੁਧਾਰਿਆਗਾਜੇਦਸਰਬਕੇਗਿਹਵਿ
ਖੇਉਤਪਤਿਹੁਏਹੋਗਾਜਨਅੰਜੋਤੋਸ਼ੀਰਧਾਰਆਮਥਆਗੇਜੋਥਿਤਾਤਹੁਅਸੇਸਵਧਾਨਹੋਕਾਰਿਸੁਵਣਕਰਾਵਿ
ਵਜੋਹੈਦੇਵਭੋਕਾਅਰੁਭੁਮਜੋਹੈਪ੍ਰਿਥਮੀਲੋਕਅਰੁਅਕਾਸਲੋਕਾਤਿਲੋਕੀਕਉਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈਅਰੁਅੰਤਰਥਾਹਿਰਆਤਮ
ਤਕਾਰਿਕੋਪ੍ਰਵਣਹੈਅੰਸਾਅਨਭਵਮੇਰਾਅਤਮਾਹੈਅਤਿਸੁਥਾਤਮਾਕਉਨਮਸਕਾਰਹੈਹੋਗਾਜਨਇਹੁਸਾਸਤੁਜੋਅ
ਅਰੁਭੁਕੀਆਹੈਅਰੁਸਥੰਧਾਇਸਕਾਕੀਆਹੈਅਵਰੁਅਧਕਾਰੀਕਵਨਹੈਸੇਸਰਵਣਕਰਾਸਤਿਚਿਤਅਨੰਦ
ਰੁਪਅਚੇਤਚਿਨਮਾਤੁਆਤਮਾਕਉਜਣਾਵਤਹੈਇਹੁਵਿਖੋਹੈਅਰੁਪਰਮਾਨੰਦਆਤਮਾਕੀਪ੍ਰਾਪਤਅਰੁਅਨਾਤਮਅਰੁ
ਮਾਨਦੁਖਕੀਨਿਵਿਰਤਾਇਹੁਪ੍ਰੇਜਨਹੈਇਸਵਿਖੋਅਰੁਥੁਹਮਵਿਦਿਆਮੋਛਉਪਾਇਕਾਰਿਆਤਮਪ੍ਰਤਪਾਦਨਸਥੰਧਹੈ
ਅਰੁਜਿਸਕਉਵਿਹੀਨਿਸਚੈਪੈਜੋਮੈਦੇਵਭੁਮਅਨਾਤਮਾਦੇਹਸਾਥਥੀਧਿਆਤੁਆਹੋਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਛੁਟਉਨਅਤਿਯੰਤੁ
ਕਮਾਨਵਾਨਹੈਅਨਾਰਥਹੈਅੰਸਾਜੇਵਿਭਕਤਮਾਸੇਹੈਅਤਿਸਕਉਅਧਿਕਾਰਹੈਇਸਸਾਸਤੁਕਾਸੋਇਹੁਮੋਛਉਪਾਇ

ਵੈਗਾ
ਪ੍ਰਕਾ
੨

ਸਾਸਤਰੀ ਪਰਕੈਸਾ ਮੇਛੁ ਓਪਾਇ ਹੈ ਪੁਸਤਕ ਓਪਾਤਿ ਕਰਦੇ ਹਾਰਾ ਹੈ ਜੇ ਪਰਖਾਇਸਕਉ ਵਿਚਾਰੇ ਸੋਗਮਾਨਵਾਨੋ
ਵੈ ਅਰਥ ਹੁਕਮ ਨਮਾ ਮਿਤ ਸੀਸਾਰ ਸੇਨ ਆਵੈ ਹੇਰਾਜਨਾਇ ਹਮ ਹਾਰਮਾਇਣ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮ ਪਾਵਨ ਹੈ ਬਡੁ ਪਾਪੁ
ਕਾਨਾ ਸਕਰਤ ਹੈ ਅਜਿਸ ਵਿਖੇ ਰਾਮਕਥਾ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮੇਛੁ ਰਾਮਾਜਨ ਅਪਦੇ ਸਿਖ ਕਉ ਸੁਵਣ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਏਕਸ
ਮੇਛੁ ਰਾਮਾਜਨ ਚਿਤ ਕਉ ਦੇ ਕਾਰ ਕਰਕੈ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਯਾ ਬਾਗਤਿ ਸਕਉ ਮੇਓ ਪਦੇ ਸੁਕੀ ਆਬਾਧਤਿ ਸਕਉ ਸੁਵਣ ਕਰ
ਕੈ ਵਚਨ ਰੂਪੀ ਸਮੀਧੁ ਤੇ ਸਾਰ ਰੂਪੀ ਰਤਨ ਸੇ ਸੁਵਣ ਕਰਿ ਕੋਰਿ ਦੇਵਿ ਖੋ ਪਾਰ ਕਰਿ ਏਕਸ ਮੇਸੁ ਮੇਰ ਪਰਥਤ ਪਰਿਗਯਾ ਬਾ
ਤਿਥੈ ਪਿਤਾ ਮਾਜੁ ਹੈ ਥੁਹ ਮਾਜੀ ਸੋ ਥੈ ਭੋਗ ਅਰਥੁ ਰਾਮਾਜਨਾਇ ਕਰਿ ਪੁਟਾ ਮੁਕੀ ਆ ਅਰੁ ਜਾਇ ਥੈ ਠਾ ਅਰਥੁ ਹਮ
ਜੀ ਕਉ ਇਹੁ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ਤਬ ਥੁਹ ਮਾਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਰਾਮਾਜਨ ਕਉ ਕਹਾਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਛੁ ਵਰਮਾਗਾ ਮੈ ਤੁਝੁ ਪ
ਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਆ ਹੈ ਹੇਰਾਜਨ ਜਬਾਇ ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਥੁਹ ਮਾਜੀ ਕਹਾਤ ਬਪ੍ਰਮ ਉਦਾਰ ਜੋ ਸਕਾ ਆਸੈ ਹੈ ਮੈ ਸਾਰੁ ਰਾਮਾ
ਜਕਾ ਹਿਤ ਕੁਇ ਆਹਿ ਭੁਤ ਕੁਇ ਖਕੇਈ ਸੁਰਜ ਉਤਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਏ ਹੋਤ ਬਹਿ ਹੁਵਰ ਦੇਵਹੁ ਜਿਸ ਕਰਿ ਸੀ ਪੁਰਣ ਜੀਵ ਸੀ ਸਾਰਕੇ
ਦੁਖ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵਹਿ ਪਰਮ ਪਦ ਕਉ ਪਾਪਤਿ ਹੋਵਹਿ ਸੋ ਉਪਾਇ ਕਰਹੁ **ਥੁਹ ਮੇਵਾਚਾ** ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਅਪਦੇ ਗੁਰ ਬਾਲਮੀ
ਕਪਾਸਗਮਨ ਕਰਹੁ ਬਹੁ ਜੋਤਿ ਸਨੇ ਆਤਮ ਬੋਧ ਕਾ ਮਹਾਂ ਰਮਾਇਣ ਅਨਿੰਦਤ ਸਾਸਤ੍ਰਕਾ ਅਰਿਭੁਕੀ ਆਹੈ ਅਤਿ ਸ
ਕਉ ਸੁਵਣ ਕਰਿ ਜੀਵ ਮਹਾਂ ਮੇਧ ਰੂਪੀ ਸੀ ਸਾਰ ਤੇ ਤਰਹਿ ਗੋ ਕੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੈ ਮਹਾਂ ਰਮਾਇਣ ਜੋ ਸੀ ਸਾਰ ਸਮੀਧੁ ਤਰਦੇ ਕਉ
ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਅਰੁ ਪ੍ਰਮ ਪਾਵਨ ਹੈ **ਬਲਮੀ ਕੋਵਾਚਾ** ਹੇਰਾਜਨ ਜਬਾਇ ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਾਤ ਬਾਪ ਪ੍ਰਮੇਸਟੀ ਥੁਹ ਮਾਜੀ
ਰਾਮਾਜਨਾਜਨਾ ਸਾਬ ਮੇਰੇ ਆਸੁ ਮਾਏ ਤਬ ਮੈ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰਤਿ ਸਕਾ ਪੁਜਨੁ ਕੀ ਆ ਕੈ ਸੇ ਥੁਹ ਮਾਜੀ ਹੈ ਜੋ ਸਰਬ ਭੁਤ ਹੁਕੇ
ਹਿਤ ਵਿਖੇ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਜਿਸ ਕੀ ਸੋ ਮੁਕਤ ਕਉ ਹਿਤ ਭੈ ਯਾ ਹੋ ਮਨ ਹੁਵਿਖੇ ਸੇ ਸਟ ਬਾਲਮੀ ਕਾਇ ਹੋ ਜੋ ਰਾਮ ਕੇ ਸੁਗਾਵ ਕਥਨ

ਵਿਸੰ
ਪੁਰੰ
੫
ਉਤਰੰ

ਕਾਮਰੰਕੁਕੀਆਹੈ॥ਤਮਤਿਸਕੇਉਦਮਕਾਤਿਆਗਨਹੀਕਰਨਾ॥ਇਸਕਉਅੰਤਪ੍ਰਯੰਤਸਮਾਪਤਕਰਣਾਕੈ
ਸਾਹੈ॥ਛੁਓਪਾਇਜੋਸੰਸਾਰਹੁਪੀਸਮੁੰਦਕੇਪਾਰਕਰਣੇਕਉਜਹਾਜੁਹੈ॥ਇਸਕਉਸਰਬਜੀਵਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹੋਵਾਹਿ
ਗੇ॥**ਬਲਮੀਕੋਵਾਚਾ**॥ਹੇਰਾਜਨਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਥਹਮਾਜੀਮੁਕਉਕਾਹਿਕਰਿਅੰਤਰਿ॥ਧਮਾਨਹੋਗਏ॥ਏਕਮਹੁਰ
ਤਉਪ੍ਰਾਤਜੋਸੇਸਮੁੰਦਤੇਆਵਰਤਚਕ੍ਰਮਹੁਰਤਪ੍ਰਯੰਤਉਠਕਾਰਿਗਹਿਤੇਹੈ॥ਬਹੁਕਲੀਨਹੋਜਤੇਹੈ॥ਤੈਸੇਥਹਮਾਜੀਅੰਤ
ਰਧਮਾਨਹੁਇਗਏ॥ਤਥਮੈਕੁਰਦੁਆਜਕਉਕਹਾਹੇ॥ਪੜਥਹਮਾਜੀਨੈਕਿਆਕਹਾ॥**ਗੁਰਦੁਆਜੋਵਾਚਾ**॥ਹੇਭਗਵਨਥੁ
ਹਮਾਜੀਤੁਮਕਉਮੈਸੇਕਹਾਹੈ॥ਮਨਸੇਸਦਏਹੋਜੇਤੁਮਹੁਰਮਕੇਸੁਗੁਵਕਥਕਉਦਮਕੀਆਹੈਤਿਸਕਉਤਿਆਗਨਹੀ
ਕਰਣਾ॥ਅੰਤਪ੍ਰਯੰਤਸਮਾਪਤਕਰਣਾ॥ਕਾਹੇਤੇਜਾਇਹੁਸੀਸਾਰਸਮੁੰਦਕੇਪਾਰਕਰਣੇਕਉਜਹਾਜੁਹੈ॥ਇਸਕਉਜੀਵ
ਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹੋਵਾਹਿਗੇ॥ਸੰਸਾਰਸੀਕਟਤੇਮੁਕਤਹੋਵਾਹਿਗੇ॥**ਬਲਮੀਕੋਵਾਚਾ**॥ਹੇਰਾਜਨਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਜਬਮੁਕਉਥੁਹ
ਮਾਜੀਕਹਾ॥ਤਥਥਹਮਾਕੀਆਰਮਾਅਨੁਸਾਰਮੈਗੀਥਕੀਆ॥ਅਰੁਭਾਰਦੁਆਜਕਉਕਹਾਹੇ॥ਪੜਜਿਸਪ੍ਰਕਾ
ਰਰਾਮਜੀਨਿਸੰਗਹੋਇਕਰਿਵਿਚਰੇਹੈ॥ਵਸਿਸਟਜੀਕਉਪਦੇਸਕਉਪਾਇਕਾਰਿ॥ਤੈਸੇਤੁਮਭੂਵਿਚਰਹੁ॥ਤਥਉਪ੍ਰਸ
ਨਕੀਆ॥**ਗੁਰਦੁਆਜੋਵਾਚਾ**॥ਹੇਭਗਵਨਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਜੀਵਨਮੁਕਤਹੋਕਾਰਿ॥ਵਿਚਰੇਹੈਰਾਮਜੀਤੇਆਦਿਸੋਕੁਮ
ਕਰਿਕੈਮੁਕਉਕਹੈ॥**ਬਲਮੀਕੋਵਾਚਾ**॥ਹੇਭਾਰਦੁਆਜਰਾਮਲਖਸਮਲਭਰਬਸਤ੍ਰਪਨੁਸੀਤਕੋਸੱਲਮਾਸੁਮਿਤ੍ਰਾਦਸ
ਰਥਅਸਦਤੇਏਹੁਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੁਏਹੈ॥ਅਸਟਮੰਡੀਅਰੁਅਸਟਗਣਾ॥ਅਰੁਵਿਸਸਟਦਾਮਦੇਵਤੇਆਦਿਲੋਕਾਰਿ
ਅਸਟਾਥੀਸਤਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੁਏਹੈ॥ਅਰੁਥਿਚਰੇਹੈ॥ਅਥਤਿਨਕੇਨਾਮਸੁਣਾ॥ਰਾਮਤੇਆਦਿਦਸਰਬਪ੍ਰਯੰਤਅ
ਸਟਤੇਇਹੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹੁਏ॥ਅਵਰਧਜੁਪਮਥਧਵਾਨਾਦਿਸਟਵਕੰਤਰੁ॥ਸਜੁਸਥਰਧਨੁਮੁਖਧਾਮਾਭਿਗ੍ਰਿਖਣਾਇਵਾਜਿ

ਨੀ
ਵੈਰੰ
ਪ੍ਰਕੁੰ
੫

ਤਹਨੁਮਨਵਿਸਿਸਟਵਾਅਦੇਵਾਅਸਟਮੰਡੀਇਹਨਿਸੀਕੋਹੋਇਕਰਿਚੇਸਟਾਕਰਤੇਭੁਦੇਹੈਅਰੁਸਦਾਅਵੈਤਨਿਸਟਹੁਏ
 ਹੈਕਦਾਚਿਤਸਰੂਪਤੇਵੈਤਭਾਉਨਹੀਉਪਾਜਿਆਅਨਮੇਪਦਿਵੇਖੋਇਸਥਿਤਨਿਤਤ੍ਰਿਪਤਿਹਹਿਤੇਹੈਜੋਕੇਵਲਾਚਿਨ
 ਮਾਤ੍ਰਸੁਧਪਦਪ੍ਰਮਪਾਵਨਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁਏਹੈ। **ਇਤਸੀਵਸਿਸਟਪੁਰਾਣੈਵੈਰਗਪ੍ਰਕਰਿਣੇਕਥਾਅਰੰਭਨਵਰਨੰਨਾਅਪ੍ਰਿਥ**
ਸਰਗਹਾ॥੧॥ **ਭਾਰਵੁਅਯੋਦਾਚ॥** ਹੇਗੁਗਵਨਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਰਿਏਸਥਿਤਕੈਸੀਹੈਅਰੁਭਾਮਜੀਕੋਸੇਜੰ
 ਵਨਮੁਕਤਹੁਏਹਹਿਸੋਆਦਿਤੇਲੋਕਾਰਿਅੰਤਪ੍ਰਯੰਤਕੋਹੈ। **ਬਲਮੀਕੋਵਾਚ॥** ਹੇਪ੍ਰਭਾਇਹਜਗਤਜੋਭਾਸਤਾਹੈਸੋਦਾਸ
 ਤਦਕਛੁਨਹੀਉਤਪਤਿਭੂਯਾਅਥਿਵਿਚਾਰਕਾਰਿਕੈਭਾਸਤਾਹੈਅਰੁਵਿਚਾਰਕੀਏਤੇਨਿਵਿਰਤਹੋਇਜਾਤਾਹੈਜੋਸੋਅਕ
 ਸਾਵਿਖੇਨੀਲਮਾਭਾਸਤੀਹੈਰੁਮਕਾਰਿਕੋਜਬਾਵਿਚਾਰਕਾਰਿਦੇਖੀਐਤਬਨੀਲਤਾਪ੍ਰਤੀਤਦੁਰਹੋਇਜਾਤੀਹੈਤੈਸੋਆਵਿ
 ਚਾਰਕਾਰਿਕੈਜਗਤੁਭਾਸਤਾਹੈਅਰੁਵਿਚਾਰਕੀਏਤੇਲੀਨੁਹੋਜਾਤਾਹੈਹੇਸਿਖਜਬਲਗਾਸ੍ਰਿਸਟਕਾਅਤਿਅੰਤਅਭਾਵ
 ਨਹੀਹੋਤਾਤੁਬਲਗਪ੍ਰਮਪਦਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਨਹੀਹੋਤੀਜਬਵਿਸਕਾਅਤੀਤਅਭਾਵਹੋਵੇਤਬਪਾਛੇਸੁਧਾਚਿਦਾਕਾ
 ਸਆਤਮਾਭਾਸੇਗਾਕੋਊਇਸਵਿਸਕੋਮਹਾਂਪ੍ਰਭੈਵਿਖੈਕਦਾਚਿਤਅਭਾਵਕਹਿਤੇਹੈਅਰੁਮੇਤ੍ਰਸਕਉਤ੍ਰੈਕਾਲਕਾਰਿਅਭ
 ਵਕਹਿਤੇਹੈਇਸਸਾਸਤ੍ਰਕਾਰਿਯਜੋਇਸਸਾਸਤ੍ਰਕਉਸਰਧਾਸੀਜਗਤਆਦਿਤੇਲੋਕਾਰਿਅੰਤਪ੍ਰਯੰਤਸੁਵਣਕਰੈਅਰੁ
 ਤਿਸਕਉਧਾਰੇਤਬਤਿਸਕੀਭ੍ਰਾਂਤਨਿਵਿਗਤਿਹੋਇਜਾਵੈਅਰੁਅਕ੍ਰਿਤਮਪਦਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਹੇਸਾਧਿਇਹਸੀਸ
 ਰਕੁਮਮਾਤ੍ਰਸਿਧਹੈਇਸਕਉਰੁਮਮਾਤ੍ਰਜਲਕਾਰਿਵਿਸਮਰਣਕਰਣਾਇਹੀਮੁਕਤਹੈਅਰੁਇਸਕਉਥੀਧਨਕਾਕ
 ਰਣਵਾਸਨਾਹੈਵਾਸਨਾਕਾਰਿਕੋਭੁਟਕਤਾਫਿਰਤਾਹੈਜਬਵਾਸਨਾਖੈਹੋਜਾਵਹਿਤਬਪ੍ਰਮਪਦਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ
 ਦੇਕਵਾਸਨਾਕਾਪਤਲਾਹੈਤਿਸਕਾਨਾਮਨਹੈਜੋਸੇਜਲਹੋਤਾਹੈਅਰੁਤ੍ਰਿਜਲਜਤਕਾਰਿਕੋਵਰਛਕਾਪਤਲਾਹੋਇਜਾਤ

ਸਰਦੀ

ਵਾਸਿ०
ਪਰਾ०
੬
ਸੀਤਲਤਾ ੨

ਹੈ ਅਜਬ ਸੂਰਜ ਉਦੈ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਕੇ ਵਲ ਜਲ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਵਾਸਨਾ ਰੂਪੀ ਜਲ ਹੋਤਾ ਸਾਵਿਖੇ ਸੀਸਾਰ ਕੀ ਸਤਤਾਰੂ
ਪੀਜੜ ਸੀਤਲਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕਰਿ ਕੈ ਮਨ ਰੂਪੀ ਵਰਛ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਹੁਆ ਹੈ ਅਜਬ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਸੂਰਜ ਉਦੈ ਹੋਵੈ ਗਾਤ ਬਸੀਸ
ਰੂਪੀ ਸਤਤਾ ਜੜਤਾ ਨਿਵਿਰਤ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਗੀ ਅਜਬ ਸੀਸਾਰ ਕੀ ਸਤਤਾ ਵਾਸਨਾ ਨਿਵਿਰਤ ਹੁਈ ਤਬ ਮਨ ਨ ਸਟ ਹੋ ਜਾ
ਵੈਗਾ ਅਜਬ ਮਨ ਨ ਸਟ ਹੁਆ ਤਬ ਪਰਮ ਕਲਿਆਨ ਹੁਆ ਤਾਂ ਤੇ ਇਸ ਕਉ ਬੰਧਨ ਕਾ ਕਾਰਣ ਵਾਸਨਾ ਹੈ ਅਰੁ ਵਾਸਨਾ
ਕੇ ਛੈ ਹੁਏ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੈ ਸੇ ਵਾਸਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਹੈ ਇਕ ਸੁਧ ਹੈ ਅਰੁ ਏਕ ਅਸੁਧ ਹੈ ਅਸੁਧਾਇ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਅਪਣੇ ਵਾਸਨਾ
ਰੂਪ ਕੇ ਅਗਿਆਨ ਤੇ ਅਨਾਤਮ ਤੇ ਜੋ ਹੈ ਦੇਹਾ ਦਿਕਾਰ ਤਿਨ ਹੁਵਿਖੇ ਅਹੰਕਾਰ ਕਰਣਾ ਸੁਭਾਇ ਸਕਉ ਅਨਾਤਮ ਥਿਕੇ
ਤਮ ਅਭਿਮਾਨ ਹੁਆ ਤਬ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਵਾਸਨਾ ਉਪਜਤੀਆਂ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਘਟੀ ਜੰਡੀ ਕੀ ਨਿਆਂ ਈ ਪੜ੍ਹ
ਮਤਾ ਹੈ ਹੋਸਾਧਾਇ ਹੁੰਦੇ ਪੰਚ ਰੂਤ ਕ ਸਰੀਰ ਤੂੰ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਸੇ ਸਭ ਵਾਸਨਾ ਰੂਪ ਹੈ ਵਾਸਨਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖੜਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇ ਮਣਕੇ ਤਾ
ਗੇ ਕੇ ਅਸੇ ਖੜੇ ਹੋਤੇ ਹੈ ਅਜਬ ਤਾਗਾ ਦੁਟ ਪੜਾਤ ਬਮਣ ਕੇ ਬਿੰਨ ਬਿੰਨ ਹੋਇ ਪੜਤੇ ਹੈ ਠਹੁਤੇ ਨਹੀ ਤੈ ਸੇ ਵਾਸਨਾ ਕੇ ਖੈ ਹੁਏ
ਪੰਚ ਰੂਤ ਕ ਸਰੀਰ ਨਹੀ ਰਹਿਤਾ ਤਾਂ ਤੇ ਸਭ ਅਨਰਥ ਹੁਕਾ ਕਾਰਣ ਵਾਸਨਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਸੁਧ ਵਾਸਨਾ ਹੈ ਤਿਸਾਵਿਖੇ ਜਗਤੁ ਕ
ਅਤਮੀਤ ਅਭੁਵਾਨਿ ਸਚੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਹੋਸਿਖ ਅਗਿਆਨੀ ਕਾ ਜੋ ਨਿਸਚਾ ਹੈ ਸੇ ਵਾਸਨਾ ਕਾਰਿ ਬਹੁ ਭਿੰਨ ਨਮ ਰੂਪ ਕਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ਅ
ਰੁ ਗਿਆਨ ਵਾਨ ਕੀ ਵਾਸਨਾ ਬਹੁ ਭਿੰਨ ਨਮ ਕਾ ਕਾਰਣ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਜੈ ਸੇ ਏਕ ਕਾ ਬੀਜ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਦੁਸਰਾ ਦਘਧਥੀ ਜਿਹੋ
ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾ ਬੀਜ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੇ ਬਹੁ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਦਘਧਹੁਆ ਹੈ ਸੇ ਬਹੁ ਭਿੰਨ ਹੀ ਉਪਜਤਾ ਤੈ ਸੇ ਅਗਿਆਨੀ ਕੀ
ਵਾਸਨਾ ਰਸ ਸਹਿਤ ਹੈ ਸੇ ਜਨਮ ਰੂਪ ਕਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ਅਰੁ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਵਾਸਨਾ ਰਸ ਰਹਿਤ ਹੈ ਸੇ ਜਨਮ ਕਾ ਕਾਰਣ
ਹੀ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਚੇਸਟਾ ਸੁਭਾਵ ਕਰੁਣ ਕਾਰਿ ਪੜੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਚਿਹਕੀ ਸੀ ਗੁਣ ਸਾਥਿ ਮਿਲ ਕਾਰਿ ਅਪਣੇ ਵਿਖੇ ਚੇਸਟਾ ਨਹੀ

ਵੇਗਾ ०
ਪ੍ਰਕ੍ਰ ०
੬

ਦੇਖਤਾ ਖਾਤਾ ਪੈਪੀਤਾ ਹੋਲੇਤਾ ਹੋਦੇਤਾ ਹੋਥੇਲਤਾ ਹੋਚਾਲਤਾ ਹੋਵੇਵਹਾਰਕਰਤਾ ਹੋਅਹੁੰਤਰਸਦਾ ਅਵੈਤ ਨਿਸਚੈ ਕਉਧਾਰ
 ਤਾ ਹੋਕਦਾਰਿਤ ਚੈਤੁਰਵਨਤਿ ਸਕਉਨ ਹੀਰਤੀ ਅਮਪਦੇ ਸੁਭਾਵਹੀ ਵਿਖੇਇ ਸਬਿਤ ਹੋਤਾ ਤੇ ਨਿਰਗਣ ਅਕੈਰੁਪ ਹੋਤਿ ਸਕੀ
 ਚੇਸਦਾ ਜਨਮ ਕਾਰਦੁਨ ਹੀ ਜੈਸੇ ਕ੍ਰਿਮਾ ਕਾ ਚਕ੍ਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਬਲਗਉ ਸਕਉ ਚਰਨ ਲਗਤਾ ਹੈ ਤਬਲਗਵਲ ਚਢਤੇ ਹੈ
 ਅਰਜਬ ਚਲਾਵੇ ਤੇਰਹਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬਵਲਉ ਤੇਜਾ ਤੇ ਹੈ ਤੇ ਸੇਜਬਲਗੁ ਅਹੰਕਾਰ ਸਹਿਤ ਵਾਸਨਾ ਕੋ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ
 ਲਗਜਨਮ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਜਬ ਅਹੰਕਾਰ ਤੇਰਹਿਤ ਹੋਈ ਵਾਸਨਾ ਤਬ ਬਹੁਤ ਜਨਮੁ ਨ ਹੀ ਪਾਵਤਾ ਹੋਸਧਏ ਹੋਜੇ ਅਗ
 ਯਾਨਰੂਪੀ ਵਾਸਨਾ ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਨਾ ਸਕਰਣੇ ਕਾਉ ਪਾਉਇ ਹੀ ਹੈ ਸੇਸਦਾ ਜੇਥੁ ਹਮਾ ਵਿਦਿਆ ਮੇਛਉ ਪਾਇਸਾ ਸੁਤੁ ਹੈ
 ਅਗੁਇ ਸਤੋਇਤੁ ਸਾਸਤੁ ਹੁਰੂਪੀ ਗਰਤ ਮੇਗਿ ਰੇਤ ਬਕਲ ਪ੍ਰਯੰਤ ਭੀ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਪਦਕਉਨ ਪਾਵੈਗਾ ਅਹੁੰਜੇਥੁ
 ਮਾਵਿਦਿਆ ਕਉ ਆਸੇ ਕਰੇਗਾ ਸੇਸੁਖੇਨੁ ਮਾਤੁ ਮਪਦਕਉ ਪਾਪਤਿ ਹੋਵੈਗਾ ਹੋਰੁ ਰਦੁ ਆਜਇ ਹੋਜੇ ਛਉ ਪਾਇਗਾ ਅਜੀ
 ਅਰੁਵਾਸਿ ਸਟਕਾ ਸੀਥਾਵਹੈ ਸੇਵਿਚਾਰ ਦੇਕ ਉਜੇਗਹੈ ਬੇਧਕਾ ਪ੍ਰਮਕਾਰਣ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਅਹਿਤੇ ਲੇਕਾਰਿ ਅੰਤ ਪ੍ਰਜੰਤ ਮੇ
 ਛਉ ਪਾਇਸੁ ਵਣਕਰਾ ਜੈਸੇ ਰਾਮਜੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਬਿਚਰਾ ਹੈ ਸੇਸੁਣਾ ਏਕਾਦਿਨ ਰਾਮਜੀ ਵਿਦਿਆ ਪਛ
 ਕਾਰਿ ਅਧੇਨ ਸਾਲਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਹਮੇ ਅਹਿਯਾ ਅਹੁੰਸੰਪੂਰਣਾ ਦਿਵਸਾ ਵਿਲਾਸ ਸਹਿਤ ਬਿਤੀਤ ਕਰਤੁ ਭੁਯਾ ਥਹੁ
 ਕ੍ਰਿਮਨਾ ਵਿਖੇਤੀ ਰਥ ਅਰੁ ਠਾਕਰਦੁ ਰਾਮਾਂ ਕਾ ਸੰਕਲਪ ਧਾਰਿ ਕਾਰਿ ਪਿਤਾ ਵਸਰਥ ਪਾਸਾ ਆਯਾ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਹੈ ਜੋ
 ਸੰਪੂਨ ਪ੍ਰਜਾ ਕਉ ਸੁਖ ਸਾਥਿ ਰਾਖਤਾ ਥਾ ਅਹੁੰਸੁ ਪ੍ਰਜਾ ਤਿਸਕੀ ਸੰਕਟ ਤੇਰਹਿਤ ਸੁਖੀ ਬੀਗਤਿ ਸਦਾ ਸਰਥ ਕੇ ਚਰਨ
 ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਥਗਾਹਿਦ ਕੀਏ ਜੈਸੇ ਸੇਲੰਦੁ ਕਮਲ ਕਉ ਹੀ ਸਗਾਹਿਦ ਕਰੇ ਜੈਸੇ ਕਮਲ ਛੁਕੋਵੇ ਕੋ ਮਲਤਰੀ ਅੰਹੋਤੀ ਅ
 ਹੈ ਗਤਿ ਨਤਰੀ ਅਰੁ ਸਹਿਤ ਕਮਲ ਕਉ ਹੀ ਸਪਕਤੁ ਹੈ ਤੇ ਸੇ ਅੰਗਰੀ ਸਹਿਤ ਚਰਨ ਕਉ ਰਾਮਜੀ ਗਾਹਿਦ ਕੀਆ

ਸੁ

ਵਾਸੰ

ਪੁਰਾੰ

੩੨

ਅਰੁਮਖਤੇਇਹੁਸਬਦਕਹਾਹੋਪਿਤਮੇਗਚਿਤਤੀਰਹੁਅਰੁਠਾਕੁਰਦੁਆਰਿਅਹੁਕੇਦਰਸਨਕਉਠੁਆਹੈਪਤੰਤੇਤੁਮ
 ਆਗਮਾਕਰਉਜੇਮੈਦੇਖਆਵਉਮੇਤੁਮਾਰਪਤੁਹੋਤੁਮਹੁਕਾਰਿਕੈਪਲਨਾਕਰਨੀਜੋਗਹੈਅਰੁਆਗੇਮੈਕਹਿਆ
 ਭੀਕਛੁਨਹੀਅਇਹੁਪਾਰਬਨਾਅਬਕਰੀਹੈਪਤੰਤੇਤੁਮਆਗਮਾਦੇਵਹੁਜੇਮੈਜਾਵਉਮੈਵਹੁਬਚਨੁਮੇਗਟੇਰਨਾਨਹੀ
 ਆਕਹੋਜੇਮੈਸਾਤੁਲੋਕੀਵਿਖੋਕਉਨਹੀਜਿਸਕਾਮਨੇਰਥਾਇਸਗਹਿਸੈਸਿਧਨਹੁਆਹੈਵੈਸਕੁਕਾਮਨੇਰਥਾਸਿਧਹੁਅ
 ਹੈਪਤੰਤੇਤੁਮਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਕੈਅਗਮਾਦੇਵਹੁ। **ਬਲਮੀਕੋਵਾਰਾ** ਹੇਭਾਰਦੁਆਜਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਜਥਰਾਮਜੀਕਹਾ
 ਤਬਦੁਸਿਸਦਜੀਪਾਸਥੈਠੇਥੇਅਤਿਨਹੁਭੀਦਸਰਬਕਉਕਹਾਹੇਗਜਨਰਾਮਜੀਕਉਆਗਮਾਦੇਵਹੁਇਹੁਤੀਰਬਕ
 ਰਿਆਵੈਇਨਕਾਚਿਤੁਉਠਿਆਹੈਅਰੁਰਾਜਕੁਮਾਰਹੈਸੈਨਾਇਨਕੇਸਾਬਦੀਜੈਅਰੁਪਨੁਦੀਜੈਅੰਤੀਦੀਜੈਥੁਹ
 ਮਦਦੀਜੈਪਇਹੁਤੀਰਬਕਾਰਿਆਵੈਹੇਭਾਰਦੁਆਜਮੈਸੇਵਿਚਾਰਕੀਆਤਬਸੁਕੁਮਹੁਰਤਦੇਖਕਾਰਿਗਮਜੀਕਉ
 ਅਗਮਿਆਦੀਨੀ। ਤਬਚਲਨੇਲਾਗੇਤਬਪਿਤਾਅਰੁਮਾਤਕੇਚਰਨੀਲਗੇਅਰੁਸਕੁਕਉਕੈਠਲਗਾਯਾਅਰੁਰਦ
 ਨਕਰਨੇਲਾਗੇ। ਤਿਨਕਉਮਿਲਕਾਰਿਆਗੇਚਲੇ। ਕੈਸੇਚਲੇਜੇਲਛਮਣਤੋਆਦਿਲੇਕਾਰਿਗਾਈਥੇਤਿਨਕਉਸਾਬ
 ਲੇਕਰਿਅਰੁਵਸਿਸਦਜੀਥੁਹਾਣਸਾਬਦੀਆਜੇਵਿਧਕੇਜਾਨਦੇਵਾਲੇਥੇਅਰੁਸੈਨਾਬਹੁਤੁਸਾਬਲੇਚਲੇ। ਦਾਨਪ੍ਰੰ
 ਨਕਾਰਿਤੇਗ੍ਰਹਿਤੇਥਾਹਰਿਜਥਨਿਕਸੇਤਬਉਹਾਕੇਜੇਲੋਕਥੇਅਰੁਇਸਤੀਆਂਥੀਆਂਤਿਨਰਾਜੀਕਉਪਰਿਠੁਲਅਰੁ
 ਠੁਲੀਅਹੁਕੀਵਰਖਾਕਰੀਪਜੈਸੇਵਰਠਕੀਵਰਖਾਹੋਤੀਹੈਅਰੁਰਾਮਜੀਕੀਜੋਸੁਰਤਹੈਸੋਰਿਦੇਵਿਥੇਧਾਰਿਲੀਨੀ।
 ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਗਮਜੀਉਹਾਂਤੇਚਲੇਥੁਹਮਣਹੁਅਰੁਨਿਧਨਹੁਕਉਦਾਨਦੇਤੇ। ਤਬਤੀਰਬਜੇਗੀਗਾਜਮਨਾਸਰਸਤੀ
 ਤੇਆਦਿਲੇਕਾਰਿਤਿਨਕੋਇਸਨਾਨਕੀਵਿਧਸੰਜਗਤਿ। ਅਰੁਪ੍ਰਿਥਵੀਕੀਚਾਰਕੋਦਉਤਰਦਖਣਪ੍ਰਬਪਛਮਦੇਖੇ

ਵੈਰੰ

ਪ੍ਰਕੰ

ਅਰੁਚੋਰੋਰਸਮੰਦੁਕੋਇਸਨਨਕੀਏਅਰੁਸਮੇਰਪ੍ਰਬਤਪਰਗਏਹਿਮਾਣੋਪਰਬਤਪਾਰਿਗਏਸੀਪੁਰਦਰੀ
ਗਾਅਦਿਕਕੋਇਸਨਨਕੀਏਅਰਸਾਲਗਾਮਬਦਰੀਕਿਦਾਰਅਦਿਕਕੋਇਸਨਨਕੀਏਅਰੁਦਰਸਨਕੀਏਇਸ
ਨਾਨਦਨਤਪਾਪਿਆਨਵਿਪਸੀਜਗਤਜਾਤਾਕਾਰਿਤਭਏਜੈਸੇਜੈਸੇਜਹਾਵਿਪਥੀਤੈਸੇਤੈਸੇਤਹਾਕਾਰਿਤਭਏਸੀਪੁਰਦ
ਜਾਤਾਕਾਰਿਕੋਏਕਦਰਖਮੇਰਾਮਜੀਬਹੁਡਾਅਪਣੇਨੰਗਮੇਆਏ। **ਇਤਸ੍ਰੀਤੀਰਥਜਾਤਾਦਰਨਨੰਨਾਮਸਰਗੁ॥**

੨੫

ਥਾਸਮੀਕੋਵਾਚਾ ਹੇਭਾਰਦੁਆਜਜਬਰਮਜੀਅਪਣੇਗ੍ਰਿਹਵਿਖੇਆਵਣੇਲਾਗੇਤਬਨੰਗਕੇ

ਦਾਸੀਜੋਲੋਗਾਏਇਸ੍ਰੀਆਪੁਰਸਸੋਫੁਲਅਰੁਫੁਲੀਆਂਕੀਵਰਖਾਕਰਤੇਭਏਅਰੁਜੈਸੇਕਾਰਕਾਸਬਦਮੁਖਸੇਉਚਾਰਤੇ
ਭਏਅਰੁਬਭੇਤਸਾਹਕਉਪਾਪਤਿਭਏਰਾਮਜੀਗ੍ਰਹਿਵਿਖੇਆਏਮ੍ਰਿਬਮਰਾਜਾਦਸਰਬਕਉਪੁਣਮੁਕੀਆਥਹੁਡਿ
ਵਾਸਿਸਟਜੀਕਉਪੁਣਮੁਕੀਆਥਹੁਡਿਜੇਤੇਸਭਾਕੋਲੋਕਥੇਥੈਠੇਤਿਨਕਉਜਬਜੇਗਮਿਲੇਥਹੁਡਾਅੰਤਹਿਪਰਵਿਖੇਅ
ਵਤਭਏਕੋਸਲਿਆਇਕਜੇਮਾਤਾਹੋਗ੍ਰਿਹਵਿਖੇਇਨਤ੍ਰਿਤਿਨਕਉਮਿਲੇਅਰੁਚਰਨਥੰਦਨਾਕਰੀਅਰੁਜੇਥੀਧਵਭਾਈ
ਜਨਕੁਟੰਥੀਥੀਤਿਨਕਉਮਿਲੇਹੇਭਾਰਦੁਆਜਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਰਾਮਜੀਆਵਣੇਕਾਸਪਤਿਦਿਨਪ੍ਰਯੰਤਿਉਤਸਾਹੁਹੋਤਾਰ
ਹਾਕਉਮਿਲਣੇਆਵੇਕਉਕਛਲੇਣੇਆਵੇਦਾਨਪੰਨਾਅਰੁਥਾਜੇਬਜਹਿਬਹੁਤਉਤਸਾਹੁਹੁਆਥਹੁਡਿਆਇਕਉ
ਸਤਤਕਰਹਿਅਤਿਸਤੇਅਨੰਤਰਿਰਾਮਜੀਕਹਾਇਹਅਚਾਰੁਹੁਆਜੇਪਾਤਹਿਕਾਲਤੇਉਠਕਰੀਇਸਨਾਨੁਸੀਧਆਅ
ਇਕਸਭੁਕਰਮੁਕਰਹਿਥਹੁਡਿਭੋਜਨਕਰਿਹਿਥਹੁਡਿਭਾਈਜਨਹੁਕਉਮਿਲਹਿਅਤਿਨਹੁਸਾਥਿਆਪਣੀ
ਤੀਰਥਹੁਕੀਕਥਾਕਰਹਿਥਾਕਰਿਦੁਆਰਿਅਹੰਕੀਦੇਸਹੰਕੀਵਾਰਤਾਕਰਹਿਥਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਥਭੇਉਤਸਾਹੁਕਰਿ
ਦਿਨਰਾਤਕਉਥਿਤਾਵਹਿਥਾਏਕਦਿਨਪਾਤਹਿਕਾਲਕਉਜੇਉਠੇਉਠਕਰਿਕੋਰਾਜਾਦਸਰਬਕਉਦੇਖਤਭਏਥਭੇਤੇ

ਵਸਿੰ
ਪੁਰਾ
੮

ਜਕਰਿਸਪੀਨਜੇਸੇਇੰਦ੍ਰਕਾਤੇਜੋਹੋਤਾਹੈ। ਤੇਸੇਤੇਜਵਾਨਦੇਖਾਅਰੁਵਸਿਸਟਜੀਤਿਆਦਿਲੇਕ. ਰਿਸਭਾਥਹੁਤਥੈਰੀ
ਹੈ। ਅਰੁਵਸਿਸਟਜੀਸਾਥਕਥਾਵਾਰਤਾਰਾਮਜੀਕਹਾਹੈ। ਤਥਏਕਾਦਿਨਰਾਜਾਦਸਰਬਕਾਹਿਤਭੈਆਹੋਰਾਮਜੀਤਮ
ਸਿਕਾਰਖੇਲਨੇਜਾਯਾਕਰਹਾਅਰੁਰਾਮਜੀਵਰਖਖੇਲਸਕਛੁਕਮਾਸਨੁਨਰਾਜਕੁਮਾਰਥਾਅਰੁਲਛਮਨਸ
ਤਪਹੁਤਸਤੁਭਾਈਸਾਥਥੇ। ਭਰਖਨਾਨਕੇਰਮਾਥਾਤਿਨਹੁਸਾਥਪਰਚਾਹੁਲਾਸੁਕਹਾਹੈ। ਇਸਨਾਨਸੰਧਾਅ
ਦਿਕੁਤੇਜਨਕਾਰਿਕੈ। ਸਿਕਾਰਖੇਲਨੇਜਾਵਹਿ। ਅਰੁਜੇਜੀਅਹੁਕਉਦਖਦੇਦੇਵਲੇਜੀਵਦੇਖਾਹਿਤਿਨਕਉਮਾਰਹਿ।
ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਾਦਿਨੇਸਿਕਾਰਖੇਲਨੇਜਾਵਹਿਰਾਤਕਉਆਪਣੇਗ੍ਰਿਹਵਿਖੇਆਇ। ਇਸਥਿਤਹੋਵਹਿ। ਜਥਕੇਤੇਕੁ
ਦਿਨਅੇਸੇਥੀਤੇਤਥਿਰਾਮਜੀਥਾਹਿਜਤੇਆਪਣੇਅੰਤਹਿਪਗਵਿਖੇਆਇ। ਇਸਥਿਤਹੋਯਾਹੋਭਾਰਦੁਆਜਨੇਤੀ
ਕਛੁਰਾਜਕੁਮਾਰੋਕੀਚੇਸਟਾਥੀਤਿਸਸਭਕਉਤਿਆਗਕਾਰਿਕੈ। ਇਕਾਂਤਵਿਖੇਚੈਤਾਸੰਨਗਤਿਥੈਠਰਹੋਯਾਅਰੁ
ਜੇਤੇਕਛੁਰਸਾਇੰਦ੍ਰੀਅਹੁਕੈਵਿਖੇਹੈ। ਤਿਨਕਉਤਿਆਗਤੇਭੁਏ। ਅਰੁਸਰੀਰਕ੍ਰਿਸਜੈਸਾਹੋਇਗੈਆਮੁਖਕੀਕ੍ਰਾਂਤ
ਜਾਤੀਰਹੀ। ਪੀਤਵਰਨਹੋਇਗਈ। ਜੇਸੇਕਮਲਪੀਤਵਰਨਹੋਇਜਾਤਾਹੈ। ਅਰੁਤਿਸਪਾਰਿਭੁਵਰੇਆਇਥੈਠਤੇ
ਹੈ। ਤੇਸੇਮੁਖਰੁਪਜੇਕਮਲਹੈਪੀਤਵਰਨਾ। ਤਿਸਪਾਰਿਨੇਤਰੁਪੀਤਵਰੇਗ੍ਰਾਸਟੇਲਗੇ। ਤਿਸਕਾਰਿਭੂਸੇਭਾਪਾਵਟੇ
ਲਾਗੇ। ਅਰੁਇਛਾਤੇਵਿਰਕਤਹੋਇਗਈ। ਜੇਸੇਸਰਤਕਾਲਵਿਖੇਤਾਲਾਨਿਰਮਲਹੋਤਾਹੈ। ਤੇਸੇਇਛਾਰੂਪੀਮ
ਲਤੇਗਹਿਤਾਚਿਤਰੁਪੀਤਾਲਾਨਿਮਲਹੋਤਾਹੈ। ਅਰੁਸ੍ਰੀਗਦਿਨਦਿਨਵਿਖੇਨਿਬਲਹੋਤਾਜਾਤਾਹੈ। ਅਰੁਜਹਾਂਥੈਠੋਂ
ਤਹਾਂਚੈਤਾਸਾਹਿਤਥੈਠੇਗਹਿਜਵੇਂ। ਅਰੁਜਥਥੈਠੇਤਥਿਥਿਥਕਕਉਹਸਤਕੇਅਧਾਰਗਾਥਕਾਰਿਥੈਠੋਂ। ਜਥਦ
ਹਿਛੁਟੇਅੰਤੀਥਹੁਤਕਹੈਜੋਹੋਪੁੱਛਾਇਸਨਾਨਕਾਅਰੁਸੰਧਾਕਰਦੇਕਾਸਮਾਆਇਆਹੈਓਠਹੁਤਥਉਠਕਾਰਿਕਰ

ਵੇਰਾ
ਪੁਰਾ
੮

ਹਿੰਮਪੁਰੀ ਦੇ ਵਿਖੇ ਨਾਧਾਗਿੰਮ ਜੇਤੀ ਕਛੁ ਪਾਏ ਪੀਏ ਬੋਲ ਦੇ ਚਾਲ ਦੇ ਕੀ ਪਹਿਨ ਦੇ ਕੀ ਕਿਆ ਹੋਗਾ ਸਭਾ ਵਿਰਸੇ ਹੋਇ
 ਗਈ। ਤੁਥਲ ਛਮਨ ਸਤ੍ਰਪਨ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਜੋ ਸੇਰਾ ਅਜੀ ਸੰਸੇ ਸੰਜੁ ਗਤ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਕੋਤੀ ਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੈਰੀ ਹੋਇ ਬੈਠੇ।
 ਚਿੰਤਾ ਕਉ ਧਾਰ ਕਾਰਿ। ਤੁਥਦ ਸਰਬਾਇ ਹੁਥਿਤਾ ਤੁਸੁ ਦਕਰਿ ਗਮਜੀ ਕੇ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਅਰੁ ਆਇ ਕਰਿ ਦੇਖਾ
 ਜੋ ਕ੍ਰਿਸ ਜੋ ਸੋਹੋਇ ਗਇਆ ਆਇ ਸਾਚਿ ਤਾ ਕਾਰਿ ਆਤੁ ਰਹੁ ਆਸਾ ਅਰੁ ਸੋ ਕਲਗਾ ਕਰਣੇ ਜੋ ਹੋਇ ਇਨ ਕੀ ਕਿਆ ਅ
 ਵਸਥਾ ਹਈ। ਆਇ ਸੋ ਕਉ ਲੀਏ ਹੁਏ ਗਮਜੀ ਕਉ ਗੇਦੇ ਲੈ ਬੈਠਾਇਆ ਅਰੁ ਪੁਛੁ ਟੇਲਾ ਗਾ ਕੋ ਮਲ ਸੰਦ੍ਰਸ ਬਦ
 ਕਾਰਿ ਕੈ ਹੋ ਪਤ੍ਰ ਤੁਮ ਕਉ ਕਿਆ ਦੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁਆ ਹੈ। ਜੇ ਸਕਾਰਿ ਤੁਮ ਸੋ ਕਵਾਨ ਹੁਏ ਹੋ। ਤੁਥ ਗਮਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਪਿ
 ਤਾ ਜੀ ਹਮ ਕਉ ਤਾ ਦੁਖ ਕਉ ਨਹੀਂ। ਮੈ ਸੋ ਕਹਿ ਕਾਰਿ ਰੁਸਨੀ ਹੋਰ ਹੋਗਾ ਜਬ ਕੇਤੇ ਕੁਦਿਨਾਇ ਸਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਤੀਤ ਭਯੋ।
 ਤੁਥ ਰਾਜਾ ਭੀ ਸੋ ਕਵਾਨ ਹੁਆ ਅਰੁ ਸਭਾਇ ਸਤ੍ਰੀ ਆਂ ਭੀ ਸੋ ਕਵਾਨ ਰੁਈ। ਅਰੁ ਰਾਜਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਅਹੁ ਸਾਬਾ ਵਿਚਾਰ ਕਾਰਿ ਨੇ
 ਲਾਗਾ ਜੋ ਪਤ੍ਰ ਹੁਕਾ ਕਿਸੀ ਠਉ ਝਬਿਵਾਹ ਕਰਉ। ਅਰੁ ਇਹ ਭੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਆ ਜੋ ਇਹ ਕਿਆ ਹੁਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਤ੍ਰ
 ਸੋ ਕਵਾਨ ਰਹਿਤੇ ਹੋ। ਤੁਥ ਵਾਸਿ ਸਜੀ ਤੇ ਪੁਛਾ ਹੋ ਮਨੀ ਸਰ ਮੇਰੇ ਪਤ੍ਰ ਸੋ ਕਵਾਨ ਕਉ ਰਹਿਤੇ ਹੋ। ਤੁਥ ਵਾਸਿ ਸਦਕਹ
 ਹੋਰਾ ਜਨਿ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੁਕਉ ਜੋ ਕੋਧ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਕਿਸੀ ਅਲਪ ਕਾਰਾਇ ਕਰਿ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ। ਅਰੁ ਸੋ ਹਭੀ ਅਲਪ ਕਾਰ
 ਦਕਰਿ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ। ਅਰੁ ਸੋ ਕਰੀ ਅਲਪ ਕਾਰਾਇ ਕਰਿ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ। ਜੋ ਸੋ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਰੁ ਜਲ ਤੇ ਜਵਾਯੂ ਅਕਾਸ਼ ਜੋ ਮ
 ਹਾਂ ਭੁਤ ਪੈਸੇ ਅਲਪ ਕਾਰ ਜਾਵੇ ਖੇਵਿ ਕਾਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਤੇ। ਜਬ ਜਗਤ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਪ੍ਰਲੈ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਬਾ ਵਿਕਾਰਵਾਨ ਹੋਤੇ ਹੈ
 ਮੈਂ ਸੋ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਅਲਪ ਕਾਰ ਜਾਵੇ ਖੇਵਿ ਕਾਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਤੇ। ਤਾਂ ਤੇ ਹੋਰਾ ਜਨ ਤੂੰ ਸੋ ਕਕਾਰਿ ਦੇ ਕਉ ਜੋਗ ਨਹੀਂ। ਅਰੁ
 ਰਾਮਜੀ ਚਿੰਤਾ ਵਾਨੁ ਹੁਆ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਕਿਸੇ ਬਡੇ ਅਰਥ ਕੇ ਨਾਮਿ ਤਹੈ ਗਾਪਾਛੇ ਇਸ ਕਾ ਸੁਖ ਨਿਕਸੇ ਗਾ ਕਛੁ ਕਾ ਲਰ

ਵਿਸਿੰ
ਪਰਾ
੬੭

ਸੇ

ਬ

ਹਿਤਹੋਹੈਸੋਕਮਤਕਹਾ **ਬਲਮੀਕੋਵਰਾ** ਹੇਠਾਹਦੁਆਜਾਐਵਿਸਿਸਟਕੀਅਰੁਗਜਾਦਸਹੀਵਿਚਾਰਕਰਬੈ
ਤਿਸੀਕਾਲਾਵਿਖੇਵਿਸੁਮਿਤ੍ਰਾਅਪਣੇਜਗਕੇਅਰਬਆਵਤੋਭਏਗਾਜਾਦਸਰਬਕੋਗਿਹਾਵਿਖੇਆਇਕਾਰਿਕਹਿਤ
ਰੁਏਗਜੇਸਟੀਉਗਜੇਗਜਾਦਸਰਬਕਉਕਹੋਵਿਸੁਮਿਤ੍ਰਾਹਾਰਿਖੜੇਹੈਗਾਂਧਕੇਪੜਪਤਬਜੇਸਟੀਆਪਤੇ
ਬਡੇਅਵਰਹੈਕਉਜਾਇਕਹਾਹੇਸੁਆਮੀਏਕਬਡਾਤਪਸੀਬਾਹਜਆਇਖੜਾਹੈਮਤਿਸਨੇਕਹਾਹੈਜੇਗਜਾਦਸ
ਰਬਪਾਸਜਾਵਹੁਤਥਾਤਿਨਕੇਬਚਨਸੁਦਕਾਰਿਗਜਾਦਸਰਬਪਾਸਗਏਅਰੁਕਹਾਜੇਵਿਸੁਮਿਤ੍ਰਾਮਿਤ੍ਰਗਾਂਧ
ਕਾਪੜਬਾਹਾਰਿਖੜੇਹੈਆਗੇਰਜਾਦਸਰਬਕੈਸਾਹੈਜੇਸੀਪੁਰਨਮੰਡਲੇਸੂਰਕਾਰਿਪੁਜਹੈਅਰੁਸਰੁਨਹੁਸਹਿ
ਤਅਪਣੇਸਿੰਘਾਸਣਪ੍ਰਬੈਠੇਹੈਅਰੁਤੇਜਕਾਰਿਸੀਪਨਹੈਮਤਿਸਰਜਾਕਉਕਹਾਜੇਵਿਸੁਮਿਤ੍ਰਾਮਿਤ੍ਰਹਮਕਉਕਹਾਹੈ
ਹੇਠਾਹਦੁਆਜਾਨਥਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਜੇਸਟੀਨੇਕਹਾਤਥਗਜਾਦਸਰਬਜੇਮੰਡਲੇਸੂਰਹੁਕਾਰਿਅਛਾਇਆਬੈਠਾਬ
ਅਰੁਬਡਾਤੇਜਦਾਨਥਾਸੁਦਿਕਾਰਿਸੂਰਨਕੇਸਿੰਘਾਸਣਤੇਉਠਖੜਾਹੁਆਅਰੁਚਰਨੇਕਰਿਚਲਆਇਕਓ
ਰਹਾਜਾਕੇਵਿਸਿਸਟਜੀਅਰੁਦੁਸਰੀਓਰਵਾਅਦੇਵਜੀਅਰੁਭੁੱਟਹੁਕੀਨਿਆਈਮੰਡਲੇਸੂਰਉਸਤਤਿਕਾਰਿਤੇ
ਚਲੇਗਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਸੰਦੁਚਾਲਕਾਰਿਗਜਾਚਲਆਜਬਜਹਾਵਿਸੁਮਿਤ੍ਰਾਦਿਸਾਇਆਇਆਤਬਤਹ
ਤੇਪੁਣਾਮੁਕਾਰਿਏਲਾਗਾਜਹਾਂਪ੍ਰਬੰਧਰਿਸੀਸੁਰਜਾਕਾਲਾਗੇਤਹਾਂਪ੍ਰਬਵੀਭੀਹੀਰਾਮੇਤੀਕਰਿਸੰਦਰਹੋਇਨ
ਵੇਗਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਮਸਤਕੁਟੇਕਤਾਗਜਾਚਲਿਆਵਿਸੁਮਿਤ੍ਰਕੇਆਗੇਜੇਵਿਸੁਮਿਤ੍ਰਕੈਸੇਬੇਗਜੇਬਡੀਜਟਾਸਿਰਪ
ਗਿਥਿਗਜੇਹੈਕਾਂਧੇਪਾਰਿਪੜੀਹੁਈਅਗਨਕੀਨਿਆਈਪ੍ਰਕਾਸਤੀਆਹੈਅਰੁਸਰੀਰੁਸਵਰਨਕੀਨਿਆ
ਈਪ੍ਰਕਾਸਤਹੈਅਰੁਰਿਦੇਵਿਖੇਸਾਂਤੁਦਿਸਟੀਆਵੇਅਰੁਕੋਮਲਜੈਸਾਸੁਨਾਜਾਇਸਟੀਆਵੇਅਰੁਮਹਾਤੇਜਦ

ਤੇ

ਵੇਗਾ
ਪ੍ਰਕ
੬੭

ਦਿਸਦੀਆਂ ਵੇ। ਅਰੁਮਹਾਂ ਤੇ ਜਵਾਨ ਸ੍ਰੀ ਦਰਕਾ ਤ ਅਰੁਸਾਂ ਤੇ ਰੂਪਾ ਅਰੁਹਸਤੁ ਵਿਖੇ ਤ ਵੀ ਥਾਂ ਸਕੀ ਅਰੁਮਹਾਂ ਪੀਰ ਜਵਾ
 ਨ ਅੰਧੇ ਸੇਥਿ ਸ੍ਰਮਿਤ ਕਉ ਪ੍ਰਦਾ ਮਕਰਿਤ ਰਾਜਾ ਦਸਰਥ ਚਰਨੋਂ ਪਾਗਿ ਗਿਝਾ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰਜ ਸਦਾ ਸਿਵਨੀ ਕਿ ਚਰਨੋਂ ਪਾਗਿ
 ਗਿਝੇ। ਤੈ ਸੇ ਮਸਤ ਕੁਟੇ ਕਕਰਿ ਕਾਹਿ ਤਾ ਭਾਇਆ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਭਾਗ ਹੁਏ ਪੈ ਜੋ ਤੁਮਾਰਾ ਵਰਸਨ ਹੁਆ ਹੋ। ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰ
 ਤਮ ਹੁਥਡਾ ਅਨੰਗ ਹੁਕੀਆ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਹਮ ਕਉ ਬਡਾ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁਆ ਹੋ। ਜੋ ਅਨੰਦ ਅਨੰਤ ਹੈ ਆਇ ਮੰਧਿ ਅੰਤ
 ਤੋਂ ਗਹਿਤ ਹੈ। ਅਰੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਹੈ। ਅੰਧੇ ਸੇ ਜੋ ਅਕ੍ਰਿਤ ਮਾ ਅਨੰਦ ਹੈ। ਸੋ ਤੁਮਾਰੇ ਵਰਸਨ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾਇ
 ਸਦਾ ਆਵਿਤਾ ਹੈ। ਹੋ ਭਗਵਨ ਆਜ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਭਾਗ ਹੁਏ ਪੈ। ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਗਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਆਵਹਿ ਗੇ। ਤਿਨ ਹੁਵਿਖੇ ਮੈਂ
 ਭੀ ਗਨੀ। ਅਹੁਗਾ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਕੁਸਲ ਕਰਣੇ ਕਉ ਆਏ ਹੋ। ਹੋ ਭਗਵਨ ਤੁਮਾਰਾ ਆਵਣਾ ਹਮਾਰੇ ਲਖ ਏਵੇ
 ਖੇਨ ਹੀ ਪਰਤੁ ਮਹੁਥਡਾ ਅਨੰਗ ਹੁਕੀਆ ਹੋ। ਅਰੁ ਤੁਮ ਅੰਧੇ ਸੇ ਦਿਸਦਾ ਆਵੇ ਤੇ ਹਮ ਮੁਕਤਿ। ਜੈ ਸੇ ਸੁਰਜਾ ਕਿਸੀ ਕਾਰ
 ਜ ਕਾਰਿ ਦੇ ਕਉ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪ੍ਰਾਵੈ। ਅਰੁ ਸਭ ਤੇ ਉਤਿ ਕ੍ਰਿਸਟ ਤੁਮਾ ਦਿਸਦਾ ਆਵੇ ਤੇ ਹਮ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਦੇ ਗਏ ਪੈ। ਏਕੋ ਛਤ੍ਰੀ
 ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਤੁਮਾਰੇ ਵਿਖੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਦੂਸਰਾ ਥੁਹਮਣ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਭੀ ਤੇਰੇ ਵਿਖੇ ਭਾਸਤੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਭ ਗੁਣੇ ਕਰਿ ਸੰਪੰਨਾਇ
 ਸਦਾ ਆਵੇ ਤੇ ਹਮ ਅਰੁ ਜਿਸ ਮਾਰਗਿ ਤੁਮ ਆਏ ਹੋ। ਤਿਸ ਮਾਰਗਿ ਤੁਮਾ ਦਿਸਦਾ ਕਾਰਿ ਤੇ ਆਏ ਹੋ। ਅੰਧੇ ਸੇ ਤੁਕੀ ਵਰਖਾ ਕਰਿ
 ਤੇ ਆਏ ਹੋ। ਅੰਧੇ ਸੇ ਦਿਸਦਾ ਆਵੇ ਤੇ ਹਮ ਹਮਨੀ ਸੁਰਤੁ ਮਾ ਅੰਧੇ ਸੇ ਹੋਤਾ ਤੇ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਵਰਸਨ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਬਡਾ ਲ
 ਭੂ ਹੁਆ ਹੈ। ਹੋ ਭਾਗਦੁਆਜਾਇ ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਰਾਜਾ ਦਸਰਥਾ ਵਿਸ੍ਰਾਮਿਤ ਕਉ ਮਿਲਾਯਾ। ਅਰੁ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਆਇ
 ਇਕਾਰਿ ਵਿਸ੍ਰਾਮਿਤ ਕਉ ਕੀਠ ਲਗਾਇ ਮਿਲੇ। ਅਰੁ ਅਵਰ ਜੇ ਮੰਰ ਲੇਸੁਰ ਮਿਲੇ ਬੇ। ਤਿਨ ਹੁਨੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਦਾ ਮਕੀਏ।
 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਭ ਮਿਲੇ। ਤੁਥਿ ਵਿਸ੍ਰਾਮਿਤ ਕਉ ਰਾਜਾ ਦਸਰਥ ਅੰਤਰਿ ਲੇਗਾਇਆ। ਜਹਾਂ ਥੈ ਠਹੇ ਕਾਇਸ ਥਾਨ ਥਾਨ

ਵਸਿੰ

ਪੁਰਾ

੧੦

ਹਾਅਨਿਕਰਿਥੈਰਾਇਆਥੈਰਾਇਕਰਿਰਾਜਾਦਸਰਸਰਥਥਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਕਾਪੁਜਨਕੀਆਅਰਘਪਾਦਿਚਰਨਧੇ
 ਏਅਰਪੁਦਛਣਦੀਨੀਤਥਵਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਕੀਰਾਜਾਕੀਆਨਕਰੀਥਹੁਡਿਵਸਿਸਟਵਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਕਾਪੁਜਨਕੀਆ
 ਅੰਨੋਅੰਨਮਪੁਜਨਕੀਆਇਸਪ੍ਰਕਾਰਪੁਜਨਕਰਿਕੈਸਭੁਆਪਦੇਇਸਥਾਨਵਿਖੇਜਾਇਥੈਏਅਰਜਥਾਜੋਗ
 ਤਥਰਾਜੇਦਸਰਥਕਹਾਹੇਭਗਵਨਹਮਾਰੇਥਰੇਭਾਗਹੁਏਹੈਜੇਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨੁਹੁਆਹੈਜੈਸੇਕਿਸੀਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁ
 ਪਾਤਿਹੋਵੈਅਰੁਜੈਸੇਕਿਸੀਕਾਥਾਧਵਮੁਆਹੁਆਥਿਥਾਨਹੁਪਾਰਿਚਛਿਆਅਕਾਸਤੋਆਵੈਅਰਉਸਨੁਅਨੰਦਪ੍ਰਾਪ
 ਤਿਹੋਵੈਤੈਸੇਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਕਰਿਮੈਅਨੰਦਕਉਪਾਪਤਿਹੁਆਹੈਹੇਮਨੀਸ੍ਵਰਤੁਮਾਰਾਵਣਾਜਿਸਅਰਥਹੁਆਹੈਸੋਕਿ
 ਪਾਕਾਰਿਕਹੋਜੀਅਰੁਜੇਤੁਮਾਰਾਅਰਥਹੈਸੇਪੁਰਨਹੁਆਜਾਣਹਾਕਾਹੇਤੇਜੈਮੈਸਾਪਦਾਰਥਕਉਨਹੀਜੈਮੁਥਕਉਦੇਣ
 ਕਠਨੁਹੈਸਾਭਿਕਛੁਮੇਰੇਵਿਦਮਾਨਹੈਜੇਤੁਮਾਰਾਅਰਥਹੈਤਿਸਕਉਨਿਸਚੈਕਰਿਜਾਣਹੁਜੈਹੋਰਹਾਹੈਜੇਤੁਮਾਰਾ
 ਕਰਹੁਰੇਸੇਮੈਦੇਵਹੁਗਾਇਤੁਸ੍ਵਾਮਿਸਟਪੁਰਾਦੇਵੈਰਾਗਪ੍ਰਕਾਰਿਏਵਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਆਗਮਨਵਰਨਨੰਨਾਅਸਰਗਾਹ
 ਸਤੁ ॥ ਥਾਈਅੰਕਉਵਾਚ ॥ ਹੇਭਾਗਦਮਾਜਜਥਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਿਰਾਜੇਦਸਰਥਕਹਾਤਥਮਨਹੁਵਿਖੇਸਾਰਦੁਲਜੈ
 ਹੈਵਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਸੇਥਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਭਏਅਰੁਰੇਮਖਡੇਹੋਆਏਜੈਸੇਪੁਰਨਮਾਸੀਕਾਚੰਦਮਾਕਉਦੇਖਕਾਰਿਖੀਰਸਸੰਦ੍ਰਪ੍ਰ
 ਸੰਨਹੋਤਾਹੈਤੈਸੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕਰਿਕਹਿਤਭਏਹੇਰਾਜਨਸਾਰਦੁਲਧੰਨਹੈਤੂੰਅੰਮ੍ਰਿਤਉਨਹੋਵੈਏਕਤੋਰਘਥੀਸੀਤਿਹੈ
 ਦੁਸਰਾਵਸਿਸਟਜੀਤੁਮਾਰੇਗੁਰੂਹੈਤਿਨਕੀਆਗਮਾਵਿਖੇਚਲਦੇਵਾਲਾਹੈਤੂੰਹੇਰਾਜਨਜੈਕਛੁਮੁਏਪ੍ਰੇਮਨੁਹੈਸੇ
 ਤੁਮਾਰੇਵਿਦਮਾਨਪ੍ਰਗਟਕਰਤਾਹੈਤੂੰਸਵਦਕਹਾਦਸਗਾਤਜਗਕਾਅਰਿਕੁਕੀਆਹੈਮੈਨਾਜਥਜਗਕਉਕਰਦੇਲਾਗ
 ਤਾਹੈਤੁਥਨਿਸਾਚਰਜੈਹੈਖਰਦੁਖਰਾਖਸਸੇਵਿਰਧਆਨਕਰਿਤੇਹੈਜਗਾਜਾਇਕਰਿਨੇਲਾਗਤਾਹੈਤਹਾਤਹਾ

੦

੦

੦

੦

੦

੦

੦

੦

ਆਇ

ਵੈਰਾ ੦

ਪ੍ਰਕਾ ੦

੧੦

ਜਾਇਕਾਰਿਅਵਧੀਸਨਾਇਸਥਾਨਕਰਿਤੇਹੈਅਰਥਾਇਹੁਜੇਅਪਵਿਤ੍ਰਕਰਿਜਾਤੇਹੈਜੇਰੁਪਰਅਰੁਮਾਸਅਰੁ
 ਅਸਤਿਤਾਰਜਾਤੇਹੈਅਤਿਨਕੇਨਾਸਕਰਿਦੇਨਮਿਤਮੇਤੁਮਾਰੇਪਾਸਆਵਤਿਭੈਯਾਹੈਹਿਹਇਸਥਾਨਕਰਮਕਰਦੇ
 ਕਉਜੇਗਨਹੀਰਹਿਤਾਬਹੁਕਿਮੇਅਵਰਠੈਰਕਰਿਦੇਲਾਗਤਾਹੈਤਹਾਤ੍ਰੀਉਸੀਪ੍ਰਕਾਰਅਪਿਵਿਤ੍ਰਕਰਿਜਾਤੇਹੈ
 ਅਤਿਨਕੇਨਾਸਕਰਿਦੇਨਮਿਤਮੇਤੁਮਾਰੇਪਾਸਆਵਤਿਭੈਯਾਹੈਕਦਾਚਿਤਐਸੇਕਹੈਜੇਤੁਭੀਤੋਸਮਾਰਿਥਹੈਹੇਰਾਜਨ
 ਜੇਮੇਜਗਕਾਅਰੰਭੁਕੀਆਹੈਅਤਿਸਕਾਅੰਗਾਛਿਆਹੈਅਜਉਮੇਊਨਕਉਸਾਪਦੇਵਉਤਉਹੁਤਸਮਹੈਇਜਾਵ
 ਹਿਅਪਰੁਸਾਪਕੋਧਥਿਨਾਹੇਤਨਹੀਅਰੁਜਉਕੋਧਕਰੀਐਤਥਜਗਾਨਿਹਠਲਹੇਤਾਹੈਅਰੁਜਉਮੇਚੁਪਕਰਿਰ
 ਹਉਤਉਅਪਿਵਿਤ੍ਰਵਿਰੁਪਕਰਿਜਾਤੇਹੈਤਾਤੇਮੇਤੁਮਾਰੀਸਗਨਿਆਇਆਹੈਅੇਰਾਕਾਰਜੁਕਰਹਾਹੇਰਾਜਨਤੇਰ
 ਜੇਪਤੁਪੈਰਾਮਜੀਕਮਲਨੈਨਅਰੁਕਾਕਪਛਸੰਜਗਤਾਅਰਥਾਇਹੁਜੇਥਾਲਕਿਸਿਖਾਦੁਸਰੀਸਾਹਿਤਪੈਤਿਸਕਉ
 ਮੇਰੇਸਾਬਦੇਵਹੁਜੇਰਾਖਸਾਕਉਮਾਰੇਤਥਮੇਰਾਜਗਸਠਲਹੇਵੈਅਰੁਇਹੁਸੇਕੁਮਤਕਰਹੁਜੇਮੇਰਾਪਤ੍ਰਥਾਲਕੁਹੈਇ
 ਹੁਮਹਾਇਦੁਕੇਸਮਾਨਸੁਰਬੀਰਹੈਇਸਕੇਸਨਮੁਖਉਹੁਰਹਿਰਨਸਕਾਹਿਗੇਜੇਸੇਸਿੰਘਕੇਆਗੇਮ੍ਰਿਗਕਾਥ
 ਲਕੁਨਹੀਰਹਿਰਸਕਤਾਤ੍ਰੇਸੇਤੇਰੇਪਤ੍ਰਕੇਸਨਮਖਰਾਖਸਠਹਿਰੇਗੇਨਹੀਤਾਤੇਮੇਰੇਸਾਬਦੇਵਹੁਜੇਤੁਮਾਰਾਧਰ
 ਮੁਭੀਰਹੇਅਰੁਜਸੁਭੀਰਹੇਅਰੁਮੇਰਾਕਜੁਭੀਹੋਵੈਇਸਵਿਖੇਸੀਦੇਹਨਹੀਕਰਦਾਹੇਰਾਜਨਐਸਾਪਦਾਰਥਤ੍ਰਿ
 ਲੋਕੀਵਿਖੇਕਉਨਹੀਜੇਰਾਜੀਕਉਕਰਿਨਾਕਠਨੁਹੋਵੈਇਸਤੇਮੇਤੇਰੇਪਤ੍ਰਕਉਲੇਜਾਤਾਹੈਅਰੁਇਹੁਮਾਰੇਕਰਿ
 ਕੈਛਪਿਆਜਾਵੈਗਾਅਰੁਇਸਕਉਕਉਵਿਘਨਹਮਨਹੋਦੇਵੇਗੇਅਰੁਇਹੁਜੇਵਸਤੁਹੈਸੇਭੀਮੇਜਾਦਤਾਹੈ
 ਅਥਵਸਿਸਟਨੀਭੀਇਸਕਉਜਾਦਤੇਹੈਅਵਰਕਉਗਮਾਨੀਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀਹੋਵੈਗਾਸੇਭੀਇਸਕਉਜਾਦ

† ਰ ੧੨

ਵਸਿੰ
ਪੁਰਾ.

੧੧

ਤਹੋਵੈਗਾਅੰਗਕਿਸੀਕੀਸਮਰਥਤਾਨਹੀਜੋਇਕਉਨੈਅੰਤਤੇਇਸਕਉਮੇਰੇਸਾਬਿਦੇਵਹਾਜੋਮੇਰਾਕਾਰਜਸਿ
ਧਰੇਵੈਹੋਰਾਜਨਜੋਸਮੇਕਾਰਿਕਾਰਜਹੋਤਾਹੈਸੇਬੜੇਕਰਿਭੀਬਹੁਤਸਿਧਹੋਤਾਹੈਜੈਸੇਦੁਤੀਏਕੇਚੰਦਮਾਕਉਏਕ
ਤੰਦਦੀਨੀਬਹੁਤਹੈਅਰੁਪਾਛੇਬਸਤੁਦੀਏਕਾਰਜਨਹੀਤੈਸੇਸਮੇਕਾਰਿਬੜਾਕਾਰਜਬਹੁਤਸਿਧਹੋਤਾਹੈ
ਅਰੁਸਮੇਬਿਨਾਬਹੁਤਕਰਕੈਭੀਬੜਾਹੋਇਜਾਤਾਹੈਅੰਤਤੇਤੁਮਹਮਾਰੇਸਾਬਰਾਮਜੀਕਉਦੇਹੀਅਖਰਾਮਰਦੁ
ਖਨਏਬਰੇਦੈਤਹੈਜਬਰਾਮਜੀਜਾਵੈਗਾਤਬਉਹੁਭਾਗਜਾਵਹਿਗੇਰਾਮਜੀਕਿਆਗੇਖੜੇਹੋਇਨਸਕਾਹਿ
ਗੇਜੈਸੇਸੁਰਜਕੇਤੇਜਕਾਰਿਕੈਤਾਰਾਗਾਦਕਾਪ੍ਰਕਾਸਛਪਨਹੋਤਾਹੈਤੈਸੇਰਾਮਜੀਕਿਦਰਸਨਕਰਿਓਇਸਾਬਿ
ਤਨਹੋਵਹਿਗੇਜੈਸੇਗਰਫਕੇਆਗੇਸੁਪਨਹੀਠਹਿਰਸਕਤੇਤੈਸੇਰਾਮਜੀਕਿਆਗੇਦੈਤਨਠਾਹਿਰਸਕਹਿਗੇਇ
ਖਕਰਿਭਾਗਜਾਵਹਿਗੇਤਤੇਮੇਰੇਸਾਬਦੇਵਹਾਜੋਮੇਰਾਕਾਰਜਹੋਵੈਅਰੁਤੇਰਾਧਰਮੁਭੀਇਹੀਹੈਅਰੁਰਾਮਜੀਕੇ
ਨਮਿਤਸੰਦੇਹੁਮਤਿਕਰਕਿਸੀਕੀਸਮਰਥਤਾਨਹੀਜੋਰਾਮਜੀਕਿਨਿਕਦਿਆਵੈਅਰੁਹਮਭੀਰਛਾਕਰਹਿਗੇ**ਬ**
ਲਮੀਕਉਵੈਚਾ ਹੇਭਾਰਦੁਆਜਨਬਾਵਿਸ੍ਵਾਮਿਤੁਮੈਸੇਕਹਾਤਬਰਾਜਾਦਸਰਬਸਾਇਤੁਸਨੀਹੋਇਗੋਇਆ
ਅਰੁਗਿਫਪੜਾਏਕਮਹੂਰਤਪ੍ਰਜੈਤਪੜਾਹਾ**ਇਤੁਸ੍ਰੀਵੈਰਾਗਪ੍ਰਕਟਾਵਿਸ੍ਵਾਮਿਤੁਪ੍ਰਸੰਗਵਰਨਨੰਨਾਮਸ**
ਰਗ: ੪॥ **ਥਾਸ੍ਰੀਮੀਕਉਵੈਚਾ** ਹੇਭਾਰਦੁਆਜਨਏਕਮਹੂਰਤਕਉਪ੍ਰਤਰਾਜਾਉਠਾਪਰਮਹਾਂਦੀਨ
ਜੈਸਾਹੋਇਗੋਇਆਅਰੁਮਹਾਂਮੇਹਕਉਪਾਪਤਿਹੁਆਧੀਰਜਤੇਰਾਹਿਤੁਹੋਇਕਰਿਕਹਿਤਭੁਇਆ**ਗਾਜੈ**
ਵਾਚਾ ਹੇਮਨੀਸੁਰਤਮਹੁਕਿਆਕਹਾਰਾਮਜੀਤੋਅਥੀਕੁਮਾਰਹੈਸਸਤੁਵਿਦਾਭੀਸੀਖੀਨਹੀਅਰੁਮਸ
ਤਵਿਦਾਭੀਨਹੀਸੀਖੀਅਥੀਤੋਲੁਲਹੁਕੀਸਿਹਜਾਪਰਿਸੈਨਕਰਿਤੇਹੋਹੈਉਹੁਜਧਕਉਕਿਆਜਾਣੇ

ਕਰਿ॥

ਵੈਰੰ

ਪ੍ਰਕੰ

੧੧

ਪੰਨਾ ੧੧੧ ਪੰਨਾ ੧੧੨ ਪੰਨਾ ੧੧੩ ਪੰਨਾ ੧੧੪ ਪੰਨਾ ੧੧੫ ਪੰਨਾ ੧੧੬ ਪੰਨਾ ੧੧੭ ਪੰਨਾ ੧੧੮ ਪੰਨਾ ੧੧੯ ਪੰਨਾ ੧੨੦

ਅੰਤਹਿਪੁਰਵਿਖੋਇਸਤੀਅਹੁਵਿਖੋਥੈਠੇਵਾਲੇਹਹਿਅਹੁਰਾਜਕੁਮਾਰਥਾਲਕਿਅਹੁਸਾਬਖੇਲਨੇਵਾਲਾ
ਹੈਕਦਾਰਿਤਰਣਕੁਮਾਰੇਖੀਭੀਨਹੀਅਹੁਭਿਕਟੀਕੋਚਢਾਇਕਾਰਿਕੋਕਦਾਰਿਤਜੁਪੁਨਹੀਕੀਆਅਹੁ
ਕਮਲਕੀਨਿਆਵੈਜਿਸਕੇਹਾਥਿਹੈਅਹੁਕੋਮਲਜਿਸਕਾਸਰੀਰਹੈਅਹੁਦੈਤਹੁਸਾਬਜੁਪਕੋਸੇਕਰੇਗਾਕ
ਹੁਪਥਰਹੁਅਹੁਕਮਲਹੁਕਾਭੀਜੁਪਹੁਆਹੈਰਾਮਜੀਕਾਵਪੁਸ਼ੁਕੋਮਲਕਮਲਵਾਤਿਹੈਅਹੁਉਹਮਹਾਂਕਰੁ
ਰਪਥਰਹੁਕੀਨਿਆਵੈਹੈਉਨਹੁਸਾਬਜੁਪਕੋਸੇਹੈਗਾਹੋਮੁਨੀਸੁਰਮੈਨਵਸਹੀਸੁਬਰਖਕਾਹੁਆਹੀਅ
ਥਦਸਵਾਸਹੀਸੁਹੁਆਹੈਅਹੁਥਿਧਹੁਆਹੈਥਿਰਧਾਵਸਥਾਮੇਮੇਰੇਘਾਰਿਵਿਖੋਪੁਤੁਹੁਏਹੈਤਿਨਚਾਰੇਕੋਮ
ਧਿਵਿਖੋਭੀਰਾਮਜੀਕਵਲਨੈਨਕਛੁਊਨਖੇੜਸਵਰਖਕੇਹੁਏਹੈਅਹੁਮੁਸਕਉਥਹੁਤੁਪੀਤਮਹੈਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਹੈ
ਰਾਮਜੀਥਿਨਮੇਇਕਥਿਣਭੀਨਹੀਰਹਿਸਕਤਾਜਥਤੁਮਉਸਕਉਲੇਜਾਵਹੁਗੇਤਥਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਨਿਕਸਿਜਾਵ
ਹਿਗੇਮੇਮ੍ਰਿਤਕੋਹੋਜਾਵਹੁਗਾਹੋਮੁਨੀਸੁਰਕੇਵਲਮੇਰਾਹੀਸਨੇਹਨਹੀਥਿਸਵਿਖੋਸਕੇਭਾਣੀਜੋਹੈਲਛਮਣ
ਅਹੁਭਰਤਸਤੁਪਣਾਅਹੁਮਾਤਾਜੋਉਨਕੀਹੈਰਾਮਜੀਸਕੁਨਹੁਕੇਪ੍ਰਾਣਹੈਜਉਤੁਮਰਾਮੀਕਉਲੇਜਾਵਹੁਗੇਤਥਹਮ
ਸਕੁਹੀਮਾਰਿਜਾਵਹਿਗੇਵਿਯੋਗਕਾਰਿਕੋਜਉਹਮੇਮਾਰਦੇਆਇਆਹੈਤਥਲੇਜਾਹਾਹੋਮੁਨੀਸੁਰਮੇਰੇਤੋਚਿਤਾਵਿ
ਖੇਰਾਮਜੀਪੁਰਣਹੋਰਹਾਹੈਤਿਸਕਉਮੈਤੋਰੇਸਾਬਕੋਸੇਦੇਵਉਮੈਉਸਕਉਦੇਖਦੇਖਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤਾਹੈਜੈਸੇਪੁਰਣ
ਮਾਸੀਕੇਚੰਦ੍ਰਮਾਂਕਉਦੇਖਕਾਰਿਚਕੋਰਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤਾਹੈਅਹੁਮੇਘਕੀਆਂਬੂੰਦਾਕਉਦੇਖਕਾਰਿਪਪੀਹਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤਾ
ਹੈਤੈਸੇਰਾਮਜੀਉਦੇਖਕਾਰਿਮੈਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤਾਹੈਤਉਰਾਮਜੀਕੋਵਿਯੋਗਕਾਰਿਮੇਰਾਕੈਜੰਵਦਹੋਵੇਗਾਹੋਮੁਨੀਸੁ
ਰਮੇਸੀਪ੍ਰੀਤਮਇਸਤੀਨਹੀਮੁਣਕਉਅਹੁਧਨੁਭੀਮੈਸਾਪਿਆਰਨਾਹੀਅਹੁਰਾਜੁਭੀਮੈਸਾਪਿਆਰਨਾਹੀ

ਜੀ
ਸੇ

ਵਸਿੰ
ਪਰੰ
੧੨

ਅਵਰਗੁਪਦਾਰਥਐਸਾਪਿਆਰਾਨਹੀਮੁਕਤਿਕੋਊਜੈਸੇਰਾਮਜੀਪਿਆਰਾਹੈਮਨੀਸੁਰਤੇਰੇਵਚਨਕਉਸਾਇਕ
ਰਿਮੇਥਰੇਸੇਕਕਉਪਾਪਤਿਹੁਆਹੈਮੇਰੇਵਰੇਅਗੁਗਹੁਏਹੈਜੋਤੇਰਾਆਵਣਇਸਨਮਿਤਹੁਆਹੈਮੇਰੇਵਚਨਸੁਣ
ਕਰਿਮੇਐਸਾਹੁਆਹੈਜੈਸੇਕਮਲਫੁਲਹੁਪਾਰਿਗਫੇਕੀਵਰਖਾਹੈਵੈਅਰੁਕਮਲਨਸਤ੍ਰਾਕਉਪਾਪਤਿਹੋਵਹਿਮੇਰੇਸੇ
ਤੇਰੇਬਚਨਕਉਸਾਇਕਰਿਮੇਨਸਦਤਾਕਉਪਾਪਤਿਹੁਆਹੈਜੈਸੇਥਰਾਮੀਹਰੀਭੀਰਹੋਵੈਅਰੁਬਡਾਪਵਨਚਣੈਅਮ
ਰੁਮੇਘਕੀਰੀਭੀਰਤਾਕਉਅਭਾਵਕਾਰਿਦੇਤਾਹੈਮੇਰੇਤੇਰੇਵਚਨਹੁਮੇਰੇਰਿਦੇਕੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕਾਅਭਾਵਕਾਰਿਦੀਆਹੈਮੇਰੇ
ਸੇਥਸੰਤਰੁਤਕੀਮੰਨਰੀਅਖਾਡਮੋਸੁਕਜਾਤੀਹੈਮੇਰੇਤੇਰੇਬਚਨਹੁਕਾਰਿਮੇਰੇਚਿਤਕੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਜਲਗਈਹੈਮੇਰੇ
ਨੀਸੁਰਰਾਮਜੀਕੇਦੇਣਕਉਮੇਸਮਰਬਨਹੀਹੋਸਕਤਾਜਨਉਤ੍ਰੁਕਹੋਤਉਏਕਧੁਹਈਸੈਨਾਮੇਰੀਹੈਸੇਕੈਸੀਸੈਨਾਹੈ
ਬਡੇਸੁਰਬੀਰਤਾਕਾਰਿਸਪੰਨਹੈਮੇਰੇਜਨਕਉਸਸਤ੍ਰਾਵਿਦਿਆਅਰੁਅਸਤ੍ਰਾਵਿਦਿਆਜੈਮੰਨਵਿਦਿਆਹੈਸੇਦੇਨਾਆਵਤੀਹੈ
ਮਸਤ੍ਰਹੀਜੁਧਾਵਿਖੇਚਤੁਰਹੈਮੇਰੇਜਨਹੀਸਾਹਿਤਮੇਰੇਤੁਮਾਰੇਸਾਬਚਲਤਾਹੈਮੇਰੇਜਨਾਇਕਾਰਿਉਨਦੈਤਹੁਕਉਮਾਗਹਿਰੇ
ਮਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਿਕੀਮੇਰੀਸੈਨਾਹੈਮੇਰੇਸਤ੍ਰੀਘੋੜਾਰਥਪੈਦਲਸੇਸਾਥਲੇਜਾਵਹੁਗਾਅਰੁਜੈਤੇਰੇਜਗਕੇਖੰਡਹਾਰੇ
ਹੈਮੇਰੇਜਨਕਉਸਕਰਾਹੀਪ੍ਰਏਕਸਾਥਿਮੁਜੁਧਨਕਰਾਹਿਰੇਮੇਰੇਜਨਉਕਦਾਚਿਤਜਗਖੰਡਹਾਰਾਕੁਬੇਰਕਾਭਾਈਥਿਸੁ
ਕਾਪ੍ਰਤਾਵਣਹੋਵੇਤਉਹਮਉਸਸਾਥਜੁਧਕਰਿਦੇਕਉਸਮੁਬਨਹੀਮੇਰੇਨੀਸੁਰਪ੍ਰਿਥਮਮੇਰੇਵਿਖੇਬਡਾਪ੍ਰਕਾਮ
ਥਾਮੇਸਾਤ੍ਰਿਲੋਕੀਮੇਰੇਕੀਨਹੀਥਾਜੈਮੇਰੇਨਿਕਾਇਆਵੈਮਾਰਦੇਕਉਮਾਥਿਮੇਰੀਥਿਰਧਅਵਸਥਾਹੁਈਹੈਮੇਰੇ
ਰੁਦੇਹਿਜਰਜਗੀਭਾਵਕਉਪਾਪਤਹੁਈਹੈਮੇਰੇਇਸਕਾਰਣਤੇਮੇਰੇਵਿਖੇਰਾਵਣਸਾਥਜੁਧਕਰਦੇਕੀਸਮਰਬਤਾਨਹੀ
ਮੇਰੇਨੀਸੁਰਮੇਰੇਕਉਵਰੇਅਗੁਗਹੈਜੈਤੁਮਾਅਥਾਏਹੈਮੇਰੇਅਥਮੇਰਾਉਹਪ੍ਰਕਾਮ੍ਹੀਰਹਾਮੇਰਾਵਣਤੇਕਾਪਤਾਹੈ

੬੩

ਵੈਰੰ
ਪ੍ਰਕੰ
੧੨

ਨਾ੧੧

ਅਰੁ ਕੇਵਲ ਮੇਰੀ ਨਹੀ ਕਾਪਤਾ ਇਉਂ ਦਿਕ ਦੇਵਤਾ ਸਭ ਰਾਵਣ ਤੇ ਕਾਪ ਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਭੈ ਪਾਵ ਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਦੈਤ ਹੀ ਕਾਰ ०
 ਜਾ ਹੈਂ ਸਭ ਉਸ ਕੇਵਲ ਸਵਰ ਤੇ ਹੈਂ ਅਵਰ ਕਿਸ ਕੀ ਸਕਤਿ ਹੈਂ ਜਿਉ ਸਾਥ ਜਪ ਕਰੇਂ ਇਸ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਉਹ ਬਡਾ
 ਸੂਰਬੀਰ ਹੈਂ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰਜ ਬਮੇਰੀ ਸਾਮਰਥਤਾ ਭੀ ਤਿਸ ਸਾਥਿ ਜਪ ਕਰਿ ਦੇ ਕੀ ਨਹੀ ਤਬ ਹਾਜ਼ ਕੁਮਾਰ ਰਾਮਜੀ
 ਕੋ ਸੇ ਸਮਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਅਗੁਜੀ ਸਰਾਮਜੀ ਕਿਲੇ ਦੇ ਕੋਤੁ ਮਾਏ ਹੋ ਸੇ ਤੋਰ ਗੀ ਪੜਾ ਹੈਂ ਉਸ ਕਉ ਮੇਸੀ ਅਧਿਐ
 ਤਾਲਾ ਗੀ ਹੁਈ ਜੇ ਸਕਾਰਿ ਮਹਾਂ ਕਿਸ ਜੈ ਸਾਹੋ ਦਿਗਇਆ ਹੈਂ ਅਰੁ ਅੰਤ ਹਿ ਪੁਰਾ ਵਿਖੇ ਇਕਾਂਤ ਬੈਠਾ ਰਹਿਤਾ ਹੈਂ
 ਆਖਾ ਪੀਦਾ ਇਤਾ ਦਿਕ ਜੋਰਾ ਜਕੁ ਮਾਰੇ ਕੀ ਚੇ ਸਦਾ ਹੋ ਸੇ ਸਭ ਉਸ ਕਉ ਵਿਸਰਾ ਗਈ ਹੈਂ ਅਰੁ ਮੇਨ ਹੀ ਜਾਣ ॥੧॥
 ਤੇ ਜੋ ਉਸ ਕਉ ਕਿ ਆਵੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਇਆ ਹੈਂ ਜੈ ਸੇ ਪੀਤ ਵਰਣ ਕਮਲ ਹੋਤਾ ਹੈਂ ਤੈ ਸਾਉ ਸਕਾ ਮੁਖ ਹੋਗਾਇਆ ਹੈਂ
 ਉਸ ਕਉ ਜਪ ਕੀ ਸਾਮਰਥਤਾ ਕਹਾਂ ਹੈਂ ਅਰੁ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾ ਤਿਥਾ ਹਜ ਉਸ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਭੀ ਨਹੀ ਦੇਖੀ ਜਪ ਕੋ ਸੇ ਕ
 ਰੇਗਾ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰਭਿ ਹਜਪ ਕਰ ਦੇ ਕਉ ਸਮਰਥ ਨਹੀ ਅਰੁ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਉਹੀ ਹੈਂ ਜਥ ਉਸ ਕਾ ਵਿਜੇ ਹੋਵੇਗਾ ०
 ਤਬ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਦ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਤੇਰਹਿਤ ਮਛਲੀ ਜੀਵਤੀ ਨਹੀ ਤੈ ਸੇ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ਰਾਮਜੀ ਬਿ
 ਨਾ ਨਹੀ ਅਰੁ ਜਉ ਦੈਤ ਹੁਕੇ ਜਪਨ ਮਿਤ ਕਹਉ ਤਉ ਹਮਤੁ ਮਾਰੇ ਸਾਥਿ ਚਲਤੇ ਹੈਂ ਪੁਰਾਮਜੀ ਜਪ ਕਰਿ ਕਉ
 ਜੋਗ ਨਹੀ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਵਿੰਗਾ ਪੁਕਰ ਦੇ ਦਸਰਥ ਉਕਤਿ ਨਾਮ ਸਰਗ ॥੫॥ ਬਾਲਮੀਕਿ ਉਵਾਚ ॥
 ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਲ ਬਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਾਜੇ ਦਸਰਥ ਮਹਾਂ ਦੀਨ ਜੈ ਸੇ ਮੇਹ ਸਾਹਿਤ ਅਰੁ ਅਧੀਰ ਜਵਾਨ ਵਚਨ ਹੁਕਉ ਸੁਇਕ
 ਰਿਕੋ ਪਕੌਤੀ ਏਵਿ ਸੁਮਿਤ ਕਾਹਿਤ ਭੁਇਆ ॥੧॥ ਏਵੇ ਸੁਮਿਤ ਉਵਾਚ ॥ ਪੈਰਾ ਜਾਤੁ ਅਪਣੇ ਧਰਮ ਕਉ ਸਿਮਰਣ ਕਰਾ
 ਇਹ ਪੁਤਰ ਮਾਤੁ ਕਰੀ ਹੈਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਪੁਰਣ ਕਰਉਗਾ ਮੇਸੇ ਤੁਝ ਕਹਾਂ ਹੈਂ ਅਥ ਅਪਣੇ ਧਰਮ ਕੋ
 ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਹੁਆ ਜਾਣਾ ॥

੧੬

੧੧੧

ਵਾਸਿੰ
ਪੁਰਾ
੧੩

ਉਕਿਉਤਿਆਗਤਾਹੈਅਰੁਜਉਤੁੰਸਿਪਹੁਆਮਿਗਕੀਨਿਆਈਭਾਗਤਾਹੈਤਉਭਾਗਪਰੁਆਗੇਰਪੁਖੀ
ਸੀਕੀਕੁਲਾਵਿਖੇਕਉਨਹੀਅੰਸਾਹੁਆਗਜੈਸੇਚੰਦਮਾਕੇਮੰਡਲਿਵਿਖੇਸੀਤਲਤਾਹੈਤਹੈਅਗਨਉਹਾਂਤੇਕਈ
ਨਿਕਸਤੀਹੀਨਹੀਤੈਸੇਤੁਮਾਰੀਕੁਲਾਵਿਖੇਅੰਸੇਕਦਾਰਿਤੁਹੁਆਨਹੀਅਰੁਜਉਤੁੰਕਰਤਾਹੈਤਉਕਰੁਹਮ
ਉਠਜਾਵਹਿਗੇਕਾਹੇਤੇਜੋਸੁਨਾਗੀਹਤੇਸੁਨਜਾਈਤਾਹੈਪਹੁਇਹਤੁਮਕਉਜੇਗਨਥਾਅਰੁਤੁਮਵਸਤੇ
ਰਹੋਰਾਨਕਰਿਤੇਰਹੋਜੋਕਛਹੋਵੇਗੀਸਮਾਸਿਲੇਵਹਿਗੇਪੁਆਪਟੇਧਰਮਕਉਤਿਆਗਤਾਹੈਤੈਤਿਆਗਾ
ਅਰੁਜਉਤੁੰਸਿਪਹੁਆ ਹੇਭਾਰੰਦੁਅਜਜਥਇਸਪੁਕਾਰਿਥਿਸੁਮਿਤਕਹਾਕੋਧਸਿਉਪੁਰਦਹੋਇਕਾਰਿਅਤਥ
ਤਿਸਕੋਕੋਧਾਰਿਕੈਪੰਚਾਸਕੋਦੋਜਨਪਿਥਵੀਨਹੈਕਾਪਟੇਲਾਗੀਅਰੁਇਦ੍ਵਾਦਿਕਵੇਵਤੇਭੁੰਕਉਪਾਪਤਹੁਏ
ਮਜ਼ਾਕੀਆਹੁਆਤੁਥਿਵਸਿਸਟਜੀਥੇਲੇ **ਵਾਸਿਸਟਉਵਾਚਾ** ਹੇਗਜਨਇਖਵਾਕਕੀਕੁਲਧਰਮਾਤੁਮਾਹੁਈ
ਹੈਤੁੰਦਸਰਥਆਪਟੇਧਰਮਕਉਕਿਉਤਿਆਗਕਰਤਾਹੈਅੰਸੇਗੇਵਿਦਮਾਨਤੁਭਕਹਾਹੈਜੋਤੁਮਾਰਾਅਰੁਥਹੋਵੇਗ
ਸੇਪੁਰਨਕਰਉਗਾਅਥਤੁੰਕਉਧਰਮਾਤਿਆਗਤਾਹੈਅਮਜੀਕਉਤੁੰਇਨਕੇਸਾਥੇਹਾਅਰੁਇਹਤੇਪੁੰਕੀ
ਰਖਜਾਕਰੇਗਾਜੈਸੇਸੁਪਤੇਗਰਜਰਖਜਾਕਰਿਤੇਹੈਅਰੁਇਹਕੈਸਾਪੁਰਖਹੈਸੁਵਦਕਰਿਮਾਇਸਕੇਸਮਾਸ
ਥਲਕਿਸੀਕਾਨਹੀਅੰਸੇਸਾਛਾਤਥਲਕੀਮੁਰਤਹੈਅਰੁਧਰਮਾਤਮਾਅੰਸਾਹੈਜੋਸਾਛਾਤਧਰਮਕੀਮੁਰਤਹੈਅ
ਅਰੁਜੋਤਪਸੀਕਹੀਅੰਤਉਅੰਸਾਕਉਨਹੀਤਪਕੀਇਹਖਾਣਹੈਅਰੁਥਧਵਾਨਕਹੀਅੰਤਉਇਸਕੇਸਮਾਨ
ਥਧਵਾਨਕਉਨਹੀਅਰੁਸੁਰਮਾਕਹੀਅੰਤਉਇਸਕੇਸਮਾਨਸੁਰਮਾਭੀਕਉਨਹੀਅਸਸਤੁਅਸਤੁਵਿਦਮਾ
ਇਸਜੈਸੀਕਉਨਹੀਜਾਨਤਾਕਾਹੇਤੇਜੋਪੁਜਾਪਤਿਕੀਆਂਦੋਪੜੀਆਂਥੀਆਂਏਕਜੈਦੁਸਰੀਸੁਰਗਾਉਸ

੭੧
ਵੈਰੰ
ਪੁਕੰ
੧੩

ਨੇਰਿਖੀਕਉਦੀਆਂ ਜੋ ਜੇ ਬੀਤਿਸਕੇ ਪਾਂਚ ਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਬੋਹਦੀ ਤਹੁਕੇ ਮਾਰਦੇ ਕੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ ਬੋਹ ਅਰੁ ਸੁ
 ਭਗਕੇ ਭੀ ਪਾਂਚ ਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਬੋਹ ਤਿਸ ਭੀ ਦੈ ਤਹੁਕੇ ਨਾਸਨ ਮਿਤਉਤ ਪਤਿਕੀਏ ਬੋਹ ਜਿਏ ਸਿਤੀਆਂ ਇਸਕੇ ਵਿਦਮਾਨੁ
 ਗਤਿਧਾਰਿਕਾਰਿਆਨਿ ਇਸਥਿਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਇਸਕੇ ਜੀਤ ਦੇ ਕਉ ਸਮਰਥ ਕਵਨੁ ਹੈ ਜਿਸਕੇ ਸਾਥਿ ਹੋਵੈ ਇਹ
 ਤੇ ਤੈਲੋ ਕੀਕਾ ਅਸੇ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਇਸਕੇ ਸਾਥਿ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਹਿ ਅਰੁ ਸੈ ਸੋਭੀ ਮਤ ਕਰਾ ਕਿਸੀਕੀ ਸਮਰਥਤਾ
 ਨਹੀ ਜੇ ਇਸਕੇ ਸਾਥ ਹੋਤੋ ਕਉ ਕਛੁ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਿ ਸਕੈ ਇਸਕੀ ਇਸਟ ਦੇਖ ਦੇ ਸਾਥਿ ਦੁਸੰਹ ਕਾ ਅਭਾਵ ਹੋਵੈ
 ਗਾ ਜੇ ਸੇ ਸੁਰਜ ਕਉ ਦੇਹੁ ਏ ਅੰਧ ਕਾਰਕਾ ਅਭਾਵ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਹੋਰਾਨਾ ਇਸਕੇ ਸਾਥਿ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਖੇਦ ਕਹ
 ਹੋਵੈ ਗਾ ਤੂੰ ਇਖਵਾ ਕਕੀ ਕੁਲਕਾ ਹੈ ਅਰੁ ਦਸਰਥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਤੁਮਸਾਰ ਖੇਭੀ ਧਰਮਾ ਵਿਖੇ ਇਸਥਿਤ ਨਾਰਹੈ
 ਤਉ ਇਤਰਜੀਵਿਹੁ ਤੇ ਧਰਮ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਕੈ ਸੇ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਸੇ ਸਟ ਪਰਖ ਚੇ ਸਟਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ਤਿਨ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅ
 ਵਰਭੀ ਕਾਰਿ ਤੇ ਹੈ ਜਬ ਤੁਮਸਾਰ ਖੇ ਅਪਣੇ ਵਚਨ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਾਹਿਗੇ ਤਬ ਅਵਗਾ ਕਿਸੀਕੀ ਆਕਰਨੀ ਹੈ ਅ
 ਰੁਤਮਾਰੀ ਕੁਲਾ ਵਿਖੇ ਅੰਧ ਕਥੀ ਨਹੀ ਹੁਆ ਤਾਂ ਤੇ ਅਪਣੇ ਧਰਮ ਕੋ ਤਿਆਗ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀ ਤੂੰ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ
 ਇਨਕੇ ਸਾਥਿ ਦੇਹਾ ਅਰੁ ਜਬ ਉਨਕੇ ਬੁਝੈ ਕਾਰਿ ਸੋ ਕਵਨੁ ਹੋਵੈ ਤਾਤ ਥਭੀ ਨਕਰਾ ਗਾਖ ਸਕਿਆ ਹੈ ਮਿਤ ਜੋ ਹੈ ਕਲਸੇ
 ਮੂਰਤ ਧਾਰਕਾਰਿ ਇਸਥਿਤ ਅਨਹੋਵੈ ਤਉ ਭੀ ਵਿਸ਼ਾ ਮਿਤ ਕੇ ਵਿਦਮਾਨ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਕਛੁ ਕਾਹਿਨ ਸਕੈ ਗਾ ਤੂੰ ਸੋ ਕਮਤ
 ਕਰਾ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਇਨਕੇ ਸਾਥਿ ਦੇਹਾ ਅਰੁ ਜਬ ਨਾ ਦੇਵਹਿਗਾ ਤਬ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਪਨੁ ਤੇਰਾ ਨਸਟ ਹੋਜਾਵੈ ਗਾ
 ਦੇ ਕਧਨੁ ਇਹੁ ਹੈ ਕੁਪਥਾਵਲੀ ਤਲਕਛਾ ਦੇ ਹੋਵਹਿ ਤਿਨ ਕਾ ਜੋ ਪੁੰਨ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਸਟ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਗਾ ਅਰੁ ਜਗਥਤ
 ਤਪਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਆਦਿ ਕੋ ਪੁੰਨ ਹੈ ਅਰੁ ਕਿਆ ਹੈ ਦੂਸਰੇ ਤਿਸਕਾ ਫਲੁ ਸਰੁ ਨਸਟ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਗਾ ਜਬ ਤੇ

੨
 ੦

ਕਿਆ

ਵਿਸਾ
ਪੁਰਾ.
੧੨

ਗੋਰ੍ਹਿਪਤੇ ਨਿਰਾਰਥ ਜਾਵੈ ਗਾਗਤਾ ਤੇ ਮੋਹ ਅਰੁ ਸੇਕ ਕਉ ਤਿਆਗਿ ਅਰੁ ਅਪਣੇ ਧਰਮ ਕਾ ਸਿਮਰਣ ਕਰਿ ਅਰੁ ਰਾਮ ਜੀ
ਇਸ ਕੈ ਸਾਥਿ ਦੇਹਾ ਤਬ ਸਭ ਕਾਰਜ ਤੇ ਹੋਸਫਲ ਹੋਵਹਿ ਗੋਰ੍ਹਾ ਹੋਰ੍ਹਾ ਜਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਤੁਝ ਕਰਣਾ ਬਾਤ ਬਖਿਖਮ ਹੀ ਵਿ
ਚਾਰ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਤਾ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾ ਕਾਰਿ ਦੇ ਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨੁ ਦੁਖ ਹੋਤਾ ਹੈ ਗਤਾ ਤੇ ਇਨ ਕੈ ਸਾਥਿ ਰਾਮ ਜੀ ਕਉ ਦੇਵਹਾ। **ਬਾਲਮੀ**
ਕਉਵਾਚਾ ਹੇ ਕੁਰਦੁਆਜ ਜਥਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਸਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਬ ਰਾਜਾ ਦਸ ਰਥ ਪੀਰ ਜਵਨੁ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਭ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦੇ
ਖੋਜੇ ਸੇ ਸਟਾਭ੍ਰਿਤ ਬਾਤਿ ਸਕਉ ਬਲਾਇ ਕਾਰਿ ਕਾਹਿਤ ਭੁਇਆ ਹੋਮਹਾਂ ਬਾਹੋਰਾ ਮਜੀ ਕਉ ਲੇਆਉ। ਕੈ ਸਾਥਾ ਭ੍ਰਿਤੁ ਜੇ
ਅੰਤਰਿ ਬਹੁ ਜਾਵੈ ਜਾਵੈ ਵੇਵਾ ਲਾਗ ਅਰੁ ਛਲ ਤੇਰਹਿਤ ਬਾਸੇ ਰਾਜਾ ਕੀਆ ਗਿਆ ਕਉ ਲੇਕਾਰਿ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਨਿ
ਕਾਇ ਗਾਇਆ ਮਹੁੰਤੁ ਦੇ ਕਉ ਪਰੰਬੁ ਹੁਕਿਮਾਇਆ ਅਰੁ ਕਾਹਿਤ ਭੁਇਆ ਹੋਵੈ ਵਰਾਮ ਜੀ ਤੋਵਰੀ ਗੰਭੀਰਾ ਵਿਖੇ ਬੈਠਾ
ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਜੀ ਕਉ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਹਾ ਚਲਹਾ ਤਬ ਕਾਹਿਤ ਭੁਇਆ ਚਲਉ ਗੇ। ਮੇਰੇ ਕਾਹਿ ਬਹੁ ਤੁਸਨੀ ਹੋਇ
ਗਾਇਆ ਹੇ ਕੁਰਦੁਆਜ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਥਾ ਸੇ ਸੁਵਟ ਕੀਆ ਤੁਬਰਾਜੇ ਕਹਾ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਦਾਹਿਲੀਏ ਸ
ਭੁਹੀ ਬਲਾਵਹਾ ਤਬ ਸਭ ਹੀ ਬਲਾਏ ਨਿਕਾਇਆ ਏ। ਤਬ ਰਾਜਾ ਕੋ ਮਣਾ ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬ ਚਨਾ ਮਾਦਰਿ ਸੰਜਗਤ ਕ
ਹਿਤ ਭੁਇਆ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹੁਰਾ ਮਜੀ ਕੀ ਕਿਆ ਦਸਾ ਹੋ। ਅਰੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੁਈ ਹੈ। ਸਭ ਹੀ ਕ੍ਰਮ ਕਰਿ ਕਹਾ।
ਮੰਤ੍ਰੀ ਬੋਲਾ ਹੇ ਦੇਵਹ ਮਾਕਿਅ ਕਹੈ ਜੇ ਤੇਹਾ ਤੁਮ ਕਉ ਇਸਟਾ ਮਾਵਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਅਕਾਰ ਅਰੁ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਖਣੇ ਮਾਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ
ਹੈ। ਅਰੁ ਸਭ ਹਮ ਮਿਤ ਕਹੈ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਹਮਾਰਾ ਸਾਮੀ ਰਾਮ ਜੀ ਬਡੀ ਗੰਭੀਰਾ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਇਆ ਹੈ। ਹੋਰਾ ਜਨ ਜੀ
ਸੇ ਇਨ ਕੋ ਰਾਪਨਾ ਬਤੀਰ ਬਹੁਤੇ ਆਏ ਹੈਂ ਥਹ ਮਣਹੁ ਸਹਿਤ ਤਿਸੀ ਦਿਨ ਕੋ ਚੰਤਾ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁਏ ਹੈ। ਜਉ ਉਤਮ ਭੋਜ
ਨੁ ਹਮ ਲੇਜਾ ਤੇ ਹੈਂ ਅਥਵਾ ਪਾਨ ਕਾਰਿ ਨੇ ਕਉ ਅਥਵਾ ਪਾਹਿਰਿ ਦੇ ਕਉ ਦੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਅਥਵਾ ਦੇਖਣੇ ਤੇ ਆਦਿ ਕੁਛ ਲੇਜਾ ਤੇ ਹੈਂ

ਵੇਰਾ.
ਪ੍ਰਕ.
੧੪

ਸੁਖਦਾਈ ਪਦਾਰਥ ਰਸਿ ਸਾਹਿਤ ਹਮਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵਾਹਿ ਤਉ ਕੁਲਾਹੈ ਪਰ ਓਹੁ ਐਸੀ ਚੰਤਾ ਕਿਸੀ
 ਵਿਖੇਲੀ ਨਹੈ ਜੋ ਦੇਖਤਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਅਰੁ ਜਬ ਦੇਖਾ ਭੀ ਹੈਂ ਤਬ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਸੁਖ ਪਦਾਰਥ ਕਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਤ
 ਹੈਂ ਅਰੁ ਅੰਤ ਹਿ ਪਹੁੰਚੇ ਮਾਤਾ ਉਨ ਕਉ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਹੀਰੇ ਅਰੁ ਮਣੀਆਂ ਕੇ ਭੁਖਣ ਦੇਤੀ ਹੈਂ ਤਉ ਉਨ ਕਉ ਭੀ ਡਰਾ ਦੇਤ
 ਹੈਂ ਅਰੁ ਥਵਾ ਕਿਸੀ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਦੇਵੇਤਾ ਹੈਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਿਸੀ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਨਹੀਂ ਹੋਤੇ ਸੁੰਦਰ ਗਇਸਤੀ ਆਂ ਵਿਦਮਾਨ
 ਖੜੀ ਹੋਤੀ ਹੈਂ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਭੁਖਣ ਹੁਸਾਹਿਤਾ ਅਰੁ ਮਹਾਂ ਮੋਹ ਕਰ ਦੇਹਾਰੀ ਆਮ ਅਰੁ ਨਿਕਟ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਲੀਲਾ ਕ
 ਰਤੀ ਹੈਂ ਕਦਾਖਜ ਹੁਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨੇ ਕੇ ਨਮਿਤਾ ਤਉ ਭੀ ਵਿਖਵਤ ਜਾਨਤਾ ਹੈਂ ਉਨ ਕੀ ਓਰ ਦੇਖਤਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸੇ
 ਪਪੀਹਾ ਅਵਰ ਜਲ ਹੁਕੀ ਓਰ ਦੇਖਤਾ ਨਹੀਂ ਜਬ ਅੰਤ ਰਿਕੰਜ ਹਾਵਿਖੇ ਨਿਕਸਤਾ ਹੈਂ ਤਉ ਦੇਖ ਕਰਿ ਉਨ ਕਉ ਕ੍ਰੋਧ ਵਸ
 ਹੋਤਾ ਹੈਂ ਹੋਰ ਜਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਉਨ ਕਉ ਕੁਲਾਨ ਹੀ ਲਾਗਤਾ ਕਿਸੀ ਬਡੀ ਚੰਤਾ ਵਿਖੇ ਮਗਨੁ ਹੈਂ ਅਰੁ ਤਿਪਾਤਿ ਹੋਕਰ
 ਕੁਜਨੁ ਨਹੀਂ ਕਰਤਾ ਖਾਧਿਆ ਵੈਤਗਹਿਤਾ ਹੈਂ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪਾਹਿਰ ਦੇਵਿਖੇ ਇਛਾ ਰਾਖਤਾ ਹੈਂ ਨਾ ਕਿਛੁ ਖਾਵੇਣਾ ਵਿਖੇ ਇ
 ਛਾ ਰਾਖਤਾ ਹੈਂ ਨਾ ਜਕੀ ਇਛਾ ਹੈਂ ਨਾ ਕਿਸੀ ਇੰਦ੍ਰੀਅ ਹੁਕੇ ਸੁਖ ਕੀ ਇਛਾ ਹੈਂ ਮਹਾਂ ਉਨ ਮਤ ਹੁਕੀ ਨਿਆਈ ਬੈਠਾ ਰਹਿ
 ਤਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਜਬ ਕੋ ਉਸੁਖਦਾਈ ਪਦਾਰਥ ਫੂਲ ਆਦਿ ਕਲੇਜਾ ਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿਤਾ ਹੈਂ ਗਇ ਹਮਨ ਹੀ ਜਾਇ ਤੇ
 ਜੋ ਕਿ ਆਚਿਤਾ ਉਸ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਈ ਹੈਂ ਏਕੋ ਕੋਠੜੀ ਵਿਖੇ ਪਦਮ ਆਸਣ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕਾਰਿ ਮੁਖ ਕਉ ਅਸੇ ਹਾਥ ਕੇਧ
 ਰਿਕਾਰਿ ਬੈਠਾ ਰਹਿਤਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਜਬ ਕੋ ਉਸੁਖ ਰਾਮੀ ਪੁਛਤਾ ਹੈਂ ਤਉ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਅਰੋਜਿ ਸਕਉਤੁ ਮਸੀ ਪਦਾਜਨ ਤੇ
 ਹੋਸੇ ਤੇ ਅਪਦਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਜਿਸ ਕਉ ਅਪਦਾ ਜਾਨਤੇ ਹੋਸੇ ਅਪਦਾ ਨਹੀਂ ਅਰੁ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਜੋ
 ਰਮਣੀ ਕਯਾਨ ਤੇ ਹੋਸੇ ਸੁਭੁ ਭੈ ਹੈਂ ਇਸੀ ਵਿਖੇ ਸਭੁ ਭੈ ਹੈਂ ਜੋ ਮਿਗਾ ਤਿਸਨਾ ਕੇ ਜਲਵਾਤਿ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕਉ ਸਾਤਿ

੦ ਵਈ

੦

੦

ਵਸਿੰ
ਪੁਰਾ
੧੫

ਜਾਇਕਾਰਿ ਮੁਰਖ ਦੇ ਤੇ ਹੋ ਅਰੁ ਦੁਖ ਪਾਵਤੇ ਹੋ ਹੋਰਾ ਜਨ ਕਦਾ ਚਿਤ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਤਉ ਐਸੇ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਉ
 ਨ ਕਉ ਰਸ ਆਇ ਕਨਹੀ ਭਾਸਤਾ ਅਰੁ ਜਬ ਹਾਸੀ ਕੀ ਥਾਰਤਾ ਹਮ ਕਾਰਿ ਤੇ ਪੈਂਤ ਉਭੀ ਨਹੀ ਹਸਤਾ ਅਜਿਨ ਪਦਾਰ
 ਬਹੁ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੰਜਗਤ ਲੋਤੇ ਬੋਤਿ ਨ ਕਉ ਅਬਰਾਹ ਦੇ ਤੇ ਹੋ ਅਰੁ ਦਿਨ ਦਿਨ ਵਿਖੇ ਦੁਬਲਾ ਜੈਸਾ ਹੋਤਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਅਜ
 ਬਅੰਤਾ ਹਿਪਗਵਿਖੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨਿਕਟ ਬੈਠਤੀ ਹੋ ਅਰੁ ਉਹਨਾ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਚੇਸਟਾ ਦਿਖਾਵਤੀ ਹੋ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨ ਕਰਨੇ ਨਮਿਤ ਉਨ ਕਉ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਭੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅਰੁ ਚਲਾਇਆ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੈਸੇ ਮੇਘ ਕੀ ਥੀ ਦਹੁ ਕ
 ਰਿਕੈ ਪ੍ਰਥਾਤਿ ਚਲਾਇਆ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅਰੁ ਜਉ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਤਉ ਐਸੇ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਨਰਾਜੁ ਸਾਤਿ ਪੈਨ ਭੋਗ ਸਾਤਿ ਪੈਨ
 ਇਹੁ ਜਗਤ ਸਾਤਿ ਪੈਨ ਨਭਾਤਿ ਮਿਤ੍ਰ ਸਾਤਿ ਪੈਨ ਮਿਥਾ ਆਪਦਾਰ ਬਹੁ ਕੇ ਨਮਿਤ ਮੁਰਖ ਆਪਦਾ ਜਤ ਨ ਕਾਰਿ ਤੇ ਹੋ ਅਰੁ
 ਸੁਖ ਦਾਈ ਜਾਣਤੇ ਹੋ ਸੋਈ ਪਨ ਕਾ ਕਾਰਣੁ ਹੋ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ਜੈ ਕਉ ਰਾਜਾ ਅਬਵਾਪੰ ਰੁਤੁ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਉ ਤਿਨ
 ਕਉ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਇਹੁ ਪਸੂ ਹੋ ਅਸਾ ਰੂਪੀ ਫਾਸੀ ਕਾਰਿ ਥਾਧੇ ਹੁਏ ਹੋ ਹੋਰਾ ਜਨ ਜੈ ਕਛੁ ਭੋਗ ਪਦਾਰਥ ਹੋਤਿ
 ਨ ਕਉ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਉਸ ਕਾ ਚਿਤੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਕੋਧ ਵਾਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਪਪੀਹਾ ਮਾਰੁ ਬਲਾਵਿਖੇ ਆਵੈ
 ਅਰੁ ਮੇਘ ਕੀ ਥੀ ਦਹੁ ਬਿਨਾ ਬੇਦਵਾਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਉਹ ਵਿਖਾ ਅਹੁ ਕਾਰਿ ਕੈ ਬੇਦਵਾਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਹੋਰਾ ਜਨ ਇਨ ਕਾਰਿ ਹਰਖ
 ਵਾਨੁ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਤਾਤੇ ਹਮ ਜਾਣਤੇ ਹੋ ਇਨ ਕਉ ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਪਾਵਣੇ ਕੀਇਛਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਦ ਤੇ ਕਦਾ ਚਿਤ ਸੁਆਦਿਆ ਨਹੀ ਅ
 ਰੁਤਿ ਆਗਕਾ ਅਭਮਾਨੁ ਭੀ ਕਦਾ ਚਿਤ ਸੁਆਦਿਆ ਨਹੀ ਪਰੁ ਕਥਹੁ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਤਬ ਐਸੇ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਹਾਇ ਹਾਇ ਮੇਅ
 ਨਭੁ ਮਾਰਿ ਆਗਾਇਆ ਹੋ ਅਰੇ ਮੁਰਖ ਹੁਤੁ ਮਕਿਉ ਸੰਸਾਰ ਸਮੰਦਾ ਵਿਖੇ ਰੁਬਤੇ ਹੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਪਰਮਾ ਅਨਰਥ ਕਾ
 ਕਾਰਣੁ ਹੋ ਇਸਾ ਵਿਖੇ ਸੁਖ ਕਦਾ ਚਿਤ ਕਿਸੀ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਇਸਤੇ ਛੁਟਣੇ ਕਾਉ ਪਾਉ ਕਰਹਾ ਹੋਰਾ ਜਨ ਐਸੇ ਭੀ ਕਦ

ਵੈਰੰ
ਧ੍ਰੁ
੦੧੫

ਚਿਤ੍ਰਸੁਣੀਤਾਹੈਅਵਰਨਾਕਿਸੀਸਾਥਥੇਲਤਾਹੈਨਹਸਤਾਹੈਨਹਮੰਡੀਅਹਿਸਾਥਨਅਪਦੇਅੰਤਹਿਪਰਕਾਇਸਤੀ
 ਅਹੁਸਾਥਾਨਮਾਤਸਾਥਥੇਲਤਾਹੈਕਿਸੀਪਰਮਾਚਿਤਾਵਿਖੇਮਗਨੁਹੈਅਰਕਿਸੀਪਦਾਰਥਕਰਿਅਸਚਰ੍ਛਵਾਨਨ
 ਹੀਹੋਤਾਜਥੇਕੋਊਕਹੈਅਕਾਸਵਿਖੇਬਨਲਾਗਾਹੈਅਗਤਿਸਾਵਿਖੇਫੂਲਫੂਲੇਹੈਅਤਿਨਕਉਮੈਲਿਆਇਆਹੈਅਤਿਸਕ
 ਉਦੇਖਕਰਿਭੀਅਸਚਰਜਵਾਨਨਹੀਹੋਤਾਸਬੁਕ੍ਰਾਂਤਮਾਤ੍ਰਦੇਖਤਾਹੈਅਨਕਉਪਦਾਰਥਉਸਕਉਹਰਖਦੇਤਾਹੈਨਕਉਸੇ
 ਕਦੇਤਾਹੈਅਕਿਸੀਵਡੀਚਿਤਾਵਿਖੇਮਗਨੁਹੈਅਤਿਸਕੀਚਿਤਾਨਿਵਾਰਣਕਉਕਉਸਾਅਰਥਨਹੀਦੇਖਤੇਯਾਅਉਹਚਿਤਾ
 ਕੇਸਮੰਦਵਿਖੇਮਗਨੁਹੈਹੇਰਾਜਨਇਹਾਚਿਤਾਹਮਕਉਲਾਗਰਹੀਹੈਅਜੇਰਾਮਜੀਕਉਨਖਾਵਣੇਕੀਇਛਾਰਹੀਹੈ
 ਨਪਹਿਰਦੇਕੀਨਥੇਲਣੇਕੀਨਦੇਖਣੇਕੀਇਛਾਰਹੀਹੈਅਤਾਂਤੇਅਤਕਨਹੋਜਾਵੇਅਐਸੀਚਿਤਾਹੈਅਰਜਥੇਕੋਊਕਹੀ
 ਤਾਹੈਤ੍ਰਿਚਕ੍ਰਵਰਤੀਰਾਜਾਹੋਵਾਹਿਤੇਰੀਥਡੀਆਰਜਾਹੋਵੈਤ੍ਰਿਸੁਖਭੋਗਹੀਅਤਥਤਿਸਕੇਵਚਨਸੁਦਕਾਰਿਕਠੋਰਵਚਨਕਹੀ
 ਤਾਹੈਹੇਰਾਜਨਕੇਵਲਰਾਮਜੀਕਉਐਸੀਚਿਤਾਨਹੀਅਲਖਮਦਸਤ੍ਰਘਨਕਉਭੀਐਸੀਹੀਚਿਤਾਨਾਗਰਹੀਹੈ
 ਰਾਮਜੀਕਉਦੇਖਿਕਰਿਅਜਥੇਕੋਊਉਨਕੀਚਿਤਾਕਉਨਿਵਾਰਣੇਹਾਰਾਹੋਵੇਤਉਨਿਵਾਰੇਨਹੀਤੇਥਡੀਚਿਤਾਵਿਖੇਭੂਥਰ
 ਹੋਹੈਅਕਿਸੀਪਦਾਰਥਕੀਇਛਾਨਹੀਉਨਕਉਰਹੀਹੋਰਾਜਨਅਵਰਕਿਆਕਹਿਣਾਹੈਅਤੇਰਾਪ੍ਰਤਅਥਅਤੀਤਹੋਰ
 ਹਾਹੈਅਕੇਵਲਸਤ੍ਰਪਾਰਿਓਢੈਥੈਠਾਹੈਅਤਾਂਤੇਸੇਈਉਪਾਉਕਰਹੀਜਿਸਕਰਿਉਸਕਾਦੁਖਨਿਵਿਰਤਹੋਵੈ॥ **ਅਵਿਸਦਾਮਿ**
ਤਉਦਾਰਾ ਹੇਸਾਧਜਥੇਰਾਮਜੀਐਸਾਹੈਤਉਹਮਾਰੋਵਿਦਮਾਨਲੇਆਉਹਮਉਸਕਾਦੁਖਨਵਿਰਤਕਰਹਿਗੋਹੋਰਾਜ
 ਵਸਰਥਤ੍ਰਿਵਧਾਇਆਅਜਿਸਕਾਪ੍ਰਤਵੈਰਾਗਵੇਕਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਭਾਇਆਹੈਹੋਰਾਜਨਹਮਜੇਥੈਠੈਹੈਸੇਤੋਰੇਪ੍ਰਤਕ
 ਉਪਰਮਪਾਦਿਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਕਰਹਿਗੋਅਥਹੀਅਜਿਸਕਾਰਿਸਭੀਦੁਖਉਸਕੇਮਿਟਜਾਵਹਿਗੋਅਮਜੇਥੈਠੈਹੈਵਸਿਸਦ

ਵਾਸਿ
ਪਗਾ
੧੬

ਜੀਆਇਕਸੇਏਕਜਗਤਉਪਦੇਸਕਗਇੰਗੋਤਿਸਕਉਆਤਮਪਦਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗੀ। ਤਬਾਇਹਦਸਾਤੇ
ਰੇਪ੍ਰਕੀਹੋਵੈਗੀ। ਜੇਲੇਸਟਾਅਰੁਪਾਬਰਅਰੁਸ੍ਰਾਨਕਉਏਕਸਮਾਨਹੀਜਾਏਗਾ। ਅਰੁਜੇਕਿਛੁਤਮਾਰ
ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਅਚਾਰਹੈਤਿਸਕਉਭੀਕਰੈਗਾਅਰੁਰਿਦੇਵਿਖੇਪਰਮਉਦਾਸੀਨਹੋਵੈਗਾ। ਤਤੇਹੋਰਾਜਨਉਸਕਾਰਿਤਮ
ਗੀਕੁਲਾਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਹੋਵੈਗੀ। ਤਤੇਸੀਪ੍ਰਾਪਤਿਥਲਾਵਹੁਗਰਾਮਜੀਕਉ। **ਬਾਲਮੀਕਉਵਾਚਾ** ਹੇਬਾਰਦੁਆਜਮੇ
ਸੇਵਚਨਮਾਨਿਦਰਕੇਸਾਇਕਰਿਗਜਾਦਸਰਬਭ੍ਰਿਤਅਰੁਮੰਤ੍ਰੀਅਹੁੰਕਉਕਾਹਿਤਗੁਣਿਆ। ਜੇਰਾਮਜੀਕਉਲਛਮ
ਟਸਤਪਨਸਾਬਿਲੇਆਵਹੁ। ਜੇਸੇਹਰਨੀਕਉਹਰਨਲੇਆਵਤਾਹੈ। ਜਬਾਮੇਸੇਰਾਜੇਦਸਰਬਕਹਾ। ਤਬਮੰਤ੍ਰੀ
ਭ੍ਰਿਤਰਾਮਜੀਕਉਜਾਇਕਹਾ। ਤਬਰਾਮਜੀਆਵੇ। ਆਵਤੇਆਵਤੇਰਾਜਾਦਸਰਬਕਉਦੇਖਤੇਭੁਟੋ। ਰਾਜਾਦਸਰਬਅਰੁ
ਵਸਿਸਟਅਰੁਵਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਕਉਦੇਖਤੇਭੁਟੋ। ਰਾਜਾਦਸਰਬਅਰੁਵਸਿਸਟਅਰੁਵਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਕਉਸਿਰਪਰਚਵਰੁਹੋਤਾਦੇ
ਖਾਅਰੁਬਡੇਮੰਡਲੇਸੁਰਾਵਿਦਮਾਨਬੈਠੇਹੈ। ਤਿਨਹੁਦੇਖਾਯੋਜੇਸ੍ਰੀਗਕ੍ਰਿਸਹੋਗਾਇਆਹੈ। ਜੇਸੇਸਾਮਕਾਰਤਕਕਉਅ
ਵਤਾਸਿਵਜੀਦੇਖੇਤੈਸੇਰਾਮਜੀਕਉਆਵਤਾ। ਰਾਜਾਦਸਰਬਦੇਖਤਾਭੁਇਆ। ਤਬਰਾਮਜੀਆਇਕਰਿਗਜਾਦਸਰ
ਬਕੇਚਰਨਹੁਪਰਿਮਸਤਕਦੇਕਿਆ। ਬਹੁਤ੍ਰਿਵਿਸਿਸਟਜੀਕੇਚਰਨਹੁਪਰਿ। ਬਹੁਤ੍ਰਿਵਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਕੇਚਰਨਪਰਿ।
ਬਹੁਤ੍ਰਿਜੇਬ੍ਰਹਮਾਦਬੇਅਹੁਆਖਕੇਬਡੇਬੇਤਿਨਕਉਨਮਸਕਾਰਕੀਆ। ਅਰੁਸਭਾਵਿਖੇਮੰਡਲੇਸੁਰਬੈਠੇਬੇਤਿਨ
ਹੁਨੇਓਠਕਰਿਰਾਮਜੀਕਉਪ੍ਰਨਾਮਕੀਆ। ਤਬਰਾਜਾਦਸਰਬਰਾਮਜੀਕਉਬੈਠਾਇਆ। ਅਰੁਦੇਖਿਕਰਿਮਸਤਕਉਮ
ਨਕੀਆ। ਅਰੁਬਹੁਤਪ੍ਰੇਮਵਾਨਹੁਆ। ਤਬਰਾਮਜੀਕਉਕਾਹਿਤਗੁਣਿਆ। ਹੋਪ੍ਰਕੇਵਲਾਇਹਵਿਰਕਤਤਾਕਰਿਪ੍ਰੰਮ
ਪਾਦਿਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੀਹੋਵੀਤਾ। ਵਸਿਸਟਜੀਗੁਰਹੈਤਮਾਰੇ। ਤਿਨਕਉਪਦੇਸਅਰੁਜਗਤਿਕਰਿਹੋਵੀਤਾਹੈ। **ਵਾਸਿ**

ਵੈਗਾ
ਪ੍ਰਕਾ
੧੬

ਜਿਹੋਵਾਚਾ ਹੋਰ ਅਜੀਤੁ ਧੰਨ ਹੈਂ ਥਾਥਾ ਸੁਰਮਾ ਹੈਂ ਜੋ ਵਿਖੇ ਰੂਪ ਸਤ ਤੈਨੇ ਜੀਤਿ ਹੈਂ ਜੋ ਵਿਖੇ ਮਹਾਂ ਅਜੀਤੁ ਹੈਂ ਅਰੁ ਦੁ
 ਸਦ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕਉ ਤੁਝ ਜੀਤਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਧੰਨ ਹੈਂ ਧੰਨ ਹੈਂ ॥ **ਵੇਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰੋਵਾਚਾ** ਹੋਰ ਅਲਨੇ ਨਰਾਮ ਜੀਅ ਪਦੇ ਅੰ
 ਤਰ ਕੀਜੇ ਚਪਲਤੁ ਹੈਂ ਤਿਸ ਕਉ ਤਿਆਗ ਕਾਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਅਸੈ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਕੇ ਕਹਾ ਹੋਰ ਅਜੀਤੁ ਇਹੁ ਜੋ ਤੁਝ
 ਕਉ ਮੋਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁਆ ਹੈ ਸੋ ਕੈ ਸੋ ਹੁਆ ਹੈਂ ਅਰੁ ਕਿਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਹੁਆ ਹੈਂ ਅਰੁ ਕੋਤਾ ਕੁਹੈ ਸੋ ਕਹਾ ਅਰੁ ਅਥਤੁ ਵਕ
 ਉਥਾਂ ਛੁਤ ਹੈਂ ਸੋ ਕਹਾ ਅਰੁ ਅਤਿ ਸੀਪਾ ਦਿਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਾਹਿ ਗੋ ਤੁਝ ਕਉ ਅਰੁ ਤਿਸ ਪਾਦਿਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰ
 ਹਿਗੋ ਜਿਸਾ ਵਿਖੇ ਆਧਿ ਦੁਖ ਕਦਾ ਚਿਤ ਨ ਹੋਵੈ ਗਾ ਜੈ ਸੇ ਅਕਾਸ ਕਉ ਚੁਹਾਨ ਹੀ ਕਾਟਿ ਸਕਤਾ ਤੈ ਸੇ ਆਧਿ ਪੀ
 ਛਾ ਕਦਾ ਚਿਤ ਨ ਹੋਵੈ ਗੀ ਹੋਰ ਅਜੀਤੁ ਪੁਰਨ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਨਾਸ ਹਮ ਕਰਾਹਿ ਗੋ ਤੂੰ ਸੀ ਸੈ ਮਤ ਕਰਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਅਪ
 ਦਾਥਿਤਾ ਤੁਹੈ ਸੋ ਹਮਾਰੇ ਵਿਦਮਾਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ਕਹਾ ॥ **ਬਾਲਮੀਕ ਉਵਾਚਾ** ਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਜ ਜਥ ਅੰ ਸੇ ਸ੍ਵਾਮਿ
 ਤਰ ਕਹਾਤੁ ਥਰਾ ਅਜੀਥ ਹੁਤੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਆ ਅਰੁ ਸੋ ਕਉ ਤਿਆਗਤਾ ਰੁਇਆ ਜੈ ਸੇ ਮੇਘ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਮੋਹ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨ ਹੋਤਾ ਹੈਂ ਤੈ ਸੇ ਸ੍ਵਾਮਿ ਤੁ ਕੇਰਾ ਅਜੀਥ ਚਨ ਸੁਾਣਿ ਕੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰੁਇਆ ਅਰੁ ਅਪਦੇ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਜਾਣਤਾ ਰੁ
 ਇਆ ਜੈ ਅਥ ਉਸ ਪਾਦਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਥ ਕਉ ਹੋਵੈ ਗੀ ॥ **ਇਤ੍ਰਸ਼ੀਵ ਸਿਸਪੁਰਾਣੇ ਵੈਰਾਗ ਪ੍ਰਕਰਣੇ ਰਾਮ ਸਮ**
ਸਾਸਵਰਨਨਾਮ ਚਤੁਰਗੁਣਾ ॥ ੬ ॥ **ਬਾਲਮੀਕ ਉਵਾਚਾ** ਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਜ ਅੰ ਸੇ ਮੁਨੀ ਸ੍ਵ
 ਰਕੇ ਵਚਨ ਸੁਣ ਕੇਰਾ ਅਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਸਿਓ ਬੋਲਤੁ ਰੁਇਆ ॥ **ਹਾਮੋਵਾਚਾ** ਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਵਿਰਤਾਂ ਤੁਹੈ
 ਸੋ ਤੁਮਾਰੇ ਵਿਦਮਾਨ ਕ੍ਰਮ ਕਾਰਿ ਕੈ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਮੇਘ ਇਹੁ ਜੋ ਹੋਦ ਸਰਬ ਰਾਜਾ ਕੋ ਰਿਹਾ ਵਿਖੇ ਉਤਪਤਿ ਰੁਇਆ ਹੈਂ ਥਹੁ
 ਛਕ੍ਰਮ ਕਾਰਿ ਥਹੁ ਆਹੈਂ ਜਗਮੋ ਪਵੀਤ੍ਰ ਪਾਇਆ ਹੈਂ ਥਹੁ ਤਿਵੇ ਦਵਿਦ ਆਪੜਨੇ ਲਾਗਾ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਪੜੇ ਅ

91

ਵਸਿੰ
ਪੁਰੰ
੧੧

ਰੁਥੁਹਮਚਰਜੁਸਾਧਿਆਤਥਏਕਾਦਿਨਪਦੁਕਾਰਿਗ੍ਰਿਹਵਿਖੇਆਇਆਮੇਰੇਰਿਦੇਵਿਖੇਇਹਆਇਉਪਜੀ
ਜੈਤੀਰਥਹੁਕਾਰਨਕਰਉਂਅਰੁਠਾਕੁਰਦੁਆਰਿਅਹੁਕਉਦੇਖਉਂਤਥਮੇਪਿਤਾਕੀਆਗਿਆਲੇਕਾਰਿਤੀਰਥਹੁ
ਪਾਰਿਗਾਇਆਅਰੁਹੀਗਾਆਦਿਕਸੰਪੁਰਨਤੀਰਥਹੁਕਾਇਸਨਾਨਕੀਆਸਾਲਗਰਾਮਅਰੁਕਿਦਾਰਆਦਿਕਠ
ਕੁਰਦੁਆਰਿਅਹੁਕੀਵਿਧਸੰਜਗਤਿਜਾਤਾਕਾਰਿਕੈਦੀਹਾਂਆਇਆਅਰੁਆਵਨੇਕਾਈਹਾਂਉਤਸਾਹੁਆਤਥਮੇ
ਗਾਇਹੁਆਚਾਰੁਹੁਆਜੋਪ੍ਰਾਤਹੀਕਾਲਕਉਉਠਕਾਰਿਇਸਨਾਨਸੰਧਿਆਆਦਿਕਕਰਮਕਰਉਂਥਹੁਕਉਜਨਕਰ
ਉਂਕੇਤੇਕਾਦਿਨਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਵਿਤੀਤੁਭਏਤਥਮੇਰੇਰਿਦੇਵਿਖੇਵਿਚਾਰਉਤਪਤਿਗੁਣਿਆਸੋਵਿਚਾਰਮੇਰੇਰਿਦੇਕ
ਉਖੈਚਲੇਗਾਇਆਜੈਸੇਨਦੀਕੇਤਦਪਵਨੀਹੋਤੀਹੈਤਿਸਕਉਨਦੀਕਾਪ੍ਰਵਾਹੁਖੈਚਲੇਜਾਤਾਹੈਤੈਸੇਮੇਰੇਰਿਤਵਿ
ਖੈਜੋਕਛੁਜਗਤਕੀਆਸਥਾਰੁਪੀਵਨੀਥੀਸੋਵਿਚਾਰੁਪੀਪ੍ਰਵਾਹੁਲੇਗਾਇਆਤਥਮੇਜਨਤਗੁਣਿਆਜੋਗਨਕਾਰਿਕੈ
ਕਿਆਹੈਅਰੁਭੋਗਕਿਆਹੈਅਰੁਜਗਤਕਿਆਹੈਸਰੁਭੁਮਮਾਤ੍ਰਹੈਇਸਕੀਵਾਸਨਾਕਰਤੇਹੈਸੋਮੁਰਖਹੈਇਸਥਾ
ਵਰਜੰਗਮਰੁਪਜੇਤਾਕਛੁਜਗਤਹੈਸੋਸਰੁਮਿਥਆਹੀਹੈਹੇਮਨੀਸਿਰਜੇਤੇਕਛੁਪਦਾਰਥਹੈਸੋਮਨਵਿਖੇਹੈਸੋਮਨਭੀ
ਭੂਤਰੁਪਹੈਅਣਹੋਤਮਨੁਦਖਦਾਈਹੁਆਹੈਜਿਨਹੁਪਦਾਰਥਹੁਕਉਸਤਿਜਾਣਕਾਰਿਦਉਝਤਾਹੈਅਰੁਸੁਖਦਾਈ
ਜਾਣਤਾਹੈਸੋਮਿਗਾਤਿਸਨਾਕੇਜਲਵਤਿਹੈਜੈਸੇਮਿਗਾਤਿਸਨਾਕਾਜਲਹੋਤਾਹੈਅਰੁਜਲਜਾਣਕਾਰਿਮਿਗਾਦਉਝ
ਤਾਹੈਪਰੁਜਲਨਹੀਮਾਰੁਥਲਵਿਖੇਦਉਝਤਾਹੈਦਉਤਾਦਉਝਤਾਥਕਪਾਝਿਤਾਹੈਪਰੁਜਲਤਿਸਕਉਪਾਪਤਿਨਹੀਹੋ
ਤਾਤੈਸੇਮੁਰਖਜੀਵਪਦਾਰਥਹੁਕਉਸੁਖਦਾਈਜਾਣਕਾਰਿਪਾਵਦੇਕੇਜਤਨਕਰਤੇਹੈਅਰੁਸਾਂਤਕਉਨਹੀਪਾਪਤਿਹੋਤੇ
ਹੇਮਨੀਸਿਰਵਿਦੀਅਹੁਕੋਭੋਗਸਰਪਵਾਤਿਹੈਜਿਨਕਾਮਾਰਿਆਹੁਆਜਨਮਮਰਨਕਉਪਾਵਤਾਹੈਜਨਮਤੇਜਨਮ

ਵੈਰਾੰ
ਪ੍ਰਕ੍ਰੰ
੧੧

੨ ਕਉ ਪਵਤੁ ਹੈ ॥ ਭੋਗ ਅਰਜਨ ਗਤ ਸਭ ਭ੍ਰਮ ਮਾਤੁ ਹੈ ॥ ਇਨ ਹੁ ਵਿਖੇ ਜੋ ਆਸਥਾ ਕਾਰਿ ਤੈਹੈ ਸੋ ਮਹਾਂ ਮੁਰਖ ਹੈ ॥ ਇਨ ਹੁ
ਪਦਾਰਥ ਹੁਕਉ ਮੇਵਿ ਚਾਰ ਕਾਰਿ ਜਾਣਤੁ ਬਾਇਆਂ ॥ ਜੋ ਸਭ ਆਗਮ ਪਾਈਹੈ ॥ ਅਰਥਾਇ ਹੁ ਜੋ ਇਸ ਬਿਰਨ ਹੀਅ
ਵਤੇ ਉਹੈ ॥ ਅਰਜਾ ਤੇ ਉਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜਿਸ ਪਦਕਾ ਨਾ ਸੁਨਹੈ ਵੈਸੇ ਪਾਵੇ ਕਉ ਜੋਗ ਹੈ ॥ ਇਸੀ ਕਾਰਣ ਭੋਗ ਹੁਕਾ ਤਿਆ
ਗੁਕੀਆ ਹੈ ॥ ਮੇਂ ਹੋ ਮੁਨੀ ਸੁਰਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਪਦਾਰਥ ਸੰਪਦ ਰੂਪ ਰੂਪ ਤੈਹੈ ਸੋ ਅਪਦ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਇਨ ਹੁ ਵਿਖੇ ਰੰਚ ਕਛੀ ਸੁਖ
ਨਹੀ ॥ ਜਬਾ ਇਨ ਕਾ ਵਿਜੋਗ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਥਾ ਕਾਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਚੁਭੁ ਤੈਹੈ ॥ ਜਬਾ ਵਿਦੀਆ ਕੇ ਭੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੈਹੈ ਤ
ਥਾ ਗਵੈਖ ਕਾਰਿ ਜਲਾਵਤੈਹੈ ॥ ਅਰਜ ਬਨ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੋਤੈ ਤਥਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕਾਰਿ ਜਲਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਭੋਗ ਦੁਖ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਜੋ
ਸੇ ਪਥਰ ਕੀ ਸਿਲਾ ਵਿਖੇ ਛਿਦ੍ਰ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਤੈਸੇ ਭੋਗ ਰੂਪ ਦੁਖ ਕੀ ਸਿਲਾ ਵਿਖੇ ਰੰਚ ਕਛੀ ਸੁਖ ਰੂਪੀ ਛਿਦ੍ਰ ਨਹੀ ਹੋ
ਤਾ ॥ ਹੋ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਵਿਖਾ ਅਹੰਕਾਰਿ ਚਿਤਾ ਵਿਖੇ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਜਲਤਾ ਰਹਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸੇ ਹਰਿਆਵਲ ਥਿਛ ਕੇ ਛਿਦ੍ਰਾ ਵਿਖੇ ਰੰਚ
ਅਗਨ ਪਾਈਯੇ ॥ ਅਰੁ ਪੁਖ ਪੁਖ ਜਲਤਾ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਭੋਗ ਰੂਪੀ ਅਗਨ ਕਾਰਿ ਮੇਂ ਜਲਤਾ ਰਹਾ ਹੈ ॥ ਇਨ ਵਿਖੇ
ਸੁਖ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਦੁਖ ਬਹੁਤ ਹੈ ॥ ਇਨ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਦੀ ਮੁਰਖਤਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸੇ ਖਾਈ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਹਰੇ ਤ੍ਰਿਦਹੁ
ਕਾਰਿ ਅਛਾਦਨ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਮੁਰਖ ਹਰਨ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਦਉ ਤ੍ਰਤਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਉਸ ਕੇ ਨਿਕਟ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਥਾ ਈ
ਵਿਖੇ ਗਿੜਪ ਜੂਤੈਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੁਖ ਪਾਵਤੈਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਮੁਰਖ ਭੋਗ ਹੁਕਉ ਸੁਖ ਰੂਪ ਜਾਣਕਾਰਿ ਭੋਗ ਦੇ ਕੀ ਇਛਾ ਕਾਰਿ ਤੈਹੈ
॥ ਜਬ ਭੋਗ ਤੈਹੈ ਤਥਾ ਜਨਮ ਤੇ ਜਨਮਾਤ੍ਰ ਰੂਪੀ ਖਾਈ ਵਿਖੇ ਗਿੜਤੈਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੁਖ ਪਾਵਤੈਹੈ ॥ ਹੋ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਭੋਗ ਰੂਪੀ ਚੇ
ਰੇਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਗਨ ਰੂਪੀ ਗਤ ਵਿਖੇ ਲੂਟ ਦੇ ਲਾਗਤੈਹੈ ॥ ਇਸ ਕਾ ਜੋ ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਧਨ ਹੋਤੈ ਸਕਉ ਲੇਜਾ ਤੈਹੈ
॥ ਤਿਸ ਕੇ ਵਿਜੋਗ ਤੇ ਇਹ ਮਹਾਂ ਦੀਨ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜਿਨ ਹੁ ਭੋਗ ਨ ਮਿਤਾਇ ਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਦੁਖ ਰੂਪ ਹੈ

ਵਸਿ.
ਪਗ.
੧੮

ਸਾਂਤਕਉਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਕਰਤੇਅਜਿਸਸਹੀਰਕਾਅਰੁਮਨਕਾਰਿਕੋਇਹੁਜਤਨਕਰਤਾਹੈਜੇਮੇਭੁਗਹੁਸੇਸ
ਹੀਰਛਿਨਭੰਗਹੈਅਸਾਰਹੈਅਜਿਸਕਉਸਦਾਭੁਗਹੁਕੀਇਛਾਰਹਿਤੀਹੈਸੇਮੁਰਖਅਚੇਤਜੜਹੈਉਸਕਾਥ
ਲਣਾਚਲਣਾਭੀਮੈਸਾਹੈਜੇਸੇਸੁਕੇਥਾਸੁਕੇਛਿਦੁਵਿਖੇਪਦਨਜਾਤਾਹੈਅਰੁਪਦਨਕੇਥੇਗਕਾਰਿਸਥਦੁਕਰਤ
ਹੈਤੈਸੇਉਹੁਮਾਨੁਖਹੈਜੇਸੇਹਾਰਿਆਹੁਆਪੈਤੈਮਾਰੁਬਲਕੀਇਛਾਨਹੀਕਰਤਾਤੈਸੇਦੁਖਰੁਪੀਜਾ
ਣਕਾਰਿਮੇਭੁਗਹੁਕੀਥਾਛਾਨਹੀਕਰਤਾਅਰੁਇਹੁਜੇਲਛਮੀਹੈਸੇਪ੍ਰਮਾਨਰਥਕੇਦੇਵਣੇਹਾਰੀਹੈਜਬ
ਲਗਾਇਹੁਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੀਹੈਤੀਤਉਇਸਕੇਪਦਣੇਕਾਜਤਨਕਰਤਾਹੈਅਰੁਇਸਕੀਪ੍ਰਾਪਤਭੀਅਨਰਥਕਾਰਿਹੈ
ਤੀਹੈਜਬਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈਤੀਹੈਤਬਸੁਭਗੁਣਹੁਕਾਨਾਸਕਾਰਿਤੀਹੈਸੀਤਲਤਾਅਰੁਸੀਤੋਖਧਰਮਉਦਾਰਤਕੋਮਲਤ
ਵਿਚਾਰਦੈਆਆਦਿਕਗੁਣਹੁਕਾਨਾਸਕਾਰਿਤੀਹੈਜਬਇਹੁਗੁਣਨਾਸਹੁਣੇਤਬਸੁਖਕਹਾਂਪਰਮਅਪਦਾਕਉਪ੍ਰ
ਪਾਤਿਹੈਤਾਹੈਪਰਮਦੁਖਕਾਕਾਰਣਜਾਇਕਾਰਿਮੇਇਸਕਾਤੀਆਰੁਕੀਆਹੈਪੋਮਨੀਸੁਗਇਸਾਵਿਖੇਗੁਣਤਬ
ਲਗਾਹੈਜਬਲਗਲਖਮੀਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਈਜਬਲਖਮੀਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਈਤਬਗੁਣਨਾਸਹੈਜਾਵੇਰੋਜੇਸੇ
ਬਸੀਤਰੁਤਕੀਮੰਜਰੀਤਬਲਗਹਰੀਆਵਲਹੈਤੀਹੈਜਬਲਗਜੇਠਅਖਾਨੁਨਹੀਆਇਆਜਬਜੇਠ
ਅਖਾਨੁਆਇਆਤਬਉਸਕੀਰਸਜਲਜਾਤੀਹੈਤੈਸੇਜਬਲਖਮੀਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਈਤਬਸੁਭਗੁਣਜਲਜਾਤੈਹੈ
ਅਰੁਮਸੁਰਵਚਨਤਬਲਗਥੇਲਤਾਹੈਜਬਲਗਲਖਮੀਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੀਭੁਈਜਬਉਸਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਈਤਬ
ਕੋਮਲਤਾਕਾਅਰੁਵਹੋਇਜਾਤਾਹੈਕਠੇਰੁਪਹੋਇਜਾਤਾਹੈਜੇਸੇਜਲਤਬਲਗਕੋਮਲਹੈਜਬਲਗਸੀਤਲ
ਤਾਕਾਸੀਜੋਗਨਹੀਹੁਆਜਬਹੈਤਾਹੈਤਬਗੁਣਰੁਪਹੋਇਕਾਰਿਦੁਖਦਾਈਕਠੇਰੁਹੋਇਜਾਤਾਹੈਤੈਸੇਜੀਵਲਖ

ਵੈਰਾ.
ਪ੍ਰਕ.
੧੮

ਮੀਕਰਿਹੋਤੇਹੈਂ ਹੋਮਨੀਸੁਰਜੋਕਿਛੁਸੰਪਦਾਹੈਅਪਦਾਕਾਮਲਹੈਕਾਹੋਤੇਜੋਜਬਲਖਮੀਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਤਬ
 ਰੇਖਿਖੇਸਖਕਉਭੁਗਤਾਹੈਅਰੁਜਥਾਤਿਸਕਾਅਭਾਵਹੋਤਾਹੈਤਬਤਿਸਨਾਕਾਰਿਜਲਤਾਹੈਅਰੁਜਨਾਤਿਜਨਾ
 ਰੇਖਪਾਵਤਾਹੈਅਇਸਕੀਜੋਇਛਾਹੈਸੇਮੁਰਖਤਾਹੈਅਇਹਤਛਿਨਭੰਗਰਹੈਅਇਹਭੁਗਓਪਜਤੇਭੀਹੈਅਰੁਥਿਸੁਤੇ
 ਭੀਹੈਜੈਸੇਜਲਤੇਤਰੰਗਉਪਜਤੇਭੀਹੈਅਰੁਮਿਦਯਾਤੇਹੈਜੈਸੇਬਿਜਲੀਇਸਥਿਰਨਹੀਹੋਤੀਅਰੁਇਸਾਇ
 ਥੇਸੁਰਗਦਭੀਤਬਲਗਹੈਜਬਲਗਤਿਸਨਾਸਪਰਸਨਹੀਕੀਆਜਬਤਿਸਨਾਉਪਜਤੀਹੈਤਬਸੁਰਗਦਾਕ
 ਅਭਾਵਹੋਇਜਾਤਾਹੈਜੈਸੇਦੁਧਵਿਖੇਮਧਰਤਾਤਬਲਗਹੈਜਬਲਗਉਸਕਉਸਰਪਸਪਰਸਨਹੀਕੀਆ
 ਜਬਸਰਪਸਪਰਸਕਰਤਾਹੈਤਬਦੁਧਵਿਖਰੂਪਹੋਇਜਾਤਾਹੈ॥ **ਅਇਤੁਸ੍ਰੀਇਸਿਸਦਪੁਗਾਦੇਵੈਰਾਗਪ੍ਰਕਾਰਦੇ**

ਰਾਮਵੈਰਾਗਵਰਨਨੰਨਾਸਪਤੀਸਰਗਾ॥੧॥

॥ਰਾਮੋਵਾਰਾ॥ ਹੋਮਨੀਸੁਰਜਖਮੀਦੇਖਦਮਾਤ੍ਰ

ਸੰਦ੍ਰਹੈਪਰੁਇਸਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈਤਬਨਾਸਕਾਰਿਛਾਡਤੀਹੈਜੈਸੇਵਿਖਕੀਵਣੀਦੇਖਦੇਮਾਤ੍ਰਸੰਦ੍ਰਹੈਸਪਰਸ
 ਕੀਇਤੇਮਿਤਕਾਰਿਤੀਹੈਤੈਸੇਲਖਮੀਕੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁਏਆਤਮਪਦਤੇਮਿਤਕਹੋਇਜਾਤਾਹੈਅਰੁਮਹਾਂਦੀਨਹੋਇਜ
 ਤਾਹੈਜੈਸੇਕਿਸੀਕੋਗ੍ਰਿਹਵਿਖੇਓਤਾਅਣਦਥੀਹੁਈਹੋਵੇਅਰੁਖੇਦਕਾਰਿਲੇਵੈਨਾਹੀਤਬਦਾਰੰਦੀਹੀਗਹਿਤਾ
 ਹੈਤੈਸੇਅਕਾਨਕਾਰਿਮਹਾਂਦੀਨਜੈਸਾਹੋਇਜਾਤਾਹੈਆਤਮਅਨੰਦਕਉਨਹੀਪਾਇਸਕਤਾਅਤਿਸਕੇਪਾਵ
 ਏਕਾਜੇਮਾਰਗਹੈਤਿਸਕੇਨਾਸਕਰਦੇਹਾਰੀਲਖਮੀਹੈਅਤਿਸਕੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏਤੇਮਹਾਂਅੰਧਹੋਇਜਾਤਾਹੈਹੋਮਨੀ
 ਸੁਰਜਬਦੀਪਕਪ੍ਰਜਲਤਹੋਤਾਹੈਤਬਉਸਕਾਪ੍ਰਕਾਸਬਡਾਦ੍ਰਿਸਟਆਵਤਾਹੈਅਰੁਏਕਪਦਾਰਥਸੁਆਮਤਾਉਤ
 ਪਤਹੋਤੀਹੈਜਬਦੀਪਕਨਿਰਥਾਵਹੋਇਜਾਤਾਹੈਤਬਪ੍ਰਕਾਸਕਾਅਭਾਵਹੋਇਜਾਤਾਹੈਕਾਰਜਕੀਸਪਸਵਤਾ

ਵਿਸ਼ਿੰ
ਪੁਰਾ.
੧੯

ਮੁੱਲ

੬

ਸਿਆਹੀਗਹਿਜਤੀਪੈਸੇਸਨੇਸਨੇਉਪਜਤੀਥੀਜਿਥਾਇਹਲਖਮੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈਤਬਥਭੋਭਗਕਉਭਗਵਤੀ
ਹੈਅਗੁਤਿਸਨਾਰੂਪੀਕਾਜਰਉਸਤੇਉਪਜਤਾਗਹਿਤਾਹੈਜਬਲਖਮੀਕਾਅਭਾਵਹੋਤਾਹੈਤਬਵਾਤਿਸਨਾਜੋਸਾ
ਸਦਤਾਹੈਤਿਸਕਉਛਾਡਜਾਤੀਹੈਸਤਿਸਵਾਸਨਾਤਿਸਨਾਕਾਰਿਕੈਅਨੇਕਜਨਮਹੁਕਉਧਾਰਤਾਹੈਜਨਮਮਰਨ
ਕਉਪਾਵਤਾਹੈਸਤਿਕਉਕਦਾਚਿਤਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੀਹੋਤਾਹੈਮੁਨੀਸ੍ਵਰਜਥਾਇਸਕਉਲਖਮੀਕੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੀਹੈ
ਤਬਸਾਂਤਕਉਪਜਵਦੇਹਾਰੇਗਦਾਕਾਨਾਸਕਾਰਿਤੀਹੈਜੋਸੇਘਤਬਲਗਹੋਤਾਹੈਜਬਲਗਪਵਨਨਹੀਚਾ
ਲਤਾਜਬਪਵਨਚਲਤਾਹੈਤਬਸੇਘਕਾਅਭਾਵਹੋਜਾਤਾਹੈਤੋਸੇਲਛਮੀਕੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁਏਸੁਭਗੁਣਹੁਕਾਅਭ
ਵਰੇਜਾਤਾਹੈਅਗੁਗਰਥਉਤਪਾਤਿਹੋਤਾਹੈਮੁਨੀਸ੍ਵਰਜੋਸੁਹਮਾਹਵੇਅਪਨੇਮੁਖਤੇਨਕਹੋਸੋਦਰਲਭੁਹੈ
ਅਰੁਜੋਸਮਰਥਹੋਵੇਤਿਸਕੀਕਉਅਵਗਯਾਕਰੋਤਿਸਾਦਿਖੇਸਮਥਧਰਹੋਸੁਰੀਦਰਲਭੁਹੈਤੋਸੇਲਛਮੀਵਨ
ਹੋਕਾਰਿਸੁਭਗੁਣਕਾਰਿਸੀਪੀਨਹੋਵੈਸੋਰੀਦਰਲਭੁਹੈਮੁਨੀਸ੍ਵਰਭੋਗਰੂਪੀਜੋਸਰਪਹੈਤਿਨਕੇਗਹਿਵੇਕਾਦਿਸਬ
ਨੁਲਖਮੀਰੂਪੀਖਡੁਹੈਅਰੁਪਵਨਕਉਅਹਾਰਕਰਤੇਅਘਾਵਤੇਕਦਾਚਿਤਨਹੀਅਰੁਜੋਸਹਾਂਮੋਹਰੂਪੀਉਨ
ਮਤਹਸਤੀਹੈਸਤਿਸਕੇਗਹਿਵੇਕਾਦਿਸਬਪ੍ਰਥਤਕੀਅਦਵੀਲਖਮੀਹੈਅਰੁਗੁਣਰੂਪੀਸ੍ਵਰਜਮੁਖੀਜੋਕਮ
ਲਹੈਤਿਨਕੀਇਹਰਾਡਹੈਅਰੁਭੋਗਰੂਪੀਜੋਚੰਦ੍ਰਮੁਖੀਕਿਮਲਹੈਤਿਨਕਾਇਹਚੰਦ੍ਰਮਾਹਹੈਅਰੁਵੈਰਾਗਰੂਪੀ
ਜੋਕਮਲਤੀਹੈਤਿਨਕੇਨਾਸਕਰਦੇਕਉਗੜਾਹੈਅਰੁਗਯਾਨਰੂਪੀਜੋਚੰਦ੍ਰਮਾਹੈਤਿਸਕਉਅਛਾਦਨਕਰਨੇਹ
ਰਾਗਾਹੁਹੈਅਰੁਮਹਾਂਮੋਹਰੂਪਜੋਉਲੂਹੈਤਿਸਕੀਇਹਰਾਡਹੈਅਰੁਦਖਰੂਪੀਜੋਥੀਜਿਹੈਤਿਨਕਾਇਹ
ਖੇਡਹੈਅਗੁਤਿਨਾਰੂਪੀਜੋਵਲੀਹੈਤਿਸਕਉਥਚਾਵਦੇਹਾਰਾਇਹਮੇਘਹੈਅਰੁਵਾਸਨਾਰੂਪੀਜੋਤਰੀਗਹੈਤਿ

ਵੈਰਾ.
ਪ੍ਰਕ.
੧੯

ਵਸਿੰ
ਪਰਾ
੨੦

ਭੀਕੋਉਹੋਵੇਜੇਚੁਰਣਕਰੈਅਰੁਬਿਜਲੀਕਾਰੋਕਦਾਭੀਕਿਠਨਹੈਅੰਝਾਭੀਹੋਵੇਜੇਰੋਕਢੇਰੋਪਰੁਆਰਥਲਾਕ
ਰਿਕੋਕੋਉਕਹੈਜੋਉਇਸਾਬਿਰਹੋਵਉਸੋਨਹੀਹੋਵੈਗਾਜੇਸੇਸਹੋਕੋਸਿਗਹੁਸਾਬਿਕੋਉਨਹੀਆਰਾਅਰੁਜੇਸੇਅਰੁ
ਸੀਪਰਿਸੋਤੀਨਹੀਠਾਹੋਰਤਾਜੇਸੇਤਰੰਗਹੁਕੀਰੀਠਨਹੀਪੜਤੀਤੈਸੇਆਰਥਲਾਇਸਾਬਿਰਨਹੀਹੋਤੀਅ
ਰਥਲਾਬਿਜਲੀਕੇਚਮਤਕਾਰਵਤਹੈਜੋਹੋਤਾਹੈਅਰੁਮਿਦਜਾਤਾਹੈਆਰਥਲਾਪਾਇਕਰਿਆਪਕਉਜੇਅਸੁ
ਹੁਆਚਾਹਤੇਹੈਸੋਮਹਾਂਮੁਰਖਹੈਆਰਥਲਾਕਉਪਾਇਕਰਿਭੋਗਹੁਕੀਥਾਛਾਕਰਿਤੇਹੈਸੋਮਹਾਂਅਪਦਾਕੇਪਾਤ੍ਰਹੈ
ਤਿਸਕਉਜੀਵਦੇਤੇਮਰਦਾਸੇਸਟਹੈਜੀਵਦੇਕੀਇਛਾਮੁਰਖਕਰਿਤੇਹੈਸੋਅਪਦੇਨਾਸਕਾਕਾਰਵਾਇਛਾਹੈਜੇ
ਸੋਇਸਤੀਜੋਅਪਦੇਭਰਤਾਕੀਇਛਾਕਰਤੀਹੈਸੋਅਪਦੇਨਾਸਕੇਨਮਿਤਕਰਿਤੀਹੈਅਰੁਜੇਗਮਾਨਵਾਨਪੁਰਖ
ਹੈਅੰਝਿਨਕਉਪ੍ਰਮਪਦਿਵਿਯੋਇਸਾਬਿਤਹੁਈਹੈਅਰੁਤਿਸਕਰਿਤਪਤਹੁਏਹੈਤਿਨਕਾਜੀਵਦਾਸੁਖਕੇਨਮਿਤ
ਹੈਉਨਕੇਜੀਵਦੇਕਰਿਅਵਰਹਕੇਕਾਰਜਸਿਧਹੋਤੇਹੈਅੰਝਿਤਾਮਦਕੀਨਿਆਈਜੀਵਦਾਤਿਨਕਾਸੇਸਟਹੈ
ਅਰੁਜਿਨਕਉਸਦਾਭੋਗੋਕੀਇਛਾਹੈਅਰੁਆਤਾਪਦਤੇਵੇਮੁਖਹੈਤਿਨਕਾਜੀਵਦਾਕਿਸੀਸੁਖਕੇਨਮਿਤਨਹੀਉ
ਹੁਮਨੁਖਨਹੀਗਰਧਥਹੈਜੇਸੇਭਿਛਪਸਪੰਛੀਅਰੁਕਾਜੀਵਦਾਹੈਤੈਸੇਤਿਨਕਾਭੀਜੀਵਦਾਹੈਹੇਮੁ
ਨੀਸੁਰਜੇਪੁਰਖਸਾਸਤ੍ਰਪਾਠਿਆਹੈਅਰੁਪਾਵਦੇਜੇਗਪਦਨਹੀਪਾਇਆਅਤਉਸਾਸਤ੍ਰਤਿਸਕਉਭਾਰਹੈ
ਪਜੇਸੇਅਵਰਕੋਉਭਾਰਹੋਵੈਤੈਸੇਉਹਭੀਭਾਰਹੈਅਰੁਜਉਵਿਚਾਰਚਰਚਾਕਾਰਪਾਠਿਤਾਕਰਤਾਰਹੈਅਰੁ
ਤਿਸਕੇਸਾਰਕਉਨਹੀਗਹਣਕਾਰਿਤਾਤਉਉਹਾਵਿਚਾਰਚਰਚਾਭੀਉਸਕਉਭਾਰਹੈਹੇਮੁਨੀਸੁਰਮਨਜੇ
ਹੈਸੋਅਕਾਸਹੁਪਹੈਅਰੁਮਨਾਵਿਖੇਸਾਂਤਨਹੀਉਪਜਤੀਤਉਉਹੁਮਨੁਭੀਇਸਕਉਭਾਰਹੈਅਰੁਸਉ

੦
ਕੋ

ਵੈਗਾ
ਪ੍ਰਕਾ
੨੦

ਮਨੁਖ ਸਰੀਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਰੁ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਅਰੁ ਮਾਨ ਨਹੀ ਤਿਆਰਿਆ ਤਉ ਉਹ ਸਰੀਰ ਕੀ ਤਿਸ ਕਉ ਭਾਰ ਹੋ
 ਜੀਵਣਾ ਤਬ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੋ ਜਉ ਆਤਮ ਪਦ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਅਨਥਾ ਇਸ ਕਾ ਜੀਵਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਸੋ ਆਤਮ
 ਪਦ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਭਿਆਸ ਕਰਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਜਲ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਨਿਕਸਤਾ ਹੋ ਜਬ ਖੇਦ ਕਰੀ ਐ ਤੈ ਸੇ ਅਭਿ
 ਆਸ ਕਰਿ ਆਤਮ ਪਦਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਆਤਮ ਪਦ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹੋ ਅਰੁ ਆਸਾ ਰੂਪੀ ਫਾਸੀ ਵਿਖੇ ਫਾਸੇ
 ਹੈ ਤੇ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਵਿਖੇ ਫਟ ਕਤੇਰ ਹਿਤੇ ਹੈ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਸੀਸਾਰ ਰੂਪੀ ਤਰੰਗ ਅਨੇ ਕਵਾਰ ਉਤਿ ਪਤਿ ਹੁਏ ਹੈ ਇਹੁ ਆ
 ਰਥ ਲਾਛਿ ਨ ਭੰਗੁ ਹੈ ਇਸ ਕਉ ਪਾਇ ਕਰਿ ਜੇ ਅਰੁ ਮਾਨੀ ਹੋਤੈ ਤੈ ਮੁਰਖ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਬਿਲੀ ਚੁਹੇ ਕਉ ਪੜੀ ਦੇਖਤੀ
 ਹੈ ਗ੍ਰਾਸ ਕਰ ਦੇ ਕੇ ਨ ਮਿਤਾ ਤੈ ਸੇ ਇਸ ਕਉ ਮ੍ਰਿਤ ਪੜੀ ਦੇਖਤੀ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਜਲ ਤੀ ਵਿਖੇ ਜਲ ਨਹੀ ਠਹਿਰਤਾ ਤੈ ਸੇ ਆਰ
 ਥਣ ਨਹੀ ਠਹਿਰਤੀ ਚਲੀ ਜਾਤੀ ਹੈ ਤਿਸਾਛਿ ਨ ਭੰਗੁ ਰਸਾਰੀਰ ਕਉ ਪਾਇ ਕਰਿ ਜੇ ਭੋਗੁ ਕੀ ਤਿਸ ਨਾ ਕਰਿ ਤੇ
 ਤੇ ਮਹਾ ਮੁਰਖ ਹੈ ਇਹੁ ਤੇ ਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਮੁਖ ਵਿਖੇ ਪੜੇ ਹੁਏ ਹੈ ਜੀਵਣੇ ਕੀ ਆਸਾ ਕਉ ਕਰਤੇ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਸੁਪ ਕੇ ਮੁਖ ਵਿਖੇ ਰੂਪ
 ਭੋਹਤ ਹੈ ਅਰੁ ਮਛਰ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤੈ ਉਹ ਮੁਰਖ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਇਹੁ ਪੁਰਖ ਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਮੁਖ ਵਿਖੇ ਪੜਾ ਹੁਆ ਹੈ ਅਰੁ ਭੋਗ
 ਹੁਕੀ ਇਛਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੇ ਮਹਾ ਮੁਰਖ ਹੈ ਇਹੁ ਜੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਐ ਸੇ ਨਾ ਸੋਹ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਨਦੀ ਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਚਲਾ ਜਾਤਾ ਹੈ
 ਬਹੁ ਭ੍ਰਿਧ ਅਵਸਥਾ ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਮਹਾ ਦੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੈ ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਰਜ ਰਜ ਗੀਭਾਵ ਹੀ ਇ
 ਜਾਤਾ ਹੈ ਬਹੁ ਭ੍ਰਿਮ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਏਕ ਖਿਣ ਭ੍ਰਿਮ੍ਰਿਤ ਇਸ ਕਾ ਵਿਸ਼ਾਸ ਨਹੀ ਕਰਤੀ ਸਦਾ ਦੇਖਤੀ ਰਹਿਤੀ ਹੈ ਜੇ ਸੇ
 ਮਹਾ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਉ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰਾਇਸ ਤੀ ਮਿਲਤੀ ਹੈ ਤਬ ਉਸ ਕਉ ਦੇਖ ਦੇ ਕਾਤਿ ਆਗੁ ਨਹੀ ਕਰਿਤਾ ਏਕ ਖਿਣ ਭ੍ਰਿਮ੍ਰਿਤ ਤੈ ਸੇ ਮ੍ਰਿਤ
 ਇਸ ਕਉ ਦੇਖ ਦੇ ਕਾਤਿ ਆਗੁ ਨਹੀ ਕਰਤੀ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਮੁਰਖ ਮਨੁਖ ਕਾ ਬਹੁਤਾ ਜੀਵਣਾ ਦੁਖ ਕੇ ਨ ਮਿਤਾ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਬ੍ਰਿ

ਹੁ

ਵਾਸਿੰ
ਪਰਾ
੩੯

ਧਾਰਖਕਉਥਹੁਤਾਜੀਵਣਾਦੁਖਕਾਰਵਹੋਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਅਗਮਾਨੀਕਾਭੀਬਹੁਤਾਜੀਵਣਾਦੁਖਕਾਰਵਹੋਤਾਹੈ। ਉਸਕ
ਉਥਹੁਤਾਜੀਵਣੇਤੇਮਿਤਸੇਸਟਹੈ। ਜਿਨਹੁਪੁਰਖਹੁਮਨੁਖਸਹੀਰਪਾਇਕਾਰਿਆਤਮਪਦਪਾਵਣੇਕਾਜਤਨਨਹੀ
ਕੀਆਤਿਨਹੁਆਪਹੀਆਪਣਾਨਾਕੀਆਹੈ। ਹੇਮਨੀਸੁਰਦੇਖਦੇਮਾੜਉਹੁਥਹੁਤਸੀਦ੍ਰਿਸਟਆਵਤੈਹੈ। ਪਰਅੰਤ
ਉਨਕਾਨਾਸਪੜਾਹੋਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਥੀਛਕਉਅੰਤਹੁਤਪੁਦਖਾਇਜਾਤਾਹੈ। ਅਰੁਥਾਹੁਜਤੇਦੇਖਦੇਮਾੜਸੀਦ੍ਰਿਸਟ
ਆਵਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਅੰਤਗਿਤਿਸਨਾਇਸਕਉਖਾਤੀਜਾਤੀਹੈ। ਜਿਨਹੁਪਦਾਰਥਉਕਉਸਤਿਜਾਇਕਾਰਿਅਰੁਸੁਖਰੂਪਜਾ
ਣਕਾਰਿਸੁਖਕੇਨਮਿਤਆਸੈਕਰਤਾਹੈਸੇਸੁਖਨਹੀ। ਜੈਸੇਨਦੀਦਿਖੇਨਕਉਆਸੈਕਰਕੈਪਾਰਉਤਾਰਿਆਚਾਹੈਤਉਉ
ਤਾਰਿਨਹੀਸਕਤਾ। ਉਹੁਮੁਰਖਤਾਕਰਿਕੈਰੁਥਗਾ। ਤੈਸੇਜੈਸੀਸਾਰਕੇਪਦਾਰਥਹੁਕਉਸੁਖਰੂਪਜਾਣਕਾਰਿਆਸੈਕਰਤਾ
ਹੈਸੇਸੁਖਨਹੀਪਾਵਤਾ। ਸੀਸਾਰਸੀਦ੍ਰਿਖੇਰੁਥਤਾਜਾਤਾਹੈ। ਹੇਮਨੀਸੁਰਾਇਹੁਸੀਸਾਰਾਇਦ੍ਰਿਧਨਖਕੀਨਿਆਈਹੈ
ਜੈਸੇਇਦ੍ਰਿਧਨਖਨਾਨਾਵਰਣਹੁਸਹਿਤਦ੍ਰਿਸਟਆਵਤਾਹੈ। ਪਰਅਰਥਤਿਸਾਵਿਖੇਸਿਧਕਛੁਨਹੀਹੋਤਾ। ਤੈਸੇਇਹੁ
ਸੀਸਾਰੁਰੁਮਮਾੜਹੈ। ਇਸਾਵਿਖੇਇਛਸੁਖਕੀਕਰਣੀਵਿਅਰਥਹੈ। ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਮੇਜਗਤਕਉਅਸਤਰੂਪਜਾਣਕੇ
ਦਿਵਾਸੀਹੋਣੇਕੀਇਛਾਕਰੀਹੈ। ॥ ਇਤਸੀਵਸਿਸਟਪੁਰਾਣਵੈਰਾਗਪ੍ਰਕਰਣਵਰਨਨੀਨਾਮਸਰਗ ॥ ੧੯ ॥

॥ ਰਾਮੋਵਾਚ ॥

ਹੇਮਨੀਸੁਰਾਇਹੁਜੈਅਹੀਕਾਰਉਦੇਹੁਆਹੈ। ਅਗਮਾਨਤੇਸੇਮਹਾਂਦੁਸਟਹੈ। ਇਹੀ
ਸਤ੍ਰਹੈ। ਇਸਮੇਰੇਤਾਈਭ੍ਰਿਕਉਪਾਪਤਿਕੀਆਹੈ। ਅਰੁਮਿਥਮਾਰੂਪਹੈ। ਜੇਤੇਕਛੁਦੁਖਹੈ। ਤਿਨਕੀਖਾਣਅਹੀਕਾਰਹੈ। ਜ
ਬਲਗਾਅਹੀਕਾਰਹੋਤਾਹੈ। ਤਬਲਗਾਆਪਿਪੀੜਾਉਤਪਤਿਹੋਤੀਹੈ। ਅਭਾਵਕਦਾਚਿਤਨਹੀਹੋਤੀ। ਹੇਮਨੀਸੁਰਜੇਕ
ਛੁਅਹੀਕਾਰਸਾਹਿਤਭੋਜਨਮੇਕੀਆਹੈ। ਜਉਪੀਨੁਕੀਆਹੈ। ਅਰੁਕਛੁਦੀਆਹੈ। ਅਰੁਜੇਕਛੁਸੀਆਹੈ। ਇਤਆਦਿਕਜੇ

ਵੈਰਾ
ਪ੍ਰਕਾ
੩੯

ਕਿਛੁ ਕਿਆ ਕਰੀ ਹੈ ਸੋ ਸਕਾਵਿਅਰ ਬਕਰੀ ਹੈ ॥ ਇਸ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਸਿਧ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਅਗਨ ਕੀ ਰਾਖਾ ਵਿਖੇ ਅਹੁਤੀ
 ਪਾਈ ਵਿਅਰਥ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਦੁਸਟ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਬੀਜ ਅਹੀ ਕਾਰੁ ਹੈ ॥ ਇਸ ਕਾ ਨਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਬ ਕਾਇਆ ਏਹੋ ॥ ਤ
 ਤੇ ਸੇ ਵੀ ਉਪਾਉ ਮੁਛ ਕਉ ਕਹੋ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਕੈ ਅਹੀ ਕਾਰੀ ਨਿਵਿਰਤ ਹੋਵੈ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰਜੇਵ ਸਤੁ ਸਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਤਿਅ
 ਗ ਕਾਰਿ ਦੇਵਿ ਖੇਦੁ ਖਹਿਤ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇਵ ਸਤੁ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਕ੍ਰਮ ਕਾਰਿ ਕੈ ਕ੍ਰਮੈ ਤਿਸ ਕੇ ਤਿਅ ਗ ਕੀ ਏਤੇ ਸੰਪਦਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਅ
 ਰੁ ਸਾਂਤ ਰੂਪ ਜੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਅਛਾਦ ਨ ਕਰ ਦੇ ਕਉ ਅਹੀ ਕਾਰੁ ਹੋਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਏਤ ਰੂਪੀ ਰਾਹੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਹ ਕਉ ਗ੍ਰਾਸਤਾ ਹੋ ॥ ਤ
 ਬ ਉਸ ਕੀ ਸੀਤਲਤਾ ਅਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਛਾਦਿ ਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਜਬ ਅਹੀ ਕਾਰੁ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਸਮਤਾ ਅਛਾਦੀ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਜ
 ਬ ਅਹੀ ਕਾਰੁ ਰੂਪੀ ਮੇਘ ਆਨ ਗਰਜਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਵਰਖਾ ਕਾਰਿਤ ਹੈ ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਨਾ ਰੂਪੀ ਜੇ ਕਟ ਕਮੀ ਜਰੀ ਹੈ ॥ ਸੇ ਵਰਧਤੀ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥
 ਕਦਾਚਿਤ ਘਟਤੀ ਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਅਹੀ ਕਾਰ ਨ ਸਟ ਹੋਵੈ ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਨਾ ਕਾਨਾਸੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜਬ ਲਗਾ ਮੇਘ ਹੈ ॥ ਤਬ ਲਗਾ
 ਬਿਜਲੀ ਹੈ ॥ ਜਬ ਵੇਵੇ ਕਰੂਪੀ ਪਵਨ ਕਾਰਿ ਅਹੀ ਕਾਰੁ ਰੂਪੀ ਮੇਘ ਕਾਨਾਸੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਨਾ ਰੂਪੀ ਵਿਜਲੀ ਕਾ ਭੀ ਅਭਾਵ
 ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜਬ ਲਗਾ ਤੇਲ ਅਰੁ ਥਾਤੀ ਹੈ ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਹੈ ॥ ਜਬ ਤੇਲ ਥਾਤੀ ਕਾ ਨਾਸੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਦੀ
 ਪਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭੀ ਅਭਾਵ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਕਾ ਕਾਰਣ ਅਹੀ ਕਾਰ ਹੈ ॥ ਜਬ ਅਹੀ ਕਾਰ ਕਾਨਾਸੁ ਹੋਵੈ ॥ ਤ
 ਬ ਦੁਖ ਭੀ ਮਿਟ ਜਾਤੈ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਇਹੁ ਜੈ ਮੇਰਾ ਅਹੀ ਸੋ ਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਇਛਾ ਭੀ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੈ ਮੇਰਾ ਹੀ ਤੈ ਇਛਾ
 ਕਿਸ ਕੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਇਛਾ ਹੈ ॥ ਤੈ ਇਹੀ ਹੈ ॥ ਜੈ ਅਹੀ ਕਾਰ ਤੇ ਰਹਿਤ ਪਦ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ॥ ਜਹਾਂ ਅਹੀ ਕਾਰ ਕਾ ਉਤਥਾਨ ਨ ਹੋਵੈ ॥
 ਜੈ ਸੇ ਜਿਨਾ ਹਦਿ ਨਹੀ ॥ ਤੈ ਸਾਮੈ ਹੋਵਉ ॥ ਇਹੀ ਮੁਛ ਕਉ ਇਛਾ ਹੋ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਜੈ ਸੇ ਕਮਲ ਕਉ ਗੜ੍ਹਾ ਕਾਰਿਤਾ ਹੈ
 ॥ ਤੈ ਸੇ ਅਹੀ ਕਾਰ ਗਮਾਨ ਕਉ ਨਾਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਵੀ ਵਰਜਾ ਲਾ ਕਾਰਿ ਪੀਛੀ ਅਹੀ ਕਉ ਬਿਧਨ ਕਾਰਿਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਉ

ਵਸਿੰ
ਪੁਰਾ
੨੩

ਹੁਮਹਾਂ ਦੀ ਨਹੋਇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਅਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਭੀ ਵਰਨੇ ਤਿਸ ਨਾ ਰੂਪੀ ਜਾਲ ਸਾ ਬਿਨੀ ਵਹੁ ਕਉ ਬੰਧਨ ਕੀਆ ਹੈਂ ਤਿ
ਸਕਾਰਿ ਮਹਾਂ ਦੀ ਨਹੋਇ ਗਏ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਪੰਛੀ ਚੋਗ ਕਉ ਸੁਖ ਰੂਪ ਜਾਣ ਕਾਰਿ ਉਸ ਕਉ ਕੁਲ ਨ ਕਰਨੇ ਆਵਤੇ ਹੈਂ ਜਬ ਚੁਗਾਣੇ
ਲਾਗਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਜਾਲ ਸਾ ਬੰਧਿਏ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤਿਸ ਬੰਧਨ ਕਾਰਿ ਦੀ ਨਜੈਸੇ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਇਹ ਪੁਰਖ ਵਿਖਾਅ ਹੁਕੇ
ਕੁਗਾਣੇ ਕੀਇ ਛਾਕਰਤਾ ਹੈਂ ਤਬ ਤਿਸ ਨਾ ਰੂਪੀ ਜਾਲ ਸਾ ਬਿਥੀਏ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤਿਸਕਾਰਿ ਮਹਾਂ ਦੀ ਨਤਾ ਕਉ ਪਾਪਾਤਿ ਹੋਤੇ
ਹੈਂ ਤਾਂ ਤੇ ਹੋਮ ਨੀਸ਼ਰਮ ਸੁਕਉ ਸੋਈ ਉਪਾਵ ਕਹੋ ਜਿਸਕਾਰਿ ਕੈ ਅਹੰਕਾਰ ਕਾਨਾ ਸੁਹੈ ਵੈਂ ਜਬ ਅਹੰਕਾਰ ਕਾਨਾ ਸੁਹੈ ਵੈਂ
ਤਬ ਮੈਂ ਪੁਮ ਸੁਖੀ ਹੋਵਉਗਾ ਤੈਸੇ ਬੰਧ ਚਲ ਪੁਬ ਤਕੇ ਆਸੇ ਬਡੇ ਉਨਮਤ ਹਸਤੀ ਗਰਜਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਸਬਦ ਕਾਰਿ ਤੇ ਹੈਂ
ਤੈਸੇ ਅਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਜੋ ਬੰਧ ਚਲ ਪੁਬ ਤੁ ਹੈਂ ਤਿਸਕੈ ਆਸੇ ਮਨ ਰੂਪੀ ਜੋ ਉਨਮਤ ਹਸਤੀ ਪੈਸੇ ਨਾਨਾ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਸੀਕ ਲਪਾਇ
ਕਲਪ ਕਾਰਿ ਤਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਸਬਦ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਤੇ ਸੋਈ ਉਪਾਉ ਮੁਸ਼ਕੋਕ ਹੋ ਜਿਸਕਾਰਿ ਕੈ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾ ਸੁਹੈ ਵੈਂ ਤਾਂ ਤੇ ਕਲਪ
ਨਾ ਕਰੂਪ ਅਹੰਕਾਰ ਹੀ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਮੇਘ ਕਾਨਾ ਸੁਕਰਤਾ ਸਰਤ ਕਾਲ ਹੋਤਾ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਵੈਰਾਗ ਕਾਨਾ ਸੁਕਰਤਾ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈਂ
ਮੇਹ ਆਦਿ ਕਵਿ ਕਾਰ ਰੂਪੀ ਜੋ ਸੁਪ ਹੈਂ ਤਿਨ ਹੁਕੇ ਗਹਿਣੇ ਕਾਇਸ ਬਾਨ ਅਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਖੁਡ ਹੈਂ ਅਰੁ ਅਹੰਕਾਰ ਕਾਮੀ ਪੁਰ
ਖ ਕੀਨਿਆਈ ਤੈਸੇ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮ ਕਉ ਕਾਰਿ ਤਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਫੂਲ ਹੁਕੀਆ ਲਾਗਣੇ ਵਿਖੇ ਡਾਰਤਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਪਸੀਨ ਹੋ
ਤਾ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਤਿਸ ਨਾ ਰੂਪੀ ਤੁਗਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਜਨ ਰੂਪੀ ਫੂਲ ਹੁਕੇ ਮਣਕੇ ਹੈਂ ਤਿਸ ਤਿਸ ਨਾ ਰੂਪੀ ਤੁਗੇ ਸਾਬ ਪਰੇ ਹੁਏ ਹੈਂ
ਅਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਗਣੇ ਵਿਖੇ ਪਹਿਰਤਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਪਸੀਨ ਹੋਤਾ ਹੈਂ ਹੋਮ ਨੀਸ਼ਰਮ ਆਤਮ ਰੂਪੀ ਸੁਰਜ ਹੈਂ ਤਿਸਕੈ ਅ
ਗੇ ਅਵਰਣ ਕਰਣੇ ਹਾਮੇਘ ਰੂਪੀ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈਂ ਜਬ ਗਮਨ ਰੂਪੀ ਸਰਤ ਕਾਲ ਆਵੈ ਤਬ ਅਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਮੇਘ ਕਾਨਾ ਸੁ
ਹੈ ਵੈਂ ਅਰੁ ਤਿਸ ਨਾ ਰੂਪੀ ਕ੍ਰਿਹੀ ਕ੍ਰਿਕਾ ਭੀ ਅਭਾਵ ਹੋਵੈ ਹੋਮ ਨੀਸ਼ਰਮ ਵਿਹਨਿ ਸਚੇ ਕਾਰਿ ਦੇਖਾ ਹੈਂ ਜੋ ਜਹਾਂ ਅਹੰਕਾਰ ਹੋਤ

੨੧੧

ਵੈਗਾ
ਪੁਰਾ
੨੩

ਹਾਸਰੁ ਅਪਦਾ ਅਨਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਸਮ੍ਰਿਤ ਵਿਖੇ ਸਰਬ ਨਦੀਆਂ ਅਨਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਤੀ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਸਰਬ ਅਪਦਾ ਅ
 ਹੰਕਾਰ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਤੀ ਹੈ ਤਤੈ ਸੇ ਈਉ ਪਾਵ ਕੋ ਹੋ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਅਹੰਕਾਰ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸਿਸ ਪੁਰਾਣ ਵੈਰਾਗ ਪ੍ਰਕ
 ਰਣੇ ਅਹੰਕਾਰ ਦਰਾਸਾ ਦਰਨ ਨਿਨਾਮ ਦਸਮੇ ਸਰਗ ॥੧੦॥

॥ ਰਾਮੋ ਵਾਚਾ ਹੇਮ ਨੀਸ਼੍ਵਰਾਇ ਹੁੰਦੇ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਹੈ

ਸੋਕਾ ਮਕੋ ਪਲੇ ਭੁਮੇ ਹਰਿ ਸਨਾਦਿ ਕਦੁ ਖਰਕਿ ਜਰਨ ਰੀਝਾਵੇ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਹੈ ਪਰਮ ਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੁਕੇ ਜੋ ਗੁਣ ਹੋਵੈ ਰਾਗ ਅਰੁ
 ਚਾਰ ਅਰੁ ਧੀਰਜ ਅਰੁ ਸੰਤੋਖ ਤਿਨ ਕੀ ਚਿੰਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ਸਰਬ ਦਾ ਵਿਖਾ ਅਰੁ ਕੀ ਚਿੰਨ ਦਉ ਤਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਸੇ ਰਪੰ ਖਪਵਨ ਕੇ ਲਾਗੇ
 ਤੇ ਠਹਿਰਤਾ ਨਹੀ ਤੈ ਸੇ ਚਿਤੁ ਸਰਬ ਦਾ ਭਟਕਤਾ ਠਿਰਦਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਇਹ ਚਿਤੁ ਪਦਾਰਥ ਹੁਕੇ ਪਾਵੇ ਨਾ ਮਿਤ ਕਲਪ ਨਾ ਪੜਕੈ
 ਪਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਛੁ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅਰੁ ਜੇ ਕਛੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭੀ ਹੋਤਾ ਉਥੇ ਸਕਾਰਿ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ ਨਾ ਰਹਿਤੀ ਹੈ
 ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿਖੇ ਜਲ ਪਾਣੀ ਐਤਉ ਉਹ ਪੁਰਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਛੇਵੇ ਕੇ ਮਾਰਗ ਤੇ ਜਲ ਨਿਕਸ ਜਾਤਾ ਹੈ ਪਿਟਾਰ ਸੂਨ ਕਾ ਸੁ
 ਨ ਰਹਿ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਚਿਤ ਕਉ ਜਬ ਬੁਗ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੈ ਤਉ ਉਥੇ ਸਿਤੁ ਸਟ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਨਾ ਰਹਿਤੀ ਹੈ ਹੇਮ ਨੀਸ਼੍ਵ
 ਰਾਇ ਹੁ ਚਿਤੁ ਰੂਪੀ ਮਹਾਂ ਮੋਹ ਕਾ ਸਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਤਿਸ ਨਾ ਰੂਪੀ ਤਰੰਗ ਪੜੇ ਉਠਤੇ ਹੈ ਕਦਾ ਚਿਤਾਇ ਸਥਿਰ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਪੈ ਜੈ ਸੇ
 ਸਮ੍ਰਿਤ ਵਿਖੇ ਤੀਖਣ ਥੇਗ ਕਾਰਿ ਤਰੰਗ ਉਪਜਤੇ ਹੈ ਅਰੁ ਤਟ ਕੇ ਥਿਰ ਛਤਿਸ ਕਾਰਿ ਗਿੜਤੇ ਹੈ ਅਰੁ ਜਲਾ ਵਿਖੇ ਵਹੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਚਿ
 ਤੁ ਰੂਪੀ ਸਮ੍ਰਿਤ ਵਿਖੇ ਮੈਥਾ ਹੀ ਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ਵਾਸਨਾ ਰੂਪੀ ਤਰੰਗ ਹੁਕੇ ਥੇਗ ਕਾਰਿ ਮੇਰਾ ਜੇ ਅਚਲ ਸੁਭਾਵ ਬਾਸੇ ਚਲਾਇ ਮਾਨੁ ਹੁਆ
 ਹੈ ਅਰੁ ਇਸ ਚਿਤ ਕਾਰਿ ਮੈ ਮਹਾਂ ਦੀਨ ਹੁਆ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਵਿਖੇ ਪੜਾ ਪੰਛੀ ਦੀਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਚਿਤੁ ਰੂਪੀ ਤੀਵਰ ਵਾਸਨਾ ਰੂਪੀ
 ਜਲ ਵਿਖੇ ਬੀਧਿ ਆਹੁਆ ਮੈ ਦੀਨ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਮਿਗ ਹੁਕੇ ਸਮ੍ਰਿਤ ਹੋਤੈ ਕਲਾ ਮਿਗਾਏ ਕਲਾ ਖੇਦ ਵਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਮੈ
 ਆਤਮ ਪਦ ਤੇ ਕਲਾ ਹੁਆ ਚਿਤ ਕਾਰਿ ਕੈ ਖੇਦ ਵਾਨ ਹੁਆ ਹੈ ਹੇਮ ਨੀਸ਼੍ਵਰਾਇ ਹੁ ਚਿਤੁ ਸਦਾ ਖੇਦੁ ਨ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ਇਸ ਥਿਰ ਕਦਾ ਚਿਤੁ

ਰਤਾ ਹੈ ੬

ਵਸੰ
ਪੁਰਾ
੨੩

ਨਹੀਹੋਤਾਜੈਸੇਖੀਰਸਮੰਦਮੰਦਾਚਲਕਾਰਿਕੈਖੋਭੁਵਨਹੁਆਥਾਤੈਸੇਇਹਮੇਰਾਚਿਤੁਸੀਕਲਪਵਿਕਲਪਕਾਰਿਕੈਖੋ
ਭੁਵਨਹੁਆਹੈਜੈਸੇਪਿੰਜਰੇਵਿਖੇਆਇਆਸਿੰਘਫਿਰਤਾਰਹਿਤਾਹੈਸਾਥਿਰਕਦਾਚਿਤਨਹੀਹੋਤਾਤੈਸੇਵਾਸਨ
ਵਿਖੇਚਿਤੁਆਇਆਇਸਾਥਿਰਨਹੀਹੋਤਾਹੇਮਨੀਸੁਰਾਇਸਾਚਿਤਮੇਰੇਤਾਈਦੂਰਤੇਦੂਰਡਾਲਹੈਜੈਸੇਤੀਖਣਪਵ
ਨਚਲਦੇਕਾਰਿਸੁਕਾਤਿਦਕਾਦੁਰਜਾਇਪਾਤੈਤਾਹੈਤੈਸੇਚਿਤਰੂਪੀਪਵਣਮੁਸ਼ਕਊਆਤਮਾਨੀਦਤੇਦੂਰਪਾਇਆ
ਹੈਜੈਸੇਸੁਕੇਤਿਦਕਉਅਗਨਿਜਲਾਵਤੀਹੈਤੈਸੇਮੁਸ਼ਕਊਚਿਤਜਲਾਇਆਹੈਜੈਸੇਅਗਨਤੇਧੁਮਾਨਿਕਸਤਾਹੈਤੈ
ਸੋਚਿਤਰੂਪੀਅਗਨਤੇਤਿਸਨਾਰੂਪੀਧੁਮਾਨਿਕਸਿਤਾਹੈਤਿਸਕਾਰਿਮੇਪੁਮਦਖਪਾਵਤਾਹੈਇਹਮੇਰਾਚਿਤੁਹੀਸੁਨ
ਹੀਹੋਤਾਹਾਜਹੀਸੁਜੇਹੋਤਾਹੈਸੇਦੁਪਜਲਮਿਲੇਹੁਏਕਉਭਿੰਨਭਿੰਨਕਾਰਿਤਾਹੈਤਿਸਕੀਨਿਆਈਮੈਅਨਾਤਮਾਸਾ
ਥਿਅਗਮਾਨਕਾਰਿਕੈਏਕਸਾਹੁਆਹੈਤਿਸਕਉਭਿੰਨਭਿੰਨਨਹੀਕਾਰਿਸਕਤਾਜਦਪਆਤਮਪਦਪਾਵਟੇਕਾਜਤ
ਨਕਰਤਾਹੈਤਉਭੀਪ੍ਰਾਪਤਨਹੀਕਰਟੇਦੇਤਾਜੈਸੇਨਦੀਕਾਪ੍ਰਵਾਹਸਮੰਦਕਉਜਾਤਾਹੈਤਿਸਕਉਬੀਨਅਵਰਥਕਉਥ
ਹਾਇਦੇਤਾਹੈਸਮੰਦਕਉਭਿੰਨਜਾਣਨਹੀਦੇਤਾਤੈਸੋਚਿਤਮੁਸ਼ਕਊਆਤਮਾਕੀਠਿਰਤੇਰੋਕਤਾਹੈਪੁਮਸਤ੍ਰਹੈਤਾਤੇਹੇਮ
ਨੀਸੁਰਸੇਈਉਪਾਉਕਹੈਤਿਸਕਾਰਿਕੈਸਤ੍ਰਨਾਸੁਹੋਵੈਇਹਅਪਣੀਇਸਤ੍ਰੀਸਾਥਿਮਿਣਿਕਾਰਿਮੁਸ਼ਕਊਭੋਜਨਕਾਰਿ
ਤਾਰਹਿਤਾਹੈਜੈਸੇਮ੍ਰਿਤਸਰੀਰਕਉਸੁਆਨਅਰੁਸੁਆਨੀਭੋਜਨਕਾਰਿਤੇਹੈਅੰਸੇਆਤਮਾਨਤੇਰਹਿਤਮੇਮ੍ਰਿਤਕ
ਸਮਾਨਹੈਤਿਸਕਰਕੈਮੁਸ਼ਕਊਭੋਜਨਕਰਤੇਹੈਜੈਸੇਬਾਲਕਅਪਣੇਪਛਾਵੇਕਉਥੈਤਾਨਮਾਨਤਾਹੈਅਰੁਭੋਕਉਪਾਵ
ਤਾਹੈਜਬਾਵਿਚਾਰਕਉਸਮਰਥਹੋਤਾਹੈਤਥਥੈਤਾਨਕਾਭੀਅਭਾਵਹੋਜਾਤਾਹੈਤੈਸੋਚਿਤਰੂਪੀਥੈਤਾਨਮੁਸ਼ਕਉਮਿਥ
ਆਸਪਰਸਕੀਆਹੈਤਿਸਕਾਰਿਕੈਮੇਭੈਕਉਪੜਾਪਾਵਤਾਹੈਤਾਤੇਤੁਮਸੇਈਵਿਚਾਰਕਰਹਾਤਿਸਾਵਿਚਾਰਕਾਰਿਚਿਤਰੂ

ਵੈਰਾ
ਪ੍ਰਕ
੨੩

ਪੀਥੈ ਤਾਨੁ ਨ ਸਟਹੈ ਹੋਮੁ ਨੀਸਰ ਅਗਮਾਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਮਿਥਾ ਆਰੂਪੀ ਬੈਤਾ ਲਜੇ ਹੋ ਚਿਤੁ ਸੇਵਿਤ ਹੋਰ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਨਾਮੁ
 ਕਰਦੇ ਕਉ ਮੈ ਸਮਰਥਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਅਰੁ ਅਗਮਾਨ ਵਿਖੇ ਬੈਠਣਾ ਭੀ ਮੈ ਸੁਗਮੁ ਮਾਨਤਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਥਰੇ ਪਰਥਾ ਤਿਕਰਿਚ
 ਲਾਵਣਾ ਭੀ ਮੈ ਸੁਗਮੁ ਮਾਨਤਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਵੇਰੇ ਬੰਜਰ ਕਉ ਚੂਰਣ ਕਰਣਾ ਭੀ ਮੈ ਸੁਗਮੁ ਮਾਨਤਾ ਹੋ ॥ ਪਰ ਚਿਤ ਕਾ ਜੀਤਣਾ ਮਹ
 ਕਠਨੁ ਹੋ ॥ ਚਿਤੁ ਕਾ ਸਦਾ ਚਲਾਇ ਮਾਨੁ ਸੁਭਾਵੈ ॥ ਜੈ ਸੇਏ ਕਰਸੀ ਕੇ ਸਾਬਨ ਵਲੇ ਕਉ ਥਾਪੀਏ ਪਰੁ ਇਸ ਬਿਰਕਦਾ ਚਿਤ
 ਨਹੀ ਹੋਇ ਬੈਠਤਾ ॥ ਹੋਮੁ ਨੀਸਰ ਥਰੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕਉ ਪਾਨ ਕਾਰਿ ਜਾਵਣਾ ਭੀ ਸੁਗਮੁ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਅਗਮਾਨ ਕਉ ਭਛਨ ਕਰਨਾ ਭੀ
 ਸੁਗਮੁ ਹੋ ॥ ਪਰ ਚਿਤ ਕਾ ਜੀਤਣਾ ਮਹਾ ਕਠਨੁ ਹੋ ॥ ਸਦਾ ਚਲ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਅਪਣੇ ਦ੍ਰਵਤਾ ਸੁਭਾਵ ਕਉ ਤਿਆ
 ਗਤ ਕਦਾ ਚਿਤ ਨਹੀ ॥ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਆਵਾਸ ਨਾ ਇਸ ਵਿਖੇ ਉਪਜਤੀ ਰਹਿਤੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਥਾਲ ਕਕੀ ਨਿਆਈ ਚੰਚ
 ਲ ਹੋ ॥ ਸੁਥਦਾ ਵਿਖ ਅਹੁ ਕੀ ਓਰ ਧਾਵਤਾ ਹੋ ॥ ਕਉ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੋ ॥ ਕਉ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਅੰਤਰ ਤੇ ਸਦਾ
 ਜਲਤਾ ਰਹਤਾ ਹੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰਜ ਕਉ ਦੇਹੁ ਏਦਿ ਨਹਤਾ ਹੋ ॥ ਤੈ ਸੋ ਚਿਤ ਕਉ ਦੇਹੁ ਏ ਤਿਛੋ ਕੀ ਉਪਜਤੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਚਿਤ ਕੇ ਲੀ
 ਨ ਹੁਏ ਲੀਨ ਹੋਇ ਜਾਤੀ ਹੋ ॥ ਹੋਮੁ ਨੀਸਰ ਵੇਕ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਗੰਭੀਰ ਜਲੁ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਥਰੇ ਸੁਪਤਿ ਸਾਵਿਖੇ ਰਹਿਤੇ ਹੋ ॥
 ਜਥਾ ਤਿਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਖੇ ਇਹ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਕਰਤਾ ਹੋ ॥ ਤਥਾ ਉਹ ਸਰਪ ਇਸ ਕਉ ਰੂੰਸਤਾ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਵਿਖ ਉਸ ਕਉ ਚਢਿਜ
 ਤੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਦੁਖ ਥਰਾ ਪਾਵਤਾ ਹੋ ॥ ਸੇਕਵਨੁ ਹੋ ॥ ਚਿਤ ਰੂਪੀ ਤਿਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹੋ ॥ ਵਾਸ ਨਾ ਰੂਪੀ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਜਲੁ ਹੋ ॥ ਕੁੰਗਰੂਪੀ ਤਿ
 ਸ ਵਿਖੇ ਸਰਪ ਹੋ ॥ ਜਥਾ ਇਹ ਉਨ ਕੇ ਨਿਕਟ ਜਾਤਾ ਹੋ ॥ ਤਥਾ ਕੁੰਗਰੂਪੀ ਸਰਪ ਸਪਰਸ ਕਰਤੇ ਹੋ ॥ ਉਸ ਕਉ ॥ ਤਥਾ ਤਿਸ ਨਾ ਰੂਪੀ
 ਵਿਖਾਇ ਸੁਕਉ ਪਸਰ ਜਾਤੀ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਤਾ ਹੋ ॥ ਹੋਮੁ ਨੀਸਰ ਜਿਨ ਕੁੰਗਰੂਪੀ ਸੁਖ ਰੂਪ ਜਾਣ ਕਾਰਿ ਇਹ ਦਉ
 ਝੂਤਾ ਹੋ ॥ ਸੋ ਕੁੰਗਰੂਪੀ ਹੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਤਿਨੁ ਹੁਕੇਛ ਲਕਾਰਿ ਖਾਈ ਅਛਾ ਦੀ ਜਾਤੀ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਮੁਰਖ ਮਿਗਾ ਖਾਵੇ ਕ

ਵਸਿੰ
ਪੰਗਾ
੨੪

ਉਦਉੜਤੇਹੈ। ਤਿਨਕਉਜਥਪਾਵਦੇਲਾਗਤੇਹੈਤਬਖਾਈਕੇਮਧਿਗਿਝਪੜਤੇਹੈ। ਅਰੁਦਖਪਾਵਤੇਹੈ। ਤੈਸੇਚਿਤਰੁਪੀ
ਮੂਰਖਮਿਗਹੈਕੁਗਹੁਕਉਸੁਖਰੁਪਜਾਦਕਰਿਕੁਗਦੇਲਾਗਤੇਹੈ। ਤਬਤਿਸਨਾਰੁਪੀਖਾਈਵਿਖੇਗਿਝਤਹੈ। ਅਰੁ
ਜਨਮਜਨਮਾਤੁਹੁਕੇਦਖਹੁਕਉਕੁਗਤਾਹੈ। ਹੇਮਨੀਸੁਗਇਹਚਿਤੁਕਥਹੁਥਗੀਭੀਹੋਇਥੈਠਤਾਹੈ। ਜਉਕੁਗਹੁਕੋਵਿਦ
ਮਾਨਦੇਖਤਾਹੈਤਬਉਨਕੀਓਗਿਝਪੜਤਾਹੈ। ਇਲਕੀਨਿਆਈ। ਜੈਸੇਇਲਪੀਖੇਰੁਉਰਧਕਉਚਾਢਿਜਾਤਾਹੈ। ਅਕਾਸ
ਵਿਖੇਉਡਿਤਾਫਿਰਤਾਹੈ। ਜਬਪ੍ਰਿਥਵੀਪਰਮਾਸਕਉਦੇਖਤਾਹੈਤਬਉਹਾਂਤੇਗਿਝਤਾਹੈ। ਪ੍ਰਿਥਵੀਪਰਿਉਹਾਂਤੇਮਾਸਕਉਲੇਜ
ਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਇਹਚਿਤੁਤਬਲਗਉਦਾਰਹੈ। ਜਬਲਗਕੁਗਹੁਕਉਨਹੀਦੇਖਤਾ। ਜਬਕੁਗਹੁਕਉਦੇਖਤਾਹੈਤਬਉਨਿਵਿ
ਖੇਅਸਕੂਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਅਗਉਹਚਿਤੁਵਾਸਨਾਰੁਪੀਛੇਜਪਾਰਿਸੋਇਆਪੜਾਹੈ। ਅਤਮਾਕੀਓਜਾਗਤਾਨਹੀ। ਇਸਾਚਿਤ
ਕੇਜਾਨਾਵਿਖੇਮੇਠਸਆਹੁਆਹੋਪੀਛੀਕੀਨਿਆਈ। ਸੋਕੈਸਾਜਾਨਹੈ। ਜੇਵਾਸਨਾਰੁਪੀਸੁਤਹੈ। ਅਹਮੰਸਾਰਕੀਸਤਤਾਰੁਪੀ
ਤਿਸਾਵਿਖੇਗੀਠੀਹੈ। ਅਰੁਕੁਗਰੁਪੀਚੋਗਹੈ। ਤਿਸਕਉਦੇਖਕੇਰਿਮੇਠਸਆਹੁਆਹੋ। ਕਥਹੁਪਤਾਵਿਖੇਕਥਹੁਮਧਵਿਖੇਕ
ਬਹੁਉਰਧਕਉਲੇਜਾਤਾਹੈ। ਵਾਸਨਾਰੁਪੀਜੇਵਜੀਕਰਿਘਟੀਜੀਤੀਕੀਨਿਆਈ। ਰੁਟਕਤਾਹੈ। ਹੇਮਨੀਸੁਗਸੇਈਉਪਾਵਮੁਸ਼ਕ
ਉਕਹੋਜਿਸਕਹਿਚਿਤਰੁਪੀਸੁਤਕਉਜੀਤਉ। ਅਥਮੁਸ਼ਕਉਕਿਸੀਕੁਗਕੀਇਛਾਨਹੀ। ਅਰੁਜਗਤਕੀਲਖਮੀਮੁਸ਼ਕਉਵਿ
ਰਸਜੈਸੀਭਾਸਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਚੰਦ੍ਰਮਾਂਬਾਦਰੁਪੀਇਛਾਨਹੀਕਰਤਾ। ਜਬਮੇਘਾਵਤੇਹੈਤਬਚੰਦ੍ਰਮਾਂਹਕਉਅਛਾਦਲੇ
ਤੇਹੈ। ਤਾਂਤੇਮੇਇਛਾਨਹੀਕਰਤਾ। ਜੈਸੇਜਗਤਕੀਲਖਕਉਨਹੀਚਾਹਤਾ। ਇਸਕਾਜੈਪਰਮਸਤੁਹੈਸੋਚਿਤੁਹੈ। ਹੇਮਨੀ
ਸੁਰਮਹਾਪਰਖਜੈਕਾਜਤਨਕਰਤੇਹੈਸੋਜੈਇਸਾਚਿਤਕਉਜੀਤਦਾਜੈਹੈ। ਜਿਸਕੇਜੀਤੇਪਰਮਪਦਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ।
ਤਾਂਤੇਸੋਈਉਪਾਉਮੁਸ਼ਕਉਕਹੋਜਿਸਕਾਰਿਮਨਕਉਜੀਤਉ। ਸੁਰਦੁਖਾਇਸੀਕੇਆਸੁਹੈ। ਜੈਸੇਪਰਬਤਕਉਪਰਬਨਸੇ

ਲੜ

ਵੈਗਾ

ਪ੍ਰਕਾ

੨੪

ਪਰਬਤ ਕੇ ਅਸੇ ਹੋਤ ਹੈ॥ **ਸਾਇਤੁ ਸੀ ਵਿਲਿਸੁ ਦੁਖ ਦਵੈ ਰਗ ਪ੍ਰਕਟਿ ਚਿਤੁ ਰਾਤੁ ਮਾਸੁ ਮਾਏ ਕਾ ਦਸੈ ਸਰਗੁ॥੧੧॥**

॥ **ਸਾਗੁ ਸੀਵਾਰੁ** ॥ ਹੇਥੁ ਹਮਲ ਮੈ ਚੇਤਨਾ ਵਿਖੇ ਤਿਸਨਾ ਰੂਪੀ ਗਤਿ ਜੇ ਆਈ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਗਤਿ ਵਿਖੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ
ਮੋਹਾਦਿਕ ਉਲਾਹਿ ਚਰਤੇ ਹੈਂ ਜਥਾਗਿ॥ ਨਾ ਰੂਪੀ ਸੁਰਜ ਉਦੈ ਹੋਵੈ ਤਬ ਤਿਸਨਾ ਰੂਪੀ ਗਤਿ ਨ ਸਦੈ ਹੋਵੈ॥ ਤਬ ਮੋਹਾਦਿਕ
ਉਲਾਹਿ ਨ ਸਦੈ ਹੋਵੈ ਜਾਵਹਿ ਗੇ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੁਰਜ ਉਦੈ ਹੋਤ ਹੈ ਤਬ ਜਲ ਕੇ ਚਿਕੜ ਕਉ ਸੁਕਾਵਤ ਹੈ॥ ਤੇ ਸੇ ਸੰਤੋਖ ਰੂਪੀ ਗ
ਸਕਉ ਤਿਸਨਾ ਰੂਪੀ ਉਸਨ ਤਾ ਸੁਕਾਵਤੀ ਹੈ॥ ਬਹੁੜ ਕੈ ਸੀ ਹੈ ਤਿਸਨਾ ਸੁਨ ਬਨਾ ਵਿਖੇ ਪਿਸਾਚਨੀ ਅਪਨੇ ਪਵਾਰ
ਸਾਹਿਤ ਨਿਰਤ ਕਰਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪਸੰਨ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਸੇ ਬਨ ਕਉ ਨ ਹੈ ਅਰੁ ਪਿਸਾਚਨੀ ਕਉ ਨ ਹੈ॥ ਆਤਮਾ ਪਦ ਤੇ ਸੁਨ
ਚਿਤੁ ਹੈ ਸੇ ਦੀਭੁ ਇਆ ਬਨਾ॥ ਜੇ ਸੇ ਇਵ ਕਾਧਨ ਖੁਮਲ ਨ ਮੇਘ ਵਿਖੇ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਰਾਹੋਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚਿਲੇ ਤੇਰ
ਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਰੰਗ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮਧ ਤੇ ਸੁੰਨ ਹੈ॥ ਤੇ ਸੇ ਤਿਸਨਾ ਮਲ ਨ ਅੰਤ ਹਿ ਕਰਣ ਵਿ
ਖੇ ਉਪਜਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਰੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਗੁਣ ਰੂਪੀ ਚਿਲੇ ਤੇਰ ਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਦੇਖਣ ਮਾਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਹੈ॥ ਪਰ ਉਸ ਵਿਖੇ ਅ
ਰਬ ਕਛੁ ਨ ਹੀ॥ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਮਨੀਸ਼ਵਰ ਤਿਸਨਾ ਰੂਪੀ ਮੇਘ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੁਖ ਰੂਪੀ ਬ੍ਰਿਦਾਂ ਨਿਕਸਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤਿਸ
ਨਾ ਰੂਪੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਰਪਣੀ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਪਰਸਤ ਉਕੋ ਮਲ ਹੈ॥ ਪਰ ਵਿਖ ਕਰ ਪੂਰਣ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਡੰਗ ਦੇ ਕਾਰਿ ਮਿਤ ਹੋ
ਵੀਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤਿਸਨਾ ਰੂਪੀ ਦੇ ਕੁਥ ਦਲ ਹੈ॥ ਸੇ ਆਤਮ ਰੂਪੀ ਸੁਰਜ ਕੇ ਆਗੇ ਅਵਰਣ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਜਥਾਗਿ ਨਾ ਰੂਪੀ ਪਾ
ਵਨ ਪਰ ਦੇਤ ਬ ਤਿਸਨਾ ਰੂਪੀ ਥਦਲ ਕਾ ਨਾ ਸੁਹੇਵੈ॥ ਤਬ ਆਤਮਾ ਪਦ ਕਾ ਸਾਛਾ ਤਕਾਰ ਹੋਵੈ॥ ਅਰੁ ਗੁਣ ਕਾ ਸਰੂਪੀ ਕਮ
ਲ ਹੁਕਾ ਨਾ ਸਕਰਤਾ॥ ਤਿਸਨਾ ਰੂਪੀ ਗਤਿ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤਿਸਨਾ ਰੂਪੀ ਮਹਾਭੈ॥ ਨਾ ਕਕਾ ਲੀ ਗਤ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਕੇ ਬਡੇ ਧੀ
ਰ ਜਵਾਨ ਭੀਭੀਤ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਚਖ ਕਉ ਭੀ ਅੰਧ ਕਾਰਿ ਡਾਰਤੀ ਹੈ॥ ਜਥਾ ਵਿਹੁ ਮਾਵਤੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਵੈਰਾਗ ਅਰੁ ਅਭੁ

ਵਸਿੰ
ਪੰਨਾ ੦
੨੫
੨੩

ਕਥਾ ਕੀ ਭਾਗਤੀ ੨੩

ਸਰੂਪੀ ਨੇ ਤੁਹਕਉ ਅੰਧਾ ਕਰਿ ਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰਥਾਇ ਹੁ ਜੋ ਸਤ ਅਸਤ ਪਦਾਰਥ ਹੁਕਉ ਵਿਚਾਰਣੇ ਨਹੀ ਦੇਤੀ ॥ ਹੇ ਮਨੀਸ਼ਰਥੀ
ਸਨਾਰੂਪੀ ਡਾਕਦੀ ਹੈ ॥ ਅਗੁਣੇ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤੇ ਖਾਆ ਦੇ ਕਤਿ ਸਕਲੇ ਜੋ ਕਉ ਕਾਦ ਲੇ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਸਨਾਰੂਪੀ ਕੰਦਰਾ ਹੋ ॥
ਤਿਸਕੇ ਆਸੇ ਸੇ ਹਰੂਪੀ ਉਨਤ ਹਸਤੀ ॥ ਆਇਗਰਜ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਸਨਾਰੂਪੀ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ ਤਿਸਾ ਵਿਖੇ ਅਪਦਾਰੂਪੀ ਨਦੀ ॥
ਆਇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਿ ਤੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੋਈ ਉਪਾਉ ਮੁੜ ਕਉ ਕਹੀ ਜੋ ਸਕਾਰਿ ਤਿਸਨਾਰੂਪੀ ਦੁਖ ਤੇ ਛੁਟਉ ॥ ਹੇ ਮਨੀਸ਼ਰਥੀ ਸ
ਅਗਨ ਕਰਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਹੋਤਾ ॥ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਬਜਰ ਕਰਿ ਭੀ ਐਸਾ ਦੁਖ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਅਰੁ ਖੜਿਗ ਕੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਿ ਭੀ ਐ
ਸਾ ਦੁਖ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਜੇ ਸਾ ਦੁਖ ਤਿਸਨਾ ਕਰਿ ਕੋ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ਸਾਥ ਘਾਇਲੁ ਹੁਆ ਬਡੇ ਦੁਖ ਕਉ ਪਾਵਤਾ ਹੈ
॥ ਅਰੁ ਤਿਸਨਾਰੂਪੀ ਦੀਪਕ ਪੜਾ ਜਲਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜਨਮ ਪਰੰਪਰਾ ਰੂਪੀ ਤਿਸਤੇ ਕਾਲ ਖਉਤ ਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੋ ਜਲਾ ਵਿਖੇ ਮ
ਛੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਜਲਾ ਵਿਖੇ ਪਾਈ ਐ ਕੰਕਰੀ ਵਟਾ ਆਇ ਕਤਿ ਸਕਉ ਮਾਸ ਜਾਣ ਕਰਿ ਗਹਿਣ ਕਰਿ ਤੀ ਹੈ ॥ ਪਰਉ ਸਕਾਅ
ਰਥਾ ਸਿਧ ਕਛੁ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਤੈਸੇ ਤਿਸਨਾ ਜੋ ਕਛੁ ਪਦਾਰਥ ਦੇਖਤੀ ਹੈ ਤਿਸਕੀ ਓਰ ਦਉੜਤੀ ਹੈ ॥ ਪਰਉ ਪਤਿ ਕਿਸੀ ਕਰਿ ਨ
ਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਤਿਸਨਾਰੂਪੀ ਪੰਛਦੀ ਹੈ ਸੋ ਸਦਾ ਹੀ ਉਡਤੀ ਗਹਿਤੀ ਹੈ ॥ ਇਸਾ ਬਿਰਕਥ ਹੁੰਨਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਤੈਸੇ ਤਿਸਨਾ ਕ
ਥਹੂੰ ਕਿਸੀ ਪਦਾਰਥ ਕਉ ਕਥਹੂੰ ਕਿਸੀ ਪਦਾਰਥ ਕਉ ਪਕੜਤੀ ਹੈ ॥ ਇਸਾ ਬਿਰਕਦਾ ਚਿਤਨਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਤਿਸਨਾਰੂਪੀ ਬੰਦ ਹੁੰ
ਕਥਹੂੰ ਕਿਸੀ ਥਿਛ ਪੜਾਤਾ ਹੈ ਕਥਹੂੰ ਕਿਸੀ ਪਥਤ ਪਰਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਇਸਾ ਬਿਰਕਥ ਹੁੰਨਹੀ ਥੈਠਤਾ ॥ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਤਾ ਤਿਸਕੇ ਨਮਿਤ ਜਤਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਤਿਸਨਾ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਕਉ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਕਥਹੂੰ ਕਿਸੀ ਪਦਾਰਥ ਕੀ ਓਰ ਜਾ
ਤੀ ਹੈ ਕਥਹੂੰ ਕਿਸੀ ਪਦਾਰਥ ਕਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਇਸਾ ਬਿਰਕਥ ਹੁੰਨਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਅਰੁ ਭੁਗਹੂੰ ਕਰਿ ਕਦਾ ਚਿਤ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਜੇ
ਸੋ ਪ੍ਰਤਕੀ ਅਹੁਤੀ ਕਰਿ ਅਗਨ ਤਿਪਤ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਣੇ ਜੋਗ ਤਿਸਕੀ ਓਰ ਭੀ ਦੋੜਤੀ ਹੈ ॥ ਸਾਂਤ

ਵੇਰੰ
ਪ੍ਰਕੰ
੨੫

ਕਦਾਚਿਤਨਹੀਹੋਤੀਹੋਮੁਨੀਸ੍ਵਰਕ੍ਰਿਸਨਾਰੂਪੀਓਨਮਤਤੁਰੰਗਨੀਪਰਮੇਸ਼ਾਰੂਪਹੋਜਹਾਂਜਹਾਂਮੁਣਕਉਲਈਠਿ
 ਰਤਹੈਕਥਹੂੰਨਗਰਕੀਓਰਕਥਹੂੰਦਿਸਾਕੀਓਰਾਮਇਸਪ੍ਰਕਾਰਸਰਬਓਰਕਉਲਈਠਿਰਤੀਹੋਗਤ੍ਰਿਸਨਾਰੂਪੀਨਦੀਹੈ
 ਤਿਸਾਵਿਖੇਵਾਸਨਾਰੂਪੀਤਰੰਗਉਠਤੇਹੋਕਦਾਚਿਤਮਿਟਤੇਨਹੀਅਗਤ੍ਰਿਸਨਾਰੂਪੀਨਦਨੀਹੈਅਰੁਜਗਤਰੂਪੀਤਿ
 ਸਨੇਅਖਾਡਾਸਗਾਇਆਹੈਗਤਿਸਕਉਸਿਰੁਓਚਾਕਰਿਕੇਦੇਖਤੀਹੈਅਰੁਮੁਰਖਪੜ੍ਹਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤੇਹੋਜੈਸੇਸੂਰਜਕੇਉਦੇ
 ਹੂਦੇਸੂਰਜਮੁਖੀਕਮਲਪਿੜਤੇਹੋਅਰੁਉਚੇਹੁਦਿਆਵਤੇਹੋਜੈਸੇਮੁਰਖਾਇਸਕਉਦੇਖਕਾਰਿਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤੇਹੋਅਰੁਤ੍ਰਿਸ
 ਨਾਰੂਪੀਥਿਪਇਸਤੀਹੋਜੈਪੁਰਖਉਸਕਾਤਿਆਗੁਕਰਿਤਹੈਤਉਭੀਉਹੁਪਾਛੇਲਾਗੀਠਿਰਤੀਹੋਕਥਹੂੰਇਸਕਾਤਿ
 ਗੁਨਹੀਕਰਤੀਅਗਤ੍ਰਿਸਨਾਰੂਪੀਰਜਹੋਗਤਿਸਕੇਸਾਬਜੀਵਰੂਪੀਪਸੂਥਾਧੇਹੂਦੇਹੋਗਤਿਸਕਰਿਕੁਮਤੋਠਿਰਤੇਹੋ
 ਅਗਤ੍ਰਿਸਨਾਰੂਪੀਦਿਸਟਨੀਹੋਜਥਸੁਬੁਗੁਣਕਉਆਇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਹੈਤਿਸਕਉਨਾਸਕਰਤੀਹੋਗਤਿਸਕੇਵਿਜੋਗਕ
 ਰਿਮੇਦੀਨਹੋਤਜਾਤਹੋਜੈਸੇਪਪੀਹਾਘਕਉਦੇਖਕਾਰਿਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤਹੈਅਰੁਥੀਦਕਉਗੁਣਕਾਰਿਤਹੋਅਰੁਪਦਨ
 ਮੇਘਕਉਲੇਜਾਵੈਤਥਪਪੀਹਾਵੀਨਹੋਜਾਤਹੋਜੈਸੇਜਥਸੁਬੁਗੁਣਹੀਕਉਨਾਸਕਰਤੀਹੈਤਥਮੇਦੀਨਹੋਇਜਾਤਹੋਗਹੇ
 ੧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਮੁਨੀਸ੍ਵਰਮੁਣਕਉਦੂਰਤੇਦੂਰਡਾਰਿਆਹੋਜੈਸੇਸੂਕੇਤਿਦਕਉਪਦਨਦੂਰਤੇਦੂਰਡਾਰਿਤੀਹੋਜੈਸੇਤ੍ਰਿਸਨਾਮੁਣਕਉਦੂਰਤੇ
 ਦੂਰਡਾਰਿਆਹੋਮੁਨੀਸ੍ਵਰਜੈਸੇਬੁਵਰਾਕਮਲਕਉਪਰਜਾਤਹੈਕਥਹੂੰਨੀਚੇਥੈਠਤਹੈਕਥਹੂੰਉਪਰਕਥਹੂੰਅਸਪਾਸ
 ਚੋਠੇਰੇਠਿਰਤਹੋਇਸਥਿਰਨਹੀਰੋਤਾਜੈਸੇਤ੍ਰਿਸਨਾਰੂਪੀਕੁਰਵਸੀਸਾਰਰੂਪੀਕਮਲਕਉਉਰਧਲੇਕਕਥਹੂੰਅਰਧ
 ਲੇਕਪੜਾਠਿਰਤਹੋਗਹਿਰਤਕਦਾਚਿਤਨਹੀਜੈਸੇਮੇਤੀਅਹਕਾਥਸੁਹੋਤਹੈਤਿਸਤੇਬਹੁਤਮੇਤੀਨਿਕਲਤੇਹੋਪੁਰਨ
 ਨਿਕਸਵੇਤੇਕਦਾਚਿਤਨਹੀਹੋਤਾਅਰੁਦੁਖਰੂਪੀਰਤਨਹੀਕਾਤ੍ਰਿਸਨਾਰੂਪੀਤਥਾਹੋਗਤਿਸਾਵਿਖੇਅਨੇਕਦੁਖਗਹਿਤੇਹੋਤਾਤੁਤੇ

੧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥

੨ ਰੂਪੀਪਦਨ ॥

ਵਸਿੰ
ਪੈਰਾ
੩੬

ਸੋਈਉਪਾਉਕਹੋਜਿਸਕਾਰਿਤਿਸਨਾਨਿਵਿਰਤਹੋਵੈਹੋਮੁਨੀਸੁਗਇਹੁਤਿਸਨਾਵੈਗਾਗਕਾਰਿਕੈਨਿਵਿਰਤਹੋਤੀਹੈਅਵ
ਗਕਿਸੀਉਪਵਕਰਿਨਿਵਰਤਨਹੀਹੋਤੀਜੇਸੇਅੰਧਕਾਰਕਾਨਾਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕਰਿਹੋਤਾਹੈਅਵਗਕਿਸੀਉਪਾਉਕਰਿਨਹੀ
ਹੋਤਾਹੈਸੋਭਿਸਨਾਕਾਨਾਸੁਵੈਗਾਗਥਿਨਾਅਵਰਉਪਾਵਹੁਕਰਿਨਹੀਹੋਤਾਹੈਅਰੁਗਣਰੂਪੀਪ੍ਰਬਵੀਕਉਖੋਦਣੇਹਾ
ਰਾਹੈਅਰੁਭਿਸਨਾਰੂਪੀਵਲੀਹੋਗਣਰੂਪੀਜੋਰਸਹੈਤਿਸਤੇਰਹਤਹੈਭਿਸਨਾਰੂਪੀਧੂੜਹੈਅਰੁਅੰਤਹਿਕਰ
ਣਰੂਪੀਜਲਕਉਮਲਨਕਾਰਿਤੀਹੈਉਛਲਕਾਰਿਹੋਮੁਨੀਸੁਗਭਿਸਨਾਰੂਨਦੀਹੈਵਰਖਾਕਾਲਕੀਜੋਕਥਹੀਬਚ
ਤੀਹੈਕਥਹੀਘਟਤੀਹੈਜਥਾਇਸਟਵਿਖੇਰੂਪੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈਤੁਥਹਰਖਵਾਨਹੋਤੀਹੈਅਰੁਬਚਤੀਹੈਜਥ
ਭੋਗਰੂਪੀਜਲਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਤੁਥਖੀਣਹੋਤੀਹੈਅਰੁਬੁਇਹੁਜੇਸੇਕਵਾਨਹੋਤੀਹੈਹੋਮੁਨੀਸੁਗਇਸਭਿਸਨਾ
ਸੁਭਕਉਬਹੁਤਨੀਚਕੀਆਹੈਜੇਸੇਸੂਕੇਪਾਤਅਰੁਭਿਦਹੁਕਉਪਵਨਖੇਦਵਾਨਕਰਤਾਹੈਤੈਸੇਭਿਸਨਾਸੁਭਕਉਦੀ
ਨਕੀਆਹੈਭਵੇਦੀਉਪਵਨਕਉਦੀਨਕੀਆਹੈਤਾਂਤੇਸੇਈਉਪਾਵਕਹੋਜਿਸਕਾਰਿਕੈਭਿਸਨਾਨਾਸੁਹੋਵੈ
ਅਰੁਆਤਮਪਦਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਅਰੁਦੁਖਦੁਸਟਦੂਰਹੋਜਾਵਹਿਅਨੀਦਕੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈ॥ਇਤਸੀਵਿਸਿਸਟ
ਪਰਾਣਵੈਗਾਪ੍ਰਕਰਣੇਭਿਸਨਾਰਗੜੀਵਰਨੰਨਾਮਸਰਗ॥੧੨॥ ॥ ॥ ਰਾਮੋਵਾਚਾਹੋਮੁਨੀ
ਸੁਰਾਣੇਹੁਜੇਅੰਗਲਰੂਪਸਰੀਰਜਗਤਿਵਿਖੇਉਤਪਤਹੁਆਹੈਸੋਬਡਾਅਰੁਗਰੂਪਹੈਅਰੁਸਦਾਵਿਕਾਰਵਾਨਹੈਅਰੁਮਾ
ਸਮਜਾਕਰਕੈਪੁਰਨਹੈਅਰੁਸਦਾਅਪਵਿਤ੍ਰਹੈਇਸਕਰਿਮੈਅਰੁਭੁਸਿਧਹੋਤਾਕਛੁਨਹੀਦੇਖਤਾਤਾਂਤੇਵਿਕਾਰਰੂਪੀ
ਸਰੀਰਕੀਵਿਕਉਇਛਾਨਹੀਮਇਹੁਸਰੀਰਕੈਸੁਹੈਨਅਗਮਹੈਨਤਗਮਹੈਅਰੁਬੁਇਹੁਜੇਨਜੰਨਹੈਨਚੈਤਨ
ਹੈਜੇਸਾਅਗਨਕੇਸੀਜੋਗਤੇਲੋਹਾਅਗਨਵਤਹੁਹੈਤੇਜਲਾਵਤੁਭੀਹੈਅਰੁਆਪਤੇਜਲਾਵਤਾਭੀਨਹੀਤੈਸੇ

ਅਗਭਿਸਨਾਰੂਪੀਹੁਲੇਹੈ ੩

ਵੈਰਾ
੪੯
੩੬

ਇਹ ਦੇਹ ਨਾ ਜੋੜਨ ਚੈਤੰਨ ਹੋ ॥ ਜੜਾਇ ਸਕਾਰਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜੋਇ ਸਤੋ ਕਾਰੁ ਕੁਭੀ ਹੋਤਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਚੈਤੰਨ ਇਸ ਤੇ ਨਹੀਂ
 ਜੋਇ ਸਕਉ ਆਪ ਤੇ ਗਮਨੁ ਨਹੀਂ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮਧ ਬੁਢਾ ਹੋ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਚੈਤੰਨ ਆਤਮਾ ਇਸ ਵਿਖੇ ਵਿਆਪ ਜਾਹੈ ॥ ਲੋਹੇ
 ਵਿਖੇ ਅਗਨ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਤੇ ਅਪਿ ਵਿਤਰੂਪ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਵਿਕਾਰ ਵਾਨ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਬਾਇਹੁ ਜੋ ਅਸਥਾ ਸਮ
 ਜਾਰੁ ਧਰਮੁ ਤਾ ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਪੂਰਵ ਹੋ ॥ ਐਸੀ ਜਿ ਦੇਹ ਹੈ ਸੋ ਦੁਖ ਹੁਕਾਮੁ ਸਪੀਦ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਕੇ ਪਾਏ ਤੇ ਹਰਖ ਵ
 ਨੁ ਭਾਸਤੀ ॥ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਅਨਿਸਟ ਕੇ ਪਾਏ ਤੇ ਸੋ ਕਵਾਨੁ ਭਾਸਤੀ ॥ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਐਸੇ ਸਰੀਰ ਕੀ ਮੁਛ ਕਉ ਇਛਾ ਨਹੀਂ ॥ ਇਹੁ
 ਅਗਮਾਨ ਕਰਿ ਕੈਉ ਪਜਾਹੈ ॥ ਹੋ ॥ ਮੁਨੀ ਸੁਰਾ ਐਸੇ ਅਸੰਗ ਲਹੂ ਪਦੇ ਹ ਵਿਖੇ ਜੋ ਅਹੰ ਪੜੀ ਫੁਰਤੀ ॥ ਹੋ ॥ ਜੋ ਸੋ ਕੋਈ
 ਵਿਖੇ ਬਿਲਾੜ ਬੈਠਾ ਸਥ ਦੁਪੜਾ ਕਰਤਾ ਹੋ ॥ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਤੁਸਨੀ ਕਥਹੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ॥ ਰੈਸੇ ਅਹੰ ਕਾਰੁ ਪੀਠਿ ਲਾੜ
 ਦੇ ਹਿ ਵਿਖੇ ਅਹੰ ਅਹੰ ਕਰਤਾ ਹੋ ॥ ਮੋਨ ਕਥਹੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ॥ ਹੋ ॥ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਸਥ ਦਰਹੀ ਸੀ ਦਰਹੈ ਜੋ ਜੋ ਕੇਨ ਮਿਤ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਨ
 ਥਾ ਸਥ ਦੁ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ॥ ਜੋ ਸੋ ਜੋ ਕੇਨ ਮਿਤ ਚੋਲ ਕਾ ਸਥ ਦੁ ਸੀ ਦਰਹੈ ਤਾ ਹੋ ॥ ਅਨਥਾ ਸੀ ਦਰਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ॥ ਸੋ ਅਹੰ ਕ
 ਰਤੇ ਗਹਿ ਤੇ ਜੋ ਸਥ ਦੁ ਹੈ ਸੋ ਸੁਭਾਨੀ ਕਹੈ ॥ ਹੋ ॥ ਹੋ ॥ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਨੋ ਕਾਭੇ ਗਰੁ ਪੀਠਿ ਬਰੇਤੀ ਵਿਖੇ ਪੜੀ
 ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਪਾਹਿ ਹੋਣਾ ਕਠਨ ਹੋ ॥ ਜਬ ਵੇਰਾ ਗਰੁ ਪੀਠਿ ਲੁਥ ਫੇਬਤਾ ਪਵਾਹੁ ਹੋਵੈ ॥ ਅਰੁ ਅਭਿਆਸ ਰੂਪੀ ਚਪੇਕ
 ਬਲੁ ਭੀ ਹੋਵੈ ॥ ਤੁਥ ਸੀ ਸਾਰ ਰੂਪੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਪਾਰ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਕਉ ਪਹੁੰਚੇ ॥ ਪਹੁੰਚਾ ਬਹੁੜ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਬੇੜਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਸੀ ਸਾਰ
 ਰੂਪੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਖੇ ਪੜਾ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਖੇ ਤਿਸ ਨਾਰੂ ਪੀਠਿ ਲੁਥੇ ॥ ਅਰੁ ਬਡਾ ਪਵਾਹੁ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਭੋਗ ਰੂਪੀ ਤਿਸ ਵਿਖੇ
 ਮਛੁ ਹੋ ॥ ਸੋ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਬੇੜੇ ਕਉ ਪਾਰਨਹੀਂ ਲਗਦੇ ਦੇਤੇ ॥ ਜਬ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਬੇੜੇ ਕੇ ਸਾਥਿ ਵੇਰਾ ਗਰੁ ਪੀਠਿ ਖਾਣਾ ਗਹਿ ॥
 ਅਰੁ ਅਭਿਆਸ ਰੂਪੀ ਚਪੇਕਾ ਬਲੁ ਲਗੇ ॥ ਤੁਥ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਕਉ ਪਾਹਿ ਤਿਹੋਵੈ ॥ ਹੋ ॥ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਜਿਨ ਹੁਪਰਖਹੁ

ਹੂਆ

ਵਸਿੰ
ਪੰਨਾ
੩੭

ਐਸੀ ਬੇੜੀ ਕਉ ਪਾਇ ਕਰਿਆ ਪਕਉ ਸਮੰਦੁ ਤੇ ਪਾਠ ਕੀਆ ਹੈ ਤੇ ਸੁਖੇ ਨਹੀਂ ਅਹੁ ਜਿਨਹੁ ਨਹੀਂ ਕੀਆ ਤੇ ਪਰਮ
ਅਪਦਾ ਕਉ ਪਾਤਿ ਹੋਵਾ ਹੀਗੇ। ਐਸੇ ਜੇ ਕਰਿ ਉਲਟੇ ਰੁਥੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਬੇੜੀ ਵਿਖੇ ਛਿਦ੍ਰੇ ਹੋਵੈ ਅਹੁ ਉਸ ਬੇਜਲ ਪੁਵੇ
ਸਕਾਰਿ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਤੁਥ ਉਸ ਜਲ ਕਾਰਿ ਰੁਥ ਜਾਤੀ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਤਿਸਾ ਵਿਖੇ ਜੇ ਮਛਹਾ ਹਿਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਤਿਸ ਕਉ ਰੁਥ ਜਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ।
ਸੋਈ ਹਾਂ ਕਵਨਾ ਛਿਦ੍ਰੇ ਹੈਂ। ਸਰੀਰੁ ਪੀਥੇੜੀ ਹੈਂ ਅਹੁ ਤਿਸ ਰਾਹੁ ਪੀਛਿਦ੍ਰੇ ਹੈਂ। ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਕੋਇ ਹੁਸੀਰੁ ਰੰਪੀ ਸਭਾ ਸਮੰਦੁ
ਵਿਖੇ ਰੁਥਾ ਜਾਤਾ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਰੁਥੀ ਮਛਾਇ ਸਕਉ ਰੁਥ ਜਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਇਹ ਅਸਚਰਜ ਦੇਖਨ ਬੇੜੀਆ ਪਦੇ ਨਿ
ਕਟ ਹੈਂ ਅਹੁ ਉੰਨ ਗੁਸਤੀ ਹੈਂ। ਮੁਰਖ ਕਉ ਅਹੁ ਮੁਰਖਤਾ ਹੈਂ ਜੋ ਆਪ ਕਉ ਬੇੜੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਦੁਖ ਪਾਵਤਾ
ਹੈਂ। ਤਿਸ ਨਾਹੁ ਪੀਛਿਦ੍ਰੇ ਹੁਕਾਰਿ ਕੋਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਸਰੀਰੁ ਪੀਥਿਛ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਕੁਜਾ ਰੁਪੀ ਉਸ ਕੀ ਸਾਖਾ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਅੰ
ਗੁਰੀ ਇਸ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਜੰਘਾਇ ਸਕੇ ਬੀਤ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਮਾਸ ਰੁਪੀ ਇਸ ਕੀ ਤੁਚਾ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਵਾਸਨਾ ਇਸ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈਂ
। ਅਹੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਰੁਪੀ ਇਸ ਕੇ ਫਲ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਤਿਸ ਨਾਇ ਸਾ ਵਿਖੇ ਘੁਟੇ ਹੈਂ। ਸੋ ਸਰੀਰੁ ਪੀਥਿਛ ਕਉ ਖਾਤਾ ਰਹਿਤਾ ਹੈਂ। ਜ
ਬ ਸੇਤ ਕੇ ਸਹੇਤ ਹੈਂ। ਤੁਥ ਸਿਤ ਕੇ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਹੋਤਾ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਬਹੁਤ ਸਰੀਰੁ ਪੀਥਿਛ ਕੋ ਸਾਹੈਂ। ਜੋ ਕੁਜਾ ਰੁਪੀ ਇਸ ਕੇ
ਟਾਸ ਹੈਂ। ਹਸਤ ਪਾਦ ਇਸ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਰੀਟੇ ਰੁਪੀ ਗੁਛੇ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਦੰਤ ਰੁਪੀ ਫਲ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਜੰਘਾ ਰੁਪੀ ਇਸ ਕੇ ਬੀ
ਭੁ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਕਰਮ ਰੁਪੀ ਜਲ ਹੈਂ। ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਥਛਤਾ ਜਾਤਾ ਹੈਂ। ਜੋ ਸੇਥਿਛ ਤੇ ਜਲ ਨਿਕਸਤਾ ਰਹਿਤਾ ਹੈਂ। ਸੋ ਚਿਕਨਤ
ਹੈਂ। ਤੋ ਸੇਜਲ ਸਰੀਰ ਕੇ ਦੁਆਰਿ ਅਹੁ ਤੇ ਨਿਕਸਤਾ ਰਹਿਤਾ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪੀਥਿਛ ਵਿਖੇ ਵਿਖ ਕਾਰਿ ਪੁਰਦਸ
ਰਪਦੀ ਤਿਸ ਨਾ ਰਹਿਤੀ ਹੈਂ। ਅਹੁ ਜੋ ਕਾਮਨ ਕਾਰਿ ਰੁਥੇ ਹੁਏ ਪੈਂਡੇ ਈ ਇਸ ਥਿਛ ਕਾ ਅਸਰਾ ਲੇਤੇ ਹੈਂ। ਤੁਥ ਤਿਸ ਨ
ਰੁਪੀ ਸਰਪਦੀ ਤਿਨ ਕਉ ਰੁਸਤੀ ਹੈਂ। ਤਿਸ ਕੀ ਵਿਖਾਸ ਬਥਿਹੁ ਪੁਰਖ ਮਰਿ ਜਾਤਾ ਹੈਂ। ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਐਸਾ ਜੋ ਅਸੀਂ

ਵਿ

੦

ਵੈਰੰ

੦ ਪ੍ਰਕੰ

੩੭

ਗਲਰੂਪੀਸਰੀਰਥਿਛੋਹੈਤਿਸਕੀਇਛਾਮੁਕੁਤਿਨਹੀਇਹੁਪਰਮਵਖਕਾਕਾਰਵਹੈਜਬਲਗਾਇਹੁਪਰਖ
 ਅਪਦੇਪ੍ਰਵਾਰਵਿਖੇਬਾਂਧਿਆਹੂਆਹੈਤਬਲਗਮੁਕਤਿਨਹੀਹੋਤਾਜਬਪ੍ਰਵਾਰਕਾਤਿਆਗੁਕਰੈਤਬਮੁਕਤਹੈ
 ਵੈਸੇਪਰਵਾਰਕਵਨਹੈਦੇਹਇਵੀਪ੍ਰਾਣਮਨੁਥੁਧਿਇਸਕਾਪ੍ਰਵਾਰਹੈਇਨਵਿਖੇਜੋਅਹੰਕ੍ਰਾਵਹੈਜਬਇਸਕਾਤਿ
 ਆਗੁਕਰੈਤਬਮੁਕਤਹੈਅਨਥਾਮੁਕਤਨਹੀਹੋਤਾਹੇਮੁਨੀਸੁਰਸੇਸਟਿਜੋਪਰਖਹੈਤੇਪਾਵਿਤ੍ਰਇਸਥਾਨਵਿ
 ਖੇਰਹਿਤੇਹੈਅਪਿਵਿਤ੍ਰਇਸਥਾਨਵਿਖੇਨਹੀਰਹਿਤੇਸੋਅਪਵਿਤ੍ਰਇਸਥਾਨਦੇਹੀਹੈਤਿਸਵਿਖੇਰਹਿਦੇਵਾ
 ਲੋਕੁਅਪਵਿਤ੍ਰਹੈਅਸਥਰੂਪਾਇਸਗ੍ਰਹਵਿਖੇਇਟਾਹੈਅਰੁਧਰਮੁਤਰਪੁਰੀਯਾਇਸਕਉਚਿਕੜਲਗਾ
 ਇਆਹੈਅਰੁਮਾਸਕੀਕਹਿਗਲਕਰੀਹੈਅਰੁਅਹੰਕਾਰਰੂਪੀਇਸਵਿਖੇਸੁਪਚਰਹਿਤਾਹੈਅਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਰੂ
 ਪੀਸੁਪਚੀਇਸਕੀਇਸਤ੍ਰੀਹੈਅਰੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਕੁਮੋਹਇਸਕਾਪ੍ਰਵਾਰਹੈਅਰੁਆਂਦਓਝਰੀਕਰਿਪੁਰਦਭਰ
 ਆਹੋਇਆਹੈਹੇਮੁਨੀਸੁਰਐਸੋਜੋਅਪਿਵਿਤ੍ਰਇਸਥਾਨਹੈਇਸਅਮੀਗਲਰੂਪੀਸਰੀਰਕਉਮੈਅੰਗੀਕਾ
 ਰਨਹੀਕਰਤਾਇਹੁਰੋਹਅਥਵਾਜਾਵੈਅੇਗਾਇਸਕੇਸਾਥਪ੍ਰੇਜਨੁਕਛੁਨਾਹੈਹੇਮੁਨੀਸੁਰਾਏਕੁਬਡਾਕਹੈ
 ਤਿਸਵਿਖੇਬਡੇਪਸੁਗਹਿਤੇਹੈਅਰੁਪੁੜਕਉਓਡਾਵਤੇਹੈਜਉਓਸਾਗਿਹਵਿਖੇਕਉਤਾਤਾਹੈਤਉਓਸਕਉਸਿੰਗਹੁ
 ਸਾਬਮਾਰਤੇਹੈਅਰੁਪੁੜਕਉਓਸਕਉਪੁਡਾਰਤੇਹੈਸੋਸਰੀਰਰੂਪੀਤੇਬਡਾਕਹੈਹੈਤਿਸਵਿਖੇਇਵੀਆਰੂਪ
 ਪਸੁਹੈਜਬਇਸਾਗਿਹਵਿਖੇਪੈਠਤਾਹੈਅਰੁਥਾਇਹੁਜੋਇਸਵਿਖੇਅਹੰਕ੍ਰਾਵਕਰਤਾਹੈਤਬਇਵੀਅ
 ਰੂਪੀਪਸੁਇਸਕਉਵਿਖੇਰੂਪੀਸਿੰਗਹੁਕਰਿਮਾਰਤੇਹੈਅਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਰੂਪੀਪੁੜਕਹਿਇਸਕਉਮਲਨਕਰਤੇਹੈ
 ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਐਸੋਸਰੀਰਕਉਮੈਅੰਗੀਕਾਰਨਹੀਕਰਤਾਜਿਸਾਗਿਹਵਿਖੇਸਦਾਕਲਹਿਪੜੀਹੋਤੀਹੈਤਿਸ

ਵਸਿੰ
ਪੌਰੰ
੨੮

ਵਿਖੇਸੀਪਦਾਪਵੇਸਨਹੀਕਰਤੀਅੰਸਾਜੇਸਰੀਰਰੂਪੀਗ੍ਰਹਪੈਤਿਸਾਵਿਖੇਤ੍ਰਿਸਨਾਰੂਪੀਚੰਡੀਵਿਸਤ੍ਰੀਗਹਿਤੀ
ਹੈਅਰੁਇੰਦ੍ਰੀਆਰੂਪੀਦੁਆਰਿਅਹੁਕਰਿਦੇਖਤੀਹੈਬਾਹਜਕਭਿਸੇਸਦਾਕਲਪਨਾਕਰਿਤੀਗਹਿਤੀਹੈਅਤਿ
ਸਕਾਰਿਸਮਦਮਰੂਪੀਸੰਪਦਾਨਹੀਪਵੇਸਕਰਿਤੀਹੈਮਨੀਸੁਰਾਤਿਸਾਗ੍ਰਿਹਾਵਿਖੇਏਕਸਿਹਜਾਹੈਅਬਭਿਸ
ਪਾਰਿਵਿਸ਼ਾਮਕਰਤਾਹੈਤਬਕਛੁਸੁਖਕਭਿਪਾਵਤਹੈਪ੍ਰਤਿਸਕਾਜੇਪ੍ਰਵਾਹੈਸੋਵਿਸ਼ਾਮਕਰਦੇਨਹੀਦੇਤਾਸੇ
ਕਵਨਸਿਹਜਾਹੈਅਸੁਖਪਤਰੂਪੀਸਿਹਜਾਹੈਅਬਭਿਸਵਿਖੇਵਿਸ਼ਾਮਕਰਤਾਹੈਤਬਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕਰਦਨਕ
ਰਤੇਹੈਅਰੁਤਿਸਚੰਡੀਵਿਸਤ੍ਰੀਕਾਪ੍ਰਵਾਹਜੇਪੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਾਦਿਛਵਾਸਨਾਤੇਭਿਠਾਇਦੇਤੇਹੈਅਵਿਸ਼ਾਮਕਰਦੇ
ਨਹੀਦੇਤੇਹੈਮਨੀਸੁਰਾਮੈਸਾਦੁਖਹੀਕਾਮਲਸਰੀਰਰੂਪੀਗ੍ਰਹਪੈਅਤਿਸਕਾਇਛਮੈਤ੍ਰਿਆਗੀਹੈਅਇਹੁਗ੍ਰਿਹਪਰ
ਮਦੁਖਹੁਕੇਦੇਹਾਰਾਹੈਅਵਿਸਕਾਇਛਾਮੁਕਭਿਨਹੀਹੈਮਨੀਸੁਰਸਰੀਰਰੂਪੀਏਕਾਥਿਛਹੈਅਤਿਸਵਿਖੇਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਰੂਪੀਕਭਿਅਆਇਵਿਸਥਿਤੁਭਇਆਹੈਅਜੇਸੇਕਭਿਅਮਲਨਪਦਾਰਥਕੀਠਿਰਦਭਿਤ੍ਰਤਾਹੈਅਤ੍ਰੇਸੇਤ੍ਰਿਸਨਾਰੂਪੀ
ਕਾਵਦੀਭੋਗਰੂਪੀਮਲਨਪਦਾਰਥਹੰਕੀਠਿਰਦੋਤ੍ਰਤੀਹੈਅਬਹੁਤ੍ਰਕੇਸੀਹੈਤ੍ਰਿਸਨਾਥਾਤ੍ਰੀਕੀਨਿਆਈਸਰੀਰਥਿਛਪ
ਰਾਨਿਵਾਸਕੀਆਹੈਅਪਰਸਰੀਰਰੂਪੀਥਿਛਕਭਿਵਿਸਥਿਰਹੋਦੇਨਹੀਦੇਤੀਅਪਤ੍ਰੀਹਲਾਵਤੀਹੈਅਰੁਭਿਨਮਤਹਸਾ
ਤੀਜੇਸੇਚਕੜਵਿਖੇਅਵਿਛਸਤਾਹੈਅਰੁਨਿਕਸਨਾਹੀਸਕਤਾਥੇਦਵਾਨਹੋਤਾਹੈਅਤ੍ਰੇਸੇਅਗਮਨਾਰੂਪੀਮਦਕਰਿ
ਕੈਭਿਮਤਹੁਆਜੀਵਿਸਰੀਰਰੂਪੀਚਿਕੜਵਿਖੇਛਸਆਹੈਅਰੁਨਿਕਸਨਾਹੀਸਕਤਾਅਪਤ੍ਰਾਦੁਖਪਾਵਤਾਹੈਅਮੈਸਾਜੇ
ਦੁਖਦੇਦੇਹਾਰਾਸਰੀਰਹੈਤ੍ਰਿਸਕਭਿਮੈਅਗੀਕਾਰਨਹੀਕਰਤਾਹੈਮਨੀਸੁਰਾਇਹੁਸਰੀਰਰੂਪੀਗ੍ਰਿਹਅਸਥਮਾਸਰਪਾਰਿ
ਕਰਿਪੁਰਦਹੈਅਰੁਅਪਵਿਤ੍ਰਹੈਅਜੇਸੇਹਸਤੀਕੇਕਰਨਸਰਥਦਾਹਲਤੇਹਹਿਤੇਹੈਅਤ੍ਰੇਸੇਵਿਸਕਭਿਮ੍ਰਿਤਪਤ੍ਰੀਹਲਾਵਤੀ

ਵੇਗੰ
ਪ੍ਰੰ
੨੮

ਹੋਂ ਕੋਊ ਕਾਲਾ ਦਿਸ ਕੇ ਮਧਿ ਬਣਿ ਬਹੋਂ ਮਿਤਾ ਦਿਸ ਕਉ ਗੁਸਲੇ ਵੈ ਗੀਯਾ ਤਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਦਿਸ ਕਾ ਅੰਗੀ ਕਾਰਨ ਹੀ ਕਾਰਿ
 ਤਾ ਅਗੁਇ ਹੁਸਰੀ ਰਾ ਅਕਿਤ ਘਟੁ ਹੈ ਜੋ ਦਿਸ ਕਉ ਸਦਾ ਪੁਸਟ ਕਰੀ ਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਬੁਗਭੁਗਾਈ ਤੇ ਹੈ ਅਰੁ ਬਡੇਈ ਸੁ
 ਰਜ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰੀ ਤਾ ਹੈ ਪਰੁ ਇਹੁ ਸਖਾਈ ਨ ਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਰਿ ਤਾ ਜੀਵ ਜਥਾ ਦਿਸ ਕਉ ਛੋਡ ਕਰਿ ਪਰਲੋਕ ਜਾਤਾ ਹੈ
 ਤਬ ਏਕਲਾ ਹੀ ਜਾਤਾ ਹੈ ਸਰੀਰ ਜੀਵ ਕੇ ਸਾਥ ਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ਅਗੁਇ ਹੁਸੀ ਗੁਨ ਹੀ ਕਾਰਿ ਤਾ ਅੰਧੇ ਸਾਜੇ ਅਕਿਤ ਘਟੁ
 ਸਰੀਰ ਹੈ ਮੈਂ ਦਿਸ ਕਾ ਤਿਆਗੁ ਕੀਆ ਹੈ ਇਹੁ ਦੁਖ ਕੇ ਦੇਵੇ ਹਾਰਾ ਹੈ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਅਵਰ ਅਸਚਰਜ ਦੇਖ ਹੁ ਜੇ ਵਾਯੁ ਖੋ
 ਭੁਕਾਰਿ ਤੀ ਪੈਤ ਬਬੇਗ ਸਾਥ ਤਲਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਪੁਤ ਕੇ ਸਾਥ ਮਾਰਗੁ ਦੇਖ ਦੇਤੇ ਹੀ ਜਾਤਾ ਹੈ ਗੁਸਤਾਨ ਹੀ ਤੈਸੇ ਇਹੁ
 ਜੀਵ ਚਲਣੇ ਲਾਗਤਾ ਹੈ ਤਬ ਖੋਭੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸਰੀਰ ਸਾਥਾ ਅਰੁ ਵਾਸਨਾ ਰੂਪੀ ਪੁਰਸੀ ਨੁਗਤ ਚਲਤਾ ਹੈ ਪਰੁ ਜਾਈਤ ०
 ਨਹੀ ਜੋ ਕਹਾਂ ਗਿਆ ਜਬ ਪਰਲੋਕ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਬ ਬਰਾਕਸ ਦੋਹਤਾ ਹੈ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਸਰੀਰ ਸਾਥਿ ਸਪਰਸ ਕੀਆ ਬ ०
 ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਇਹੁ ਸਰੀਰ ਛਿਨ ਭ੍ਰਿਗੁ ਹੈ ਜੋ ਸੇਜ ਲਕੀ ਬੰਦ ਪੜਕੀ ਪੁੰਛ ਪਾਰਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੋ ਛਿਨ ਮਾਤ੍ਰੇ ਹੈ ਜੋ ਸਰੀਰ
 ਭੀ ਛਿਨ ਭ੍ਰਿਗੁ ਹੈ ਅੰਧੇ ਸੇ ਸਰੀਰ ਵਿਖੇ ਅਸਥਾ ਕਰਨੀ ਦੁਖ ਕੇ ਨਮਿਤ ਹੈ ਸੁਖ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਜੋ ਧਨਾਦ ਸਰੀਰ ਹੈ
 ਹਬਡੇ ਬੁਗਭੁਗਤੇ ਹੈ ਜੋ ਨਿਧਨ ਪੈਤੋ ਬੁਗਥੇ ਤੋ ਬੁਗਤੇ ਹੈ ਪਰੁ ਜਰਾ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਨੋ ਕਉ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਮ੍ਰਿਤੁ ਭੀ
 ਦੇ ਨੋ ਕਉ ਹੋਤੀ ਹੈ ਇਨ ਵਿਖੇ ਵਸੇ ਖਤਾ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਸਰੀਰ ਸਾਥਿ ਪਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬੁਗਭੁਗਾਵਟੇ ਉਲਟਾ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਰ
 ਏ ਹੈ ਕਿਸਨ ਕਰਿ ਕੋ ਜੋ ਸੇਜੇ ਸੁਪਣੀ ਗ੍ਰਿਹ ਵਿਖੇ ਰਾਖੇ ਗਾ ਅਰੁ ਉਸ ਪਾਰਿ ਉਪਕਾਰ ਕਰੇ ਗਾ ਅਰੁ ਦੁਖ ਪੀਆਵੇ ਗਾਤ
 ਉਅੰਤੁ ਸੁਪਣੀ ਤਿਸ ਕਉ ਮਾਰੇ ਗਾ ਤੈਸੇ ਜੋ ਸੁਪਰਖ ਨੇ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਸੁਪਣੀ ਸਾਥ ਸਖਾਈ ਕਰੀ ਹੈ ਸੇ ਮਾਰੇ ਗਾ
 ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਇਹੁ ਤੇ ਨਾਸਵੇ ਤੇ ਹੈ ਦਿਸ ਕੇ ਨਮਿਤ ਜੋ ਬੁਗਹੁ ਕੇ ਬੁਗਟੇ ਕਾਜਤ ਨ ਕਾਰਿ ਤੇ ਹੈ ਤੇ ਭੀ ਮੁਰਖ ਹੈ ਜੋ ਸੇ

ਵਿਸੰ
ਘੋਰੰ
੨੬

ਪਵਨਕਾ ਬੇਗੁਆਵਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਤੇ ਸੇਇ ਹੁਸਰੀਰ ਨਾ ਸਵੀਤ ਹੈ। ਇਸ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਣੀ ਦੁਖ ਹੁੰਕਾਰ ਦਹੈ। ਸ
 ਕੁਜੀਵਾ ਇਸ ਕੀ ਆਸਥਾ ਵਿਖੇ ਬਾਧੇ ਹੁਏ ਹੈ। ਕੋਉ ਵਿਰਲਾ ਹੋ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਕੀ ਆਸਥਾ ਤਿਆਗੀ ਹੈ। ਜੇ ਸੇ ਕੋਉ ਵਿਰ
 ਲਾ ਮਿਗਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੇ ਮਾਰੂ ਬਲ ਵਿਖੇ ਨ ਲਕੀ ਆਸਥਾ ਤਿਆਗਤਾ ਹੈ। ਅਵਰ ਸਰੂਪ ਤੇ ਕੁਮਤੇ ਹੈ। ਹੇ ਮਨੀਸ਼ੁਰਾ ਵਿਜ
 ਲੀ ਅਰੁ ਦੀਪਕ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੀਆਵਤਾ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਗੁਸਤਾ ਹੈ। ਪਰੁ ਇਸ ਸਰੀਰ ਕਾ ਆਦਿ ਅੰਤ ਨ ਹੀ ਗੁਸਤਾ। ਜੇ ਕਹ
 ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਹਾਂ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਸੰਦ੍ਰ ਵਿਖੇ ਬੁਦਬੁਦੇ ਉਪਜਤੇ ਹੈ ਅਰੁ ਮਿਟ ਜਾਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਕੀ ਆਸਥਾ ਕਰਨੀ
 ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ। ਤੇ ਸੇ ਇਸ ਸਰੀਰ ਕੀ ਆਸਥਾ ਕਰਨੀ ਜੋ ਗੁਨ ਹੀ। ਇਹ ਅਤਿ ਅੰਤ ਨਾ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਇਸਾ ਬਿਰਕਦਾ ਚਿ
 ਤਨ ਹੀ ਹੋਤਾ। ਜੇ ਸੇ ਬਿਜੁਲੀ ਇਸਾ ਬਿਰੁਨ ਹੀ ਹੋਤੀ। ਅੰਸਾ ਜੋ ਨਾ ਸਰੂਪੀ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਤਿਸਾ ਵਿਖੇ ਮੇਂ ਆਸਥਾ ਨ ਹੀ ਕਰ
 ਤਾ। ਇਸ ਕਾ ਅਕੁਆਨੁ ਮੇਂ ਤਿਆਗੀਆ ਹੈ। ਜੇ ਸੇ ਕੋਉ ਸੁਕੇ ਤੇ ਦਕਉ ਤਿਆਗ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਤੇ ਸੇ ਮੇਂ ਇਸਾ ਵਿਖੇ ਅਹਿਮ
 ਮਾਤਿਆਗੀ ਹੈ। ਹੇ ਮਨੀਸ਼ੁਰਾ ਅੰਸੇ ਸਰੀਰ ਕਉ ਪ੍ਰਸਦ ਕਰ ਦਾ ਜੇ ਦੁਖ ਕੇਨ ਮਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਰੀਰ ਅਵਰ ਕਿਸੀ ਅਰਥ
 ਜੋ ਗੁਨ ਹੀ। ਜਲਾਵ ਦੇ ਕਉ ਜੋਗਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੇ ਲਕੜੀ ਅਵਗ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮਿਨ ਹੀ ਆਵਤੀ। ਜਲਾਇ ਕਾਰਿ ਅਪਦਾ ਕਾਰ
 ਨ ਕਾਰਿ ਲੇਵੀਤਾ ਹੈ। ਤੇ ਸੇ ਇਹ ਸਰੀਰ ਜੜ ਅਰੁ ਹੀ ਗਤੀ ਜਲਾਵ ਦੇ ਕੇ ਆਰਿਥ ਹੈ। ਹੇ ਮਨੀਸ਼ੁਰਾ ਜਿਨ ਹੁਪਰਖ ਹੁੰਨੇ ਸਰੀ
 ਰ ਰੂਪੀ ਕਾ ਸਦਕਉ ਗਮਨ ਅਗਨ ਕਾਰਿ ਜਲਾਇਆ ਹੈ। ਤਿਨ ਕਾ ਤੋ ਪਰਮਾ ਅਰਥਾ ਸਿਧ ਹੁਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਜਿਨ ਹੁਨੇ ਨ ਹੀ
 ਜਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਪਰਮਾ ਦੁਖ ਕੇਨ ਮਿਤ ਹੈ। ਹੇ ਮਨੀਸ਼ੁਰਾ ਮੇਂ ਸਰੀਰ ਹੰਨ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਨ ਮੇਂ ਇਸ ਕਾ ਹੀ ਨਾਇਹ
 ਮੇਰਾ ਹੈ। ਅਥ ਮੁਕਉ ਇਛਾ ਕਾ ਮਨ ਕੋਉ ਨ ਹੀ। ਮੇਂ ਨਿਰਵਾਸੀ ਪੁਰਖ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਸਾਥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਜਨ ਕਛੁ ਨ ਹੀ।
 ਮਾ ਅਬਤੁ ਮਸੇਈ ਉਪਾਓ ਕਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਮੇਂ ਪਰਮਾ ਨ ਦਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਉ। ਹੇ ਮਨੀਸ਼ੁਰਾ ਜਿਸ ਪਰਖ ਨੇ ਸਰੀਰ ਕਾ ਅ

ਘੋਰੰ
ਖੜੰ
੨੬

ਰਿਮਾਨੁਤਿਅਗਿਆਪੈਸੋਪ੍ਰਮਾਨੰਦਰੂਪਹੈਅਗੁਜਿਸਕਉਦੇਹਵਿਖੇਅਭੁਮਾਨੁਹੈਸੋਪਰਮਦੁਖੀਹੈਜੇਤਾਕਛੁਦ
 ਖੋਹਤਾਹੈਸੋਦੇਹਕੇਸੀਜੋਗਕਰਿਹੋਤਾਹੈਅਮਾਨਅਪਮਾਨਜਗਾਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਧਕ੍ਰਾਂਤਸੋਹਸੋਕਆਦਿਕਸਰਬਾਵਿਕਾਰ
 ਦੇਹਿਅਭੁਮਾਨਕਰਿਹੋਤੇਹੈਅਜਿਸਕਉਦੇਹਵਿਖੇਅਭੁਮਾਨੁਹੈਤਿਸਕਉਧਿਕਾਰਹੈਅਥਹੁਤਿਬਹੁਤਿਪਿਕਾਰਹੈ
 ਅਭੁਸਭੁਅਪਦਾਭੀਤਿਸਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈਜੈਸੇਸਮੁੰਦਵਿਖੇਨਦੀਆਂਆਇਪ੍ਰਵੇਸੁਕਰਿਤੀਹੈਤੈਸੇਹੋਅ
 ਭੁਮਾਨਵਿਖੇਸਰਬਅਪਦਾਆਇਪ੍ਰਵੇਸਕਰਿਤੀਹੈਅਗੁਜਿਸਕਉਇਸਕਾਅਭੁਮਾਨੁਨਹੀਸੋਪਰਕਹੁਵਿ
 ਖੋਹਿਤਮਹੈਅਭੁਬੰਦਨਾਕਰਿਦੇਕਉਜੋਗਹੈਅਤਿਸਕਉਮੇਰਾਨਮਸਕਾਰਹੈਅਭੁਸਰਬਸੰਪਦਾਤਿਸਕਉਪ੍ਰਾਪ
 ਤਿਹੋਤੀਹੈਤੈਸੇਜਹਾਂਦੇਹਅਭੁਮਾਨੁਨਹੀਰਹਿਤਾਤਹਾਂਸਰਬਸੰਪਦਾਹੈਹੋਮੁਨੀਸੁਰਜੈਸੇਅਪਦੇਪਛਾਂਵੇਵਿ
 ਖੇਬਾਲਕਥੈਤਾਲਕਲਪਤਾਹੈਤਿਸਕਉਦੁਖਪਾਵਤਾਹੈਅਭੁਸਕਉਵਿਚਾਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਭਈਤਥਪਿਸਾਚ
 ਕਲਪਨਾਕਾਅਰਿਮਾਨੁਅਭੁਵਹੋਇਜਾਤਾਹੈਤੈਸੇਅਗਮਾਨਕਾਰਿਕੈਮੁਸ਼ਕਉਅਹੰਕਾਰਰੂਪੀਪਿਸਾਚਨੇਸ
 ਰੀਗਵਿਖੇਆਸਥਾਦਿਤਕਰਿਦਿਖਾਈਹੈਅਤਾਤੇਸੋਈਉਪਾਉਮੁਸ਼ਕਉਕੋਹਾਜਿਸਕਉਕੈਅਹੰਕਾਰਰੂਪੀਪਿਸ
 ਚਕਾਨਸੁਹੋਵੈਅਭੁਸਰੀਰਕੀਆਸਥਾਰੂਪੀਫਾਸੀਦੁਟੇਹੋਮੁਨੀਸੁਰਪ੍ਰਿਥਮਜੈਮੁਸ਼ਕਉਅਗਮਾਨਕਾਰਿਸੀ
 ਜੋਗਹੈਸੋਅਹੰਕਾਰਰੂਪੀਪਿਸਾਚਕਾਹੈਅਤਿਸਤੇਅਨੰਤਰਸਰੀਰਵਿਖੇਆਸਥਾਉਪਜੀਹੈਜੈਸੇਪ੍ਰਿਥਮੇ
 ਬੀਜਤੇਅੰਕਰਹੋਤਾਹੈਅਭੁਅੰਕਰਤੇਪਾਛੇਥਿਛਹੋਤਾਹੈਤੈਸੇਅਹੰਕਾਰਤੇਸਰੀਰਕੀਆਸਥਾਹੋਤੀਹੈਹੋਮੁ
 ਨੀਸੁਰਾਇਸਅਹੰਕਾਰਰੂਪੀਪਿਸਾਚਨੇਸਭਜੀਵਹੁਕਉਦੀਨਕੀਆਹੈਜੈਸੇਬਾਲਕਕਉਪਛਾਂਵੇਵਿਖੇਥੈਤਾਲ
 ਕੁਸਤਾਹੈਅਭੁਦੀਨਤਾਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈਤੈਸੇਅਹੰਕਾਰਰੂਪੀਪਿਸਾਚਨੇਮੁਸ਼ੇਦੀਨਤਾਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਕੀਆ

ਦੇ

੦

ਵਲਿੰ
ਪੈਰਾਂ
੩੦

ਅਹੈ ਸੇਕੈ ਸਾਅਹਿ ਕਾਰੁ ਬੈਤਾਲ ਹੈ ਸੇਅਵਿਚਾਰਤੇ ਸਿਧ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਵਿਚਾਰਕੀਏ ਤੇ ਅਭਾਵਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ
ਪ੍ਰਕਾਸਕਰਿਕੈ ਅੰਧਕਾਰਕਾਨਾ ਸੁਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸੇ ਵਿਚਾਰਕੀਏ ਤੇ ਅੰਧਕਾਰਕਾਨਾ ਸੁਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਮੁ
ਨੀ ਸੁਹਾਜਿ ਸਸਰੀ ਵਿਖੇ ਇਸਾਅਸਥਾਕਰੀ ਹੈ ਸੇ ਸਰੀਰ ਅੰਧਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸਾਜਲਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸਥਿਰਨਹੀ
ਗਹਿਤਾ ॥ ਤੇ ਸੇ ਸਰੀਰ ਕੁਚਿਲ ਰੂਪੁ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਬਿਜਲੀ ਕਾ ਰਮਤ ਕਾਰੁ ਇਸਥਿਰਨਹੀ ਰਹਤਾ ॥ ਅਰਹੀ ਧੁਬਨ
ਗਰਕੀ ॥ ਅਸਥਾਅਨਦੀ ਥਿਥਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸੇ ਸਰੀਰ ਕੀ ਅਸਥਾਅਨਦੀ ਥਿਥਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਹਾਜੇ ਸੇ ਸਰੀਰ ਕੀ
ਅਸਥਾਕਰਿਕੈ ਤਿਸਾਵਿਖੇ ਅਹਿ ਪਤੀਤ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜਗਤ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਹਨ ਮਿਤ ਜਤਨ ਕਰਿਤੇ ਹੈ ॥ ਤੇ ਮਹਾਮੁ
ਰਖੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੁਪਨ ਪੁਰਮਿਥਾ ਹੈ ॥ ਇਸਕਉ ਸਾਤਿ ਜਾਣਕਰਿ ਜੋ ਇਸਕੇ ਨਮਿਤ ਜਤਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਸੇ ਅਪਣੇ ਬੀ
ਨਕੇ ਨਮਿਤ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪੁਰਾਇਣ ਜੋ ਗੁਠਾ ਬਨਾਵਤੀ ਹੈ ॥ ਸੇ ਅਪਣੇ ਬੀਧਨ ਕੇ ਨਮਿਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸੇ ਪਤੀ
ਗਕਉ ਦੀਪਕ ਕੀਇਛਾ ਹੈ ॥ ਸੇ ਅਪਣੇ ਨਾਸਕੇ ਨਮਿਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸੇ ਅਗਮਾਨੀ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਅਭੁਮਾਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਅ
ਰੁ ਭੋਗਹੁਕੀਇਛਾ ਕਾਰਤੇ ਹੈ ॥ ਸੇ ਭੀ ਅਪਣੇ ਨਾਸਕੇ ਨਮਿਤ ਕਰਿਤੇ ਹੈ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਹਾਜੇ ਤੇ ਅਥਾਇਸ ਸਰੀਰਕਾ ਅ
ਭੁਮਾਨ ਅੰਗੀਕਾਰਨਹੀ ਕਾਰਿਤਾ ॥ ਇਸ ਸਰੀਰਕਾ ਅਭੁਮਾਨੁ ਦੁਖ ਕੇ ਦੇਹ ਹਾਰਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸਕਉ ਦੇਹ ਅਭੁਮਾਨੁ ਨਹੀ
ਰਹਾਤ ਬਭੋਗਹੁਕੀਇਛਾ ਕੀਨਰਹੈਗੀ ॥ ਤਾਤੇ ਮੈ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋਏ ਕਪਰਮ ਪਦਕੀਇਛਾ ਹੈ ॥ ਸੁਕਉ ॥ ਜਿਸਕੇ ਪਾਏ
ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦ ਕਉ ਥਹਾੜੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਉ ॥ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀਵਿਸਿਸਟ ਪੁਰਾਣ ਵੰਗ ਪ੍ਰਕਰਣੇ ਦੇਹ ਜੁਗਾਸਾਦੁਰ
ਨਾਨਾ ਮੰਤ੍ਰੇ ਸੋ ਸਰਗ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਰਾਮੋਵਾਚ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਹਾਇ ਹੁਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦ ਵਿਖੇ ਜੋਇਹੁਓ
ਪਜਤਾ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਤਿਸਾਵਿਖੇ ਬਾਲਕ ਅਵਸਥਾ ਇਸਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਸੇ ਭੀ ਪਰਮਦੁਖ ਹੁਕਾਮੁ ਲਹੈਗਾ ਤਿਸਾਵਿਖੇ

ਵੈਰੰ
ਪ੍ਰਕੰ
੩੦

ਵਤਾ

ਪਰਮਦੀਨਹੋਇਜਾਤੁਹੈਅਰੁਏਤੇਗੁਣਾਇਸਾਵਿਖੇਆਇਪ੍ਰਵੇਸਕਰਤੇਹੈਅਸਕਤਤਾਅਰੁਮੁਰਖਤਾਅ
ਗੁਣਿਛਾਅਰੁਚਪਲਤਾਅਰੁਭਾਂਤਅਰੁਦੀਨਤਾਅਰੁਜਲਨਤਾਦੁਖਕਰਿਕੈਹੈਮੁਨੀਸੁਰਮੈਸੇਵਿਕਾਰਇਸ
ਕਉਆਨਿਪਾਪਤਿਹੋਤੇਹੈਅਇਹੁਥਲਕਅਵਸਥਾਮਹਾਂਵਿਕਾਰਵਨਹੈਅਰੁਥਾਲਕਸਦਾਪਦਾਰਥਹੁਕੀਰਿਥ
ਗਹਿਤਾਹੈਅਵੇਕਵਸਤਕਉਗੁਣਕਰਤਾਹੈਦੁਸਰੀਕਉਬਹੁਤਿਚਾਹਤਾਹੈਅਇਸਾਬਿਰਨਹੀਗਹਿਤਾਅਵਗਵਿਖੇਲ
ਗਤਾਹੈਅਜੈਸੇਬਾਂਤਰਠਹਿਰਕਰਨਹੀਬੈਠਤਾਤੈਸੇਥਲਕਠਹਿਰਕਰਿਨਹੀਬੈਠਤਾਜਉਕਉਉਸਪਾਰਿਕ੍ਰੋਧ
ਕਰਿਤਾਹੈਤਉਅੰਤਰਤੇਪੜਾਜਲਤਾਹੈਅਰੁਬਡੀਇਛਾਕਰਿਤਾਹੈਅਤਿਨਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੀਹੋਤੀਅਸਰਬਦਾਤੈਸਨ
ਕਰਤਾਗਹਿਤਾਹੈਅਰੁਖਿਣਖਿਣਵਿਖੇਭੈਭੀਤਪੜਾਹੋਤਾਹੈਅਸਾਂਤਕਉਕਦਾਚਿਤਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਅਰੁਮਹਾਦੀ
ਨਹੋਇਜਾਤੁਹੈਅਜੈਸੇਕਦਲੀਬਨਕਾਹਸਤੀਸੰਗਲਹੁਸਾਥਿਥਾਧਿਆਹੁਆਦੀਨਹੋਇਜਾਤੁਹੈਅਤੈਸੇਇਹੁਚੈਤੰ
ਨਪੁਰਖਥਾਲਕਅਵਸਥਾਕਰਿਕੈਦੀਨਹੋਇਜਾਤੁਹੈਅਰੁਜੋਕਛੁਇਛਾਕਾਰਤਾਹੈਸੇਵਿਚਾਰਥਿਨਾਕਰਿਤਾਹੈਅਤਿਸ
ਕਰਿਦੁਖਕਉਪਾਵਤਾਹੈਅਰੁਮੁੜਹੀਗਅਵਸਥਾਹੈਅਜੋਪੁਰਖਾਰਥਵਿਸਾਵਿਖੇਸਿਧਕਛੁਨਹੀਹੋਤਾਅਜਉਪਦਾਰਥ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈਤਿਸਵਿਖੇਇਕਖਿਣਸੁਖਵਾਨਹੋਤਾਹੈਅਬਹੁਤਪਨੇਲਾਗਤਾਹੈਅਜੈਸੇਪ੍ਰਿਥਵੀਤਪਤਪੁਜਲਪਾਣੀਅੰ
ਤਉਏਕਖਿਣਸੀਤਲਹੋਤੀਹੈਅਬਹੁਤਿਉਸੀਪ੍ਰਕਾਰਤਪਤੀਹੈਅਤੈਸੇਓਹੁਤਪਤਾਗਹਿਤਾਹੈਅਜੈਸੇਰੁਥਿਤੀਤਹੁਏਤੇ
ਸੂਰਜਉਦੇਹੋਤਾਹੈਅਤਿਸਕਰਿਉਲੁਆਦਿਕਕਸਟਪਾਵਟੇਲਾਗਤੇਹੈਅਤੈਸੇਇਹੁਜੀਵਕਉਸਰੁਪਗਮਾਨਕੇਅਭਾਵ
ਕਰਿਥਾਲਕਅਵਸਥਾਵਿਖੇਕਸਟਹੋਤਾਹੈਅਹੇਮੁਨੀਸੁਰਜੋਥਾਲਕਅਵਸਥਾਕੀਉਸਤਤਕਰਤੇਹੈਤੇਹੀਸੂਰਖਹੈਅ
ਕਾਹੋਤੇਜੋਵੇਕਤੇਰਹਿਤਅਵਸਥਾਹੈਅਰੁਸਦਾਅਪਿਵਿਤਰਹਿਤਾਹੈਅਰੁਇਸਾਬਿਰਕਦਾਚਿਤਨਹੀਹੋਤਾਅਸ

ਵਿਸ਼ੇ
ਪੌਰ
੩੧

ਦਾਪਦਾਰਥਹਰੀਓਰਧਾਵਤਹੈਅਐਸੀਸੁਫਅਰਦੀਨਅਵਸਥਾਕੀਮੁਸ਼ਕਓਇਛਾਨਹੀਯੋਜੋਜਿਸਪਦਾਰਥਕਓ
 ਦੇਖਤਾਹੈਤਿਸਹੀਕੀਓਰਧਾਵਤਹੈਅਰੁਖਿਦਖਿਦਵਿਖੇਅਪਮਾਨਕਓਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈਯੋਜੋਸੇਕੁਕਰਖਿਦਖਿਦ
 ਵਿਖੇਦੁਆਰਿਅਹੁਕੀਓਰਧਾਵਤਹੈਅਰੁਅਪਮਾਨਕਓਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈਯੋਜੋਸੇਥਾਲਕਅਪਮਾਨਕਓਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈਅ
 ਰੁਥਾਲਕਕਓਸਦਾਆਤਾਕਾਭੈਰਹਿਤਾਹੈਅਰੁਪਿਤਾਕਾਭੈਰਹਿਤਾਹੈਅਰੁਥਾਧਵਹੁਕਾਭੈਰਹਿਤਾਹੈਅਮਾਪਤੇਥ
 ਰੇਥਾਲਕਹੁਕਾਭੈਰਹਿਤਾਹੈਅਰੁਪਸੁਪੰਛੀਅਹੁਕਾਭੈਰਹਿਤਾਹੈਅਰੁਮਨੀਸੁਰਐਸੀਦੁਖਰੂਪਅਵਸਥਾਕੀਮੁਸ਼ਕਓ
 ਇਛਾਨਹੀਯੋਜਦਪਾਇਸਤੀਕੇਨੇਤ੍ਰਭੀਚਿਚਲਹੈਅਰੁਕਾਪ੍ਰਵਾਹੁਭੀਚਿਚਲਹੈਅਰੁਥਿਜੁਲੀਭੀਚਿਚਲਹੈਤਿਨ
 ਤੇਭੀਮਨੁਅਰੁਥਾਲਕਚਿਚਲਹੈਅਐਸੇਜਾਨੀਤਾਹੈਯੋਜੋਸਰੁਨੇਚਿਚਲਤਾਥਾਲਕਤੇਸੀਖੀਹੈਥਾਲਕਸਭਤੇਚਿ
 ਲਹੈਯੋਜੋਸੇਮਨੁਚਿਚਲਹੈਯੋਸਾਥਾਲਕਚਿਚਲਹੈਅਮਨਕਾਰੂਪਹੀਥਾਲਕਹੈਅਰੁਮਨੀਸੁਰਯੋਸੇਵੇਸੁਕਾਰਿਤੁਏ
 ਕਪੁਰਖਵਿਖੇਨਹੀਰਹਿਤਾਹੈਇਹੁਵਿਚਾਰੁਭੀਤਿਸਕਓਨਹੀਯੋਇਸਪਦਾਰਥਕਰਿਮੇਰਾਨਾਸੁਹੋਵੈਗਾਅਰੁਇਸ
 ਕਾਰਿਮੇਰਾਸੁਹੋਵੈਗਾਵਿਚਾਰਤੇਗਹਿਤਚੇਸਟਾਪੜਾਕਰਤਾਹੈਅਰੁਸਦਾਦੀਨਹਹਿਤਾਹੈਅਰੁਸੁਖਦੁਖਾਇਛ
 ਵੈਤਕਰਿਕੈਤਪਾਇਆਨਾਚਿਤਰਹਿਤਾਹੈਯੋਜੋਸੇਜੇਸਟਅਖਾੜਵਿਖੇਪ੍ਰਿਥਵੀਤਪਾਇਆਨਹੋਤੀਹੈਯੋਜੋਸੇਥਾਲ
 ਕਤਪਤਾਰਹਿਤਾਹੈਯੋਸਾਤਕਓਨਹੀਕਥਹੁਪਾਵਤਾਅਰੁਜਬਵਿਦਆਪੜਨੇਲਾਗਤਾਹੈਤਥਓਏਸਿਓਐਸਾਭੈਮਾ
 ਨਤਾਹੈਯੋਜੋਸੇਜਮਕਓਦੇਖਕੈਕਓਭੈਪਾਵੈਯੋਜੋਸੇਗਰੜਕਓਦੇਖਕਰਿਸਰਪਭੈਪਾਵਤਾਹੈਯੋਜੋਸੇਭੈਰੁਤਿਹੋਤਾਹੈਯੋਜੋਸੇ
 ਰੀਰਕਓਕਓਕਸਟਾਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈਯੋਤਥਥਰੇਦੁਖਕਓਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈਯੋਦੁਖਕੋਨੇਵਾਰਣੇਕਓਸਮਰਥਨਹੀਹੋ
 ਤਾਅੰਤਰਤੇਪੜਾਜਲਤਾਹੈਅਰੁਮੁਖਤੇਕਛੁਕਾਹਿਨਹੀਸਕਤਾਯੋਜੋਸੇਥਿਛੁਕਛੁਕਾਹਿਨਹੀਸਕਤਾਯੋਜੋਸੇਅਵਰਤਿ

ਜਲ੬

੦

ਵੈਰ੦

ਖਕ੦

੩੧

ਜਕਜੀਵਦੁਖਪਾਵਤੈਹੈ॥ ਅਰਕਹਿਨਹੀਸਕਤੇ॥ ਅਰੁਨਾਨਿਵਾਰਣਕਰਿਸਕਤੇਹੈ॥ ਨਸਹਾਰਸਕਤੇਹੈ॥ ਨਕਹਿਸਕਤੇ
 ਹੈ॥ ਅੰਤਰਦਿਖੇਪੜੇਜਲਤੈਹੈ॥ ਤੈਸੇਬਾਲਕੁਹੀਗਮੁਛਹੁਆਦੁਖਪਾਵਤੈਹੈ॥ ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਮੈਸੀਥਾਲਕਅਵਸਤ
 ਕੀਉਸਤਤਕਰਿਤੇਹੈ॥ ਤੇਕੀਸੁਰਖਹੈ॥ ਇਹੁਤਪਰਮਦੁਖਰੂਪਅਵਸਥਾਹੈ॥ ਆਇਸਾਵਿਖੇਵੇਕਵਿਚਰੁਕਛੁਨਹੀ॥
 ਏਕਖਾਵੇਕੀਓਰਧਾਵਤਾਹੈ॥ ਅਥਵਾਰੁਨਕਰਤਾਹੈ॥ ਐਸੀਅਵਸਥਾਅਵਗੁਣਰੂਪਮੁਸਕਉਨਹੀਸੁਹਾਵਤੀ॥ ਤੇ
 ਸੋਬਿਜੁਸੀਚਿਚਲਹੋਤੀਹੈ॥ ਅਰੁਜਲਕੇਬਦਥਦੇਇਸਥਿਰਨਹੀਹੋਤੇ॥ ਤੈਸੇਬਾਲਕਕਾਚਿਤੁਇਸਥਿਰਨਹੀਹੋਤਾ॥
 ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਾਇਹੁਮਹਾਂਮੁਰਖਅਵਸਥਾਹੈ॥ ਕਥਹੂੰਕਹਿਤਾਹੈ॥ ਹੇਪਿਤਾਮੁਸਕਉਵਰਛਕਾਦੁਕੜਾਭੁੰਨਦੇਹਪਕਥਹੂੰਕ
 ਹਿਤਾਹੈ॥ ਮੁਸਕਉਚੰਦ੍ਰਮਾਉਤਾਰਿਦੇਹ॥ ਏਹੁਮੁਰਖਕੇਵਚਨਹੈ॥ ਤਾਤੇਐਸੀਮੁਰਖਅਵਸਥਾਕਉਮੈਅੰਗੀਕਾਰਨਹੀ
 ਕਰਿਤਾ॥ ਐਸੇਦੁਖਹੂੰਕਾਅਰੁਵਥਾਲਕਕਉਹੋਤਾਹੈ॥ ਸੋਹਮਰੇਸਨਦੇਵਿਖੇਭੀਨਹੀਆਏ॥ ਅਰਥਾਇਹੁਜੇਥਰਾਦੁ
 ਖਥਾਲਕਅਵਸਥਾਵਿਖੇਹੈ॥ ਇਹੁਥਾਲਕਅਵਸਥਾਅਵਗੁਣਹੁਕਾਭੂਖਣੁਹੈ॥ ਜੇਅਵਗੁਣਕਰਿਸੋਰੁਤੀਹੈ॥ ਐ
 ਸੀਨੀਚਅਵਸਥਾਕਉਮੈਅੰਗੀਕਾਰਨਹੀਕਰਤਾ॥ ਇਸਕੀਉਸਤਤਕਰਣੀਮੁਰਖਤਾਹੈ॥ ਇਸਅਵਸਥਾਵਿਖੇ
 ਗੁਣਕਉਨਹੀ॥ **ਇਤਸ੍ਰੀਵਿਸਿਸਟਪੁਰਾਣਵੈਰਾਗਪ੍ਰਕਰਣੇਥਾਲਕਅਵਸਥਾਵਰਨਨੰਨਮਚਤੁਦਸਮਸਰਗ:**
੧੧੪੧ **ਅਰਮੈਵਾਚ॥** ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਦੁਖਰੂਪੀਥਾਲਕਅਵਸਥਾਕੇਅਨੰਤਜੋਜੁਦਾਅਵਸਥਾਅ
 ਵਤੀਹੈ॥ ਸੋਅਰਧਤੇਉਰਧਪਉਤੀਚੜਤਾਹੈ॥ ਸੋਉਪਰਭੀਉਤਮਨਹੀ॥ ਗਿਝਨੇਕੇਨਮਿਤਮਧਕਦੁਖਦਾਇਕ
 ਹੈ॥ ਜਥਜੁਥਾਅਵਸਥਾਆਈਤਥਕਅਰੂਪੀਪਿਸਾਚਆਨਲਾਗਤਾਹੈ॥ ਸੋਕਾਮਰੂਪੀਪਿਸਾਚਜੁਥਾਅਵਸ
 ਥਾਰੂਪੀਗਰਤਵਿਖੇਜੁਥਾਅਵਸਥਾਇਸਥਿਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਚਿਤੁਖਿੜਾਵਤਾਹੈ॥ ਅਗੁਣਿਛਾਪਸਾਰਤਾਹੈ॥

੦

੦

ਕਉ੧੫

ਵਸਿੰ
ਪੌਰੰ
੩੩

ਜੈਸੇ ਸੁਰਜ ਕੇ ਉਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸੁਰਜ ਮੁਖੀ ਕਮਲ ਖਿੜਾਵ ਤੇ ਹੈਂ। ਅਰੁ ਪੰਖੜੀਆਂ ਕਉ ਪਸਾਰ ਤੇ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ ਜੁਵਾ ਅਵਸ
ਥਾ ਕੇ ਉਦੇ ਹੁੰਦੇ ਚਿਤਰੁ ਪੀਕਮਲਾਇ ਛਾਹੁ ਪੀਪੰਖੜੀਆਂ ਕਉ ਪਸਾਰ ਤੇ ਹੈਂ। ਤਬ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਏਛਾ ਫੁਰਤੀ ਹੈਂ।
ਅਰੁ ਕਾਮਰੂਪੀ ਪਿਸਾਚਾਇ ਸਕਉ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਹੁ ਵਿਖੇ ਡਾਰ ਦੇ ਤਾ ਹੈਂ। ਤਹਾ ਪੜਾਉ ਗਾਂਦਖ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈਂ।
ਜੈਸੇ ਕੋਊ ਕਿਸੀ ਕਉ ਅਗਨ ਕੇ ਕੰਡਾ ਵਿਖੇ ਡਾਰ ਦੇਵੈ ਅਰੁ ਉਹ ਦੁਖ ਪਾਵੈ। ਤੈਸੇ ਕਾਮ ਕੇ ਵਸਹੁ ਆਦੁਖ ਪਾਵਤਾ ਹੈਂ। ਹੇਮੁ
ਨੀ ਸੁਰਜੇ ਕਿਛੁ ਵਿਕਾਰ ਹੈਂ ਸੇ ਸੁਰਜੁ ਜੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਆਨੁ ਇਸਥਿਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਧਨੀ ਕਉ ਦੇਖ ਕਰਿ ਸਭਾ ਨਿਧ
ਨ ਆਸਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ ਜੁਥਾ ਅਵਸਥਾ ਕਉ ਦੇਖ ਕਰਿ ਸਭ ਦੇਖ ਆਨ ਦੇ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਅਰੁ ਜਿਨ ਹੁੰਗੁ ਹੁਕਉ ਸੁਖ ਹੁ
ਪੜਾਵ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਏਛਾ ਕਰਤਾ ਹੈਂ। ਸੇ ਪਰਮ ਦੁਖ ਹੁੰਕਾਰ ਦਹੈ। ਜੈਸੇ ਮਦਕਾ ਘਟੁ ਰੁਗੀ ਐ ਤਉ ਦੇਖ ਦੇ ਮਾਤ੍ਰ ਸੰਦਰ
ਹੋਤਾ ਹੈਂ। ਪਰੁ ਜਥਉ ਸਕਉ ਪਾਨ ਕਰਿ ਤੇ ਪੈਤਥਉ ਨ ਮਤ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਤਿਸੁ ਉਨ ਮਤ ਤਾ ਕਰਿ ਕੈਦੀ ਨ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈਂ।
ਅਰੁ ਨਿਹਾਰ ਕਉ ਪਾਵਤਾ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ ਏਹੁ ਹੁੰਗ ਦੇਖ ਦੇ ਮਾਤ੍ਰ ਸੰਦਰਸਤ ਹੈਂ। ਪਰੁ ਜਥਾ ਇਨ ਕਉ ਕੁੰਗੀਤਾ ਹੈਂ। ਤਥਾ ਤਿ
ਸਨਾ ਕਰਿ ਕੈਉ ਨ ਮਤ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈਂ। ਪਰਾਧੀਨ ਜੈਸਾ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈਂ। ਹੇਮੁ ਨੀ ਸੁਰਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ
ਜੈਹੋ ਸੇ ਚੋਰ ਜੋ ਬਨਰੂਪੀ ਗੜ੍ਹ ਕਉ ਦੇਖ ਕਰਿ ਲੂਟ ਦੇ ਲਾਗਤੇ ਹੈਂ। ਅਰੁ ਆਤਮਰੂਪੀ ਧਨ ਕਉ ਹਿਰਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਤਿ
ਸਕਾਰਿ ਏਹੁ ਦੀਨ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਮੇਘ ਕੇ ਵਿਯੋਗ ਕਰਿ ਮੋਹ ਦੀਨ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ ਏਹੁ ਪ੍ਰਥਮ ਆਤਮਾ ਨੀ
ਦਕੋ ਵਿਯੋਗ ਕਰਿ ਦੀਨ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈਂ। ਹੇਮੁ ਨੀ ਸੁਰ ਐਸੀ ਜੇ ਦੁਖ ਹੁਕੇ ਦੇਵੇ ਹਾਰੀ ਜੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਹੈਂ ਤਿਸ ਕਉ
ਐ ਅੰਗੀਕਾਰ ਨਹੀ ਕਰਿਤਾ। ਸਾਂਤ ਜੋ ਹੋਈ ਹੈਂ ਸੋ ਚਿਤ ਕੋਇ ਸਥਿਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਈ ਹੈਂ। ਸੋ ਚਿਤ ਜੋ ਬਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਅ
ਹੁਕੀ ਰਿਧਾਵਤਾ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਥਾਂ ਦਲ ਛਕੀ ਰਿਧਾਵਤਾ ਹੈਂ। ਜਥਾ ਇਸ ਕਉ ਵਿਖਾਅ ਕਾ ਸੀਜੇ ਗਹੋਤਾ ਹੈਂ ਤਥਾ ਤਿਸ

ਵੈਰਾੰ
ਪ੍ਰਕੰ
੩੩

ਨਾਨਿਵਿਰਤਨਹੀਹੋਤੀ। ਤਿਸਤਿਸਨਾਕਾਰਿਕੈਬੰਧਮਾਨਹੁਆਜਨਮਤੇਜਨਮਾਂਤ੍ਰਹੀਕਉਪਾਵਤਹੈ। ਅਰੁਦਖ
 ਭੋਗਤਹੈ। ਤਾਂਤੇਹੇਮਨੀਸੁਰਾਐਸੀਦਖਦਾਈਜੋਬਨਅਵਸਤਾਕੀਮੁਖਕਉਇਛਾਨਹੀ। ਜੇਤੇਕਛੁਦਖਹੈ
 ਸੋਜੋਬਨਅਵਸਥਾਵਿਖੇਆਇਇਸਾਥਿਤਹੋਤੇਹੈ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਕੁਮੇਹਅਹੰਕਾਰਚਪਲਤਾਇਤਾਆਦਿਕਜੇਦਖਹੈ
 ਸੋਆਨਿਇਸਾਥਿਤਹੋਤੇਹੈ। ਜੇਸੇਪੁਲੇਕਾਲਿਵਿਖੇਸਾਕਿਉਪਦਵਆਨਿਉਦੇਹੋਤੇਹੈ। ਹੇਮਨੀਸੁਰਾਇਹਜੁਵਾਅ
 ਵਸਥਾਵਿਨਭੰਗਰਹੈ। ਕੈਸੀਹੈਜੇਸੇਥਿਜੁਲੀਕਾਚਮਤਕਾਰਹੋਤਾਹੈ। ਅਰੁਮਿਟਜਾਤਾਹੈ। ਤੇਸੇਜੋਬਨਅਵਸਥਾ
 ਥਾਅਵਤੀਹੈ। ਅਰੁਮਿਟਜਾਤੀਹੈ। ਜੇਸੇਸੁਪਨਵਿਖੇਇਸਤੀਵਿਕਾਰਕਾਛਲੁਆਵਤਾਹੈ। ਇਸਕਉਛਲਜਾਤਾਹੈ।
 ਤੇਸੇਅਗਮਾਨਕਾਰਿਕੈਜੋਬਨਅਵਸਥਾਛਲਜਾਤੀਹੈ। ਹੇਮਨੀਸੁਰਾਜੋਬਨਅਵਸਥਾਇਸਕਾਪਰਮਸਤ੍ਰਹੈ।
 ਜੇਪੁਰਖਾਇਸਸਤ੍ਰਕੇਸਸਤ੍ਰਤੇਥਚਆਹੈ। ਸੋਸੁਰਮਾਹੈ। ਇਸਕੇਸਸਤ੍ਰਕਵਨਹੈ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕਾਇਸਕੇਸਸ
 ਤ੍ਰਹੈ। ਜੇਇਨਹੀਤੇਛੁਟਾਹੈ। ਸੋਬੰਧਕੇਪੁਰਾਕਾਰਿਕੀਛੋਦਿਆਨਜਾਵੈਗਾ। ਅਰੁਜੇਇਨਹੀਕਾਰਿਥੇਧਿਆਹੁਆਹੈ
 ਸੋਪਸੂਹੈ। ਹੇਮਨੀਸੁਰਾਦੇਖਦੇਮਾਤ੍ਰਤੇਜੁਥਾਅਵਸਥਾਸੀਦਹੈ। ਪਰਅੰਤਰਤੇਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਰਿਕੈਜਹਜਹੀਭੁਤਹੈ। ਜੇ
 ਸੇਥਿਛੁਦੇਖਦੇਕਉਸੀਦਹੈ। ਪਰਅੰਤਰਤੇਪੁਦਖਾਇਜਾਤਾਹੈ। ਤੇਸੇਜੁਥਾਅਵਸਥਾਹੈ। ਅਰੁਜਿਨਹੀਭੰਗਕੈਨਮਿ
 ਤਜਤਨਕਰਤਾਹੈ। ਸੋਭੋਗਰੀਅਪਾਤਰਮਣੀਅਹੈ। ਅਰੁਥਾਇਹੋਜੋਜਥਲਗਾਇਵੀਅਹੁਅਰੁਵਿਖਅਹੁਕਾਸੀਜੋ
 ਗੁਹੈਤਥਲਗਾਭਲੇਲਾਗਤੇਹੈ। ਵਿਚਾਹਥਿਨਾਸੀਦਹੈ। ਜਥਾਵਿਜੋਗਹੁਆਤਥਦਖਦੇਤੇਹੈ। ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਰਿਕੈ
 ਇਨਹੀਭੋਗਹੀਤੇਮੁਰਖਪੁਸੀਨਹੋਤੇਹੈ। ਹੇਮਨੀਸੁਰਾਜੋਪੁਰਖਜੁਵਾਅਵਸਥਾਕਾਰਿਕੈਪੁਸੀਨਹੁਆਹੈ। ਸੋਭਿਨਮਤ

ਵਸਿੰ
ਪੰਗੰ
੩੩

ਹੁਆਹੈ। ਤਿਸਕਉਸਾਂਤਨਹੀਹੋਤੀ। ਅੰਤਗਵਿਖੇਸਦਾਤਿਸਨਾਗਹਿਤੀਹੈ। ਅਰਾਇਸਤੀਅਹੀਵਿਖੇਚਿਤੁਅਸਕ
ਤਗਹਿਤਾਹੈ। ਜਥਾਇਸਦਬਨਤਾਕਾਵਿਯੋਗਹੋਤਾਹੈ। ਤਬਤਿਸਕੇਸਿਮਰਨਕਾਰਿਪੜਾਜਲਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਬਨਕਾ
ਥਿਛੁਅਗਨਕਾਰਿਪੜਾਜਲਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਜੁਵਾਅਵਸਥਾਵਿਖੇਇਸਦਵਿਜੋਗਕਾਰਿਕੈਜਲਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਉਨਮਤ
ਹਸਤੀਹੋਤਾਹੈ। ਅਰੁਸੀਗ੍ਰਹੈ। ਸਾਬਥੀਤਾਹੈ। ਤਬਾਇਸਾਥਿਰਹੋਤਾਹੈ। ਜਾਇਨਹੀਸਕਤਾ। ਤੈਸੇਕਾਮਰੂਪੀਹਸਤੀ
ਹੈ। ਤਿਸਕਉਸੰਗਲਜੁਵਾਅਵਸਥਾਹੋਤੀਹੈ। ਤਿਸਕਾਰਿਚਿਤਰੂਪੀਇਸਥਾਨਵਿਖੇਸਦਾਗਹਿਤਾਹੈ। ਅਰੁਜੁਵਾਰੂ
ਪੀਨਦੀਹੈ। ਤਿਸਵਿਖੇਛਲਰੂਪੀਅਨੇਕਤਰੰਗਭਿਠਤੇਹੈ। ਸਾਂਤਨਹੀਹੋਤੇਕਦਾਚਿਤਾਹੈ। ਮੁਨੀਸੁਰਾਇਹਜੁਥਅ
ਵਸਥਾਬਡੀਦਸਦਹੈ। ਯਦਿਪਕਉਬਡਾਥਪਵਨਹੋਵੈ। ਅਰੁਸਦਾਤਿਮਲਹੋਵੈ। ਥਾਪਿਤਿਸਕੀਸਦਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋ
ਵੈ। ਏਤੇਗੁਣਕਾਰਿਸੰਪੰਨਹੋਵੈ। ਅਰੁਜੈਬਨਅਵਸਥਾਤਿਸਕਉਆਵੈ। ਤਬਥਾਧਿਰੂਤਿਸਕੀਮਲਨਹੋਇਜ
ਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਬਡੀਨਦੀਹੋਵੈ। ਅਰੁਨਿਮਲਤਿਸਕਾਜਲਹੋਵੈ। ਪਰੁਜਬਵਰਖਾਕਾਲਆਵੈ। ਤਬਭਹੁਕੀਮਲਨਹੋ
ਇਜਾਤੀਹੈ। ਤੈਸੇਜੁਵਾਅਵਸਥਾਵਿਖੇਥਪਮਲਨਹੋਇਜਾਤੀਹੈ। ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਸਰੀਰਰੂਪੀਥਿਛੁਹੈ। ਤਿਸਵਿ
ਖੇਜੁਥਾਅਵਸਥਾਰੂਪੀਵਲੀਪਗਟਹੋਤੀਹੈ। ਜਬਉਹਵਲੀਪਸਦਹੋਤੀਹੈ। ਤਬਤਿਸਕੇਉਪਗਚਿਤਰੂਪੀਕੁਵਰਾ
ਆਇਥੈਠਤਾਹੈ। ਅਰੁਤਿਸਨਾਰੂਪੀਤਿਸਕੀਸੁਰੀਧਕਾਰਿਉਨਮਤਹੋਇਜਾਤਾਹੈ। ਅਰੁਤਿਸਕਉਵਿਚਾਰਸੁਰੂ
ਲਜਾਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਜਬਪਵਨਚਲਤਾਹੈ। ਤਬਸੁਕੈਪੜਹੀਕਉਭਾਇਸੇਜਾਤਾਹੈ। ਗਹਿਦੇਨਹੀਦੇਤਾ। ਤੈਸੇਜਬਜੁ
ਵਾਅਵਸਥਾਆਵਤੀਹੈ। ਤਬਵੈਗਾਗਭਿਪਰਤਦਾਇਆਸੀਤੋਖਆਦਿਕਗੁਣਹੁਕਾਅਭਾਵਕਰਤੀਹੈ। ਅਰੁਦੁਖਰੂ
ਪੀਕਮਲਹੀਕਾਸੁਰਜੁਥਾਅਵਸਥਾਹੈ। ਜੁਵਾਕਉਦੇਹੁਦੇਸਭਦੁਖਪ੍ਰਫੁਲਤਹੋਇਆਵਤੇਹੈ। ਤਾਂਤੇਸਕੁਦੁਖਹੁ

ਵੈਰੰ
੪੫੦
੩੩

ਕਾਮੁਲਜੁਵਾਅਵਸਥਾਹੈ। ਜੈਸੇਸੁਰਜਕੇਉਦੇਹੁਦੇਸੁਰਜਮਖੀਕਮਲਖਿੜਾਅਵਤੇਹੈ। ਤੈਸੇਚਿਤਰੁਪੀਕਮ
 ਲਸੰਸਰਨੇਰੁਪੀਪੀਖੜੀਅਹੁਸਾਹਿਤਅਰੁਸੰਸਾਰਰੁਪੀਸੁਰੀਧਤਾਸਾਹਿਤਮਾਅਰੁਤਿਸਨਾਰੁਪੀਰੁਵਹੇਤਿਸਕੇ
 ਉਪਰਿਥੈਠਤੇਹੈ। ਸੁਰੀਧਕਉਲੇਤੇਹੈ। ਤਿਨਹੁੰਸਾਹਿਤਮਾਜੁਬਾਰੁਪੀਸੁਰਜਕੇਉਦੇਹੁਦੇਬੁਗਰੁਪੀਕਮਲਖਿੜ
 ਆਵਤੇਹੈ। ਅਰੁਸੰਸਾਰਰੁਪੀਗਤ੍ਰਹੈ। ਤਿਸਵਿਖੇਜੁਵਾਅਵਸਥਾਪ੍ਰਕਾਸਤੀਹੈ। ਅਰੁਥੁਇਹੁੰਜੈਸਰੀਰਜੁਵਾਅ
 ਵਸਥਾਕਹਿਸੋਭਤਾਹੈ। ਪਰੁਜੁਵਾਸੁਰੀਰਕੇਜਰਜਰੀਭਾਵਕਰਨੇਕਉਆਵਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਧਾਨਕਾਥੁਟਾਤੁਥਲ
 ਗਹਾਰਿਆਹੇਤਾਹੈ। ਜਥਲਗਠਲਉਸਕਉਨਹੀਪੜਤਾ। ਜਥਲਪੜਤਾਥਸੁਕਜਾਤਾਹੈ। ਅਰੁਠਲਤਪਰ
 ਪਕਹੇਤਾਹੈ। ਤਥਉਤਾਰਲੇਵੀਤਾਹੈ। ਅਰੁਥੁਟਾਜਰਜਰੀਭਾਵਹੋਇਜਾਤਾਹੈ। ਹਰਿਆਵਲਉਸਕੀਨਹੀ
 ਰਹਿਤੀ। ਤੈਸੇਜਥਲਗਜੁਵਾਨਹੀਆਈ। ਤਥਲਗਸਰੀਰਸੰਦਰਕੋਮਲਹੋਤਾਹੈ। ਜਥਜੁਵਾਆਈ
 ਤਥਸਰੀਰਕੂਰਹੋਇਜਾਤਾਹੈ। ਬਹੁਜਿਪਰਪਕਹੋਇਕਾਰਿਖੀਦੁਹੋਇਜਾਤਾਹੈ। ਅਰੁਥਿਧਹੋਇਜਾਤਾਹੈ।
 ਜਰਜਰੀਭਾਵਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ। ਤਾਂਤੇਹੇਮੁਨੀਸੁਰਐਸੀਜੋਦੁਖਹੰਕਾਮੁਲਜੁਵਾਅਵਸਥਾਹੈ। ਤਿਸਕੀਇਛਾ
 ਮੁਕਉਨਹੀ। ਜਦਪਸਮੁੰਦੁਖਤੇਲਕਾਰਿਪੂਰਣਹੋਤਰੰਗਹੁਕਉਪਸਾਰਤਾਹੈ। ਅਰੁਉਛਲਤਾਹੈ। ਤਉਭੀ
 ਮਿਰਜਾਦਾਕਉਤਿਆਗਤਾਨਹੀ। ਈਸੁਰਕੀਆਰਮਾਕਾਰਿਮਿਜਾਦਾਵਿਖੇਰਹਿਤਾਹੈ। ਅਰੁਜੁਵਾਅਵਸ
 ਥਾਐਸੀਹੈ। ਜੈਸੇਸਤ੍ਰਕੀਮਿਰਜਾਦਾਅਰੁਲੋਕਹੁਕੀਮਿਰਜਾਦਾਅਰੁਅਪਣਾਵੀਚਾਰੁਤੀਨੇਇਸਾਵਿਖੇਨਹੀਰ
 ਹਿਤੇ। ਜੈਸੇਅੰਧਕਾਰਵਿਖੇਪਦਾਰਥਹੰਕਾਰੀਆਨਨਹੀਰਹਿਤਾ। ਤੈਸੇਜੁਵਾਅਵਸਥਾਵਿਖੇਸੁਕੁਅਸੁਭਕਾਰਮ
 ਨਨਹੀਰਹਿਤਾ। ਜਿਸਕਉਵਿਚਾਰਨਹੀਰਹਾਤਿਸਕਉਸਾਂਤਕਹਾਂਤੇਹੈ। ਸਦਾਆਪਅਰੁਵਿਆਪਤਾਪਕ

੫ ਅਵਸਥਾ

ਵਾਸਿੰ
ਪੰਨਾ
੩੪

ਰਿਜਲਤਾਰਹਿਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਜਲਾਬਿਨਾਮਛਲੀਕਉਸਾਂਤੁਨਹੀਹੋਤੀ। ਤੈਸੇਵਿਚਾਰਬਿਨਾਪਰਖਜਲਤਾਰਹਿਤਾਹੈ।
 ਜਬਜੁਵਾਅਵਸਥਾਪੁਰੀਗਏਹੋਆਵਤੀਹੈ। ਤਬਕਾਮਰੂਪੀਪਿਸਾਚਾਨਗਰਜਤਾਹੈ। ਤਬਇਸਕਉਇਸਕ
 ਰਿਦਿਹੀਸੰਕਲਪਉਠਤੇਹੈ। ਅਰਜਬਕਉਕਾਮੀਪਰਖਆਵਤਾਹੈ। ਤਬਤਿਸਕੇਸਾਬਭੁਇਹੀਚਰਚਾਕਾਰਿਤਾਹੈ। ਹੋ
 ਮਿਤਉਹੁਇਸਤੀਕੋਸੀਸੰਦਰਬੀਅਰੁਕੋਸੇ। ਉਸਕੇਕਟਾਖਥੇ। ਕਿਸੀਪਕਾਰਓਹਮਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ। ਹੋਮੁਨੀ
 ਸੁਰਮੈਸੀਇਛਾਸਾਬਓਹਸਦਾਜਲਤਾਰਹਿਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਮਾਰੂਥਲਕੀਨਦੀਕਉਦੇਖਕਾਰਿਮਿਗਦੇੜਤਾਹੈ। ਅਰੁ
 ਜਲਤਕੀਆਪ੍ਰਾਪਤਿਕਰਿਕੈਜਲਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਕਾਮੀਪਰਖਵਿਖਅਹੁਕੀਬਾਛਾਕਰਿਕੈਜਲਤਾਹੈ। ਸਾਂਤਕਉਨਹੀਪਾਵ
 ਤਾ। ਹੋਮੁਨੀਸੁਰਮਾਨੁਖਸਰੀਰਉਤਮੁਹੈ। ਪਰਾਜਿਨਕੇਅਭਾਗਹੈ। ਤਿਨਕਉਇਸਾਵਿਖੇਭੀਆਤਮਪਦਕੀਪ੍ਰਾਪ
 ਤਿਨਹੀਹੋਤੀ। ਜੈਸੇਚਿਤ੍ਰਾਮਣਕਿਸੀਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੇ। ਅਰੁਉਹਅਭਾਗੀਉਸਕਾਨਿਰਾਦਰਕਰੇ। ਜੋਉਸਕਉਜਾਨੈ
 ਨਹੀਅਰੁਡਾਰਦੇਵੈ। ਤੈਸੇਜਿਨਹੀਪਰਖਹੁਮਾਨੁਖਸਰੀਰਪਾਇਕਾਰਿਆਤਮਪਦਨਹੀਪਾਇਆਤੇਬਡੇਅਭਾਗੀਹੈ
 । ਮੁਰਖਤਾਕਰਿਕੈਆਪਦੇਜੀਵਦੇਕਉਵਿਅਰਥਥੇਵਤੇਹੈ। ਅਰੁਜੁਵਾਅਵਸਥਾਵਿਖੇਪਰਮਦੁਖਕਾਖੇੜਅਪਣੇ
 ਨਮਿਤਥੇਵਤੇਹੈ। ਏਤੇਵਿਕਾਰਜੁਵਾਅਵਸਥਾਵਿਖੇਇਸਕਉਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੇਹੈ। ਮਾਨਅਰੁਮੋਹਅਰੁਮਦਇਤ
 ਆਦਿਕਾਵਿਕਾਰਹੁਕਰਿਕੈਪਰਖਾਰਥਨਾਸੁਕਾਰਿਤੇਹੈ। ਹੋਮੁਨੀਸੁਰਜੁਵਾਅਵਸਥਾਵਡੇਵਿਕਾਰਹੁਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਕਾਰਿਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਨਦੀਵਾਇਕਾਰਿਅਨੇਕਤਰੰਗਹੁਕਉਕਰਤੀਹੈ। ਤੈਸੇਜੁਵਾਅਵਸਥਾਜਬਆਵਤੀਹੈ। ਤਬਚਿਤ
 ਅਨੇਕਕਾਮਨਾਕਉਉਠਾਵਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਪੰਖੀਪੰਖਹੁਕਾਰਿਤੀਥਧਾਵਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਸਿੰਘਭੁਜਕੇਥਲਕਾਰਿਪਸ਼ੁਅਹੀ
 ਕੇਮਾਰਦੇਕਉਧਾਵਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਚਿਤ੍ਰਜੁਬਾਅਵਸਥਾਕਾਰਿਵਿਖਅਹੁਕੀਓਰਧਾਵਤਾਹੈ। ਹੋਮੁਨੀਸੁਰਸਮੁੰਦ੍ਰ

ਵੈਰੰ
ਪੰਨਾ
੩੪

ਪਰ ਜੇ ਦਸ ਮੁਖੀ ਕਾ ਤਰਨਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ

ਕਾਤਰਣਾ ਭੀ ਕਿਠਨੂੰ ਹੋ ਕਾ ਹੋਤੇ ਜੋ ਜਲ ਭੀ ਅਥਾਹ ਹੋਵਿਸਤਾਰ ਭੀ ਥਰਾ ਹੋਯੋ ਜਨ ਹੁਲਗ ਚਲਾ ਜਤਾ ਹੋ
 ॥ ਅਰਤਿ ਸਾਵਿਖੇ ਮਛ ਕਛ ਬਰੇ ਦੇ ਹਧਾਰੀ ਗਹਿਤੇ ਹੋ ॥ ਐਸੇ ਦਸਤਰ ਸਮੁੰਦ ਕਾਤਰਣਾ ਭੀ ਮੇਸਗਾਮਾ ॥
 ਨਤਾ ਹੋ ॥ ਅਰਥਾਇ ਹੋ ਜੇ ਜੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਨਿਦੇਖ ਭੋਗ ਨੀ ਕਿਠਨੂੰ ਹੋ ॥ ਐਸੇ ਸੀਕਟ ਹੁੰਸੀ ਜੁਗਤੋ ਜੋ ਜਵਾ ਅਵਸ
 ਥਾ ਹੋ ਸੋ ਪਾਛੇ ਕਹੇ ਹੋ ॥ ਅਤਿ ਸਾਵਿਖੇ ਜੋ ਚਲਾਇ ਮਾਨ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਤੇ ਪਰਖ ਧੰਨ ਹੋ ॥ ਅਰਥੰ ਦਨਾ ਕਾਰਿ ਦੇ ਜੋਗ ਹੋ ॥
 ਹੋਮ ਨੀ ਸੂਰਇ ਹੁਜੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਮਲਨ ਕਾਰਿ ਭਾਰੀ ਹੋ ॥ ਜੋ ਸੇ ਜਲ ਕੀ ਬਾਵਲੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਰਤਿ ਸਕੋ ਨੀ ਕਟੇ
 ਰਾਖ ਕਾਢੇ ਰੁਹੇ ॥ ਅਰਤੀ ਖਦ ਪੈਣ ਕੇ ਚਲਦੇ ਕਾਰਿ ਰਾਖ ਸਾਥ ਬਾਵਲੀ ਮਲਨ ਹੋਇ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਪਵਨ
 ਰੂਪ ਜੁਵਾ ਕਾਰਿ ਦੇਖ ਰੂਪੀ ਧੁੜਤੋ ਚਿਤ ਰੂਪੀ ਬਾਵਲੀ ਮਲਨ ਹੋਇ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਹੋਮ ਨੀ ਸੂਰ ਅਵਗੁਣੇ ਕਾਰਿ ਪੁ
 ਰਣੇ ਜੋ ਪੈ ਜਵਾ ਅਵਸਥਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਛਾ ਮੇਨ ਹੀ ਕਰਤਾ ॥ ਹੋ ਜੁਵਾ ਮੁਖ ਪਰਇ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਣੀ ਜੋ ਅਪਣਾ ਦ
 ਰਸ ਨੁਨ ਹੀ ਦੇਵਣਾ ॥ ਤੇਰਾ ਅਵਣਾ ਮੈ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਰਣ ਜਾਨਤਾ ਹੋ ॥ ਜੋ ਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਮਰਣਾ ਕਸਦੇ ਹੋ ਸੋ ਪਿਤਾ ਨਹੀ
 ਦੇਖ ਸਕਤਾ ॥ ਅਰੁ ਸੁਖ ਕਾਨ ਮਿਤਨ ਹੀ ਦੇਖਤਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਇਹੀ ਮੁਖ ਪਰਦੈ ਆ ਕਰਨੀ ਜੋ ਅਪਣਾ ਦਰਸਨ
 ਹੀ ਦੇਵਣਾ ॥ ਹੋਮ ਨੀ ਸੂਰ ਜੁਥਾ ਅਵਸਥਾ ਤਰਨੀ ਮਹਾਂ ਕਠਨੂੰ ਹੋ ॥ ਜੋ ਕੋਊ ਜੋ ਬਨਵਾਨ ਹੋਵੈ ਅਰੁ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਜੁ
 ਗਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਗਾਣੇ ਜੋ ਹੋਵੇ ਗਾਵਿ ਚਾਰ ਸੰਤੋਖ ਸਾਂਤ ਤਿਨ ਹੁੰਸੀ ਧੰਨ ਹੋਵੈ ਸੋ ਦੁਰਲਭ ਹੋ ॥ ਜੋ ਸੇ ਅ
 ਕਾਸਾ ਵਿਖੇ ਬਨ ਹੋਣਾ ਅਸਚਰਜ ਹੋ ॥ ਤੈਸੇ ਜੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਵੈਰਾਗਾ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਤ ਸੰਤੋਖ ਅਸਚਰਜ ਹੋ
 ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੁਖ ਕਉ ਸੋਈ ਉਪਾਉ ਕਹੋ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਕੈ ਮੈ ਜੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਕੇ ਦੁਖ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵਉ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮ ਪਦ
 ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਉ ॥ ॥ ਇਤੁ ਸ੍ਰੀਵਿਸਿਸਟ ਪੁਰਾਣ ਵੈਰਾਗ ਪ੍ਰਕਰਣੇ ਜੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਨਿਰਾਕਰਣਾ ਅਪਾਰਦਸ

ਵਸੇ
ਪੈਰ
੩੫

ਮੇਸਰਗ ੧੧੫

ਮਰਏਵਾਚ

ਹੇਮਨੀਸੁਗਜਿਸਕਾਮਨੁਬਿਲਾਸਕੇਨਮਿਤਾਇਹੁਇ
ਸਤੀਕੀਇਛਾਕਰਤਾਹੈਸੇਇਸਤੀਅਸਥਮਾਸਰੁਧਗਵਿਸਟਾਮੁਤਕਾਰਿਪੁਰਣਇਸਕੀਪਤਲੀਥ
ਈਹੋਈਹੈਸੇਸੇਜੀਤੀਕੀਪਤਲੀਥਈਹੋਈਹੈਅਰੁਤਾਗੇਕਾਰਿਪਤੀਚੇਸਟਾਕਰਤੀਹੈਸੇਸੇਇਹੁਅ
ਸਮਾਸਮਾਦਿਕਤੇਇਤਰਕਛੁਨਹੀਨਿਕਸਤਾਜੇਵਿਚਾਰਕਰਿਨਹੀਦੇਖਤੇਤਿਸਕਾਰਿਤਿਸਕਉਰਮ
ਈਕਰੁਸਤੀਹੈਸੇਸੇਪ੍ਰਬਤਕੇਸਿਖਰਦੂਰਤੇਸੀਦਰਅਰੁਧਮਾਲਸਹਿਤਕੁਸਤੋਹੈਅਰੁਨਿਕ
ਟਜਾਇਦੇਖੀਐਤਉਸਾਰਕਛੁਨਹੀਨਿਕਸਤਾਪਰਬਤਪਥਰਵਟੇਪੜੇਦੇਖੀਤੇਹੈਸੇਸੇਇਸਤੀਬਸ
ਤਅਰੁਬੁਖਣਾਕਰਿਸੀਦਰੁਕੁਸਤੀਹੈਅਰੁਜਬਅੰਗਹੁਕਉਭਿੰਨਭਿੰਨਵਿਚਾਰਕਰਿਦੇਖੀਐਤਉਸਾਰਕਛੁ
ਨਹੀਜੇਸੇਸਰਪਈਕੇਅੰਗਥਹੁਤੇਕੇਮਲਹੋਤੇਹੈਪਰਉਸਕਉਸਪਰਸਕੀਆਤਉਵਿਖਕਰਿਨਾਸੁ
ਕਰਤੀਹੈਸੇਸੇਇਸਤੀਹੈਤਿਸਸਾਥਸਪਰਸਕਰਤੇਹੈਤਿਸਕਉਨਾਸਕਰਿਛਾਤੀਹੈਸੇਸੇਵਿਖਕੀਵ
ਲੀਦੇਖਦੇਆਤਸੀਦਰਣਾਗਤੀਹੈਪ੍ਰਸਪ੍ਰਸਕੀਏਤੇਨਾਸਕਰਤੀਹੈਸੇਸੇਹਸਤੀਕਉਜੀਤੀਰਕਾਰਿਪਕੜ
ਤੇਹੈਸੇਸਾਜਿਸਦੁਆਰੇਪ੍ਰਹਤਾਹੈਤਹਾਹੀਇਸਥਿਤਹੋਇਗਹਿਤਾਹੈਸੇਸੇਅਗਮਾਨੀਕਾਚੇਤੁਰੁਪੀਹਿ
ਸਤੀਹੈਸੇਕਾਮਰੁਪੀਜੀਤੀਰਹੁਸਾਥਥਾਯਾਹੁਆਇਸਤੀਰੁਪੀਇਸਥਾਨਵਿਖੋਇਸਥਿਤਹੋਇਗਹਿਤਾਹੈਉ
ਹਾਤੇਜਾਤਾਕਥਹੁਨਹੀਅਰੁਹਸਤੀਕਉਮਹਾਵਤਅੰਕਸਕਾਪਹਾਰਕਰਤਾਹੈਤਬਥੰਧਨਹੁਕਉਤੇੜਕਰਿਨਿ
ਕਾਸਿਭੀਜਾਤਾਹੈਪ੍ਰਾਚੇਤਅੰਸਾਮੂਰਖਹੈਜੇਮਹਾਵਤਰੁਪੀਹੁਗੁਇਸਕਉਓਪਦੇਸਰੁਪੀਅੰਕਸਕਾਪਹਾਰ
ਭੀਕਰਤੇਹੈਵਾਰਵਾਰਤਉਭੀਨਿਬੰਧਨਹੀਹੋਸਕਤਾਹੇਮਨੀਸੁਰਕਾਮੀਜੇਰਖਇਸਤੀਕੀਇਛਾਕਰਿਤੇਹੈ

੭੧੧

ਵੈਰ
ਪ੍ਰਕ
੩੫

ਸੋ ਅਪਦੇ ਨਾ ਸਕੇ ਨ ਮਿਤ ਕਰਿ ਤ ਹੋ ॥ ਜੇ ਸੇ ਕਦੀ ਬਨ ਕਾ ਹਸ ਹੀ ਕਾ ਗਦ ਕੀ ਹਸ ਤ ਨੀ ਕਿਛੁ ਲਕਰਿ ਬੰਧਨ ਵਿਖੇ
 ਆਵਤੁ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਮਦੁ ਖਹੁ ਕਾ ਬੀਜ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਕਾ ਸੰਗੁ ਹੋ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸ੍ਰਗ ਸਭੁ ਤੇ ਅਧਿਕ ਦਾ ਹੀ ਕਾ ਅਗਨ ਨ
 ਰਕ ਕੀ ਹੋ ॥ ਜੇ ਸਭੁ ਜੀਵ ਹੁੰ ਕਉ ਜਲਾਵਤੀ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਾਇਸ ਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਅਗਨ ਇਸ ਤੇ ਭੀ ਅਧਕ ਹੋ ॥ ਕਾ ਹੋ ਤੇ ਜੁਓ
 ਸ ਅਗਨੀ ਕੇ ਸਪਰਸ ਕੀਏ ਤੇ ਤਪ ਤ ਹੋ ਤੀ ਹੋ ॥ ਅਗੁ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਰੂਪੀ ਅਗਨ ਸਿਮਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਜਲਾਵਤੀ ਹੋ
 ॥ ਅਗੁ ਜਿਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਖਰਮ ਦੀ ਕਜਾਣ ਤੇ ਹੈ ॥ ਸੋ ਅਪਾਤਰ ਮਾਣੀ ਅਹੰ ॥ ਜਬਾਇਸ ਤ੍ਰੀ ਕੇ ਸੁਖ ਕਾ ਵਿਭੋਗ ਹੋ
 ਤੁ ਹੋ ਤਬ ਸਵ ਕੀ ਨਿਅਾਈ ਹੋ ॥ ਜਾਤਾ ਹੋ ਪਰ ਜਾਣ ਤੇ ਨਹੀ ਅਗ ਯਾਨ ਕਾਰਿ ਕੋ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸ੍ਰਗ ਇਹ ਤੇ ਅਸਤ
 ਮਾਸ ਕੇ ਪਿੰਜਰ ਹੋ ਅਗਨ ਵਿਖੇ ਭਸਮ ਹੋਵਾ ਹਿੰਗੋ ॥ ਜੇ ਨਕ ਊਦੇ ਖਕਾਰਿ ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਾਣ
 ਅਕਾਸਾ ਵਿਖੇ ਲੀਨ ਹੋਇ ਜਾਵਾ ਹਿੰਗੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਇਨ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਣੀ ਮੁਰਖ ਤਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸੋ ਅਗਨ ਕੀ ਲ
 ਟ ਪ੍ਰਸਿਅਮ ਤੁ ਹੋ ਤੀ ਹੈ ਤੇ ਸੋ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਕੇ ਸੀਸ ਪ੍ਰਸਾਮ ਕੇ ਸੋ ਹੋ ਤੇ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੋ ਅਗਨ ਕੇ ਸਪਰਸ ਕੀਏ ਤੇ ਜਲ
 ਤੁ ਹੋ ॥ ਤੇ ਸੋ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਕੇ ਸਪਰਸ ਕੀਏ ਤੇ ਜਲ ਤਾ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜਲਾਵਤਾ ਦੇ ਨੇ ਵਿਖੇ ਤੁਲ ਹੋ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸ੍ਰਗ ਇ
 ਸਕੇ ਨਾ ਸਕਰਣੇ ਹਾਰੀ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਅਗਨ ਹੋ ॥ ਜੇ ਇਸ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਿ ਤੇ ਹੈ ਤੇ ਮਹਾ ਮੁਰਖ ਹੋ ਅਗ ਯਾਨੀ
 ਹੈ ॥ ਅਪਦੇ ਨਾ ਸਕੇ ਨ ਮਿਤ ਇਛਾ ਕਰ ਤੇ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪਤਿਗ ਜੇ ਦੀਪਕ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ਤੇ ਮਹਾ ਮੁਰਖ
 ਹੈ ॥ ਸੋ ਅਪਦੇ ਨਾ ਸਕੇ ਨ ਮਿਤ ਹੋ ॥ ਤੇ ਸੇ ਕਾਮੀ ਪਰਖ ਅਪਦੇ ਨਾ ਸਕੇ ਨ ਮਿਤ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਿ ਤੇ
 ਹੈ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸ੍ਰਗ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਰੂਪੀ ਵਿਖ ਕੀ ਵਲੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਹਸਤ ਪਾਦਿ ਤਿਸ ਕੇ ਪਤਰ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਭੁਜਾ ਰੂਪੀ
 ਤਿਸ ਕੀ ਡੰਡੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਤਨ ਰੂਪੀ ਤਿਸ ਕੇ ਗਛੁ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਨੇਤ੍ਰ ਆਦਿ ਕਾਇ ਦੀ ਤਿਸ ਕੇ ਦੂਲ ਹੈ ॥ ਅ

ਵਸਿੰ
ਪੈਰਾ
੩੬

ਰੁਕਾਮੀ ਪੁਰਖਾਤਿ ਸਉ ਪਾਰਿ ਰੁਵਰੇ ਅਨਿ ਬੈਠ ਤੇ ਪੈਂਗਾ ਅਰੁ ਕਾਮ ਰੂਪੀ ਵੀ ਵਰਹੈ ਅਰੁ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀਤਿ ਸ
ਨੇ ਜਾਲ ਪਸਾਰਿ ਆਹੈ ਅਤਿ ਸਾਵਿਥੇ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਰੂਪੀ ਪੰਛੀ ਆਇਓ ਸਤੋ ਪੈਂਗਾ ਕਾਮ ਰੂਪ ਵੀ ਵਰਤਿ ਨ ਕਉ
ਫਸਾਇ ਕਾਰਿ ਕਸਟ ਕਉ ਪਾਪਾਤਿ ਕਾਰਿ ਤਾਹੈ ਅੰਝੇ ਸੀ ਦੁਖ ਦੇਵੇ ਹਰੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਥਾ ਛਾਕਾਰਿ ਤੇ ਪੈਂਤੇ ਮਹਾਂ
ਮੁਰਖ ਹੋਹੈ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪੀ ਸਰਪਣੀ ਹੋਹੈ ਜਬਾਤਿ ਸਕਾਠੁ ਕਾਰਾ ਨਿਕਸਤਾ ਹੋਤ ਬਾਤਿ ਸਕੇ ਨਿਕਟੀ
ਕਮਲ ਫੁਲ ਜਲ ਜਾਤੋ ਪੈਂਗੇ ਤੈਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪੀ ਸਰਪਣੀ ਹੋਹੈ ਜਬ ਉਸ ਕੀ ਏਛਾ ਰੂਪੀ ਫੁੰਕਾਰਾ ਨਿਕਸਤਾ ਹੋਹੈ
ਤਬ ਵੈਰਾਗ ਰੂਪੀ ਕਿਮਲ ਨੀ ਜਲ ਜਾਤੀ ਪੈਂਗਾ ਅਰੁ ਸਰਪਣੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਉਹ ਆਪਡੰ ਸਤੀ ਹੋਹੈ ਤਬ ਵਿਖਰ ਜਤੀ ਹੋਹੈ
ਅਰੁ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪੀ ਸਰਪਣੀ ਕੀ ਚਿਤ ਵਨਾ ਕਾਰਿ ਅੰਤ ਰਿਅਪਨੇ ਵਿਖਰ ਛਜਾਤੀ ਹੋਹੈ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਜੈ ਸੇਬ
ਧਕ ਫੁਲ ਕਾਰਿ ਕੋ ਮਛੀ ਕਉ ਫਸਾਵਤਾ ਹੋ ਕੁੰਡੀ ਸਾਥਾ ਤੈਸੇ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਮਛੀ ਵਤੋ ਪੈਂਗਾ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਆਸ
ਕੇ ਸਾਥ ਅਛਾਰੀ ਹੁਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪ ਕੁੰਡੀ ਹੋਹੈ ਅਰੁ ਉਸ ਸਾਥ ਅਸਨੇ ਹਰੁ ਪੀਤਾ ਗਾਹੈ ਅਤਿ ਸਾਥ ਕਾਮ ਰੂ
ਪੀ ਥਧਕ ਖੈਚ ਲੇਤਾ ਹੋਹੈ ਅਰੁ ਤਿਸ ਨਾ ਰੂਪੀ ਛੁਰੀ ਸਾਥਾਤਿ ਸਕਉ ਮਾਰਤਾ ਹੋਹੈ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਅੰਝੇ ਦੁਖ ਦੇਵੇ ਹਰੀ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀ ਮੁਏ ਕਉ ਏਛਾ ਨਹੀਂ ਅਰੁ ਕਾਮ ਰੂਪੀ ਜੋ ਬਧਕ ਹੋਤਿ ਸਨੇ ਗਾਗਰੂਪੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਿ ਕੋ ਕਾਮੀ ਪੁਰ
ਖ ਮਿਠਾ ਕਉ ਅਸਕਤ ਕਾਰਿ ਛੋਡਿ ਆਹੈ ਅਰੁ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਸਨੇ ਹਰੁ ਪੀਰ ਸਹੀ ਹੋਹੈ ਅਤਿ ਸਕਾਰਿ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ
ਬੈਠ ਕਉ ਥਾਪਾਹੈ ਅਰੁ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਮ ਰੂਪੀ ਜੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਹੋਤਿ ਸਕਉ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਰੂਪੀ ਕਿਮਲ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਖਿ
ੜਾਵਤੋ ਪੈਂਗੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਖਿ ਕਿਮਲ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਕਉ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇ ਪੈਂਗੇ ਸੁਰਜ ਮੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੋਤੇ
ਤੈਸੇ ਜੋ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਹੋਸੇ ਬੁਗ ਹੁਕਾਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇ ਪੈਂਗੇ ਗਮਾਨ ਵਾਨ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਤੇ ਪੈਂਗੇ ਜੈ ਸੇ ਨਿਉਲ

ਵੈਰੰ
ਪ੍ਰੰ
੩੬

ਕਉ

ਖੁਡਤੇ ਨਿਕਾਣ ਕਰਿ ਮਰਦ ਨ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਕਾਮੀ ਕਉ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਦਨ ਕਰਤੀ ਹੈ। ਜਥਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਚਹੁ ਸਿਕ
ਟ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਤੁਥ ਚਿਉ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਮ ਕਰਿ ਭਾਰਤੀ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸੁਕੇ ਤਿਨ ਕਉ ਅਹੁ ਪ੍ਰਤ ਕਉ ਅਗਨ ਭੁਸਮ ਕਰਿ ਤੀ
ਹੈ। ਤੈਸੇ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਉ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਸਪਰਸ ਭੁਸਮ ਕਰਿ ਤਾ ਹੈ। ਹੇਮ ਨੀ ਸੁਰਗ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਜੋਗਤ ਹੈ। ਤਿਸ ਕ
ਸਨੇ ਹਰੂ ਪੀਵਿ ਕਾਰਤ ਮਤਾ ਹੈ। ਤਿਸਾ ਵਿਖੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਕਉ ਛੁਪਿ ਸਾਚ ਅਮਾਦਿ ਕਹੈ ਸੋ ਆਨਾ ਇਸਾ ਬਿਤ ਹੋਤੇ
ਹੈ। ਹੇਮ ਨੀ ਸੁਰ ਜੋ ਪੁਰਖਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਖੜਗ ਕੇ ਪੁਹਾਰ ਤੇ ਬਥਿਅਾ ਹੈ। ਜੁਵਾਰੂ ਪੀਸੀ ਗਾਮਾ ਵਿਖੇ ਸੋ ਮਹਾਂ ਪੁਰ
ਖ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਉ ਹਮਾ ਹਾਨ ਮਸਕਾਰ ਹੈ। ਇਹਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਸੀ ਜੋਗ ਪਰਮ ਦੁਖ ਹੀ ਕਾ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਤਾਤੇ ਮੁਕਉ
ਇਛਾ ਨਹੀ। ਹੇਮ ਨੀ ਸੁਰ ਜੋ ਰੋਗ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਹੁ ਤਿਸ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਉਖਦ ਕਰੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਥਾ ਨਿਵਿਰਤ ਹੋਤ
ਹੈ। ਅਰੁ ਜਉ ਕੁਪ ਖੁਕਉ ਸੇਵੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਥਾ ਵਿਪਰਜੈ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਹੇਗ ਵਾਧਿ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਤਾਤੇ ਮੇਰੇ ਰੋਗ ਕੇ ਅਨੁਸ
ਰ ਅਉਖਧ ਕਰਹਾ। ਸੋ ਰੋਗ ਮੇਰਾ ਸੁਣਹਾ। ਜਰਾ ਅਹੁ ਮਿਤ ਮੁਣ ਕਉ ਬਡਾ ਰੋਗ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੇ ਨਾਸ ਕਾ ਅਉਖਧ ਮੁ
ਣ ਕਉ ਦੇਵਉ। ਅਹੁ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਦਿ ਕੇ ਜੋਗਿ ਹੋ ਸੋ। ਇਸ ਰੋਗ ਕਉ ਵਿਰੋਧ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਅਗਨ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰ
ਤਪਾਈ ਐ। ਤਉ ਅਗਨ ਵਰਧਤੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਰੋਗ ਹੁਤੇ ਜਰਾ ਮਿਤਾ ਦਿਕੋ ਰੋਗ ਵਧਤੇ ਹੈ। ਤਾਤੇ ਇਸ ਰੋਗ ਤੇ ਨਿ
ਵਿਰਤ ਕਾ ਅਉਖਧ ਕਰਹਾ। ਨਹੀ ਤੇ ਮੈ ਸੁਥਾ ਤਿ ਆਗ ਕਰਿ ਕੈ ਬਨ ਵਿਖੇ ਜਾਇ। ਇਸ ਬਿਤ ਹੋਵਉਗਾ। ਹੇਮ
ਨੀ ਸੁਰ ਜਿਸ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਉ ਰੋਗ ਹੁਕੀ। ਇਛਾ ਭੀ ਹੋਵੈਗੀ। ਅਹੁ ਜਿਸ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੀ ਨਹੀ। ਤਿਸ
ਕਉ ਇਛਾ ਭੀ ਨਹੀ। ਜਿਸਨੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਤਿ ਆਗ ਕੀ ਆਪੈ ਸੋ ਸੁਖੀ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਸੀਸਾਰ ਕਾ ਬੀਜ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ।
ਤਾਤੇ ਮੁਣ ਕਉ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ। ਅਉਖਧ ਸੇਵੀ ਅਉਖਧ ਦੇਹਾ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਕੈ ਜਰਾ ਅਹੁ ਮਿਤ ਰੋਗਾ ਨਿਵਿ

੪੬

ਤਿਸ ਸੀਸਾਰ ਕਉ ਤਿਯਾਗ ਕੀ ਆਪੈ ਸੋ

ਵਸਿੰ
ਪੰਗ
੩੭

ਰਤਹੋਵੈ॥ **ਅਇਤਈਵਸਿਸਦਪਰਾਣਵੈਰਗਪ੍ਰਕਰਣੇਜਵਾਅਵਸਥਾਨਿਰਾਦਰਵਰਨਨੰਨਾਮਖੇਤ੍ਰਸਸਰ**
ਗਵਰਨਨੰ॥੧੬॥ **॥ਰਾਐਵਾਚ॥** ਹੇਮਨੀਸ੍ਵਰਥਾਲਕਾਅਵਸਥਾਤੇਮਹਾਂਜਨਮਰਾਅਸ
ਕਤਅਵਸਥਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੁਵਾਜਥਾਵਤੀਹੈਤਥਕੁਮਾਰਅਵਸਥਾਕਉਗਾਸਲੇਤੀਹੈ॥ ਅਰੁਸਹੀਰਜਰਜਰੀ
ਰੂਤਹੋਤਾਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਥਧਖੀਦੁਹੋਜਾਤੀਹੈ॥ ਬਹੁੜਮ੍ਰਿਤਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਹੇਮਨੀਸ੍ਵਰਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰ
ਅਗਮਾਨੀਕਾਜੀਵਣਾਵਿਅਰਥਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ ਕਛੁਅਰਥਸਿਧਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਜੈਸੇਨਦੀਕੇਤਪ੍ਰਥਮਿਛੁਹੋਤਾਹੈ
ਅਰੁਪ੍ਰਵਾਹਕਾਰਿਕੈਜਰਜਰੀਰੂਤਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਪਵਨਕਾਰਿਕੈਪੜਜਰਜਰੀਰੂਤਹੋਤੇਹੈ॥ ਤੈਸੇਜਰਾਅਵਸ
ਥਾਵਿਖੇਸਹੀਰਜਰਜਰੀਰੂਤਹੋਤਾਜਾਤਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਕਿਛੁਰੋਗਹੈਸੋਆਨਪ੍ਰਾਪਤੀਹੋਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਸਹੀਰਕ੍ਰਿਸਹੋ
ਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਇਸਤੀਪੜਾਦਿਕਇਸਕਾਤਿਆਗਕਰਤੇਹੈ॥ ਜੈਸੇਪਕੇਫਲਕਉਥਿਛੁਤਿਆਗਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਇ
ਸਕਾਤਿਆਗਕਾਰਿਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਦੇਖਦੇਖਕਾਰਿਹਸਤੇਹੈ॥ ਜੈਸੇਉਨਮਤਕਉਦੇਖਕਾਰਿਹਸੀਕਾਰਿਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਕਹਿ
ਤੇਹੈ॥ ਇਸਕੀਥਧਕਛੁਨਹੀਰਹੀ॥ ਬਹੁੜਕੈਸੀਅਵਸਥਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਕਮਲਊਪਰਗੜਾਪੜਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਕਮਲ
ਜਰਜਰੀਰੂਵਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਜਰਾਅਵਸਥਾਵਿਖੇਪਰਖਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ ਹੇਮਨੀਸ੍ਵਰਸਹੀਰਲੀਥਾਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਰੁ
ਸਕਤਕਛੁਨਹੀਰਹਿਤੀ॥ ਜੈਸੇਚਿੰਕਾਲਕਾਥੁਛਾਥਿਛੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਤਿਸਕਉਮਧਾਵਿਖੇਪ੍ਰਵਾਹਇਜਾਤਾਹੈ॥
ਅਰੁਤਿਸਾਵਿਖੇਸਕਤਨਹੀਰਹਿਤੀ॥ ਹੇਮਨੀਸ੍ਵਰਅਵਰਸਰੁਖੀਦੁਹੋਇਜਾਤੀਹੈ॥ ਸਕਤਾਤੈਸੇਇਸਾਵਿਖੇਇ
ਕਸਕਤਆਨਗਹਿਤੀਹੈ॥ ਜੈਸੇਰੂਝੇਥਿਛੁਵਿਛੁਛੁਆਨਰਇਸਥਿਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਇਸਾਵਿਖੇਦੇਕਕ੍ਰੋਧਸਕਤ
ਆਨਇਸਥਿਤਹੋਤੀਹੈ॥ ਅਵਰਸਕਤੀਖੀਦੁਹੋਜਾਤੀਹੈ॥ ਹੇਮਨੀਸ੍ਵਰਜਰਾਅਵਸਥਾਦੁਖਹੁਕਾਰਿਹੋਤਾ॥ ਜਹਾਜ

੩੧

ਵੈਰੰ
ਪ੍ਰਕੰ
੩੭

ਰਾਅਵਸਥਾਹੋਤੀਹੋਤਹਾਂਸਰੁਦਖਏਕਠੇਅਨਹੋਤਹਾਂਤਿਨਕਰਮਹਾਂਦੀਨਹੋਇਜਾਤਹੋਅਰੁਜਵਾਅਵਸਥਾਵਿ
 ਖੋਜੇਕਾਮਕਾਬਲਥਾਸੇਜਗਾਵਿਖੇਖੀਵਹੋਇਜਾਤਹੋਅਰੁਇਵੀਆਂਭੀਦੀਨਜੈਸੀਹੋਇਜਾਤੀਹੋਤਿਨਹੋਤਹ
 ਪਲਤਕਾਅਭਵਹੋਇਜਾਤਹੋਜੈਸੇਪਿਤਾਕੇਨਿਰਧਨਹੁਏਪੁਤ੍ਰੀਦੀਨਹੋਇਜਾਤਹੋਹੋਸੇਸਰੀਰਕੇਨਿਬਲਹੁ
 ਏਇਵੀਭੀਨਿਬਲਹੋਇਜਾਤੀਹੋਪਰੁਏਕਤਿਸਨਾਨਵਤਨਹੋਤੀਜਾਤੀਹੋਹੋਮੁਨੀਸੂਰਜਬਜਰਾਰੂਪੀਰਾਤਾਅ
 ਵਤੀਹੋਤਥਾਸਾਰੂਪੀਗਿਦਤੀਆਨਸਬਦੁਕਰਿਤੀਹੋਅਰੁਆਧਿਵਿਆਧਰੂਪੀਉਲੂਭੀਆਨਨਿਵਾਸਕਰਿਤੇਹੋ
 ਹੋਮੁਨੀਸੂਰਐਸੀਜੋਨੀਚਥਿਧਾਅਵਸਥਾਹੋਤਿਸਕੀਮੁਕੁਓਇਛਾਨਹੀਏਹਦੇਹਜਰਾਕੇਆਏਤੇਕੁਥਜਹੋਇ
 ਜਾਤੀਹੋਜੈਸੇਪਕੇਫਲਕਰਿਕੇਥਿਛੁੜਕਤਾਜਾਤਾਹੋਤੈਸੇਜਰਾਕੇਆਏਤੇਦੇਹਕੁਥਜਹੋਜਾਤੀਹੋਅਰੁਜੋਇਸ
 ਤੀਪੁਤ੍ਰਕੁਣਿਤ੍ਰਜੇਥਨਅਵਸਥਾਵਿਖੋਇਸਕੋਚਾਹਤੇਹੋਅਰੁਹਲਕਰਤੇਥੇਤੇਸਕੁਤੀਆਗਦੇਤੇਹੋਜੈਸੇਥਿਧ
 ਬੈਲਕਓਬੈਲਵਲੇਸਕੁਤੀਆਗਦੇਤੇਹੋਤੈਸੇਇਸਕਓਤੀਆਗਦੇਤੇਹੋਥਾਪਦਾਅਰੁਹਸਤੇਹੋਇਸਕਓਦੇਖ
 ਕਰਿਗਾਅਰੁਅਪਮਾਨਕਰਿਤੇਹੋਤਿਨਕਓਓਠਕੀਨਿਆਈਰਾਸਤਾਹੋਹੋਮੁਨੀਸੂਰਐਸੀਜੋਨੀਚਅਵਸਥਾਹੋਤਿ
 ਸਕੀਮੁਕੁਓਇਛਾਨਹੀਅਰੁਜੋਕਰਤਵਤੁਮੁਕੁਓਕੋਹੋਸੇਈਕਰਉਗਇਸਸਰੀਰਕੀਅਵਸਥਾਤੇਸੁਖਦਾਈ
 ਕੋਉਨਹੀਗਬਾਲਕਅਵਸਥਾਮਹਾਂਮੁਛਹੋਅਰੁਜਵਾਅਵਸਥਾਮਹਾਂਵਿਕਾਰਵਾਨਹੋਅਰੁਜਰਾਅਵਸਥਾਭੀ
 ਦੁਖਹੋਕਾਪਾਤ੍ਰਹੋਗਬਾਲਕਅਵਸਥਾਕਓਜਵਾਗਾਸਲੇਤੀਹੋਅਰੁਜਵਾਕਓਜਰਾਗਾਸਲੇਤੀਹੋਅਰੁਜਰਾਕਓ
 ਮ੍ਰਿਤਗਾਸਲੇਤੀਹੋਇਹਅਵਸਥਾਤੇਆਪਹੀਅਲਪਹੋਇਨਕਓਆਸੈਕਰਿਕੇਮੈਕਿਆਸੁਖੀਹੋਵਦਹੋਗ
 ਤਾਂਤੇਜੋਈਉਪਾਓਮੁਕੁਓਕੋਹੋਜਿਸਕਰਿਕੇਇਨਹੀਦੁਖਹੋਤੇਮੁਕਤਿਹੋਵਉਗਹੋਮੁਨੀਸੂਰਜਬਜਰਾਅਵਸ

ਵਸਿੰ

ਪੌਰੰ

੩੯

ਥਾਅਵਤੀਪੈਤਥਮਰਣਾਭੀਨਿਕਟਅਵਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਸੀਧੀਆਆਈਤਥਤਾਤਕਾਲਗਤਾਅਵਤੀਹੈ। ਜੈ
 ਉਸੀਧੀਆਕੇਆਏਭੀਦਿਨਕੀਆਸਥਾਕਰੇਤਉਮੁਰਖਹੈ। ਤੈਸੇਜਗਕੇਆਏਜੀਵਣਕੀਆਸਥਾਕਰਣੀਮਹ
 ਮੁਰਖਤਾਹੈ। ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਜੈਸੇਬਿਲੀਚਿਤਵਤੀਹੈ। ਜਉਚੁਆਵੈਤਉਗੁਸਲੇਵਉ। ਤੈਸੇਮਿਤਚਿਤਵਤੀਹੈ। ਜਬਜ
 ਗਾਅਵਸਥਾਆਵੈਤਥਮੇਇਸਕਉਗੁਸਲੇਵਉ। ਅਰੁਜਗਾਅਵਸਥਾਮਨੇਕਾਲਕੀਸਖੀਹੈ। ਗਇਨਕਰਿਰੋਗ
 ਰੂਪੀਮਸਾਲੇਕਾਰਿਕੈਸਰੀਰਰੂਪੀਆਸਕਉਪੁਪਕਕਰਤੀਹੈ। ਜਬਪੁਪਕਕਰਿਗਹਿਤੀਹੈਤਥਕਾਲਜੈਇਸਕਾਸੁ
 ਮੀਹੈਸੇਆਇਕਰਿਰੋਜਨਕਰਲੇਤਾਹੈ। ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਸਰੀਰਰੂਪੀਗੁਹੈ। ਤਿਸਕਾਸੁਆਮੀਕਾਲਹੈ। ਜਬਕ
 ਲਗਿਹਵਿਖੇਆਵਟੇਲਾਗਤਾਹੈ। ਤਥਤਿਸਕੇਆਗੇਤੀਨਪਟਗਈਆਵਤੀਹੈ। ਪੁਥਮਆਸਕਤਤਾਅਰੁਦੁ
 ਸਰੇਅੰਗਹੁਵਿਖੇਪੀੜਾਅਰੁਤੀਸਰੀਖਾਂਸੀ। ਅਰੁਸੀਘੁਸੀਘੁਸੁਸਕਾਨਿਕਸਣਾ। ਅਰੁਸੇਤੁਜੇਕੇਸਹੈਸੇ
 ਚਮਰਝੂਲਤੇਹੈ। ਅੰਸੀਜੇਕਾਲਕੀਸਹੇਲੀਹੈ। ਸੇਪਿਥਮੇਆਨਪਵੇਸਕਰਤੀਹੈ। ਅਰੁਜਗਾਰੂਪੀਕਹਿਗਲਕ
 ਰਿਸਰੀਰਕਉਠੀਕਕਾਰਿਛਾਡਤੀਹੈ। ਤਥਕਾਲਜੈਸੁਆਮੀਹੈਗੁਹਕਾਸੇਆਨਪਵੇਸਕਰਤਾਹੈ। ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਪ
 ਰਮੁਨੀਚਅਵਸਥਾਜੈਜਗਾਹੈ। ਜਬਇਹਆਵਤੀਹੈਤਥਸਰੀਰਜਰਜਰੀਰੂਪਹੋਇਜਾਤਾਹੈ। ਅਰੁਕਾਂਪਦੇਲ
 ਗਤਾਹੈ। ਅਰੁਸਰੀਰਪਰਵਲਚੜਜਾਤੇਹੈ। ਅਰੁਕੂਰਹੋਇਜਾਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਕਮਲਹੰਪੁਗੜੇਕੀਵਰਖਾਹੋਤੀਹੈ।
 ਤਥਜਰਜਰੀਭੂਤਹੋਇਜਾਤੇਹੈ। ਤੈਸੇਸਰੀਰਜਰਜਰੀਭਾਵਹੋਇਜਾਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਬਨਵਿਖੇਬਖਆੜੀਆਨਸ
 ਬਦਕਰਤੀਹੈ। ਅਰੁਬਲਰੂਪੀਮਿਗਹੰਕਾਨਾਸਕਰਤੀਹੈ। ਤਹਾਂਕਾਹੰਪੀਥਖਆੜੀਆਨਸਬਦਕਰਤੀਹੈ
 ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਜਬਜਗਾਅਵਸਥਾਆਵਤੀਹੈਤਥਮਿਤਪੁਸੀਨਹੋਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਚੰਦਮਾਕੇਉਦੈਮਿਤਰੂਪੀਕਮਲ

ਵੇਰੰ

ਪ੍ਰੰ

੩੯

ਸੀ

ਹੁੰ

ਖਿੜਾਵਤੋਂ ਹੋਂ ਹੋਮੁ ਨੀ ਸੁਰਾਇ ਹਜਰਾ ਅਵਸਥਾ ਬਡੀ ਦੁਸਟ ਹੋਂ ਬਡੇ ਬਡੇ ਜੋਹੁ ਏਹੋ ਤਿਨ ਕਉ ਭੀ ਇਸਨੇ ਦੀਨ
 ਕੀਆ ਹੋਂ ਜਨ ਦਪ ਅੰਧੇ ਸੁਰਮੇ ਹੁਏ ਹੋਂ ਜੋ ਸੀਗਾ ਮਾਇਖੇ ਜੁਧ ਕੀਏ ਹੋਂ ਤਿਨ ਹੁਨੇ ਅਰੁ ਸਤ੍ਰਾ ਅਹੰ ਕਉ ਜੀਤਾ ਆਹੋਂ ਅਰੁ
 ਉਨ ਕਉ ਕਿਨ ਹੁੰਨ ਹੀ ਜੀਤਾ ਅਰੁ ਬਡੇ ਪਰਬਤ ਹੁੰ ਕਉ ਚੂਰਨ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਹੋਂ ਤਉ ਭੀ ਜਰਾ ਰੂਪੀ ਪਿਸਾਚ ਨੀ ਕੇ ਸੀਗ
 ਕਰਿ ਮਹਾ ਦੀਨ ਹੋਇ ਗਏ ਹੋਂ ਮਾਇ ਹੁੰਨ ਰਾ ਰੂਪੀ ਜੋ ਰਾਖਸੀ ਹੋਂ ਤਿਸਨੇ ਸਬ ਕਉ ਦੀਨ ਕੀਆ ਹੋਂ ਸਭ ਕੋ ਜੀਤ ਦੇਹਰੀ
 ਇਹੁ ਜਰਾ ਰੂਪੀ ਰਾਖਸੀ ਹੋਂ ਹੋਮੁ ਨੀ ਸੁਰ ਜਰਾ ਸਰੀਰ ਕਉ ਅਗਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਲਾਗਤੀ ਹੋਂ ਅਰੁ ਧੁਮਾਨਿਕ ਸ
 ਤਾ ਹੋਂ ਤੇ ਸੇਜ ਬਸਰੀ ਰੂਪੀ ਬ੍ਰਿਛ ਕਉ ਜਰਾ ਰੂਪੀ ਅਗਨ ਲਾਗਤੀ ਹੋਂ ਤਥਾ ਤਿਸਨ ਰੂਪੀ ਧੁਮਾਨਿਕ ਸਤਾ ਹੋਂ ਜੇ ਸੇਡ
 ਬੋਵਿਖੇ ਅਨੇ ਕਰਤ ਨ ਹੋਤੇ ਹੋਂ ਤੇ ਸੇਜ ਰਾ ਰੂਪੀ ਭੋਵਿਖੇ ਦੁਖ ਰੂਪੀ ਅਨੇ ਕਰਤ ਨ ਹੀ ਹੋਤੇ ਹੋਂ ਅਰੁ ਜਰਾ ਰੂਪੀ ਬਸੀ
 ਤਕੀਰਤ ਹੋਂ ਮਤਿ ਸਕਾਰਿ ਕੈ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਬ੍ਰਿਛ ਦੁਖ ਰੂਪੀ ਰਿਸ ਕਰਿ ਪੂਰਨ ਹੋਤੇ ਹੋਂ ਜੇ ਸੇਹ ਸਤੀ ਜੰਜੀਰ ਕਰਿ ਬਾਂਧ
 ਹੁਆ ਦੀਨ ਹੋਜਾਤਾ ਹੋਂ ਅਰੁ ਅੰਗ ਸਕੁ ਨ ਬਲ ਹੋਜਾਤਾ ਹੋਂ ਅਰੁ ਬਲ ਖੀਦੋ ਜਾਤਾ ਹੋਂ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਨੁ ਬਲ
 ਹੋਇ ਜਾਤੀ ਹੋਂ ਸਰੀਰ ਜਰ ਜਰੀ ਭਾਵ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੋਂ ਪ੍ਰਏ ਕਤਿ ਸਨ ਨ ਹੀ ਘਟਤੀ ਪਉਲਟੀ ਬਢਤੀ ਹੋਂ ਜੇ ਸੇ
 ਰਾਤਾ ਵਤੀ ਹੋਤ ਬਸਤੁ ਸੁਰਜ ਮੁਖੀ ਕਮਲ ਮੁਦੇ ਜਾਤੇ ਹੋਂ ਅਰੁ ਪਿਸਾਚ ਨੀ ਆਆਇ ਕਰਿ ਵਿਚਰਨੇ ਲਾਗਤੀ
 ਹੈਂ ਅਰੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੀ ਹੋਂ ਤੇ ਸੇਜ ਰਾ ਅਵਸਥਾ ਰੂਪੀ ਰਾਤ ਕੇ ਆਏ ਤੇ ਸਬ ਸਕਤ ਰੂਪੀ ਕਮਲ ਮੀਦੇ ਜਾਤੇ ਹੋਂ ਹੋਮੁ
 ਨੀ ਸੁਰ ਜੇ ਸੇਰੀਗਾ ਕੇਤ ਦਪ ਬ੍ਰਿਛ ਹੋਤਾ ਹੋਂ ਅਰੁ ਤਿਸ ਕੇ ਬੇਗਾ ਕਰਿ ਜਰ ਜਰੀ ਰੂਤ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੋਂ ਜੇ ਆਯੁ ਰੂਪੀ
 ਪ੍ਰਵਾਹ ਚਲਤਾ ਹੋਂ ਤਿਸ ਕਰਿ ਸਰੀਰ ਜਰ ਜਰੀ ਹੋਤਾ ਹੋਂ ਜੇ ਸੇ ਮਾਸ ਕੇਟ ਕੜੇ ਕਉ ਦੇਖ ਕਰਿ ਅਕਾਸ ਤੇ ਉਡਤ
 ਇਲਖੀ ਖੇਰੂ ਸੂਟ ਮਾਰਤਾ ਹੋਂ ਤੇ ਸੇਜ ਬਜਰਾ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਮਾਸ ਕਉ ਕਾਤ ਦੇਖਤਾ ਹੋਤ ਬਸੀ ਪ੍ਰ

ਲੇਜਾ

ਵਸਿੰ
ਪੰਗਾ
੩੬

ਹੀਲੇਨਤਾਹੈਸਰੀਰਕਉਹੇਮੁਨੀਸੁਹਾਇਹਤੇਕਾਲਕਾਗਾਸਬਨਆਹੁਆਹੈਜੈਸੇਸੁੰਦਰਬਿਛਕਉ
 ਦੇਖਕਉਹਸਤੀਬੋਜਨੁਕਰਿਜਾਤਹੈਤੈਸੇਜਰਾਅਵਸਥਾਵਿਖੇਸਰੀਰਕਉਦੇਖਕਉਕਾਲਕੁਛਨੁਕਰਿ
 ਜਾਤਹੈ॥ **ਇਰਸੀਵਾਸਿਸਦਪਰਦਵੈਰਕਾਪੁਕਰਦੇਜਰਾਅਵਸਥਾਵਰਨਨੰਨਾਮਸਪਤਦਸਸਰਗ:**
੨੭੭੭ **ਪਰਮੇਵਾਰਾ** ਹੇਮੁਨੀਸੁਹਸੀਸਾਰਰੂਪੀਗਰਤਹੈਅਰੁਉਸਾਵਿਖੇਅਗਮਾਨੀਭਿ
 ਜਾਹੈਸੀਸਾਰਰੂਪੀਗਰਤਅਲਪਹੈਪਰਅਗਮਾਨੀਕਉਬਡਹੋਇਗਾਇਆਹੈਸੀਕਲਪਾਵਿਕਲਪਕੀਅਧਕ
 ਤਾਤੇਅਰੁਜੇਗਮਾਨਪਰਖਹੈਤੇਸੀਸਾਰਕਉਮਿਥਮਾਜਾਣਤੇਹੈਅਰੁਮਿਥਮਾਰੂਪਜਾਣਕਉਸੀਸਾਰਰੂਪੀਜਾ
 ਲਾਵਿਖੇਫਸਤੇਨਹੀਅਰੁਜੇਮੁਰਖਹੈਤੇਸੀਸਾਰਕਉਸਤਜਾਣਕਉਸੀਸਾਰਕੀਆਸਥਾਰੂਪੀਜਾਣਾਵਿਖੇਫ
 ਸਤੇਹੈਅਰੁਸੀਸਰਕਉਗੁਰੀਥਾਛਾਕਰਤੇਹੈਜੈਸੇਦਰਪਦਵਿਖੇਪਾਤੀਬਿਥਕਉਦੇਖਕਉਮੁਰਖਥਾਲਕਫ
 ਲਕੇਖਾਵੇਕੀਇਛਾਕਉਤੇਹੈਤੈਸੇਅਗਮਾਨੀਸੀਸਾਰਕਉਸਤਿਜਾਣਕਉਜਗਤਕੇਪਦਾਰਥਹੁਕੀਥਾਛਾਕਉ
 ਤੇਹੈਇਹੁਸੁਕਉਹੋਵੈਅਰੁਇਹੁਨਹੋਵੈਹੇਮੁਨੀਸੁਹਾਇਹੁਜੇਸੁਖਹੈਸੇਪੇਲਵਹੈਅਰੁਥਾਇਹੁਜੇਆਵ
 ਤੇਭੀਹੈਅਰੁਜਾਤੇਭੀਹੈਇਸਥਿਰਨਹੀਗਹਿਤੇਇਨਕਉਕਾਲਗਾਸਲੇਤਾਹੈਜੈਸੇਪਕੇਅੰਨਕਉਚੁ
 ਹਾਖਾਇਜਾਤਾਹੈਤੈਸਸਭਪਦਾਰਥਹੁਕਉਕਾਲਗਾਸਲੇਤਾਹੈਹੇਮੁਨੀਸੁਹਜੇਤੇਕਛੁਪਦਾਰਥਹੈਸੇ
 ਕਾਲਨੇਗਾਸਲੇਏਹੈਬਡੇਬਡੇਬਲੀਹੁਏਹੈਜੇਸੁਮੇਰਤੇਭੀਗੀਭੀਰਥੇਅੰਸੇਸੇਜਿਨਕੇਬਲਥੇਤਿਨਕਉ
 ਭੀਕਾਲਗਾਸਲੀਆਹੈਜੈਸੇਸਰਪਕਉਊਰਅਥਵਾਨਿਵਲਾਭੁਛਨੁਕਰਿਜਾਤਹੈਤੈਸੇਬਡੇਬਲੀਅਹੁ
 ਕਉਭੀਕਾਲਗਾਸਲੀਆਹੈਅਰੁਜਗਤਰੂਪੀਏਕਗੁਲਰਕਾਫਲੁਹੈਤਿਸਵਿਖੇਜੇਮਜਾਹੈਸੇਬ੍ਰਹਮ

ਵੈਰੰ
ਪ੍ਰੰ
੩੬

ਦਿਕਹੈ ਅਗੁਇ ਨਹੁ ਫਲਹੁ ਕੇ ਜੇ ਬਿਛਹੈ ਅਗੁਇ ਨਹੁ ਕੇ ਜੇ ਬਨੁ ਹੈ ਸੇ ਬਹਮਸਰੂਪਹੈ । ਤਿਸ ਬਹਮਸਰੂਪ ਬਨ
 ਵਿਖੇ ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਬਿਛਹੈ ਸੇ ਇਸ ਕਾ ਅਹਰਹੈ ਸੇ ਸਭ ਕੇ ਕਾਲ ਭਛ ਨ ਕਰ ਜਾਣਹੈ । ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਗਇ ਹਥ ਭਾਬਲੀ
 ਹੈ । ਜੇ ਕਛੁ ਦੇਖ ਦੇ ਵਿਖੇ ਆਵਤਾ ਹੈ ਸੇ ਸਹੀ ਇਸ ਗਾ ਸਲੇਣਾ ਹੈ । ਅਵਰ ਹੁੰਕੀ ਕਿ ਆਕਹਿਣੀ ਹੈ ਹਮਾਰੇ ਜੇ ਬਡੇ ਬਹ
 ਮਾਜੀ ਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਭੀ ਕਾਲ ਗਾ ਸਲੇਣਾ ਹੈ । ਜੇ ਸੇ ਮਿਗ ਕਉ ਸਿੰਘ ਗਾ ਸਲੇਣਾ ਹੈ । ਅਰੁ ਕਾਲ ਕਿ ਸੀ ਕਾਰਿ ਜਾਣਿ
 ਆਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ਖਿਦਘ ਫੀ ਪਹਿਰਾਇਨੁ ਅਰੁ ਮਾਸ ਵਰਖ ਆਇ ਕਕਰਿ ਕੇ ਜਾਣੀ ਐ ਸੇ ਜਾਣੀ ਐ ਅਵਰ ਕਉ ਮੁ
 ਰਤ ਨਾ ਹੀ ਪੁਤ ਫਕਾਲ ਕੀ ਕਾਸਤੀ । ਐ ਸਾ ਅਪੁਗਦ ਰੂਪੁ ਹੈ । ਅਗੁਇ ਸਾ ਬਿਰਗਹਿਣੀ ਕਿ ਸੀ ਕਉ ਨਹੀ ਦੇਤਾ । ਅਰੁ
 ਵੇ ਕਵਲੀ ਇਸ ਨੇ ਪਸਾਰੀ ਹੈ । ਜੇ ਤੁਚਾ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤ ਹੈ । ਅਰੁ ਫੁਲਾ ਤਿਸ ਕਾ ਦਿਨ ਹੈ । ਅਰੁ ਜੀਵ ਰੂਪੀ ਭਵਰੇ ਤਿ
 ਸ ਪਰਿਆਨ ਬੈਠਤੇ ਹੈ । ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਗ ਜਗਤ ਰੂਪੀ ਗੁਲਰ ਕੇ ਫਲ ਹੈ । ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਜੀਵ ਰੂਪੀ ਮਛਰ ਗਹਿਤੇ ਹੈ । ਤਿ
 ਸ ਫਲ ਕਉ ਕਾਲ ਭਛ ਨ ਕਾਰਿ ਜਾਤਾ ਹੈ । ਜੇ ਸੇ ਅਨਾਰ ਕਉ ਤੇਤਾ ਭਛ ਨ ਕਰਤਾ ਹੈ । ਅਰੁ ਜਗਤ ਰੂਪੀ ਬਿਛੁ ਹੈ ।
 ਅਰੁ ਜੀਵ ਰੂਪੀ ਤਿਸ ਕੇ ਪਾਤ ਹੈ । ਅਰੁ ਕਾਲ ਰੂਪੀ ਮਹਿਖਾ ਸਭ ਅਸੁਭ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਸਿੰਗ ਹੁੰਕਾਰਿ ਤਿਸ ਕਉ ਛੇ
 ਵਛੇ ਵਕਾਰਿ ਖਾਤਾ ਹੈ । ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਗਇ ਹਕਾਲ ਮਹਾਂ ਕੂਰ ਹੈ । ਜੇ ਕਿਸੀ ਪਰਿਦਾਇ ਆਨ ਹੀ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਉ ਭੋ
 ਜਨੁ ਕਾਰਿ ਜਾਤਾ ਹੈ । ਅਵਰ ਤੇ ਇਸ ਤੇਰੇ ਕਉ ਨਹੀ ਪਰੇ ਕਕਮਲ ਫੁਲ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਤੇ ਬਚਾ ਹੈ । ਸੇ ਕਮ
 ਲ ਕੈ ਸਾਹੈ । ਸਾਂਤ ਅਰੁ ਮੇਤੀ ਤਿਸ ਕੇ ਅੰਕਰ ਹੈ । ਅਰੁ ਚੈਤਨ ਤਾਮਾ ਤੁਪਕਾਸ ਹੈ । ਇਸ ਕਾਰਣ ਉਹ ਬਚਾ ਹੈ
 । ਜੇ ਕਾਲ ਉਸ ਕਉ ਪਹੁਚਨ ਹੀ ਸਕਤਾ । ਉਸ ਵਿਖੇ ਪਾਪਤ ਹੁਆ ਕਾਲ ਭੀ ਲੀਨ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ । ਅਰੁ ਅਵਰ ਜੇਤ
 ਕਛੁ ਪੁਪੁਚੈ ਸੇ ਕਾਲ ਕੇ ਖਵਿਖੈ ਹੈ । ਜੇ ਸੇ ਸੇ ਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਭੀ ਮਾਰਤਾ ਹੈ । ਬਹਮਾ ਬਿਸਨ ਰੁਕੁ ਮੇਰਾ ਆਇ ਕਸ

ਵਸਿੰ
ਪੋਗਾ
੪੬

ਕੁਮਰਤਾਉਸੀਧਾਰੀਹੈਅਰੁਬਹੁੜਉਨਕਉਅੰਤਰਧਿਆਨਕਾਰਿਛੇਤਾਹੈਹੇਮੁਨੀਸੁਰਉਤਪਤਿਇਸ
ਬਿਤਅਰੁਪੁਲੈਸਭਕਾਲਤੇਹੋਤੀਹੈਅੰਨੇਵਾਰਮਹਾਂਕਲਪਕਉਗ੍ਰਾਸਲੀਆਹੈਅਰੁਅਨੇਕਦਾਰਕਰੇਗਾ
ਅਰੁਤਿਸਕੇਭੋਜਨਕਰਦੇਤੇਤ੍ਰਿਪਤਕਦਾਰੀਤਨਹੀਭੁਇਆਅਰੁਕਦਾਰੀਤੇਹੋਤਾਭੀਨਹੀਯਜੈਸੇਅਗ
ਨੀਪ੍ਰਤਕੀਅਹੁਤੀਕਾਰਿਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀਹੋਤੀਯਜੈਸੇਜਗਤਥਹਮੰਡਕੇਭੋਜਨਕਾਰਿਏਕਾਰਿਕਾਲਤ੍ਰਿਪਤਨ
ਹੀਹੋਤਾਅਰੁਇਸਕਾਐਸਾਸੁਭਾਵਹੈਜੋਇਦ੍ਰਕਉਦਾਰਿਦੀਚਾਇਕਾਰਿਤਾਹੈਅਰੁਦਾਰਿਦੀਕਉਇਦ੍ਰਕਾਰਿ
ਤਾਹੈਸਮੇਰਕਉਰਾਈਕਰਤਾਹੈਅਰੁਰਾਈਕਉਠਾਇਸਮੇਰਕਰਤਾਹੈਸੁੰਦਕਉਸਮੀਦ੍ਰਉਠਾਇਕਰਤਾਹੈ
ਸਮੀਦ੍ਰਕਉਬੰਦਾਐਸੀਸਕਤਕਾਲਵਿਖੈਹੈਅਰੁਜੀਵਰੂਪੀਜੋਮੰਦਹੈਤ੍ਰਿਨਕਉਇਹਸੁਭਾਸੁਭਕਰਮਹੁ
ਕੇਛੁਰੇਸਾਬਛੇਦਤਾਰਹਿਤਾਹੈਬਹੁੜਕੈਸਾਹੈਕਾਲਕ੍ਰਪਕਾਰਕ੍ਰਹੈਜੀਵਰੂਪੀਇੰਡਹੁਕਉਸੁਭਾਸੁਭਕਰਮਹੁ
ਪਰਸਰੀਸਾਬਥਾਧਕਾਰਿਅਰਧਅਰੁਉਰਧਕਉਲੀਏਠਿਰਤਾਹੈਬਹੁੜਕੈਸਾਹੈਕਾਲਜੋਜੀਵਰੂਪੀਬਿਛ
ਕਉਗਤਅਰੁਦਿਨਰੂਪੀਅਕਾਰਕਾਰਿਛੇਦਤਾਹੈਹੇਮੁਨੀਸੁਰਜੇਤਾਕਿਛੁਜਗਤੁਬਿਲਾਸਭਾਸਤਾਹੈਸੇਸ
ਕੁਕਉਕਾਲਗ੍ਰਾਸਲੇਵੈਗਾਅਰੁਜੀਵਰੂਪੀਰਤਨਉਕਉਕਾਲਰੂਪੀਦਥਾਅਪਏਉਦਗਵਿਖੈਡਾਰਤਾਜਾਤਾਹੈਅਰੁ
ਕੀੜਾਕਾਰਿਤਾਹੈਅਰੁਚੰਦਸੁਰਜਖੇਨੁਕਉਕਬਹੁੰਓਰਧਉਛਲਤਾਹੈਕਬਹੁੰਅਰਧਕਉਡਾਰਤਾਹੈਅਰੁਜੇਮੰਪ
ਰਖਹੈਸੋਉਤਪਤਾਇਸਾਬਿਤਪੁਲੈਵਿਖੈਜੋਪਦਾਰਥਾਇਸਤੇਹੋਤੇਹੈਸੋਤਿਸਾਵਿਖੈਸਨੇਹਕਿਸੀਸਾਬਨਹੀਕਰਤੇ
ਅਰੁਇਸੀਤੇਤਿਨਕੇਨਾਸਕਰਦੇਕਉਕਾਲਸਮਰਥਨਹੀਯਜੈਸੇਉੰਡਹੁਕੀਮਾਲਾਰੂਦ੍ਰਜੀਪਾਵਤੇਹੈਗਲਵਿਖੈਅ
ਰੁਜੈਸੇਏਹੁਭੀਭੋਜਨਕਾਰਿਤਾਹੈਅਰੁਜੀਵਰੂਪੀਮਾਲਾਗਲੇਵਿਖੈਡਾਰਤਾਹੈਹੇਮੁਨੀਸੁਰਜੇਥਡੇਥਡੇਬਲੀਹੈਤਿਨ

ਹਾਂ
ਵੈਗਾ
ਪ੍ਰਕੁੰ
੪੬

ਕਉਤੀਗਾਸਲੇਤਾਹੈ। ਜੇਸੇਸਮੁੰਦੁਬਡਾਭੀਹੈ। ਅਰਬਜਵਾਅਗਨਤਿਨਕਉਪਾਨਕਾਰਿਲੇਤੀਹੈ। ਅਰੁਜੇਸੇਪ
 ਵਨਕੋਜਪਤੁਹੈਕਉਉਡਾਵਤੀਹੈ। ਤੇਸੇਕਾਲਸੁਮੇਰਆਦਿਕਪ੍ਰਬਤਹੁੰਕਉਉਡਾਵਤਾਹੈ। ਇਸਕਾਬਲੁਐਸ
 ਹੈ। ਜੇਕਿਸੀਕੀਸਮਰਬਤਾਨਹੀਜੇ। ਇਸਕੇਆਗੇ। ਇਸਥਿਤਹੈਵੈ। ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਸਾਂਤਕਗਣਪ੍ਰਧਾਨਜੇਦੇ
 ਵਤਾਹੈ। ਅਮਰੁਰਜੇਗਣਪ੍ਰਧਾਨਜੇਰਾਜਾਹੈ। ਬਡੇਅਰੁਤੁਸੇਪ੍ਰਧਾਨਜੇਦੈਤਰਾਖਸਹੈ। ਤਿਨਹੁੰਵਿਖੇਸਮੁ
 ਥਕਉਨਹੀਜੇ। ਇਸਥਿਤਹੈਵੈ। ਜੇਸੇਟੋਕਣੀਵਿਖੇਅੰਨਪਾਈਤਾਹੈ। ਅਰੁਜਲਪਾਈਤਾਹੈ। ਅਰੁਅਗ
 ਨਪ੍ਰਚਛਾਇਕਾਰਿਦਰਭੀਫਿਰਤੀਹੈ। ਤਬਅੰਨਕੇਦਾਣੇਕਥਹੂੰਊਰਧਜਾਤੇਹੈਂਕਥਹੂੰਅਰਧਜਾਤੇਹੈਂ। ਤੇਸੇਸੀ
 ਵਰੁਪੀਅੰਨਕੇਦਾਣੇਹੈਂ। ਅਰੁਜਗਤਰੁਪੀਟੋਕਣੀਵਿਖੇਪੜੇਹੁੰਦੇਹੈਂ। ਅਰੁਗਾਏਖਰੁਪੀਅਗਨਪ੍ਰਚਛੇਹੈਂ। ਅ
 ਰੁਕਰਮਰੁਪੀਕੜਛੀਕਾਰਿਕਥਹੂੰਊਰਧਕਉਜਾਤੇਹੈਂਕਥਹੂੰਅਧਹਿਕਉਜਾਤੇਹੈਂ। ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਇਹੁਕਾਲਇ
 ਸਥਿਰਹੋਵੇ। ਕਿਸੀਕਉਨਹੀਦੇਤਾ। ਅਹਾਂਕਠੇਰਹੋਦਇਆਕਿਸੀਪ੍ਰਨਹੀਕਰਤਾ। ਇਸਕਾਮੁਥਕਉਭੀਭੈ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਆਹੈ। ਤਾਂਤੇਸੇਈਉਪਾਉਮੁਥਕਉਕੋਹਾਜੇਸਕਾਰਿਐਂ। ਨਿਭੈਹੋਵਉਂ। **ਇਤੁਸ਼ੀਵਸਿਸਟਪੁਰਾਣਵੈਰ**
ਗਪ੍ਰਕ੍ਰਣੇਕਾਲਥਿਤਾਤਵਰਨਨੰਅਸਟਦਸੋਸਰਗ:॥੧੮॥ **ਅਗਮੇਵਾਚਾਹੇਮੁਨੀ**
ਸੁਰ ਇਹਕਾਲਬਡਾਬਲੀਹੈ। ਜੇਸੇਰਾਜਾਕਾਪ੍ਰਤਿਸਿਕਾਰਖੇਲਤਾਹੈਂ। ਤੇਸੇਸੀਸਾਰੂਪੀਬਨਹੈਂ। ਤਿਸਵਿਖੇ
 ਜੀਵਪ੍ਰਾਣੀਪਸੁਪੰਛੀਹੈਂ। ਜਬਕਾਲਰੂਪੀਰਾਜਾਕਾਪ੍ਰਤਿਸਿਕਾਰਖੇਲਨੇਆਵਤਾਹੈਂ। ਤਬਸਭਜੀਵਕੋਕਉ
 ਪਾਵਤੈਹੈਂ। ਅਰੁਜਰਜਰੀਭੂਤਹੋਤੇਹੈਂ। ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਇਹੁਕਾਲਮਹਾਭੈਰਵਹੈਂ। ਜੇਸਭਕੋਗਾਸਲੇਤਾਹੈਂ। ਪ੍ਰ
 ਲੇਵਿਖੇਸਭਕਉਪੇਲਵਕਾਰਿਤਾਹੈਂ। ਅਰੁਇਸਕੀਜੇਰੰਡਕਾਸਕਤਹੈਂ। ਤਿਸਕਾਬਡਾਉਦਰਹੈਂ। ਅਰੁਕਾਲੀ

ਤਬਸਭਕੋਪਸਪੰਛੀਥਿਤੈਕਉਪ੍ਰਤਤੈਹੈਂ

ਵਸਿੰ
ਪੰਨਾ ੦
੪੭

ਹੈ ਜੋ ਸਕੁ ਕੰਗਾ ਸਕਾਰਿ ਕੈ ਪਾਛੇ ਨਿਰਤ ਕਾਰਿ ਤੀਹੈ ॥ ਜੋ ਸੇਬ ਨ ਕੇ ਸਿੰਗ ਹੁੰਕ ਉਸਿ ਘਾਅਹੁ ਸਿੰਘ ਨੀ ਕੁੰਜ ਨ ਕਾਰਿ
ਕੋ ਨਿਤ ਕਾਰਿ ਤੇ ਹੋ ॥ ਬਹੁ ਤੀਹਿ ਨਹੀ ਤੇ ਜਗਤ ਕਾ ਪ੍ਰਵਰਭਾ ਵਹੇਤਾ ਹੋ ॥ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਹੁੰਕ ਉਰਚਤੇ ਹੈ
ਅਪ੍ਰਿਥਵੀ ਥਗੀ ਚੇ ਬਾਵਲੀਆਂ ਆਦਿ ਕਸਕੁ ਪਦਾਰਥ ਤਿਨ ਹੁੰਤੇ ਉਤਪਾਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰੁਜੀ ਵਹੁੰਕ ਉਰ
ਚਤੇ ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਏਕ ਸਮਾਨ ਉਨ ਕਉ ਗਹਿ ਦੇ ਨਹੀ ਦੇਤੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰੁਸਮ੍ਰੀ ਦ੍ਰੁਕ ਉਰਚ ਕਾਰਿ ਬਹੁ ਅਗਨ ਲਗਾਇ ਦੇ
ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰੁਥਗੀ ਚੇ ਕਮਲ ਹੁਕ ਉਰਚ ਕਾਰਿ ਗੜੇ ਕੀ ਵਰਖਾ ਤਿਨ ਪਾਰਿ ਕਾਰਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ਇਤਯਾਦ ਕਨਾਨਾ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਹੁੰਕ ਉਰਚ ਕਾਰਿ ਬਹੁ ਤੀਹਾ ਸਕਾਰਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ਜਗਤ ਸਤ੍ਰੇ ਇਸ ਬਾਨ ਹੋਤਿ ਨ ਕਉ ਉਜਾੜ ਕਾਰਿ
ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁ ਤੀਹ ਉਜਾੜ ਹੁਇ ਖੇਵ ਸਤੀ ਕਾਰਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਨਾਸੁ ਗ੍ਰੀਕਾਰਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ਇਸਾ ਬਿਰਗਹਿ ਦੇ ਕਿਸੀ ਕਉ
ਨਹੀ ਦੇਤੇ ॥ ਜੋ ਸੇਬਾਂਤਰ ਬਾਗ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਤਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਬਿਛੁ ਹੁੰਕ ਉਇ ਸਾ ਬਿਰਗਹਿ ਦੇ ਨਹੀ ਦੇਤੇ ॥ ਸਦਾ ਖੁ
ਭਾਇ ਕਰਤਾ ਹੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੇਕਾਲ ਰੂਪੀ ਬਾਂਤਰ ਕਿਸੀ ਪਦਾਰਥ ਕਉ ਇਸਾ ਬਿਰਗਹਿ ਦੇ ਨਹੀ ਦੇਤਾ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਗਇ
ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਕਾਲ ਕਾਰਿ ਕੈ ਜਰਜਰੀ ਭੂਤ ਕੀਏ ਹੈ ॥ ਤਿਨਾ ਵਿਖੇ ਮੇਕਿ ਸਕਾ ਆਸੇ ਕਰਉ ॥ ਮੁਸਕਉਤਉ
ਨਾਸ ਰੂਪ ਰਾਸ ਤੇ ਹੈ ॥ ਤਾਤੇ ਅਬ ਮੁਸਕਉ ਕਿਸੀ ਜਗਤ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਕੀਏ ਛਾਨਹੀ ॥ **ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਵਸਿਸਥ**
ਪੁਰਾਣ ਵੇਰਾਗ ਪ੍ਰਕਟਿ ਕਾਲ ਕਾਲੀ ਵਿਲਾਸ ਵਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨੀਸਮੇ ਸਰਗ ॥ ੧੯ ॥
ਗਾਮੈ ਵਾਚਾ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁ ਗਇਸ ਕਾਲ ਕਾਮ ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਮ ਹੋ ॥ ਜੋ ਤਿਸ ਕੇ ਤੇ ਜ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਕਉ ਠਹਿਰਨੇ ਕਉ ਸਮੁ
ਬਨਹੀ ॥ ਖਿਣ ਵਿਖੇ ਉਚਕਉਨੀ ਚਕਾਰਿਤਾ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਨਿਵਾਰਨ ਕਉ ਨਹੀ ਕਾਰਿ ਸਕਤਾ ॥ ਸਕੁ ਇਸੀ ਤੇ ਕੋ
ਕਾਰਿ ਕੈ ਪੜੇ ਕਾਂਪ ਤੇ ਹੈ ॥ ਇਹ ਮਹਾਂ ਕੁੰਰ ਵਹੈ ॥ ਸਕੁ ਇਸ ਕਉ ਇਹ ਗ੍ਰਾਸ ਕਾਰਿ ਲੇਤਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਕੀ ਜੋ ਚੰਡੀ

ਵੈਰੰ
ਪ੍ਰਕੰ
੪੭

ਕਾਸਕਤੈਹੈਸਬਲਵਾਨਹੈਅਰੁਉਹੀਨਿਤਰੂਪਹੈਅਤਿਸਰੇਉਲੀਖਤਕਉਨਹੀਹੋਇਸਕਤਾਅਹਾਂਕਾਲਕਾਰੂਪ
 ਕਾਣੀਹੈਅਰੁਬਡਾਜਿਸਕਾਕੁੰਐਅਨਕਅਕਾਰਹੈਅਰੁਕਾਲਰੂਪਜੇਰੁਦ੍ਰਹੈਤਿਸਰੇਅਭਿੰਨਰੂਪਹੈਅਜਬਸ
 ਕੁਕਉਪਾਨਕਾਰਿਲੇਤੇਹੈਅਤੁਬਪਾਛੇਕੁੰਰਵਅਰੁਭੈਰਵੀਨਿਤਕਰਤੇਹੈਅਸਕੈਸੇਹੈਕਾਲਰੂਪਕੁੰਰਵੀਸਕਤਹੈਅਜੇ
 ਬਡਾਜਿਸਕਾਅਕਾਰਹੈਅਰੁਸੀਸਾਜਿਸਕਾਅਹਾਂਅਕਾਸਹੈਅਰੁਚਰਨਾਜਿਸਕੇਪਾਤਾਲਹੈਅਰੁਦਸੇ
 ਦਿਸਾਜਿਸਕੀਕੁੰਯਾਹੈਅਰੁਸਪਤਸਮ੍ਰਦ੍ਰਾਜਿਸਕੇਹਾਬੋਵੇਖੰਗਨਹੈਅਰੁਸੰਪੁਰਨਪ੍ਰਿਥਵੀਉਸਕੇਹ ०
 ਬਾਵੇਖੇਪਾਤਹੈਅਤਿਸਉਪਾਰਿਜੇਜੀਵਹੈਸੋਕੁੰਯਨਜੇਗਹੈਅਹਿਸਾਂਚਲਪਰਬਤਅਰੁਸੁਮੇਰਪ੍ਰਬਤਦੇਨਕਾ
 ਨੇਵੇਖੇਤਨੇਜੇਹੈਅਰੁਚੰਦ੍ਰਮਾਂਸੁਰਜਾਜਿਸਕੇਲੁੜਕਚੇਹੈਅਰੁਤਾਰਾਗਣਮਸਤਕਉਪਰਬਿਦੀਹੈਲਾਂਗੀ
 ਹੁਣੀਅਰੁਹਾਥੇਵੇਖੇਤ੍ਰਿਸੁਲਮੁਸਲਤੇਆਦਿਲੇਕਰਿਸਸਤ੍ਰਹੈਅਰੁਜੀਵਹੁੰਕਾਮਾਰਣਾਤ੍ਰਿਦੀਫਲੀਹੈਅ
 ਜਿਸਕੇਹਾਬਹੁੰਵੇਖੇਅਤਿਸਕਰਿਜੀਵਹੁੰਕਉਮ੍ਰਿਤਕਰਤੀਹੈਅਐਸੀਜੇਕਾਣੀਦੇਵੀਹੈਸੁਬਜੀਵਹੁੰਕਉਗਾਸਕ
 ਰਿਕੈਅਹਾਂਕੁੰਰਵਜੇਹੈਰੁਦ੍ਰਾਜਿਨਕੇਆਗੇਨਿਤਕਰਤੀਹੈਅਰੁਅਟਅਟਸਬਦਕਰਤੀਹੈਅਰੁਜੀਵਹੁੰ
 ਕੁੰਯਨਕਰਕੈਤਿਨਕੇਰੁੰਰੁਹੀਮਾਣਾਗਲੇਵੇਖੇਧਾਰਤੀਹੈਅਐਸੀਜੇਕਾਣੀਹੈਸੋਭੈਰਵਕੇਆਗੇਨਿ
 ਤਕਰਤੀਹੈਅਰੁਕੁੰਰਵਜੀਕੈਸੇਹੈਜਿਨਕੇਬਲਕੇਸਨਮੁਖਠਹਰਣੇਕੀਸਕਾਤਿਕਿਸੀਕਉਨਹੀਅਰੁਜਹ ०
 ਉਹੈਵੈਖਿਣਵਿਖੇਵਸਤੀਚਾਇਕਰਤੇਹੈਅਰੁਜਹਾਂਵਸਤੀਹੈਵੈਤਹਾਂਖਿਣਵਿਖੇਉਜਾੜਕਰੇਹੈਅਇਸੀਤੇਤਿ
 ਸਕਾਨਾਮੁਦੇਵਕੀਕਹੀਤਾਹੈਅਰੁਕ੍ਰਿਤਾਂਤਕੀਕਹੀਤੇਹੈਕ੍ਰਤਾਂਤਅਰਥਾਇਹੁਜੇਬਡੇਬਡੇਪਦਾਰਥਹੀਜੇਉਪਨ
 ਤੇਹੈਅਤਿਨਕਉਨਾਸਕਾਰਿਤੇਹੈਅਇਸਾਭਿਰਾਕਿਸੀਕਉਗਹਿਦੇਨਹੀਦੇਤੇਸਰਬਪਦਾਰਥਹੀਕਉਨਾਸਕਾਰਿਤੇ

ਉ ੧੧

ਜ ੩੧੩

ਵਸਿ
ਪੌਰ
੪੩

ਕੁ੪

ਹੈਂ ॥ ਇਸੀ ਤੇ ਇਨ ਕਾ ਨਾਮ ਕੁਤਾਂ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਨੇ ਤੁਹ ਪੀਭੀਏ ਹੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਇਸ ਆਦਿ ਪਾਰ ਹੈ ਸੋ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਅਰੁ
ਰਾਮ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਪੁਣਾ ਮਨੀ ਹੈ ਰੂਪਾ ਜਿਸ ਕਾ ॥ ਇਸੀ ਤੇ ਕਰਮ ਨਾਮ ਹੈ ॥ ਇਸ ਕਾ ਸੋ ਕੈ ਸੇ ਕਰਤੈ ਹੈ ॥ ਜੋ ਅਰੁ
ਵਰੁ ਪੀਧਨ ਖਕਉ ਹਸਤ ਵਿਖੇ ਧਾਰਤੇ ਹੈ ॥ ਅਤਿ ਸਕਾਰਿ ਰਾਗ ਅਰੁ ਦ੍ਰੋਖ ਰੂਪੀ ਬਾਨ ਚਲਾਵਤੇ ਹੈ ॥ ਅਤਿ ਨਹੀ ਬਾਣੁ
ਕਾਰਿ ਜਰ ਜਰੀ ਰੂਪ ਕਾਰਿ ਕੈ ਨਾ ਸਕਾਰਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਉਤ ਪਤਿਭੀ ਇਹ ਕਰਤੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਉਤ ਪਤਿ ਨਾ ਸਾ ਵਿਖੇ ਜਤਨ
ਭੀ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਖੇਲ ਜੋ ਸੇ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸੇ ਬਾਲ ਕਮਿਤ ਕਾ ਕੀ ਸੋ ਨਾ ਬਣਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਨਾ ਸਭੀ ਉਠਾਇ ਕਾਰਿ ਤਾ
ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬਾਲ ਕਉ ਜਤਨ ਭੀ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ਤੈ ਸੇ ਕਾਲ ਕਉ ਉਪਜਾਵਣੇ ਅਰੁ ਨਾ ਸਕਾਰਿ ਦੇ ਮੇ ਜਤਨ ਭੀ ਕਛੁ ਨ ਹੀ
ਹੈ ॥ ਮਨੀ ਸੁਰ ਕਾਲ ਰੂਪੀ ਵੀ ਵਰੇ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਆ ਰੂਪੀ ਜਾਲ ਪਸਾਰਿ ਆਹੈ ॥ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਜੀਵ ਰੂਪੀ ਪਿਛੀ ਪ
ਜੇਠ ਸਤੇ ਹੈ ॥ ਫਸੇ ਹੂਏ ਸਾਂਤੁ ਕਉ ਨ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਇਸ ਬਿਰਕਿਸੀ ਕਉ ਰਹਣੇ ਨ ਹੀ ਦੇਤੇ ॥ ਹੋਮ
ਨੀ ਸੁਰ ਇਹ ਤੇ ਸਭ ਨਾ ਸਪਦਾਰਥ ਹੈ ॥ ਇਸ ਵਿਖੇ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਿਆ ਆਸ ਕਰਉ ॥ ਅਸ ਬਾਵਰ ਨੀ ਗਮ ਜਗਤ ਸਭ
ਕਾਲ ਕੇ ਮੁਖ ਵਿਖੇ ਪਵੇ ਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਿਸ ਕਉ ਆਸ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਖੀ ਹੋਵਉ ॥ ਇਹ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾ ਸਰੂਪਾ ਦਿਸਦਾ ਵਤੇ ਹੈ
॥ ਜੋ ਤ੍ਰਿਭੁ ਪਦੁ ਹੈ ਸੋ ਈ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ॥ **ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਵਾਸਿਸਟ ਪੁਰਾਣ ਵੈਗਾਗ ਪ੍ਰਕਰਣੇ ਕਾਲ ਜੁਗ ਸੋਵਰਨ ਨੰਨ**
ਮਥੀ ਸਭ ਸੋ ਸਰਗ ॥ ੨੦ ॥ **॥ ਗਾਓ ਵਾਚ ॥** ਹੋਮ ਨੀ ਸੁਰ ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ॥ ਗਾਸਤੇ
ਜੋ ਸਭ ਨਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਿਸ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਉ ॥ ਅਰੁ ਕਿਸ ਕਉ ਆਸ ਕਰਉ ॥ ਇਨ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਦੀ ਭੀ ਮੁਖ
ਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਤੀ ਕਛੁ ਚੇਸਦਾ ਅਗਾਨੀ ਕਾਰਿ ਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਦੁਖ ਹੋ ਕੇ ਨ ਮਿਤ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਖਕਛੁ ਸਿਧ ਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ਜੀ
ਵਣੇ ਵਿਖੇ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਬਾਲ ਕਾ ਵਸ ਬਾਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤਬ ਜਨਮ ਮੁਖ ਰਹਿਤੇ ਹੈ ॥ ਗਵਿਚਾਰ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਅਰੁ ਜ

ਵੈਗਾ
੪੪
੪੩

ਬਜੁਥਾਅਵਸਥਾਅਵਤੀਹੈ। ਤੁਬਮੁਰਖਤਾਕਰਿਵਿਖਅਹੁਕਉਸੇਵਤੇਹੈ। ਅਰੁਮਾਨਸੇਹਆਦਿਕਵਿਕਾਰਹੁਕਰ
 ਸੇਹੇਜਾਤੇਹੈ। ਤੁਹਾਂਭੀਵਿਚਾਰਕਛੁਨਹੀਹੋਤਾ। ਅਰੁਇਸਥਿਰਭੀਨਹੀਰਹਿਤੀ। ਬਹੁੜਦੀਨਕਾਦੀਨਹੋਇਨ
 ਤਾਹੈ। ਅਰੁਵਿਖਅਹੁਕੀਇਛਾਕਰਤੇਹਹਿਤੇਹੈ। ਸਾਂਤਕਉਨਹੀਪਾਪਤਹੋਤੇ। ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਇਹੁਆਯੁਜੋਹੈਸੇ
 ਮਹਾਂਚੰਚਲਹੈ। ਅਰੁਮ੍ਰਿਤਜੋਹੈਸੇਇਕਾਂਤਨਿਕਦੈ। ਅਨਥਾਭਾਵਕਉਨਹੀਪਾਪਤਿਹੋਤੀ। ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਜੇਤੇ
 ਕਛੁਬੋਗਹੈਸੇਰੋਗਸਮਾਨਹੈ। ਅਰੁਜਿਨਕਉਸੰਪਦਾਜਾਣਤੇਹੈਸੇਅਪਦਾਰੂਪਹੈ। ਅਰੁਜਿਨਇਸਤ੍ਰੀਪੁਤ੍ਰਾਦਿ
 ਕਕਉਅਪਦੇਮਿਤ੍ਰਜਾਣਤੇਹੈਸੇਸੁਭਾਇਸਕਉਬੰਧਨਕਾਰਦਹੈ। ਅਰੁਏਦੀਆਂਜੋਹੈਸੇਮਹਾਂਸਤ੍ਰਰੂਪਹੈ। ਅ
 ਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਮਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਕੇਜਲਵਤਹੈ। ਅਰੁਇਹਜੇਦੇਹਹੈਸੇਵਿਕਾਰਰੂਪਹੈ। ਅਰੁਇਹਮਨੁਜੋਹੈਸੇਚੰਚਲਹੈ
 ਸਦਾਅਸਾਂਤਰੂਪਹੈ। ਅਰੁਅਹੰਕਾਰਜੋਹੈਸੇਮਹਾਂਨੀਚਰੂਪਹੈ। ਇਸਦੀਨਤਾਕਉਪਾਪਤਕੀਆਹੈ। ਇਸਤੇ
 ਲੋਕਾਰਿਜੇਤੇਕਛੁਪਦਾਰਥਾਇਸਕਉਸੁਖਦਾਇਕਭਾਸਤੇਹੈਸੇਸੁਭਦੁਖਕੇਦੇਵਹਾਰੇਹੈ। ਤਿਨਹੁਕਰਿਇਸਕਉ
 ਸਾਂਤਕਦਾਚਿਤਨਹੀਹੋਤੀ। ਤਾਂਤੇਮੁੜਕਉਇਨਕੀਇਛਾਨਹੀਕਛੁ। ਜਦਪਦੇਖਦੇਮਾਤ੍ਰਸੰਦ੍ਰਭਾਸਤੇਹੈ। ਤ
 ਊਭੀਸੁਖਕਛੁਨਹੀ। ਇਨਹੁਪਦਾਰਥਹੀਇਸਥਿਨਹੀਰਹਣਾ। ਜੇਸੇਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਖੇਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੇਤਰੰਗਭਾ
 ਸਤੇਹੈ। ਸੇਸੁਭਜੁਵਾਅਗਨਕਾਰਿਨਾਸੁਹੋਤੇਹੈ। ਤੇਸੇਇਹਪਦਾਰਥਭੀਸੁਭਨਾਸਕਉਪਾਪਤਹੋਵਾਹਿਗੇ।
 ਮੈਆਪਦੀਆਵਿਖੇਕੈਸੀਆਸਥਾਕਰਉ। ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਥਡੇਸਮੁੰਦ੍ਰਜੋਦਿਸਟਆਵਤੇਹੈ। ਅਰੁਸੁਮੇਰਆਦ
 ਕਥਡੇਪਦਾਰਥਹੈਸੇਸੁਭਨਾਸੁਹੋਵਾਹਿਗੇ। ਤਉਹਮਸਾਰਿਖਿਓਕੀਕਿਆਵਾਰਤਾਹੈ। ਅਰੁਥਡੇਥਡੇਦੈਤਰਾਖ
 ਹੁਏਹੈਤੇਭੀਨਾਸਹੋਇਗਏਹੈ। ਤਉਹਮਸਾਰਿਖਿਓਕੀਕਿਆਵਾਰਤਾਹੈ। ਅਰੁਜੇਦੇਵਤਾਹੁਏਹੈ। ਅਰੁਥਡੇਥਡੇ

ਸ ੧੭

ਵਾਸਿੰ
ਪੋਰਾ
੧੩

ਸਿਧਾਹੁਏਹੈਤਉਹਮਸਾਰਖਿਓਕੀਕਿਆਵਾਰਤਾਹੈਅਰੁਜੇਦੇਵਤਾਹੁਏਹੈਅਰੁਬਡੇਬਡੇਸਿਧਾਹੁਏਹੈਰੀਪ੍ਰ
ਬਹੁਏਹੈਤੇਸਕੁਨਸਟਹੋਇਗਏਹੈਅਇਨਕੇਨਮਸੰਕਾਅੰਤ੍ਰੀਨਹੀਰਹੈਤਉਹਮਸਾਰਖਿਓਕੀਕਿਆਵਾ
ਰਤਾਹੈਅਪ੍ਰਿਥਵੀਜਲੁਅਰੁਅਗਨਦਾਹਿਕਸਕਤਕਉਧਾਰਦੇਹਾਰੀਹੈਅਰੁਪਵਨਜੇਬਡੇਬੀਰਜਸਹਿ
ਤੇਹੈਤੇਸਕੁਨਸਹੋਜਾਵਹਿਗੋਅਕਿਛਾਇਨਕੀਸਤਤਾਨਰਹੇਗੀਤਉਹਮਸਾਰਖਿਓਕੀਕੀਕਿਆਵਾਰਤਾਹੈ
ਅਰੁਜਮਕੁਮੇਰਬਰਨੁਜੇਦੇਹਬਡੇਤੇਜਵਾਨਹੈਸੋਕੁੀਨਾਸਹੋਜਾਵਹਿਗੋਤਉਹਮਸਾਰਖਿਓਕੀਕੀਕਿਆ
ਵਾਰਤਾਕਹਿਣੀਹੈਅਰੁਤਾਰਾਮੰਡਲਜੋਦਿਸਟਆਵਤੋਹੈਤੇਕੁੀਗਿਰਪੜਹਿਗੋਜੇਸੇਸੁਕਾਪਾਤਥਿ
ਛਤੇਗਿਰਪੜਤਹੈਵਾਇਕਾਰਿਕੈਤੈਸੇਤਾਰੇਗੀੜਹਿਗੋਤਉਹਮਸਾਰਖਿਓਕੀਕੀਕਿਆਵਾਰਤਾਹੈਹੇਮੁਨੀ
ਸੁਰਪੁਜੇਦਿਸਬਿਰਕੁਤਹੈਸੋਕੁੀਅਨਿਸਥਿਹੋਜਾਵੈਗਾਅਰੁਚੰਦ੍ਰਮਾਜੋਦਿਸਟਆਵਤਾਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈਮੰ
ਡਲਾਜੇਸਕਾਅੰਸਾਜੇਹੈਪ੍ਰਕਾਸਸੰਜੁਗਤਦਿਸਟਆਵਤਾਹੈਸਕੁਨਾਸਹੋਜਾਵੇਗੋਤਉਹਮਸਾਰਖਿਓਕੀਕੀ
ਆਵਾਰਤਾਹੈਹੇਮੁਨੀਸੁਰਅਵਰਹੁਕੀਕੀਆਵਾਰਤਾਹੈਇਹੁਜੇਬਡੇਦੀਸੁਰਜਗਤਕੇਅਪਿਸਟਾਤਾਹੈ
ਤਿਨਕਾਭੀਅਭਾਵਹੋਜਾਣਾਹੈਪ੍ਰਮੇਸਟੀਜੋਥਹਮਾਹੈਤਿਸਕਾਭੀਅਭਾਵਹੋਜਾਵੈਗਾਹਰਿਜੋਬਿਸ
ਨਹੈਤਿਸਾਵਿਖੇਜੋਹਾਰਿਤਮਹੈਸੋਹਰੀਜਾਵੈਗੀਅਹਾਂਕੁੰਰਵਰੁਪਜੇਰੁਦ੍ਰਹੈਸੋਕੁੀਸੁਨਹੋਜਾਵੈਗਾਤਉ
ਹਮਸਾਰਖਿਓਕੀਕੀਕਿਆਵਾਰਤਾਕਰਣੀਹੈਅਰੁਜੇਕਾਲਹੈਸਕੁਕਉਬਛਨਕਰਦੇਹਾਰਾਹੈਸੋਕੁੀਦੁਕਦੁਕਹੋਇ
ਜਾਵੈਗਾਅਰੁਨਾਸਤਾਕਉਪਾਵੈਗਾਅਰੁਕਾਲਕੀਦਿਸਤੀਜੋਨੇਤਹੈਸੋਕੁੀਅਨੇਤਤਾਕਉਪਾਪਤੋਹੈਵੈਗੀ
ਅਰੁਸਕੁਕਾਅਧਾਰਜੇਅਕਾਸਹੈਸੋਕੁੀਨਾਸਹੋਜਾਵੈਗਾਤਉਹਮਸਾਰਖਿਅਹੁੰਕੀਕੀਕਿਆਵਾਰਤਾਹੈਹੇ

ਅਤਿਹੈ

ਵੈਰੰ
ਪ੍ਰਕੁ
੪੩

ਮੁਨੀਸੁਰਜੇਤਾ ਕਛੁ ਜਗਤੁ ਅਰਥਕਰਿ ਸਿਧਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸਕੁ ਨਾਸਹੋਤਾ ਵੈਗਾ ਕਿਸੀ ਇਸ ਬਿਰਹਹਿਣਾਨ
 ਹੀਨਤਉ ਮੈ ਕਿਸਕੀਇਛਾ ਕਰਉ ਅਰੁ ਕਿਸਕਾ ਆਸਾ ਕਰਉ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਕੁਮਾਤਹੋ ਅਰੁ ਮਾਨੀ
 ਕਉਇਸਾ ਵਿਖੇ ਆਸਥਾਹੋਤੀ ਹੈ ਹਮਨਹੀ ਜਾਨਤੇ ਜੋ ਜਗਤੁ ਕੁਮਕੈਸੇ ਉਤਪਤਹੁ ਆਹੋ ਪਰੁ ਦੇਤਾ ਮੈ ਜਾਨ
 ਤਹੋ ਜੋ ਇਸਕਉ ਸੀਸਾਰੀ ਅਰੁ ਦੁਖੀਕੀ ਆਹੋ ਸੋ ਅਹੀਕਾਰਨੇਕੀ ਆਹੋ ਹੋ ਮੁਨੀਸੁਰਾਇਸਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਮਸਤ
 ਹੈ ਸੋ ਅਹੀਕਾਰਹੋ ਅਹੀਕਾਰਹੀ ਕਾਰਿਭੁਟਕਤਾ ਫਿਰਤਾਹੋ ਜੋ ਸੇਵੇਤੀ ਕੇਸਾਥਥਾਪੀਹੁਈ ਇਹੁ ਕਥਹੂੰਉ
 ਰਧਕਉ ਜਾਤੀਹੈ ਕਥਹੂੰ ਅਰਧਕਉ ਜਾਤੀਹੈ ਇਸਾਥੀ ਕਥਹੂੰ ਨਹੀਹੋਤੀ ਤੈਸੇਇਹੁ ਜੀਵਅਹੀਕਾਰਕਾਰਿਕੈਕ
 ਬਹੂੰਉ ਰਧਕੈ ਜਾਤਾਹੈ ਕਥਹੂੰ ਅਰਧਕਉ ਜਾਤਾਹੈ ਇਸਾਥੀ ਕਥਹੂੰ ਨਹੀਹੋਤਾ ਜੋ ਸੇਅਸੁਹੁ ਕੇਰਥਪ੍ਰਆਰੁਤ
 ਜੋ ਹੈ ਸੁਰਜੇਸਾਕਾਸਮਾਰਗਾ ਵਿਖੇਕੁਮਤਾਹੈ ਤੈਸੇਇਹੁ ਜੀਵਕੁਮਤਾਹੈ ਇਸਥਿਨਹੀਹੋਤਾ ਹੋਮੁਨੀਸੁ
 ਰਾਇਹੂੰ ਪ੍ਰਮਾਰਥਸਤਸਹੁਪਤੇਕੁਲਾਹੁ ਆਪੜਾਭੁਟਕਤਾਹੈ ਅਰੁ ਅਗਿਮਾਨਕਾਰਿਕੈ ਮਿਸਟਹੁ ਵਿਖੇ ਆਸ
 ਥਾਕਰਿਤਾਹੈ ਅਰੁ ਰੋਗਹੁ ਕਉਸੁਖਰੂਪਜਾਣਕਾਰਿਕੈ ਤਿਨਹੁ ਵਿਖੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਰਤਾਹੈ ਅਰੁ ਜਿਨਹੁ ਕਉਕੋਰਾ
 ਰੂਪਜਾਣਤਾਹੈ ਸੋ ਰੋਗਰੂਪਹੈ ਅਰੁ ਜਿਨਕਉਸੁਖਰੂਪਜਾਨਤਾਹੈ ਸੋ ਵਿਖਰੂਪਹੈ ਅਰੁ ਵਿਖਕਾਰਿਕੈ ਪੁਰਨਸ
 ਪਹੈ ਪਕਾਹੋਤੇ ਜੋ ਇਸਕੋਨਾਸਕਰਦੇਹਾਰੇਹੈ ਅਰੁ ਜਿਨਕਉਸਤਿਰੂਪਜਾਣਤਾਹੈ ਸੋ ਸਕੁ ਅਸਤਰੂਪਹੈ ਅਸਕੁ
 ਸਕੋਗਾ ਵਿਖੇਗਾ ਸੇਹੁਦੇਹੈ ਹੋਮੁਨੀਸੁਰਾਵਿਚਾਰਕੀਏ ਬਿਨਾ ਅਪਣਾਨਾਸੁਆਪਹੀਕਰਤਾਹੈ ਕਾਹੋਤੇ
 ਇਸਕਾਕਲਆਨਕੁਤਾਬੋਧਹੈ ਸਤਿਉਸਤਿਵਿਚਾਰਸਾਹਿਤਬੋਧਕੀ ਸੁਨੀਪੜੇਤਥਾਇਸਕਾਕਲਿਆਨਹੋ
 ਵੈਅਵਰੁਜੇਤੋਕਛੁਪਦਾਰਥਹੈ ਸੋ ਇਸਬਿਰਕਉਨਹੀਇਨਕਉਸਤਿਜਾਨਣਾਦੁਖਕੋਨਮਿਤਹੈ ਹੋਮੁਨੀ

ਸੀਵ

ਵਾਸਿੰ
ਪੰਗੰ
੨੨

ਸੁਰਜਬਾਤਿਸਨਾਉਪਜਤੀਹੋਤਬਮੁਦਤਅਰੁਪੀਰਜਕਉਨਾਸਕਾਰਿਰਾਹਤੀਹੈਜੈਸੇਵਾਲੁਮੋਪਕਾਬਨ
ਸਕਰਤਾਰਤੀਹੈਤਾਂਤੇਸੇਈਉਪਉਮੁਕਉਕਹੋਜੀਸਕਾਰਿਜਗਤੁਕੁਮਾਨਿਵਿਰਤਹੋਜਵੈਅਰੁਮੇਅ
ਬਨਾਸੀਪਦਕਉਪਾਪਤਹੋਵਉਂਅਇਹਕਾਤਰੁਪਜਗਤਕੀਆਸਥਾਮੈਨਾਹੀਦੇਖਤਾਤਾਂਤੇਇਛਾਕਿਸ
ਕੀਕਰਉਂਅਰੁਜੋਕਿਛੁਸੁਖਦੁਖਾਇਸਕਉਹੋਣਾਹੈਸੋਹੋਣਾਹੀਹੈਮਿਦਤਾਨਹੀਂਇਸਨਮਿਤਜਤਨਕਰਨ
ਮੁਰਖਤਾਹੈ॥

ਸਰਗ: ੨੭੨

॥ਰਾਮੋਵਾਚ॥

ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਾਇਹਜੋਨਾਨਾਪੁਕਾਰਕੇਪਦਾਰਥਸੁੰ
ਦੁਬਾਸਤੇਹੈਸੇਸਤਨਾਸਰੂਪਹੈਅਇਨਕੀਆਸਥਾਮੁਰਖਕਾਰਿਤੇਹੈਅਇਹਤੇਮਨਕੀਕਲਪਨਾਕਾਰਿਕੋਰਚੇਹੁ
ਏਹੈਅਇਸਾਵਿਖੇਮੈਕਿਸਕੀਆਸਥਾਕਰਉਂਹੇਮੁਨੀਸੁਰਾਅਗਆਨੀਜੀਵਹੀਕਾਜੀਵਣਾਵਿਅਰਥਹੈਅਕ
ਹੋਤੇਜੋਜੀਵਣਾਵਿਖੇਉਨਕਾਅਰਥਾਸਿਧਕਛੁਨਹੀਹੋਤਾਜਬਕੁਮਾਰਅਵਸਥਾਹੋਤੀਹੈਤਬਮੁਦਬੁਧਹੋਤੇ
ਹੈਅਤਿਸਾਵਿਖੇਵਿਚਾਰਕਛੁਨਹੀਹੋਤਾਅਰੁਜਬਜੁਵਾਅਵਸਥਾਹੋਤੀਹੈਤਬਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕਾਵਿਕਾਰਉ
ਪਜਤੋਹੈਅਤਿਸਕਾਰਿਸਦਾਅਵਰੇਹੁਏਗਹਿਤੇਹੈਅਜੈਸੇਜਾਲਵਿਖੇਪੀਛੀਆਵਾਰਿਆਹੋਤਾਹੈਅਰੁਅ
ਕਾਸਮਾਰਗਕਉਊਡਕਾਰਿਦੇਖਨਹੀਸਕਤਾਤੈਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕਕਾਰਿਕੈਆਵਾਰਿਆਹੁਆਵਿਚਾਰਮਾਰ
ਗਕਉਦੇਖਨਹੀਸਕਤਾਜਬਾਭਿਧਾਅਵਸਥਾਆਵਤੀਹੈਤਬਸਰੀਰਜਰਜਰੀਭਾਵਕਉਪਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈਅ
ਅਹਾਂਦੀਨਹੋਇਜਾਤਾਹੈਅਬਹੁੜਸੀਰਕਉਭੀਤਿਆਗਤਾਜਾਤਾਹੈਅਜੈਸੇਕਮਲਫੂਲਪੁਗੜਾਪੜਤਾਹੈ
ਤਬਾਤਿਸਕਉਭਵਰਾਤਿਆਗਤਾਹੈਅਤੈਸੇਜਬਸਰੀਰਹੁਪੀਕਮਲਕਉਜਰਾਕਾਸਪਰਸਹੋਤਾਹੈਤਬਸੀਰੁ

ਗੁਣਪਾਵੈਕੀਕਉਦਿਖੈਕੈਰੇਕਉਦਿਖੈ
ਕੈਰੇਕਉਦਿਖੈਕੈਰੇਕਉਦਿਖੈ

ਵੈਰੰ
ਪ੍ਰਕੰ
੨੨

ਪੀਕਮਲਕਉਕੁਵਹਰੂਪੀਜੀਵਤਿਆਗਤਾਹੈ। ਹੇਮੁਨੀਸ੍ਰੁਗਇਹੁਸਹੀਰਤਬਲਗਸੰਦਰਪੈਜਬਲਗਜਗਾ
 ਅਵਸਥਾਨਹੀਪਾਪਤਭਈ। ਜੈਸੇਚੰਦਮਾਂਕਾਪ੍ਰਕਾਸਤਬਲਗਉਜਲ੍ਹਾਸਤਹੈਜਬਲਗਹਾਹੈਤਅਵ
 ਰਣਨਹੀਕੀਆ। ਜਬਗਾਹੈਤਅਵਰਣਕਰਤਾਹੈਤਬਪ੍ਰਕਾਸਨਹੀਭਾਸਤਾ। ਤੈਸੇਜਗਾਅਵਸਥਾਨਾਏਤੇਜੁ
 ਵਾਅਵਸਥਾਕੀਸੰਦ੍ਰਤਾਜਾਤੀਗਹਿਤੀਹੈ। ਹੇਮੁਨੀਸ੍ਰੁਗਜਗਾਕੇਆਏਤੇਸਹੀਰਕ੍ਰਿਸਜੈਸਾਹੈਜਾਤਾਹੈ। ਅਰੁ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾਵਧਤੀਜਾਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਵਰਖਾਕਾਲਮੈਨਦੀਵਰਧਤੀਜਾਤੀਹੈ। ਅਰੁਜਿਨਹੀਪਦਾਰਥਹੁੰਕੀਇਹੁ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਰਿਤਾਹੈਸੋਪਦਾਰਥਭੀਵਖਰੂਪਹੈ। ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਰਿਕੈਆਪਹੀਦੁਖਪਾਵਤਾਹੈ। ਹੇਮੁਨੀਸ੍ਰੁਗਤ੍ਰਿਸ
 ਨਾਰੂਪੀਸਮੁੰਦ੍ਰਹੈਤ੍ਰਿਸਾਵਿਖੇਰਿਤਰੂਪੀਥੇੜੀਪੜੀਹੈ। ਅਰੁਗਾਗਦੈਖਰੂਪੀਮਛਹੁੰਕਾਰਿਕਥਹੁੰਅਰਧਕਉ
 ਜਾਤੀਹੈਕਥਹੁੰਊਰਧਕਉਜਾਤੀਹੈ। ਇਸਥਿਰਕਦਾਰਿਤਨਹੀਹੋਤੀ। ਹੇਮੁਨੀਸ੍ਰੁਗਕਾਮਰੂਪੀਥਿਛੁਹੈ। ਕਾਮ
 ਕਹੀਏਕਾਮਨਾਕਾਸੰਬੁਹੁ। ਤਿਸਕਾਮਰੂਪੀਥਿਛੁਤੇਤ੍ਰਿਸਨਾਰੂਪੀਵਲੀਓਪਜਤੀਹੈ। ਤਿਸਕੇਸਾਥਾਵਿਖੇਰੂ
 ਪੀਛੁਲਹੈ। ਜਬਜੀਵਰੂਪੀਭੁਵਰੇਤਿਸਪ੍ਰਬੈਠਤੇਹੈਤਥਾਵਿਖਸਾਥਮਿਤਹੋਜਾਤੇਹੈ। ਹੇਮੁਨੀਸ੍ਰੁਗਤ੍ਰਿਸਨਾਰੂ
 ਪੀਏਕਥਡੀਨਦੀਹੈ। ਤਿਸਾਵਿਖੇਰਗਾਦੈਖਆਦਿਕਸਛੁਹੁੰਕਾਰਿਪੜੇਦੁਖਪਾਵਤੇਹੈ। ਅਰੁਜਿਸਸੰਸਾਰ
 ਕੀਇਛਾਕਾਰਿਤਾਹੈਸੋਸਭਨਾਸਰੂਪਹੈ। ਮੂਰਖਤਾਕਾਰਿਇਸਕੀਇਛਾਕਰਤੇਹੈ। ਹੇਮੁਨੀਸ੍ਰੁਗਉਨਮਤਹ
 ਸਤੀਅਰੁਤਰੰਗਹੁੰਕੇਸੰਬੁਹੋਹੀ। ਜਿਸਾਵਿਖੇਐਸਾਜੋਰਣਰੂਪੀਸਮੁੰਦ੍ਰਹੈਤਿਸਕਉਤਰਜਾਤੇਹੈ। ਤਿਨਕਉ
 ਭੀਮੈਸ੍ਰੁਗਨਹੀਮਾਨਤਾ। ਮੈਤਿਸਕਉਸ੍ਰੁਗਮਾਨਤਾਹੋਜੈ। ਇੰਦ੍ਰੀਅਹੁੰਰੂਪੀਸਮੁੰਦ੍ਰਾਵਿਖੇਮਨਕੀਆਥਿਤਰੂਪੀ
 ਤਰੰਗਉਠਤੇਹੈ। ਐਸੇਸਮੁੰਦ੍ਰਕਉਤਰਿਜਾਵੈਸੋਸ੍ਰੁਗਾਹੈ। ਹੇਮੁਨੀਸ੍ਰੁਗਅਗਮਾਨੀ। ਤਿਸਕ੍ਰਿਆਕਾਅਰੰਭਕ

ਕੇ ੩

ਵਸਿੰ
ਪੰਗ
੧੫

ਰਤੇਹੈਸਕੇਪੁਣਾਅਵਿਖੇਦਖਹੋਤਹੈਸਕੇਪੁਣਾਅਵਿਖੇਸੁਖਹੈਤਿਸਕਾਅਰੰਭਨਹੀਕਰਤੇਆ
ਰੰਭਕਛਕਰਮਕਰਤੇਹੈਸਕਾਮਨਾਅਰਥਕਉਧਾਰਕਾਰਿਕਰਤੇਹੈਤਾਤੇਸਹੀਰਕੋਤਿਆਗੇਤੇਭੀਸਾਂਤ
ਕਉਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੇਹਉਤੇਕਾਮਨਾਕਰਕੈਸਰਬਦਾਜਲਤੇਗਹਿਤੇਹੈਸਾਂਤੁਕੈਸੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈ
ਅਰੁਨਾਸਪਦਾਰਥਹੀਕੀਤਿਸਨਾਕਰਤੇਹੈਹੇਮੁਨੀਸੁਗਇਹੁਤਿਸਨਾਕੈਸੀਹੈਜੇਨਦੀਬਡੀਹੈਅਰੁ
ਤਿਸਾਵਿਖੇਬਡਾਤੀਖਣਪ੍ਰਵਾਹਹੈਅਗਤਿਸਕੇਕੰਠੇਉਪਾਰਿਵੈਗਾਗਅਰੁਸੀਤੇਖਰੂਪੀਦੋਨੇਥਿਛਹੈਤਿ
ਸਕੇਪੁਵਾਹਕਾਰਿਦੋਨੇਕਾਨਾਸੁਹੋਤਾਹੈਪਹੇਮੁਨੀਸੁਗਤਿਸਨਾਵਡੀਚੰਚਲਹੈਇਸਾਥਿਗਕਿਸੀਕਉਰ
ਗਹਿਦੇਨਹੀਦੇਤੀਅਰੁਮੇਹਰੂਪੀਦੇਕਾਥਿਛਹੈਤਿਸਕੇਚਉਠੇਰੋਇਸਤੀਆਰੂਪਵਲੀਹੈਸੋਵਿ
ਖਕਾਰਿਕੈਪੁਰਨਹੈਅਰੁਚਿਤਰੂਪੀਕੁਮਰਾਮਾਨਇਸਾਥਿਤਹੋਤਾਹੈਤਿਸਕੇਸਪਰਸਕਾਰਿਨਾਸਕ
ਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈਜੈਸੇਮੋਰਕੀਪੁਛਪਵਨਕਾਰਿਹਲਤੀਗਹਿਤੀਹੈਤੈਸੇਅਗਮਾਨੀਕਾਬਿਤੁਚੰਚਲ
ਪਹੈਤੇਮਨੁਖਭੀਪਸੁਅਹੀਕੇਸਮਾਨਹੈਜੈਸੇਪਸੁਦਿਨਕਉਨਿਕਸਜਾਤੇਹੈਅਹਾਰਕਰਿਤੇਹੈਚ
ਲਤੇਫਿਰਤੇਹੈਅਰੁਗਤਕਉਗਹਵਿਖੇਆਨਾਇਸਾਥਿਤਹੋਤੇਹੈਤੈਸੇਮੁਰਖਜੀਵਮਾਨੁਖਭੀਦਿਨ
ਕਉਨਿਕਸਜਾਤੇਹੈਅਰੁਥਿਵਹਾਰਆਦਿਕਕਰਤੇਹੈਅਰੁਗਤਕਉਅਪਣੇਗਹਵਿਖੇਆਨਾਇਸਾਥ
ਤਹੋਤੇਹੈਪ੍ਰਮਾਰਥਕਛਸਿਧਨਹੀਹੋਤਾਜੀਵਦੇਕਉਥਿਅਰਥਥਿਤਾਵਤੇਹੈਬਾਲਕਅਵਸਥਾਵਿ
ਖੇਸੁਨਗਹਿਤੇਹੈਅਰੁਜਵਾਅਵਸਥਾਵਿਖੇਕਾਮਕਾਰਿਉਨਮਤਹੋਜਾਤੇਹੈਤਿਸਕਾਰਿਕੈਚਿਤਰੂਪੀਉ
ਨਮਤਹਸਤੀਇਸਤੀਅਹੀਰੂਪੀਕੀਦ੍ਰਾਵਿਖੇਜਾਇਇਸਾਥਿਤਹੋਤੇਹੈਸੋਭੀਛਿਨਕੁੰਗਰਰੂਪਹੈਬਹੁ

ਵੇਰੰ
ਪ੍ਰਕੰ
੧੫

ਬੁਝੇ ਮਕਦਹੇ ਕੇ ਬੁਝੇ ਕੇ ਬੁਝੇ ਕੇ ਬੁਝੇ ਕੇ

ਜੁਝਿਧ ਅਵਸਥਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਕ੍ਰਿਸ ਸਗੀ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਗਫੇ ਕਾਰਿ ਕੈ ਕ੍ਰਿਸ ਲ ਜਰ ਜਗੀ ਕੁਵਕ
 ਉਪਾਪਾਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਜਰਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਸਗੀ ਰ ਜਰ ਜਗੀ ਕੁਵਕ ਉਪਾਪਾਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ਅਰੁ ਸਕੁ ਅੰਗ ਖੀਦੇ ਹੋ
 ਇਜਾਤੇ ਹੈ ਅਰੁ ਤਿਸ ਨਾਦਰ ਧਤੀ ਜਾਤੀ ਹੈ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਗਇ ਹ ਪੁਰਖ ਰੂਪ ਮਹਾ ਪਸੁ ਹੈ ਅਰੁ ਅਕਾ
 ਸ ਕੇ ਫੁਲ ਹੁਕੀ ਇਛਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਬਡੇ ਪਰਬਤ ਉਪਾਰਿ ਚਫਕਾਰਿ ਅਕਾਸ ਫੁਲ ਕਉ ਗਹਦ ਕੀ ਇਛ
 ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਉਲਟਾ ਹੋਇ ਗਿਝਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸੇ ਇਹ ਜੀਵ ਮਾਨੁਖ ਸਗੀ ਰੂਪੀ ਪੁਬਤ ਪੁਆਰੁ ਰੂਪੁ ਆ
 ਹੈ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ਕੇ ਫੁਲ ਰੂਪੀ ਜਗਤ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਹੁਕੀ ਇਛਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੇ ਅਰਧ ਕਉ ਗਿਝ ਪੜੇ ਗਾਧਰ
 ਗ ਅਰੁ ਦ੍ਰੋਖ ਰੂਪੀ ਜੇ ਕੰਟਕ ਹੁਕੇ ਬਿਛ ਹੋਤਿ ਨ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਪੜੇ ਗਾਧ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਗ ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਜਗਤ ਕੇ ਪ
 ਦਾਰਥ ਭਾਸਤੇ ਹੈ ਸੇ ਸਕੁ ਨਾ ਸਵੰਤ ਹੈ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ਕੇ ਫੁਲ ਹੁਕੀ ਨਿਆਈ ਅਸਤੁ ਹੈ ਇਨ ਹੀ ਵਿਖੇ ਅ
 ਸਥਾ ਕਰਣੀ ਮੁਰਖਤਾ ਹੈ ਇਹ ਤੇ ਸਬਦ ਮਾਤੁ ਹੈ ਅਰੁ ਬਸਿਧ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਗਾਧ
 ਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੋਤਿ ਨ ਕਉ ਵਿਖਾ ਅਹੁ ਕੇ ਭੋਗ ਹੁਕੀ ਇਛਾ ਨ ਹੀ ਰਹਿਤੀ ਕਾਹੇ ਤੇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਾਰਿ ਕੈ ਇ
 ਇਨ ਕਉ ਮਿਥਾ ਆਨ ਤੇ ਹੈ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਗ ਅੰਸਾ ਗਾਨ ਵਾਨ ਪੁਰਖ ਦਰਵਗੇ ਇਹੋ ਹਮ ਕਉ ਤਉ ਸੁਪਨੇ ਵਿ
 ਖੇਤੀ ਕਦਾਰਿ ਤਨ ਹੀ ਭਾਸਤਾ ਉਹ ਵਿਰਕਤ ਆਤਮਾ ਦਰਲ ਭੁਭੈ ਜਿਨ ਕਉ ਕਾਮ ਨਾ ਕਉ ਨ ਹੀ ਰਹੀ ਅਰੁ ਸ
 ਰਬਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾਇ ਸਥਿਤ ਕਾਰਿ ਕੈ ਸੇ ਭੁਤਾ ਹੈ ਅੰਸੇ ਪੁਰਖ ਕਉ ਸੀਸਾ ਗਵਿਖੇ ਇਛਾ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਰਹਿਤੀ ਕਾਹੇ ਤੇ
 ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਸਕੁ ਅਸਾਰ ਰੂਪ ਹੈ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਗ ਪੁਬਤ ਕਉ ਜਿਸ ਭਿਤੇ ਦੇਖੀਏ ਤਹਾਂ ਪਬਰ ਵਟੇ ਅਹੁ ਕਾਰਿ ਪੁਰਨ
 ਦਿਸਟਾ ਆਵਤੈ ਹੈ ਅਰੁ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮਿਤ ਕਾਰਿ ਕੈ ਪੁਰਨ ਦਿਸਟਾ ਆਵਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਬਿਛਕਾਸਟ ਕਾਰਿ ਕੈ ਪੁਰਨ

ਜੇ ੧੧

ਵਸਿ०
ਪੰਗ०
੪੬

ਇਤਾਅਦਕਸੁਬਪਦਾਰਥਪਾਚੇਤੋਤੰਹੁਕਾਰਿਪੁਰਨਹੈ॥ ਅਰੁਨਾਨਾਪੁਪੈ॥ ਬਹੁਤੁਹਿਪੁਰਖਅੰਸੇਜਾਣ
ਕਾਰਿਕਿਸਕੀਇਛਾਕਰੇ॥ ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਾਇਹਜਗਤਸਕੁਨਾਸਰੂਪਹੈ॥ ਦੇਖਤੇਦੇਖਤੇਨਸਟੇਜਤਾਹੈ॥
ਤਿਸਾਵਿਖੇਮੈਕਿਸਕਾਅਸਰਾਕਰਉ॥ ਅਰੁਸੁਖੀਹੋਵਉ॥ ਜਬਸਹਿਸੁਚੈਕੜੀਜੁਗਹੁਕੀਬਿਤੀਤਹੋਤੀ
ਹੈ॥ ਤਬਥੁਹਮਾਕਾਦੇਕੁਦਿਨੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਦਿਨਕੇਛੈਹੂਏਤੇਸਕੁਜਗਤਕੀਪੁਲੈਹੋਤੀਹੈ॥ ਬਹੁਤਿਥੁਹਮਾਬੀ
ਕਾਲਕਾਰਿਨਾਸੁਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਥੁਹਮੇਭੀਏਤੇਨਾਸਹੂਏਹੈ॥ ਤਿਨਕੀਸਿਖਯਾਕਰੀਨਹੀਜਾਤੀ॥ ਅਸੀਖਹੀ
ਥੁਹਮੇਨਾਸਹੋਇਗਏਹੈ॥ ਤੁਹਿਹਮਸਾਰਿਖਿਓਕੀਹਕੀਆਵਾਰਤਾਕਰਦੀਹੈ॥ ਹਮਕੈਸੇਆਯਕਉਭੋਗਾਹੀ॥ ਅਰੁ
ਕਿਸਕੀਸੇਵਨਕਰਉ॥ ਏਹੋਤੇਸਕੁਚਲਰੂਪਹੈ॥ ਏਸਥਿਕਿਸੀਗਹਿਣਾਨਹੀ॥ ਏਕਖਿਣਵਿਖੇਪੜੇਪੁਣ
ਮਤੇਹੈ॥ ਅਸਕੁਨਾਸਰੂਪਹੈ॥ ਇਨਕੀਆਸਥਾਮੂਰਖਕਰਤੇਹੈ॥ ਤਿਨਕੇਸਾਬਹਮਕਉਪੋਜਨਨਹੀ॥ ਜੈਸੇਮਿਯਾ
ਮਾਰੂਥਲਦੇਖਕਾਰਿਜਲਪਾਨਕੇਨਮਿਤਦਉੜਤੇਹੈ॥ ਪਰੁਸਾਂਤਕਉਪਾਵਤੇਨਹੀ॥ ਤੈਸੇਮੂਰਖਜੀਵਜਗਤਪ
ਦਾਰਥਹੁੰਕਉਸਤਜਾਣਕਾਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਰਿਤੇਹੈ॥ ਪਰੁਸਾਂਤਵਾਨਨਹੀਹੋਤੇ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੈਸਕੁਆਸਾਰਰੂਪਹੈ॥
ਅਗਾਇਹੋਜੈ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਤ੍ਰਕੁਲੰਤੁਬ੍ਰਾਸਤੇਹੈ॥ ਸੇਤਬਲਗੁਬ੍ਰਾਸਤੇਹੈ॥ ਜਬਲਗੁਸਰੀਰਨਸਟਨਹੀਕੁਇਆ
ਜਬਸਰੀਰਨਸਟਹੋਵੈਗਾ॥ ਤਬਨਜਾਣੀਅਹਿਗੇਜੈਕਹਾਂਗਏ॥ ਅਰੁਕਹਾਂਸਿਉਆਏਥੇ॥ ਜੈਸੇਤੇਲਅਰੁ
ਥਾਤੀਕਾਰਿਦੀਪਕਪ੍ਰਗਾਸਤਾਹੈ॥ ਤਬਥਡਾਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨਾਦਿਸਦਆਵਤਾਹੈ॥ ਜਬਦੀਪਕਾਨਿਥਾਣਹੋਜਾਤਾਹੈ
ਤਬਨਹੀਜਾਣੀਆਜਾਤਾਜੈਕਹਾਂਗਾਇਆ॥ ਤੈਸੇਥਤੀਰੂਪਥਾਧਵਹੈ॥ ਅਗਤਿਸਾਵਿਖੇਸਨੇਹਰੂਪੀਤੇਣਹੈ॥
ਤਿਸਕਾਰਿਕੈਸਰੀਰਜੋਬ੍ਰਾਸਤਾਹੈ॥ ਸੇਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਜਬਸਰੀਰਰੂਪੀਦੀਪਕਪ੍ਰਕਾਸਨਿਥਾਣਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਬਜ

ਵੈਰ०
ਖਕੁ०
੦੪੬

† ਤੇ ਸੇਵਨ ਦੇ ਸੇਵਕ ਰਵਾਨਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ॥

ਇਆਨਾ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਜੇਕਰ ਗਇਆ ਹੋਸੁ ਨੀ ਸੁਰਗ ਇਨ ਬਾਧਵਹੀ ਕਾ ਜੇ ਮਿਲਾਪ ਹੋਸੇ ਅੰਸਾ ਹੋਸੇ
ਤੀਰਥ ਜਾਤਾ ਕਉ ਸੰਗ ਰਲਾ ਜਾਤਾ ਹੋਗਾ ਤਿਸ ਕਾ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਕਾਖਿਣ ਬਿਛਕੀਛਾਇਆ ਨੀ ਚੇਬੈ ਠਜਾਤਾ ਹੋਗਾ ਬ
ਹੁੜਾਉ ਨਾਉ ਨਉ ਠਜਾਤਾ ਹੋਗਾ ਤੇ ਸੇਹੀ ਬਾਧਵਹੀ ਕਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਸੇ ਅੰਸਾ ਉਨ ਜਾਤਾ ਸੰਗੀ ਅਹੀ ਦਿਖੇ ਸਨੇ ਹਕਰ
ਣਾ ਮੁਰਖਤਾ ਹੋਸੇ ਹੋਸੁ ਨੀ ਸੁਰਗੇ ਅਹੀ ਅਰੁ ਮਮਕੀ ਜਿਵੜੀ ਸਾਬ ਬਾਧੇ ਹੁਏ ਹੋਸੇ ਘਟੀ ਜੀਤੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਭਟ
ਕਤੇ ਫਿਰਤੇ ਹੋਗਾ ਤਿਨ ਕਉ ਸਾਂਤ ਕਦਾ ਚਿਤ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਆਹਿ ਦੇਖ ਦੇਖਾਤਾ ਚੈਤੀ ਨਾਇ ਸਟ ਆਵਤੇ ਹੋਸੇ ਪ੍ਰਭਿਨ ਹੁਤੇ ਪਸ਼ੂ
ਅਰੁ ਸਿਲਾਕੁ ਸੇਸਾਟਿ ਹੋਸੇ ਨਕਾ ਸੰਬੰਧ ਦੇਹ ਇਦੀ ਅਹੀ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਸਾਬ ਬੰਧਾ ਹੁਆ ਹੋਸੇ ਅਰੁ ਤਪਾਇਆ ॥
ਨਹੇ ਤੇ ਹੋਓ ਮਹਾਂ ਮੁਰਖ ਹੋਸੇ ਉਨ ਕਉ ਆਤਮ ਪਦਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੀ ਕਠਨ ਹੋਸੇ ਅੰਸੇ ਪਦਨ ਕਰਿ ਬਿਛ ਸਿਉ ਪਾਤ
ਵੁਟਤੇ ਹੋਸੇ ਅਰੁ ਉਡਤੇ ਜਾਤੇ ਹੋਸੇ ਉਨ ਕਉ ਬਿਛ ਸਾਬ ਲਾਗਣਾ ਕਠਨ ਹੋਸੇ ਤੇ ਸੇਹੀ ਜੋ ਦੇਹਾ ਦੇ ਕਉ ਸਾਬ ਬੰਧੇ ਹੁਏ
ਹੋਤਿ ਨ ਕਉ ਆਤਮ ਪਦ ਪਾਵਣਾ ਕਠਨ ਹੋਸੇ ਹੋਸੁ ਨੀ ਸੁਰਗ ਬਾਤਮ ਪਦਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਜਗਤ ਕੁ ਮੁਕ
ਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੋਸੇ ਜਬ ਆਤਮ ਪਦਕੀ ਓਰ ਆਵਤਾ ਹੈ ਤਬ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਕੋ ਵਿਰਸ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੋਸੇ ਅਰੁ ਅੰਸ ॥
ਪਦਾਰਥ ਕਉ ਨਹੀ ਜੋਇ ਸਾਬਿ ਹੋਸੇ ਜੇਕਛੁ ਪਦਾਰਥ ਹੋਸੇ ਸੁਰਨਾ ਸਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਹੋਸੇ ਤਾਤੈ ਮੈ ਕਿਸ ਕੀ ਅ ॥
ਸਥਾ ਕਰਉ ਅਰੁ ਕਿਸ ਕਾ ਅੰਸ ਰਾ ਕਰਉ ਸੁਰਨਾ ਸਪਦਾਰਥ ਰਾਸ ਤੇ ਹੋਸੇ ਉਹ ਪਦਾਰਥ ਮੁੜ ਕਉ ਕਹੇ ਜਿਸ
ਕਾਨਾ ਸਨ ਹੋਵੈ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸਿਸਟ ਪੁਰਾਣ ਵੈਰਾਗ ਪ੍ਰਕਰਣੇ ਸ੍ਰਬ ਪਦਾਰਥ ਅਭਾਵ ਪ੍ਰਤਪਾਦਨ ਵਰਨਨੈ ਵੈ ॥ ਬਿ
ਸਰ ਸੇ ਸਰਗ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਰਾਮੋ ਵਾਚਾ ॥ ਹੋਸੁ ਨੀ ਸੁਰਗੇ ਤਾ ਕਛੁ ਇਸ ਬਾਵਰ ਜੀਗਮ
ਜਗਤ ਦੇਖਤਾ ਹੋਸੇ ਸੁਰਨਾ ਸਰੂਪ ਹੋਸੇ ਕਿਸੀ ਇਸ ਬਿਰਨ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਅਰੁ ਜੇ ਖਾਈ ਇਸ ਬਾਂ ਨਥੇ ਤੇ ਦੇਖ ਤੇ ਦੇਖ

ਦਸ
ਪੰਨਾ
੨੭

ਤੇਜਲਸਾਥਪੁਰਨਹੋਗਏਹੈਂ। ਅਰਥਭੇਜਲਕੇਸ੍ਰੀਦ੍ਰਾਦਿਸਟਆਵਤੇਥੇ। ਤੇਖਾਤੁਰੂਪਹੋਇਗਏਹੈਂ। ਅਰੁਜੇਥਡੇਸ੍ਰੀ
ਥਗੀਚੇਥੇਸੇਅਕਾਸਕੀਨਿਆਈਭੀਨਹੋਗਏਹੈਂ। ਅਰੁਜੇਸ੍ਰੀਨਾਸਥਾਨਥੇਸੇਥਡੇਸ੍ਰੀਦੁਬਨਾਥਿਛੇਹੁਕਾਰਿਪੁਰਨ
ਦਿਸਟਆਵਤੇਹੈਂ। ਜਹਾਂਵਸਤੀਥੀਤੁਹਾਂਉਜਾਡਹੋਗਈਹੈਂ। ਜਹਾਂਥਡੇਪੁਬਤਥੇਤਹਾਂਸਮਾਨਪਿਥਵੀਹੋਗਈਹੈਂ
। ਅਰੁਜਹਾਂਟੇਏਥੇਤਹਾਂਪੁਬਤਹੋਗਏਹੈਂ। ਹੇਮਨੀਸ੍ਰਗਇਸਪੁਕਾਰਦੇਖਤੇਦੇਖਤੇਪਦਾਰਥਾਵਿਪੁਜੇਹੋਜਾਤੇ
ਹੈਂ। ਇਸਾਥਿਭੂਤਨਹੀਗਹਿਤੇ। ਬਹੁੜਮੈਕਿਸਕਾਅਸੇਕਰੋ। ਕਿਸਕੇਪਾਵਟੇਕਾਜਤਨਕਰਉ। ਇਹਤੇਪਦ
ਰਥਸਭਨਾਸ੍ਰੂਪਹੈਂ। ਜੇਥਡੇਥਡੇਈਸ੍ਰਗਜਕਾਰਿਸੀਪੰਨਹੁਏਹੈਂ। ਅਰੁਥਡੇਕਰਤਵਿਤਿਨਕੀਏਹੈਂ। ਅਰੁਥੀਰਜ
ਵਾਨਹੁਏਹੈਂ। ਅਰੁਥਡੇਤੇਜਵਾਨਹੁਏਹੈਂ। ਇਤਿਆਦਿਕਵਿਭੂਤਕਾਰਿਸੀਪੰਨਥਡੇਥਡੇਹੁਏਹੈਂ। ਸੋਰੀਸਿਮਰ
ਨਮਾਡਹੋਗਏਹੈਂ। ਤਉਹਮਸਾਰਿਥਹੁਕੀਕਿਆਵਾਰਤਾਹੈਂ। ਸਭਨਾਸਹੋਗਏਹੈਂ। ਹਮਨੇਰੂਇਕਖਿਣ
ਪਲਜਾਣਾਹੈਂ। ਗਹਿਣਾਕਿਸੀਨਾਹੀ। ਹੇਮਨੀਸ੍ਰਗਇਹਪਦਾਰਥਥਡੇਚਿਚਲਰੂਪਹੈਂ। ਏਕਰਸਕਦਾਚਿਤਨ
ਹੀਕਹਿਤੇ। ਏਕਖਿਣਵਿਖੇਕਛੁਹੋਜਾਤੇਹੈਂ। ਦੁਸਰੇਖਿਣਵਿਖੇਕਛੁਹੋਜਾਤੇਹੈਂ। ਅਰੁਏਕਖਿਣਵਿਖੇਦਾਰਿਦੀ
ਹੋਤੇਹੈਂ। ਦੁਸਰੀਖਿਣਵਿਖੇਸੀਪਦਾਵਾਨਹੋਤੇਹੈਂ। ਏਕਖਿਣਵਿਖੇਜੀਵਤੇਦੇਖਤੇਹੈਂ। ਦੁਸਰੀਖਿਣਵਿਖੇਮਰਜਾ
ਤੇਹੈਂ। ਅਰੁਏਕਖਿਣਵਿਖੇਸੁਏਭੀਜੀਵਉਠਤੇਹੈਂ। ਇਸਜਗਤਕੀਇਸਾਥਿਰਤਾਕਥਹੀਨਹੀਹੋਤੀ। ਗਮਨ
ਵਾਂਨਕਿਸਕੀਆਸਥਾਨਹੀਕਾਰਿਤੇਹੈਂ। ਏਕਖਿਣਵਿਖੇਸ੍ਰੀਦ੍ਰਾਕੇਪੁਵਾਹਮਾਰੁਥਲਹੋਜਾਤਾਹੈਂ। ਅਰੁਮਾਰੁਥ
ਲਕੇਇਸਥਾਨਵਿਖੇਜਲਕੇਪੁਵਾਹਹੋਜਾਤੇਹੈਂ। ਹੇਮਨੀਸ੍ਰਗਇਸਜਗਤਕੀਆਲਾਇਸਾਥਿਰਨਹੀਗਹਿਣੀ। ਜੇ
ਸੇਥਾਨਕਕਾਚਿਤੁਇਸਾਥਿਰਕਥਹੀਨਹੀਹੋਤਾ। ਤੈਸੇਜਗਤਕੇਪਦਾਰਥਗੁਣਵਿਖੇਕਥਹੀਇਸਾਥਿਨਹੀਹੋਤੇ।

ਕੋਚਲਾ

ਵੈਰੰ

ਪ੍ਰਕੰ

੨੭

ਕਥਹੂੰਕੈਸੇਕਥਹੂੰਕੈਸੇਜੈਸੇਨਟਸੁਗਕਉਪਾਰਤਾਹੈਕਥਹੂੰਕੈਸੇਕਥਹੂੰਕੈਸੇਗਏਕਹੀਸੁਗਾਵਿਖੇਨਹੀਰਹਿ
 ਤਾਤੈਸੇਜਗਤਪਦਾਰਥਲਖਮੀਏਕਰਸਨਹੀਰਹਿਤੇਕਥਹੂੰਪੁਰਖਾਇਸਤੀਹੋਇਜਾਤੀਹੋਗਅਰੁਕਥਹੂੰਇ
 ਸਤੀਪੁਰਖੁਹੋਇਜਾਤਾਹੈਅਰੁਮਾਨੁਖਪਸੁਹੋਜਾਤਾਹੈਪਸੁਮਾਨੁਖਹੋਜਾਤਾਹੈਅਰੁਇਸਥਾਵਰਜੈਗਮਹੋ
 ਜਾਤਾਹੈਮਾਨੁਖਦੇਵਤਾਹੋਇਜਾਤੈਹੈਦੇਵਤਾਮਾਨੁਖਹੋਇਜਾਤੈਹੈਇਸਪ੍ਰਕਾਰਲਖਮੀਘਟੀਜੈਤੀਕੀਨਿ
 ਆਈਇਸਥਿਕਥਹੂੰਨਹੀਹੋਤੀਕਥਹੂੰਅਰਧਕਉਜਾਤੈਹੈਕਥਹੂੰਊਰਧਕਉਜਾਤੈਹੈਇਸਥਿਕਥਹੂੰਨਹੀ
 ਤੈਸਦਾਬੁਟਕਤੇਰਹਿਤੇਹੈਅੰਸੀਜਗਤਕੀਲਖਮੀਹੈਹੋਮੁਨੀਸੁਰਜੇਤੇਪਦਾਰਥਾਦਿਸਦਆਵਤੇਹੈਸ
 ਰੁਨਾਸਹੋਇਜਾਦਾਹੋਗਕਿਸੀਇਸਥਿਗਹਿਦਾਨਹੀਜੈਸੇਜੇਤੀਨਦੀਆਹੈਸੋਸਰੁਬੜਵਾਅਗਨਵਿਖੇ
 ਜਾਇਲੀਨਹੋਵਹਿਗੀਤੈਸੇਜੇਤੇਕਛੁਪਦਾਰਥਹੈਸੋਸਰੁਅਭਾਵਰੂਪਬੜਵਾਅਗਨਕਉਪਾਪਾਤਿਹੋਵਹਿ
 ਗੋਅਰੁਬਡੇਬਲੀਭੀਹਮਾਰੇਦੇਖਤੇਦੇਖਤੇਲੀਨਹੋਇਗਏਹੈਅਰੁਜੇਸ੍ਰੀਦੁਬਡੇਇਸਥਾਨਥੇਸੇਸੁਨਹੋ
 ਇਗਏਹੈਅਰੁਬਡੇਸ੍ਰੀਦੁਤਾਬਥਗੀਚੇਮਨੁਖਹੁਕਾਰਜੈਸੇਪੰਨਥੇਇਸਥਾਨਸੇਸ੍ਰੀਨਹੋਗਏਹੈਅਰੁ
 ਸ੍ਰੀਨਮਾਰੁਥਲਕੀਭੂਮਕਾਥੀਸੋਸ੍ਰੀਦੁਤਾਕਉਪਾਪਤਭਈਹੈਅਰੁਘਟਪਟਹੋਤੇਦਿਸਦਆਵਤੇਹੈਵਰਸਰਾਪਕ
 ਰਹੋਜਾਤੈਹੈਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਵਿਪ੍ਰਜੈਜਗਤਕਉਪਾਪਤਿਹੋਤੇਦਿਸਦਆਵਤੇਹੈਕਥਹੂੰਸੀਪਦਾਦਿਸਦਆਵਤੀਹੈ
 ਅਰੁਚਪਲਤਾਦਿਸਦਆਵਤੀਹੈਹੋਮੁਨੀਸੁਰਅੰਸੇਜੈਅਸਤਰੂਪਪਦਾਰਥਹੈਵਿਚਾਰਵਾਨਕੈਸੇਆਸੈਕਰਹਿ
 ਅਰੁਕਿਸਕੀਇਛਾਕਰਉਸਰੁਨਾਸਰੂਪਹੈਅਰੁਇਹਸੁਰਜੇਬਡੇਪ੍ਰਕਾਸਕਾਗੀਦਿਸਦਆਵਤਾਹੈਸੇਜੜਰੂ

+
 ਹੇ

ਵਾਸਿੰ
ਪੰਨਾ
੧੮

ਪਹਿਲੇ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਿ ਪੁਰਨ ਜੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂਦਿ ਸਦਾ ਆਵਤ ਹੈ ਸੋ ਸੁੰਨ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ ਅਰੁ ਸੁਮੈਂ ਆਇ ਕਪੂਬ
ਤੋ ਜੋ ਦਿਸਦਾ ਆਵਤ ਹੈ ਸੋ ਸੁੰਨ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ ਅਰੁ ਸਪਤਲ ਕਭੀ ਨਾ ਸਹੇ ਜਾਵੈਗਾ ਅਰੁ ਮਨੁਖ ਦੇਵਤਾ ਜਛ
ਰਾਖਸਾ ਆਇ ਕਸੁਰ ਨਾ ਸਹੇ ਜਾਵੈਗਾ ਅਗਨਿ ਛਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਜੋ ਛਿਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਨ ਸਹੇ ਜਾਵੈਗਾ ਹੋ ਮੁਨੀ ਸੁਰਾ ਅਵ
ਗ ਕਿਸੀ ਕੀ ਕੀਆ ਕਾਹੀ ਦੀ ਹੈ ਥਹ ਮਾਥਿਸ ਨਰੁ ਦ੍ਰੋਜੇ ਜਗਤ ਕੇਈ ਸੁਰ ਹੋ ਤੇ ਭੀ ਸੁੰਨ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ ਤਉ ਹਮ ਸਾਰਿ
ਖਿਓ ਕੀ ਕੀਆ ਵਾਰਤਾ ਕਾਰਿ ਨੀ ਹੈ ਜੇਤਾ ਕਛੁ ਜਗਤਾ ਦਿਸਦਾ ਆਵਤ ਹੈ ਏਸ ਤੀ ਪ੍ਰਤ ਥੀਧਵ ਅਰੁ ਈਸ੍ਵਰ ਤੇ ਜ
ਕਾਰਿ ਕੋਨਾ ਨਾ ਪਕਾਰ ਜੀਵੇ ਸੋ ਭੁਤੇ ਹੈ ਸੋ ਸੁੰਨ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ ਥਹ ਜੇ ਮੇਕਿ ਸਪਦਾਰਥ ਕਾ ਆਸ਼ੇ ਕਰ ਉਹ ਅਰੁ ਕਿਸ ਕੀ ਇ
ਛਾ ਕਰ ਉਹ ਹੋ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਜੋ ਪੁਰਖ ਦੀ ਰਾਖ ਦਰਸੀ ਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਸੁਖ ਪਦਾਰਥਾ ਵਿਰਸਹੇ ਇਹਾ ਏ ਹੈ ਅਕਿਸੀ ਪਦਾਰਥ
ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਕ੍ਰਿਤੇ ਕਾ ਹੋ ਤੇ ਜੇ ਸੁਰ ਪਦਾਰਥ ਨਾ ਸਰੂਪ ਕ੍ਰਿਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਆਰਥ ਲਾਭ ਆਪਣੀ ਬਿਜਲੀ ਕਾਰ ਮਤ
ਕਾਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸੋ ਸਰੀਰ ਕੀ ਆਰਥ ਲਾਭ ਹੈ ਜੇ ਨ ਕਉ ਮੇਸੇ ਆਪਣੀ ਆਰਥ ਲਾਭੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿਸ ਕੀ
ਇਛਾ ਕਰਾਹੀ ਜੇ ਸੋ ਕਿਸੀ ਕਉ ਥਲ ਦੇਵੇ ਕੇਨ ਮਿਤ ਪਾਣੀ ਤਾ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਕਉ ਰਾਖ ਸਕਾ ਥਲ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤੁਥ ਉਹ
ਖਾਏ ਪੀਏ ਕੀ ਭੋਗ ਦੇ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਤੇ ਸੋ ਜੇ ਸਕਉ ਅਪਣਾ ਮਰਨਾ ਸਨੁ ਖਹੇਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕਉ ਭੀ ਕਿਸੀ ਪ
ਦਾਰਥ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਆਪਣੀ ਨਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਉ ਮੇਕਿ ਸਕਾ ਆਸ਼ਾ ਕਰਹੁ ਅਰੁ ਸੁਖੀ ਹੋ
ਵਉ ਜੇ ਸੋ ਕਉ ਪੁਰਖ ਸਮ੍ਰਿਤ ਵਿਖੇ ਸੁਗ ਕਉ ਦੇਖ ਕਰਾਸੁ ਸੁਕਰੇ ਅਰੁ ਕਹੇ ਜੇ ਸੋ ਸੁਖੀ ਹੋਵਉ ਸੋ ਮਰਖ ਹੈ ਉਸ ਕਉ ਆ
ਸੁਕਰੇਗਾ ਤੁਥ ਭੁਭਹੀ ਜਾਵੈਗਾ ਤੇ ਸੋ ਜੇ ਨ ਪੁਰਖ ਹੁਇ ਨ ਹੁਪਦਾਰਥ ਹੁਕਾ ਆਸ਼ਾ ਲੀ ਆ ਹੈ ਅਰੁ ਅਪਣੇ ਸੁਖ ਕੇਨ

ਰ

ਵੇਰਾ
੦ ਖੁਕਾ
੧੮

ਵਸਿੰ
ਪੰ
੪੯

ਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਰਿਕੈ ਪੜਾ ਜਲਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਭੋਗੁ ਕਾਰਿ ਲੋਕ ਦੀਨ ਹੋਰ ਹੋ॥ ਜੈ ਸੇਕ ਮਲੁ ਕਉ ਹਸਤੀ ਮਦਨ ਕਰਤਾ ਹੈ॥
 ਤਬ ਦੀਨ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਭੋਗੁ ਕਾਰਿ ਪੁਰਖ ਦੀਨ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੈ ਸੇ ਵਾਕੁ ਕਰਿ ਸੇ ਪਾਨਾ ਸੋਹੇਇ ਜਾਤ
 ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਕਾਮ ਕੁਧਾ ਦਿਕਦੁ ਗਚਾਰੁ ਕਾਰਿ ਸੁਭਗੁਣ ਨਾ ਸੋਹੇ ਜਾਤੇ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੀ ਕੀ ਭੀ ਆਰੀ ਕਉ ਕਾਂਟੇ ਅਰੁ ਕਦਕ ਫਲ
 ਵਧਤੇ ਜਾਤੇ ਹੈ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰਾਇ ਹੁਜਗਤੁ ਸੁਭਨਾ ਸੁਰੁਪ ਹੈ॥ ਕਿਸੀ ਪਦਾਰਥ ਇਸਥਿ ਨਹੀ ਰਹਿਦਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੇਰਿ ਸ
 ਕੀਇਛਾ ਕਰਉ॥ ਅਰੁ ਕਿਸਕਾ ਆਸਾ ਕਰਉ॥ ਜੇ ਪੁਰਖ ਵਾਸਨਾ ਰੂਪੀ ਜਾਣਾ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਰੂਪੀ ਰੀਠੀ ਜਾਣਾ ਵਿਖੇ
 ਫਾਸ ਆਹੈ॥ ਸੇ ਬਡੇ ਦੁਖ ਕਉ ਪਾਪਾ ਤਿਹੋ ਵੈਗਾ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰਾ ਵਾਸਨਾ ਰੂਪੀ ਸੁਤਾ ਵਿਖੇ ਜੀਵ ਰੂਪੀ ਮੇਤੀ ਪਰੇ ਦੇਹੁ ਦੇਹੈ॥
 ਅਰੁ ਮਨ ਰੂਪੀ ਨਦੁ ਆਪੋਗੇ ਦਿਕਾਰਿ ਚੈਤਨ ਆਤਮਾ ਕੇ ਗਲੇ ਵਿਖੇ ਰਾਤਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਵਾਸਨਾ ਰੂਪੀ ਤਾਗਾ ਵਟ ਪੜੇ ਤਬ ਇ
 ਹੁਕੁ ਮਭੀ ਨਿਵਰਤ ਹੋ ਜਾਵੈ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰਾ ਇਸ ਕਉ ਬੰਧਨ ਕਾ ਕਾਰਣ ਜੈ ਸੇ ਭੋਗੁ ਕੀਇਛਾ ਆਹੈ॥ ਭੋਗੁ ਕੀਇਛ
 ਕਾਰਿ ਪੜਾ ਭੁਟਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਾਂਤ ਕਉ ਨਹੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੁਝ ਕਉ ਕਿਸੀ ਪਦਾਰਥ ਭੋਗੁ ਕੀਇਛਾ ਨਹੀ॥ ਨਗਾਜ
 ਕੀਇਛਾ ਹੈ॥ ਨਭੋਗੁ ਕੀਇਛਾ ਹੈ॥ ਨਗਾਹੀ ਕੀਇਛਾ ਹੈ॥ ਨਬਨ ਕੀਇਛਾ ਹੈ॥ ਨਮਰਦੇ ਕਾਰਿ ਕੈ ਦੁਖ ਜਾਨਤਾ ਹੈ॥
 ਨਜੀਵੇ ਕਾਰਿ ਸੁਖ ਜਾਣਤਾ ਹੈ॥ ਕਿਸੀ ਪਦਾਰਥ ਕਾਰਿ ਸੁਖ ਨਹੀ॥ ਸੁਖ ਜੋ ਹੋਣਾ ਹੈ॥ ਸੋ ਆਤਮਾ ਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਹੋਣਾ ਹੈ
 ॥ ਅਨਥਾ ਕਿਸੀ ਪਦਾਰਥ ਕਾਰਿ ਕੈ ਸੁਖ ਨਹੀ ਹੋਵਦਾ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰਜ ਕਉ ਦੇਹੁ ਦੇ ਬਿਨਾ ਅੰਧ ਕਾਰਕਾ ਅਭਾਵ ਨਹੀ ਹੋਤ
 ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੇ ਦੀਉ ਪਾਉ ਮੁਝ ਕਉ ਕਹੈ॥ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਕੈ ਮੇਰਾ ਅਭਾਵ ਹੋਵੈ॥ ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਖੀ ਹੋਵਉ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰਾ ਭੋਗੁ ਕੀਇਛਾ
 ਦੇਹਾ ਜਾਤੇ ਹੈ॥ ਸੇ ਅਹੰਕਾਰ ਮੇਰੇ ਤਿਆਗੀ ਆਹੈ॥ ਬਹੁ ਭੋਗੁ ਕੀਇਛਾ ਕੈ ਸੇ ਹੋਵੈ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰਾ ਇਹ ਵਿਖੇ ਰੂਪੀ ਸੁਪ ਹੈ

੬੦
ਪੜ
੪੯

ਵਸਿੰ
ਪੈਰੰ
੫੦

ਵਤੀਹੈਤਬਅੰਗਸਥਜਰਜਗੀਭੂਤਹੈਇਕਾਰਿਕਾਂਪਣੇਲਾਗਤੇਹੈਂ। ਜੈਸੇਪਰਤਨਥਿਛਕੇਪੜਪਵਨਕਰਿ
ਹਲਤਹੈਂਅਗੁਤਿਸਨਾਥਿਧਹਤੀਜਾਤੀਹੈਂ। ਜੈਸੇਨੀਮਕਾਠਲਾਜਿਉਜਿਉਥਿਧਹਤਾਹੈਤਿਉਤਿਉਕਟਕ
ਹੋਤਾਜਾਤਾਹੈਂ। ਹੇਮਨੀਸੁਰਜਿਨਹੁਪੁਰਖਹੁਨੇਦੇਹਾਇਦੁਆਇਕਨੀਚਹੁਕਾਆਸ਼ਾਤੀਆਹੈਅਪਣੇਸੁਖਕੇ
ਨਮਿਤਾ। ਤੇਪੁਰਖਸੀਸਾਰਹੁਪੀਅੰਧਕੂਪਾਵਿਖੋਗੀਛੇਹੈਂਅਗੁਨਿਕਸਨਾਹੀਸਕਤੇਅਗਪਾਨੀਕਾਚਿਤਅਪਾਇ
ਕਤਿਆਗੁਵਿਖਅਹੁਕਾਨਹੀਕਰਸਕਤਾ। ਹੇਮਨੀਸੁਰਜਗਤਕੇਪਦਾਰਥਹੁਸਾਥਮੇਰੀਬੁਧਮਲਨਹੋਗਈਹੈਂ।
ਜੈਸੇਵਰਖਾਕਾਲਕੀਨਦੀਮਲਨਹੋਤੀਹੈਂ। ਜੈਸੇਮੰਘਰਮਾਸਾਵਿਖੇਮੰਜਰੀਸੂਕਜਾਤੀਹੈਂ। ਤੇਸੇਜਗਤਕੀਸੇਰੁ
ਦੇਖਤੇਦੇਖਤੇਵਿਰਸਹੋਜਾਤੀਹੈਂ। ਇਹੁਜਗਤਕੇਪਦਾਰਥਮੁਰਖਹੁਕਉਰਮਣੀਕਭਾਸਤੇਹੈਂ। ਜੈਸੇਰੂਪੀਖਾਈ
ਤਿਹੁਕਾਰਿਅਛਾਦੀਹੋਤੀਹੈਂਅਗੁਮਿਗਕਾਬਾਲਕਾਤਿਸਾਵਿਖੇਰਮਣੀਕਜਾਣਕਾਰਿਚੁਗਣੇਕੇਨਮਿਤਾਗੀੜਪ
ੜਤੇਹੈਂ। ਤੇਸੇਮੁਰਖਭੋਗਹੁਕਉਰਮਣੀਕਜਾਣਕਾਰਿਭੋਗਤੇਹੈਂਅਹੁਦਖਪਾਵਤੇਹੈਂ। ਜੈਸੇਮਿਗਦੇਏਉਪਰਦਉਤਾਹੋ
ਵੇਸੇਦੁਖਪਾਵਤਾਹੈਂ। ਤੇਸੇਇਹਮਨਸੀਸਾਰਪਦਾਰਥਜੇਦੇਵਰੂਪਹੈਂ। ਇਨਉਪਾਰਿਦਉੜਨੇਵਾਣਾਕੈਸੇਸੁਖੀਹੋਵੇ
। ਹੇਮਨੀਸੁਰਜਗਤਕੇਪਦਾਰਥਹੁਕਾਰਿਮੇਰੀਬੁਧਿਚੰਚਲਹੋਗਈਹੈਂ। ਤਾਂਤੇਸੇਈਉਪਾਉਕੋਹੋਜਿਸਕਾਰਿਮੇਰੀ
ਬੁਧਪ੍ਰਥਤਕੀਨਿਆਈਅਚਲਹੋਵੈ। ਅਰੁਸੇਪਦਕਵਨਹੈਂਜੇਪ੍ਰਮਾਨੰਦਹੈਂ। ਅਰੁਜਤਨਤੇਗਹੀਤਹੈਂ। ਅਰੁ
ਨਿਭੈਹੈਂ। ਅਰੁਨਿਰਾਕਾਰਹੈਂ। ਜਿਸਕੇਪਾਏਤੇਸੰਕਾਕੋਉਨਹੀਗਹੀਤਾ। ਅਰੁਬਹੁੜਪਾਵਣਾਕਛੁਨਹੀਗਹੀਰਸਿ
ਤਾ। ਅਰੁਸੰਪੂਰਨਜਗਤਨਾਪ੍ਰਕਾਰਥਹਮਾਕੀਰਚਨਾਸਮਹੋਇਜਾਤੀਹੈਂ। ਤਿਸਪਾਇਪਾਵਣੇਕਾਉਪਾਉਮੁ
ੜਕਉਕੋਹੈਂ। ਹੇਮਨੀਸੁਰਅੰਸੇਪਦਤੇਜੈਸੇਰੀਬੁਧਸੁੰਨਹੈਂ। ਤਾਂਤੇਮੈਸਾਂਤਵਾਨਨਹੀਹੋਤਾ। ਇਹਸੀਸਾਰਅ

ਵੈਰੰ
ਪ੍ਰਭੰ
੫੦

ਰੁਸੀਸਾਰਕੇਕਰਮਸੇਹਰੁਪਹੈਗਇਨੂੰਵਿਖੇਪੜਾਹੁਆਸਾਂਤਕਉਕਦਾਚਿਤਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਅਰੁਜਨਕਅ ०
 ਏਕੋਜੇਵਿਛੋਪਵਿਖੇਲਾਗੇਹੈਅਰੁਕਮਲਕੀਨਿਆਈਅਲੇਪਰਹੋਹੈਜੈਸੇਜਲਵਿਖੇਕਮਲੁਅਲੇਪ
 ਰਹਿਤਾਹੈਤੈਸੇਸਾਂਤਵਾਂਨਸੀਸਾਰਵਿਖੇਗਹਿਤੇਹੈਜੈਸੇਕੋਉਕੀਚਸਾਬਪੁਰਨਹੋਇਅਰੁਕਹੇਮੁੜਕਉਕੀਚ
 ਕਾਸਪਰਸਕਛੁਨਹੀਹੁਆਤੈਸੇਗਜਾਵਿਛੋਪਰੂਪੀਕੀਚਵਿਖੇਸਾਂਤਵਾਂਨਅਲੇਪਕੈਸੇਰਹੋਹੈਉਨਕੀਸਮ
 ਝਾਕਿਆਹੈਸੋਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਕੈਕਹੈਅਰੁਤੁਮਸਾਰਖੋਜੈਸੀਤਜਨਹੈਸੋਵਿਖਅਹੁਕਉਨਭਗਤੇਦਿਸੁਆਵਤੇ
 ਹੋਅਰੁਜਗਤਕੀਚੇਸਟਾਸਰੁਕਾਰਿਤੇਹੈਗਤਿਸਾਵਿਖੇਨਿਲੇਪਕੈਸੇਰਹਿਤੇਹੈਸੋਈਜਗਤਕਹੈਜਿਸਕ
 ਰਿਤੁਮਜਲਕਮਲਵਤੁਗਹਿਤੇਹੈਗਇਹੁਥਧਤੇਮੋਹਕਾਰਿਮੋਹੀਜਾਤੀਹੈਜੈਸੇਤਾਲਾਵਿਖੇਹਸਤੀਪਵੇ
 ਸਕਾਰਿਤਾਹੈਤੁਥਤਾਲਾਨਿਮਲਨਹੀਰਹਤਾਤੈਸੇਮੋਹਕਾਰਿਥਧਮਲਨਹੋਇਜਾਤੀਹੈਤਾਂਤੈਸੋਈ
 ਉਪਾਉਕਹੈਗਜਿਸਕਾਰਿਥਧਾਨਿਮਲਹੋਵੈਘਇਹਤੇਸੀਤੇਖਕਾਰਿਕਥਹੀਇਸਾਬਿਰਨਹੀਹੋਤੀਜੈਸੇਅਰੇ
 ਕਾਕਾਇਆਹੁਆਬਿਛਕਾਨੰਛਾਇਸਥਿਨਹੀਹੋਤਾਤੈਸੇਥਧਾਇਸਥਿਨਹੀਹੋਤੀਹੈਮੁਨੀਸੁਰਸੀਸ ०
 ਰਹੂਪੀਵਿਸੁਚਕਾਮੁੜਕਉਲਾਗੀਹੈਗਭਿਹਮੰਤੁਮੁੜਕਉਕਹੈਜਿਸਕਾਰਿਦਿਸਕਾਨਾਸੁਹੋਵੈਘਇਸਨੇਮੁੜ
 ਕਉਥਡਾਦੁਖਦੀਆਹੈਅਰੁਭਿਹੁਕਵਨਪ੍ਰਕਾਸਹੈਜਿਸਕੋਉਦੇਹੁਏਤੇਮੋਹਰੂਪੀਅੰਧਕਾਰਨਾਸੁਹੋਵੈਗਹੈ
 ਨੀਸੁਰਜੈਸੇਥਾਦਲਹੁਕਾਰਿਚੰਦ੍ਰਮਾਅਛਾਦਿਆਜਾਤਾਹੈਤੈਸੇਥਧਕੀਮਲਨਤਾਕਾਰਿਕੈਮੈਅਛਾਦ
 ਆਹੈਗਤਾਤੇਸੋਈਉਪਾਉਕਹੈਜਿਸਕਾਰਿਆਵਰਣਨਾਸੁਹੋਵੈਅਰੁਜੋਆਤਮਸੁਖਸੁਣੀਤਾਹੈਅਰੁਜਿਸ
 ਕੇਪਾਏਤੇਪੁਰਨਹੋਜਾਤਾਹੈਗਥਹੁਜੀਪਾਵਣਾਕਛੁਨਹੀਗਹਿਤਾਅਰੁਸੀਪੁਰਨਦੁਖਨਸੁਹੋਜਾਤੇਹੈਅਰੁ

ਵਸਿੰ
ਪੰਨਾ
੫੧

ਅੰਤ੍ਰਸੀਤੁਲਹੋਇਜਾਤੁਹੋਅੰਸੋਜੋਪਦਹੋਤਿਸਕੀਪਾਪਤਕਾਉਪਾਉਮੁਝਕਉਕਹੋਹੋਮੁਨੀਸ੍ਰਗਤਿਸਚੀ
ਦੁਆਂਕੀਮੁਝਕਉਇਛਾਹੋਅੰਸੋਕੇਪਕਾਸਕਾਰਿਬਧਰੂਪੀਕਮਲਨੀਧਿਤੁਆਵਤੀਹੋਅੰਸੋਜਿਨਕੀ
ਅੰਤ੍ਰਿਤਰੂਪੀਕਿਰਣਹੁਕਉਪਾਇਕਾਰਿਤਪਤਨਿਵਰਤਹੋਤੀਹੋਹੋਮੁਨੀਸ੍ਰਗਅਬਮੁਝਕਉਗਹਵਿਖੋ
ਰਹਿਏਕੀਇਛਾਨਹੀਅੰਸੋਬਨਵਿਖੋਕੀਰਹਿਏਕੀਇਛਾਨਹੀਅੰਸੋਪਦਾਰਥਕੀਇਛਾਹੋਮੁਝਕਉ
ਜਿਸਕੇਪਾਏਤੇਅੰਤ੍ਰਿਸਾਂਤਹੋਵੈ॥

ਅੰਤ੍ਰਿਸੀਵਸਿਸਟਪੁਰਾਣਵੈਰਾਗਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪ੍ਰਯੋਜਨਵਰਨਨਾਮ
ਪੰਚਵਿੰਸਤਮੋਸਰਗ॥੨੫॥

॥੧॥

ਅੰਤ੍ਰਿਸੀਵਸਿਸਟਪੁਰਾਣਵੈਰਾਗਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪ੍ਰਯੋਜਨਵਰਨਨਾਮ
ਪੰਚਵਿੰਸਤਮੋਸਰਗ॥੨੫॥

ਲਾਕੀਆਸਥਾਜੋਕਰਤੇਹੋਸੇਮਹਾਂਮੁਰਖਹੋਅੰਸੋਪਤਪਰਜਲਕੀਥੁੰਦਹੋਤੀਹੋਅੰਸੋਆਰਥਲਾਛਿਨੁਬੰਗ
ਰੁਹੋਅੰਸੋਸੇਵਰਖਾਕਾਲਮੋਕਿਆਰਥਕੇਰੁੱਥੇਲਤੇਹੋਅੰਸੋਕੀਨਕਾਚੰਚਲਾਇਸਟਆਵਤਾਹੋਅੰਸੋਫੁਰਤਾ
ਗਹਿਤਾਹੋਅੰਸੋਆਰਥਲਾਖਿਣਖਿਣਵਿਖੋਚੰਚਲਹੋਅੰਸੋਜੋਸੇਸਟਾਸਿਵਕੇਮਸਤਕਪ੍ਰਚੰਦ੍ਰਮਾਂਕੀਰੇਖ
ਕੇਮਲਹੋਅੰਸੋਇਹੁਸਰੀਰਹੋਅੰਸੋਮੁਨੀਸ੍ਰਗਇਸਾਵਿਖੋਜਿਨਕਉਆਸਥਾਹੋਸੇਮੁਰਖਹੋਅੰਸੋਇਹਤੇਕਾਲ
ਕਾਗ੍ਰਾਸਹੋਅੰਸੋਸੇਥਿਲੀਚੁਹੋਕੋਭੋਜਨਕਰਜਾਤੀਹੋਅੰਸੋਇਸਕਉਕਲਗਾਸਲੇਤਾਹੋਅੰਸੋਥਿਲੀਚੁਹੋਕ
ਉਸਮਾਲਕਰਦੇਨਹੀਦੇਤੀਅੰਸੋਕਾਲਇਸਕਉਅਚਲਕਗਾਸਲੇਤਾਹੋਅੰਸੋਪਰੁਭਾਸਤ੍ਰਿਸੀਕਉਨਹੀਅੰਸੋਮੁ
ਨੀਸ੍ਰਗਜਥਾਅਗਮਾਨਰੂਪੀਮੇਘਆਨਗਜਤਾਹੋਤੁਬਲੇਭੁਰੂਪੀਮੇਰਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤਾਹੋਅੰਸੋਨਿਰਤਕਰਤਾਹੋ
ਅੰਸੋਜਥਾਅਗਮਾਨਰੂਪੀਮੇਘਵਰਖਾਕਰਤਾਹੋਤੁਬਦੁਖਰੂਪੀਕਟਮੰਨਹੀਵਰਧਨੇਲਾਗਤੀਹੋਅੰਸੋਭੋਗ
ਰੂਪੀਵਿਜੁਲੀਖਿਣਖਿਣਫੁਰਕਾਰਿਨਸੁਹੋਜਾਤੀਹੋਅੰਸੋਵਾਸਨਾਰੂਪੀਜਾਲਾਵਿਖੋਫਲਸੇਹੁਏਜੀਵਰੂਪੀ

ਵੇਰੰ
ਪ੍ਰਕੰ
੫੧

ਗੁਆ 4

ਪੰਛੀ ਪੜੇ ਦੁਖ ਪਾਵਤੇ ਹੈਂਗਾ ਸਾਂਤ ਕਉ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੋਮ ਨੀ ਸ੍ਰਗ ਇਹ ਜਗਤ ਰੂਪੀ ਬਡ ਰੋਗ ਲਾਗਾ ਹੈ
ਤਿਸ ਕੋ ਨਿਵਾਰ ਦੇ ਕਉ ਕਰਤ ਵਾਕਿਆ ਹੈਂਗਾ ਅਰੁ ਅਪਣੇ ਜੋਗ ਕਿਆ ਹੈਂਗਾ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਰੂਮ ਰੋਗ ਨਿਵਰਤ ਹੋਵੈ
ਸੋ ਕਹੈਂਗਾ ਅਰੁ ਇਹ ਜਗਤ ਮੂਰਖ ਕਉ ਰਮਣੀ ਕਰੁ ਸਤ ਹੈਂਗਾ ਐਸਾ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵਿਖੇ ਕਉ ਨਹੀ ਅਰੁ ਅ
ਕਾਸ ਵਿਖੇ ਭੁਕਿਉ ਨਹੀ ਅਰੁ ਦੇਵ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਭੁਕਿਉ ਨਹੀ ਜੋਰੀ ਮਾਨਵਾਨ ਕਉ ਰਮਣੀ ਕਰੁ ਸੋ ਗਿਆਨ ਵਾਨ ਕਉ ਸ
ਰੂਪ ਹਮ ਸਰੂਪ ਭਾਸਤਾ ਹੈਂਗਾ ਅਰੁ ਅੰਨੀ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਆਸਥਾ ਕਾਰਿ ਤੇ ਹੈਂਗਾ ਹੋਮ ਨੀ ਸ੍ਰਗ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਵਿਖੇ ਜੋ ਕਣੀਕ
ਹੈ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਸੋ ਰਾਸੀ ਦ੍ਰੁ ਨਹੀ ਲਾਗਤਾ ਤੈਸੇ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਰੂਪੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਕਉ ਕਾਂ ਮਰੂਪੀ ਕਣੀਕ ਹੈਂਗਾ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਉ
ਤਲ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਤਾਂ ਤੇ ਸੋਈ ਉਪਾਉ ਕਹੈਂਗਾ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਕਣੀਕ ਦੂਰ ਹੋਵੈ ਹੋਮ ਨੀ ਸ੍ਰਗ ਇਹ ਚਿਤੁ ਬਹੁਤ ਚੰਚ
ਲ ਹੈ ਇਸ ਥਿਕ ਦਾ ਚਿਤੁ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੋ ਸੋ ਅਗਨ ਵਿਖੇ ਪਾਰਾ ਰੋਆਇ ਸਥਿ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਤੈਸੇ ਚਿਤੁ ਭੀ
ਇਸ ਥਿ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਵਿਖ ਅਹੁੰ ਕੀ ਓਰ ਪਾਵਤਾ ਹੈਂਗਾ ਤਾਂ ਤੇ ਸੋਈ ਉਪਾਉ ਕਹੈਂਗਾ ਜਿਸ ਤੋ ਚਿਤੁ ਇਸ ਥਿ ਹੋਵੈ ਅਰੁ
ਸੰਸਾਰ ਰੂਪੀ ਬਨਾ ਵਿਖੇ ਭੋਗ ਰੂਪੀ ਸੁਪ ਹੈਂਗਾ ਜੋ ਜੀਵ ਹੁੰ ਕਉ ਰੰ ਸਤ ਹੈਂਗਾ ਤਿਨ ਸਿਉ ਬਚ ਦੇ ਕਾ ਉਪਾਉ ਕਹੈਂਗਾ ਹੋਮ
ਨੀ ਸਰਜੇ ਤੀ ਕਛੁ ਕ੍ਰਿਯਾ ਹੈ ਸੋ ਰਾਗ ਦੇਖ ਸਾਥ ਮਿਲੀ ਹੁਈ ਹੈਂਗਾ ਸੋਈ ਕਹੈਂਗਾ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਰਾਗ ਦੇਖ ਸਪ੍ਰਸਨ ਕਰੈ
ਜੋ ਸੋ ਸਮੀਦ ਵਿਖੇ ਜੋ ਪਵੇ ਸਕਰੈ ਅਰੁ ਜਲ ਸਪ੍ਰਸਨ ਕਰੈ ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਇਹ ਜੀਵ ਪੜਾ ਹੈਂਗਾ ਉਹ ਕਵਨ ਉ
ਪਾਉ ਹੈਂਗਾ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਇਸ ਕਉ ਰਾਗ ਦੇਖ ਸਪ੍ਰਸਨ ਕਰੈ ਹੋਮ ਨੀ ਸ੍ਰਗ ਮਨ ਵਿਖੇ ਜੋ ਮਨ ਨਰੂਪੀ ਸਤ ਹੈਂਗਾ
ਜੁਗਤ ਕਾਰਿ ਦੂਰ ਹੋਤੀ ਹੈਂਗਾ ਅਨਥਾ ਦੂਰ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਸੋ ਜੁਗਤ ਮੇਰੇ ਨਿਵਿਰਤ ਅਰਥ ਕਹੈਂਗਾ ਆਗੇ ਜਿਨ ਕੀ
ਨਿਥਿਤ ਹੁਈ ਹੈਂਗਾ ਅਰੁ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁਈ ਹੈਂਗਾ ਸੋ ਕਹੈਂਗਾ ਅਰੁ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਤੁਆਰਾ ਅੰਤਰ ਸੀਤਲ ਹੁਆ ਅਰੁ ਜਿਸ

ਜੋ ਬਕਲੀ ਕਹੈਂਗਾ ਦੇਵਤ ਬੁਝੈ ਪੁੰਨਗੇ ੬

ਵਾਸਿੰ
ਪੌਰੰ
੫੩

ਪ੍ਰਕਾਰਹੁਆਹੈਸੇਕਹੈਹੋਮੁਨੀਸੁਰਜੈਸੇਤੁਮਜਾਨਤੇਹੋਸੇਕਹੈਅਰੁਜਉਤੁਮਾਰੇਵਿਦਮਾਨਓਹੁਜਗਤ
ਨਹੀਪਾਈਤੀਅਰੁਮੈਤੋਨਹੀਜਾਨਤਾਅਰੁਮੈਸਰਬਤੁਆਗਕਾਰਿਕੈਨਿਅਹੀਕਾਰਹੋਰਹਉਗਾਅਜਬਲ
ਗਉਹਜਗਤਮੁਵਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੋਵੈਗੀਤਬਲਗਮੈਕੁਜਨਨਕਰਉਗਾਅਰੁਜਲਪਾਨਕੁੀਨਕਰਉ
ਗਾਅਰੁਬਸਤੁਭੀਨਪਾਹਿਰੋਗਾਅਰੁਵਿਵਹਾਰਭੀਅਰੁਇਸਨਾਨਾਅਦਿਕਭੀਨਕਰਉਗਾਅਰੁਸੀ
ਪਦਾਕਾਕਾਰਜੁਭੀਨਕਰਉਗਾਨਿਅਹੀਕਾਰਹੋਰਹੋਗਾਜੇਨਮੇਰੀਦੇਹਹੈਨਮੈਦੇਹਹੈਸਰਬਤਿਆਗਕ
ਰਿਥੈਠਰਹੋਗਾਜੈਸੇਕਾਗਤਿਉਪਾਰਿਪੁਤਰੀਲਿਖੀਹੋਤੀਹੈਤੈਸੇਹੋਰਹਉਗਾਸਦਾਸਭੀਆਵਤੇਜਾਤੇਅ
ਪਹੀਖੀਦਹੋਜਾਵਾਹਿਗੇਜੈਸੇਤੇਲਬਿਨਦੀਪਕਾਨਿਬਾਦਹੋਤਾਹੈਤੈਸੇਅਨੁਬਰੂਪੀਦੇਹਾਨਿਬਾਦਹੋਜ
ਵੈਗੀਅਤੁਬਮਹਾਂਸਾਂਤਪਦਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਉਗਾ॥ **ਬਲਮੀਕਉਵਾਚਾ** ॥ ਹੇਸਾਧਾਮੈਸੇਕਾਹਿਕਾਰਿਰਾਮਜੀ
ਤੁਸਨੀਹੋਰਹੇਜੈਸੇਬਰੇਮੇਪਕਉਦੇਖਕਾਰਿਮੇਰਸਬਦਕਾਰਿਕੈਤੁਸਨੀਹੋਜਾਤਾਹੈਤੈਸੇਰਾਮਜੀਤੁਸਨੀ
ਹੋਇਰਹੇ॥ **ਵਿਤਸੀਵਾਸਿਸਟਪਰਾਦਵੈਰਾਗਪ੍ਰਕੁਟੇਰਾਮਪ੍ਰਸਨਸਮਾਪਤਪਸਟਬਿਸਤਮੋਸਰਗਾ** ॥
॥੨੬॥ **॥੦॥** **॥ਬਲਮੀਕਉਵਾਚਾ** ॥ ਹੇਪਤਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਜਬਰਘਬੰਸੀਅਹੀਕੀਕੁਲ
ਰੂਪੀਅਕਾਸਕੇਚੰਦ੍ਰਮਾਰਾਮਜੀਕਹਾਤੁਬਸਰੁਥਿਸਮੈਹੋਇਗਏਅਰੁਸਰੁਕੋਰੇਮਖੜੇਹੋਗਏਅਮਾਨਰੋ
ਮਭੀਉਚੋਹੋਇਕਾਰਿਰਾਮਜੀਕੇਬਚਨਸੁਵਦਕਰਤੇਹੈਅਰੁਜੇਤੇਕਛੁਸਰੁਗਵਿਖੇਬੈਠੇਬੈਤਿਸਕਾਲ
ਵਿਖੇਸਰੁਗਾਨੀਵਾਸਰੂਪੀਸਮੰਦ੍ਰਮੇਮਗਨਹੋਇਗਏਵਾਸਿਸਟਅਰੁਵਾਮਦੇਵਵਿਸਮਿਤਆਦਿਕਾਜੇਤੇਮੁ
ਨੀਸੁਰਬੋਅਰੁਜੇਤਪ੍ਰਾਸੁਆਦਿਕਜੋਮੰਤ੍ਰੀਥੋਮਗਜਦਸਰਬਅਰੁਅਵਰਜੋਮੰਤ੍ਰਲੇਸੁਰਬੋਅਰੁਭ੍ਰਿਤਬ

ਮਮੀਤਕੇ੨

੦
੦
੦
ਵੈਰੰ
ਪ੍ਰਕੰ
੫੨

ਹੁਤੁਥੇ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਕੋ ਸਲਾ ਆਇ ਕਸਰੁ ਹੀ ਸੁਣ ਕਾਰਿ ਮੇਨ ਹੋ ਗਏ ॥ ਅਰੁ ਥਾਇ ਹੁਤੁ ਅਚਲ ਹੋਇ ਗਏ ॥ ਅ
 ਰੁ ਪਿੰਡ ਰਉ ਵਿਖੇ ਜੋ ਤੇ ਤੇ ਬੋ ਸੋਭੀ ਮੇਨ ਹੋ ਗਏ ॥ ਅਰੁ ਬਗੀਚ ਵਿਖੇ ਜੋ ਪਸੁ ਬੋ ਸੋਭੀ ॥ ਚੋਗਤਿ
 ਟਖਾਏ ਤੇਗ ਹੀ ਗਏ ॥ ਅਰੁ ਪੰਛੀ ਜੋ ਆਲਾਇ ਓ ਵਿਖੇ ਬੈਠੇ ਬੋ ਨਿਕਟ ਬੇ ਤੇਰੀ ਸੁਣ ਕਾਰਿ ਮੇਨ ਹੋ ਗਏ ॥ ਅਰੁ ਉ
 ਰੁ ਤੇ ਪੰਛੀ ਜੋ ਨਿਕਟ ਬੇ ਸੋਭੀ ਇਸ ਬਿਤ ਹੋਇ ਗਏ ॥ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ਕੇ ਜੋ ਸਿਧ ਲੋਕ ਬੋ ਅਰੁ ਦੇਵਤਾ ਗੀਧੁ ਬਾਇ
 ਦੁਆਧਰਾ ਕਿੰਨਰ ਬੋ ਸੋਭੀ ॥ ਆਇ ਸੁਣ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ਅਰੁ ਫੂਲ ਹੁਕੀ ਵਰਖਾ ਕਰ ਦੇ ਲਾਗੇ ॥ ਅਰੁ ਸਰਪੰਥੀ
 ਨ ਸਬਦ ਕਰ ਨੇ ਲਾਗੇ ॥ ਆਨੇ ਵਰਛ ਕੇ ਮੇਘ ਵਰਖਾ ਕਰ ਤੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਧੀਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਤਰੰਗ ਉਛਲ ਆਵਤੇ
 ਹੋ ॥ ਆਨੇ ਮੋਤੀ ਅਹੁੰਕੀ ਆਲਾ ਅਕਾਸ ਤੇ ਚਲੀ ਆਵਤੀ ਹੈ ॥ ਆਨੇ ਮਾਖਨ ਕੇ ਪਿੰਨ ਉੜੇ ਆਵਤੇ ਰਾਮ ਜੀ
 ਕਉ ਨੈਵੇਦਨ ਕਾਰਿ ਤੇ ਹੋ ॥ ਆਇ ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਅਰਧ ਘੜੀ ਪ੍ਰਜੰਤ ਵਰਖਾ ਕਰ ਤੇ ਰਹੇ ॥ ਅਰੁ ਬਡੀ ਸੁਰੀਧ ਆਨ ਪ
 ਸਰੀ ॥ ਅਰੁ ਫੂਲ ਹੁ ਪਾਰਿ ਭਵਰੇ ਵਿਚੁ ਨੇ ਲਾਗੇ ॥ ਬਹੁੜ ਬਡਾ ਬਿਲਾਸ ਤਿਸ ਕਾਲ ਮੇ ਹੋਰ ਗਾ ॥ ਅਰੁ ਸਬਦ
 ਕਰ ਦੇ ਲਾਗੇ ॥ **ਸਿਧ ਉਵਾਚ ॥** ਹੇ ਕਮਲ ਨੈਨ ਅਰੁ ਰਘੁ ਬੰਸੀ ਅਹੁੰਕੀ ਕੁਲ ਅਕਾਸ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਰਾ ਮਜੀਤੁ
 ਧੰਨ ਹੈ ॥ ਹਮ ਹੁਨੇ ਬਹੁਤ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਅਰੁ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਕੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਵਚਨ ਕਰ ਤੇ ਹੋ ॥ ਮੈ ਸੇਕ
 ਹੁੰਨ ਹੀ ਸੁਣੇ ਪਾਇ ਨਹੀ ਵਚਨ ਹੀ ਕਉ ਸੁਣਿ ਕਾਰਿ ਹਮਾਰੇ ਵਿਖੇ ਜੋ ਸਿਧ ਤਾਕਾ ਅਰੁ ਮਾਨ ਬਾਸੇ ਅਥਿ ਨਿਵਿਰ
 ਤੁ ਹੂ ਆਹੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪੀ ਵਚਨ ਹੀ ਕਉ ਸੁਣਿ ਕਾਰਿ ॥ ਹਮਾਰੀ ਬੁਧ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਗਈ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸੇਵਚਨ ਰਾਮ ਜੀ
 ਕਹੇ ਹੋ ਤੋ ਸੇਵਚਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਤੁਰੀ ਕਹਿ ਦੇ ਕਉ ਸਮਰਥ ਨਹੀ ॥ ਪ੍ਰਮਾਨੇ ਦਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰ ਦੇ ਹਾਰੇ ਵਚਨ ਹੋ ॥ ਹੇ
 ਰਾਮ ਜੀ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ॥ **ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸਿਸਟ ਪੈਰਾਣ ਵੈਰਾਗ ਪ੍ਰਕਰਣੇ ਸਿਧ ਸਮਾਜੋ ਸਪਤਿ ਬਿਸਤਰੇ ਸਰਗ ॥**

੨੨੦
੫੩

੨੨੦

ਕੇ

ਵਿਚਾਰਕਾਰਿਤਕੁਏਗਰਘਬੀਸੀਅਹੁੰਕੀਕੁਲਪੁਜਾਜੋਹੈਰਾਮਜੀਤਿਸਨੇਬਡੇਉਦਾਰਬਚਨਕਹੇਹੈਅਰੁਮ
 ਹਾਂਵੇਰਾਗਕੇਬਚਨਮੁਨੀਸੁਰਕੇਵਿਦਮਾਨਕਹੇਹੈਗਤਿਨਕਾਉਤਰਜੇਮੁਨੀਸੁਰਦੇਵਾਹੀਗੇਸੇਭੀਸੁਵਦ
 ਕੀਏਚਾਹੀਸੇਸੇਦੂਲਹੁੰਊਪਾਰਿਭਵਰੇਆਨਿਦਿਸਥਿਤਹੋਵਹਿਪੁਤੈਸੇਵਿਆਸਨਾਰਦਪੁਲਹਿਪੁਲ
 ਸਤਸਿਧਸਭਾਵਿਖੇਆਇਇਸਥਿਤਹੁਏਗਤਬਵਸਿਸਟਵਿਸ਼੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਾਦਿਕਮੁਨੀਸੁਰਸਭਉਠਖਡੇਹੁਏ
 ਅਰੁਤਿਨਕੀਪੁਜਾਕਰੀਪ੍ਰਥਮਰਾਜਾਦਸਰਬਪੁਜਾਕਰੀਪ੍ਰਥਮੀਪ੍ਰਕਾਰਅੰਨਿਓਅੰਨਪੁਜਾਕਰੀਪ੍ਰਥਮ
 ਮਕੀਆਅਰੁਜਥਾਜੇਗਾਆਸਨਹੁਪ੍ਰਥਮਠਗਏਸੇਕਵਨਕਵਨਆਏਅਰੁਕੇਸੇਹੈਗਵਸਿਸਟਵਿਸ਼੍ਵਾਮਿ
 ਤ੍ਰਅਰੁਨਾਰਦਬਹੁਤੁਸੀਦਮੁਰਤਕਉਧਾਰੇਹੁਏਅਰੁਹਾਥਹੁੰਵਿਖੇਤੰਦ੍ਰੀਕਉਲੀਏਹੁਏਅਰੁਮਹਾਂਸ਼ਾਮਮੁਰ
 ਤਵਿਆਸਜੀਆਏਅਰੁਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੇਰੰਗਹੁੰਕੇਬਸਤਪਾਹਿਰੇਹੁਏਆਨੇਤਾਰਾਚਕੁਤਾਵਿਖੇਮਹਾਸ
 ਮਸੇਘਕੀਘਟਾਆਈਹੈਦੁਰਥਾਸਾਜੀਅਰੁਵਾਮਦੇਵਆਏਪੁਲਹਪੁਲਸਤਅੰਗਰਾਜੇਬਸਪਤਕਾ
 ਪਿਤਾਹੈਅਰੁਰਾਜਾਰਿਖਸਿਧਦੇਵਤਾਅਰੁਦੇਵਤਿਅਹੁੰਕੇਬਡੇਬਡੇਨਾਇਕਮੁਨੀਸੁਰਸਭਆਨਇਸਥਿ
 ਤਹੁਏਸੇਕੈਸੇਹੈਬਡੀਜਟਾਕਉਧਾਰੇਹੁਏਅਰੁਮੁਕਟਹੁੰਕਉਧਾਰੇਹੁਏਕਿਸੀਕੇਕੀਠਮੇਰਦ੍ਰੁਖਕੀਮਾਲਾ
 ਪਾਹਿਰੀਹੁਈਕਿਸੀਕੇਕੀਠਵਿਖੇਮੇਤੀਅਹੁੰਕੀਮਾਲਾਕਿਸੀਕੇਰਤਨਮਣੀਆਅਰੁਹਾਥਹੁੰਵਿਖੇਕਮੰਡਲ
 ਅਰੁਮਿਗਛਾਲਾਕਉਧਾਰੇਹੁਏਕਿਸੀਕੇਮਹਾਂਸੀਦ੍ਰੁਪਟਕੇਬਸਤਕਿਸੀਕੇਤੇਜਮੰਦਕੀਤਜਾਗੀਅਰੁਕਿਸੀਕੇ
 ਤੇਜਸੁਰਨਕੀਜੰਜੀਰੀਸਾਬਸੀਦ੍ਰੁਕਰੀਹੁਈਅਮੇਸੇਬਡੇਤਪਸੀਆਏਕਉਗਤਸੀਸੁਭਾਵਕਉਸਾਂਤਕੀਸੁਭਾਵ

ਵੇਰੰ
੫੨੦
੫੩

ਥੇ ਅਰੁ ਸਭਾ ਵਿਦਤ ਵੇਦ ਪੁਸਤਿਕ ਸਾਖਰਿ ਪਾਪਤਿ ਹੂਏ ਅਰੁ ਬਡੇ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨਾ ਕਿਸੀ ਕਾ ਸੁਰਜ ਵਤਿ ਕਿ
 ਸੀ ਕਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵਤਾ ਕਿਸੀ ਕਾ ਤਾਰਾ ਵਤ ਕਿਸੀ ਕਾ ਰਤਨਾਂ ਵਤਾ ਅਰੁ ਜਾ ਕਰਿ ਜਥਾ ਜੋਗਾ ਸਨੁ ਹੀ ਪ੍ਰਇਸ
 ਥਿਤ ਹੂਏ ਜਹਾਂ ਰਾਮ ਜੀ ਬੈਠੇ ਥੇ ਕੈ ਸੇ ਰਾਮ ਜੀ ਹੋ ਜੋ ਮੇਹ ਨੀ ਮੁਰਤ ਅਰੁ ਦੀਨ ਸੁਭਾ ਉਹਾ ਬਥੇ ਜੋ ਸਭਾ ਵਿ
 ਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਗਤਿ ਸਕੀ ਸਭ ਪ੍ਰਜਾ ਕਰਿ ਤਭਾ ਏਕਿਆ ਪ੍ਰਜਾ ਕਰੀ ਹੋ ਰਾਮ ਜੀ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੋ ਇਹੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕਰੀ ਅਰੁ ਨ
 ਰਦ ਸਭ ਕੇ ਵਿਦਮਾਨ ਕਾ ਹਿਤ ਭਏ ਤੈਨੇ ਵਡੇ ਵੇਕ ਅਰੁ ਵੈਰਾਗ ਕੇ ਵਚਨ ਕਹੇ ਹੋ ਜੋ ਸਭ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਅਰੁ ਸ
 ਭ ਕੇ ਕਲਮਾ ਦਕਰਤਾ ਹੋ ਅਰੁ ਪਰਮ ਥੋਪ ਕਾ ਕਾਰਣ ਹੋ ਰਾਮ ਜੀ ਤੁਮ ਬਡੇ ਬਖਸ਼ਿਸਤ ਉਦਾਰ ਆਤਮਾ ਦਿਸਦ
 ਆਵਤੈ ਹੋ ਅਰੁ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਉਕਾ ਅਰੁ ਬਡਾ ਮਾਰੇ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤਾ ਦਿਸਦ ਆਵਤਾ ਹੋ ਅਮੋ ਸਾਓ ਜਲ ਪਾਤਸਾ
 ਧਾ ਅਰੁ ਤਪਸੀ ਅਹੁ ਮੋ ਕਉ ਮਨੀਤ ਹੀ ਵਿਖੇ ਏਕ ਹੋਤਾ ਹੋ ਅਰੁ ਜੇ ਤੇ ਜੀਵ ਮਨੁਖ ਦਿਸਦ ਆਵਤੈ ਹੈ ਸੇ ਪਸੁ ਹੋ
 ਜਿਨ ਕਉ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਪਾਰ ਹੋਏ ਕੀ ਇਛਾ ਹੂਈ ਹੋ ਅਰੁ ਪਰਖ ਪ੍ਰਜਨ ਕਾਰਿਤਾ ਹੈ ਸੇ ਦੀ ਮਾਨੁਖ ਹੋ ਸਾਥੇ
 ਥਿਛੋਤ ਬਹੁਤੇ ਹੋਤੈ ਪਰਚੰਦਨ ਕਾ ਥਿਛੋ ਕਉ ਹੋਤਾ ਹੋ ਤੈ ਸੇ ਸਹੀਰ ਧਾਰੀ ਬਹੁਤੇ ਹੋ ਪਰ ਅਮੋ ਸਾਕੋ ਉਹੋਤਾ ਹੋ ਅਵਰ
 ਸਭ ਅਸਥਮਾ ਸਰੁ ਧਰ ਕੇ ਪੁਤਲੇ ਸਾਥ ਮਿਲੇ ਹੂਏ ਭਟਕਤੇ ਫਿਰਤੇ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਜੀਵੀ ਕੀ ਪੁਤਲੀ ਹੋਤੀ ਹੋ ਤੈ ਸੇ ਅਗ
 ਆਨੀ ਜੀਵ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਹਸਤੀ ਤੇ ਬਹੁਤੇ ਹੋ ਪਰ ਜਿਸ ਕੇ ਮਸਤੁਕਿ ਸਿਉ ਮੋਤੀ ਨਿਕਸਤਾ ਹੈ ਸੇ ਵਿਰਲਾ ਹੋਤਾ ਹੋ ਤੈ
 ਸੇ ਮਨੁਖ ਤੇ ਬਹੁਤੇ ਹੋ ਪਰ ਪਰਖ ਪ੍ਰਜਤਨ ਵਾਨ ਕਉ ਹੋਤਾ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਥਿਛੋਤ ਬਹੁਤੇ ਹੋ ਪਰ ਲਊਗ ਹੀ ਕਾ ਥਿਛੋ ਕਉ
 ਹੋਤਾ ਹੋ ਤੈ ਸੇ ਮਨੁਖ ਤੇ ਬਹੁਤੇ ਹੋ ਪਰ ਅਮੋ ਸਾਕੋ ਉਹੋਤਾ ਹੋ ਅਮੋ ਸੇ ਪਾਤਕ ਉਅਰਥ ਕਾਹਿ ਆਥੇ ਫ਼ਾਭੀ ਬਹੁ
 ਤੇ ਹੋਤਾ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਤੇ ਲਕੀ ਥੀ ਦਥੇ ਜੀ ਭੀ ਜਲ ਵਿਖੇ ਰਾਹੀ ਵਿਸਤਾਰ ਕਉ ਪਾਵਤੀ ਹੋ ਤੈ ਸੇ ਥੇ ਫ਼ਾਥ ਚਨੁ ਭੀ ਏਹਾ ਬ

ਵਸਿੰ
੨੪
੫੪

ਹੁਤੁਹੋਵੈਗਾ। ਇਸਕੀਬਧਬਹੁਤਾਬਿਸਾਲਹੈ। ਅਰੁਰੀਪਕਵਤਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨਹੈ। ਅਰੁਬੋਧਕਾਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਕਹਿਦੇਮਾਤ੍ਰਸੀਪ੍ਰਹੀ। ਇਸਕਉਗਿਆਨਹੋਵੈਗਾ। ਅਰੁਹਮਜੇਸਬੁਹੀਬੈਠੇਹੈ। ਹਮਾਰੋਵਿਦਮਾਨ। ਇਸਕਉਗਿਆ
ਨਨਹੋਵੈਗਾ। ਤਉਜਾਣੀਐਜੋਹਮਸਬੁਹੀਮੁਰਖਬੈਠੇਹੈ। **ਇਤੁਸੀਵਿਸਿਸਾਪੀਰਾਵੈਗਾ। ਪ੍ਰਕਾਸਮੋਛਉਪਾਏ**
ਸੰਪਤਦੀਅਸਦਾਬੈਸਤਸਰਗ। ੨੫। ਵੈਗਾਪ੍ਰਕਾਸਮਾਪਤ। **ਦਿਹਰਾ।** ਉਨੀਸੈਅਧਿਕਥੇਇ ੩
ਕਾਅਰੁਤੀਸਬਰਸਾ। ਵੈਸਾਖਸੁਰੀਝੋਦਸਾਵਿਖੇਪ੍ਰਗਨਹੀਬਰਹਸਾ। **੨੫।** ਇਖਤੁਮਰਕ੍ਰਗਸਿੰਘਕੇਹਾਬਾਜਾਕੇਸਤ
ਗੁਰਪ੍ਰਗਨਸਾਬਾਜਾਤਖੜੀਉਪਲਜਾਨਾ। ਪਠਨਹੇਤਾਇਖਰਾਕੇਮਾਨਾ। ਦਿਹਰਾ। ਸ੍ਰਕਾਮਾਂਖਪਨਨਾਬਸਤਿਸ ੦
ਲਾਨਿਛਤੁਗਾਦਤੀਨਾ। ਮੇਖਦਿਨਾਦਿਸਗਾਹਿਗਏਬਧਾਅਹਿਪ੍ਰਗਨਚੀਨਾ। ਸੁਬੰਧੁਆਤਾ। ੨੨ ੨੨ ੨੨

ਵੈਰੰ
ਪ੍ਰਕੰ
੫੪

MSS No. 23 Subject Religion

Name of MSS Vyākṛiti Khandana

Author Not available

Period — — Folios 55 (1+54)

Script Gurmukhi Source Prithpal Singh

Missing Folios

